

ဝ နေ နေ တိုင်း ထုတ်ဝေသည်

Vol. 1 No. 232

WEEKLY NEWS JOURNAL

12th January 2019

ဘူးသီးတောင်မှ AA သင်္ချိုင်း ထွန်းမြတ်နိုင်နှင့် AA ကိုအလိုရှိသည်

ကိုအပ်လျှင် ရဟတ်ယာဉ်အသုံးပြုခွင့်သမ္မတခွင့်ပြု ရကိစ္စတလမ်းစဉ်မှ ဒုက္ခိတလမ်းစဉ်သို့

စစ်တောင်းတောင်း
ပြန်ပြန်ကိုင် ဂျပန်တို့သိမ်းယူခြင်း
အလွန်နီးသောတောင်း

အချိန်-၁၉၄၂၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၃ရက်နေ့၊
နံနက်အရက်မတက်မီ၊ နေရာ-အောက်မြန်မာပြည် စစ်
တောင်းတောင်း။

ထိုနေရာတစ်ဝိုက်ကို အိန္ဒိယတပ်မ(၁၇)က
ထိန်းသိမ်းထားသည်။ တပ်မ(၁၇)၏တပ်မဟာနှစ်ခုမှာ အ
ရှေ့ဘက်ကမ်းတွင်ရှိနေပြီး တပ်မဟာတစ်ခုမှာ အနောက်
ဘက်ကမ်းသို့ရောက်နေပြီး သို့ရာတွင် မြန်မာပြည်ထဲသို့
ရောက်ပြီး သုံးပတ်အကြာ၌ ဂျပန်ကျူးကျော်သူတို့သည်
စစ်တောင်းမြစ်အရှေ့ဘက်ကမ်းသို့ ထိုးဖောက်ဝင်လာကြ
ကာ မုလင်တစ်ဖက်ရှိ တောအုပ်တွင်သို့ ရောက်နေ
ကြပြီ။ ဂျပန်တို့မသိမ်းနိုင်အောင် တံတားကြီးတစ်ခုလုံးကို
ဖောက်ခွဲပစ်ရန် ဝါယာကြိုးတွေ သွယ်တန်းထားပြီး၊
ရန်ကုန်ကိုသိမ်းရာတွင် ထိုလမ်းသည် အလွယ်ဆုံး၊ အ
သာဆုံးလမ်းဖြစ်သဖြင့် ဂျပန်တို့ကလည်း စစ်တောင်းတံ
တားကြီးကို ငှက်ကြိုတိုက်ခိုက်ခြင်းမပြုကြသေး။

စစ်တောင်းတံတား၏အရှေ့ဘက်ခံတပ်များ
တွင်ကျန်ရစ်ခဲ့သည့်တပ်မှူး တားမားရိုင်ဖယ်တပ်ရင်း(၃)
ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် တပ်မှတဖွဲ့ထွက်ပြေးနေကြသဖြင့်
တပ်ဖျက်လုမတတ် ဖြစ်နေလေပြီ။ ဂျပန်တို့မှာ အနားသို့
ရောက်နေကာ ဂျပန်စက်ကလေးသမားတစ်ယောက်က
တံတားတစ်လျှောက်ကို ပေါက်ပေါက်ကြသည့်နှယ်ရှိ
အောင် စက်ကလေးဖြင့် မွှေယမ်းနေသည်။ ထိုအတိုင်း
သာ ဂျပန်စက်ကလေးသမားကဆက်ပစ်နေလျှင် တံတား
တို့ဖောက်ခွဲရန် စနက်တိုက်ခိုက်မှုပိုမိုအခက်အခဲရှိကြောင်း
မြင် ခြိတ်သွားတတ်ပါသည်။ သူတပ်မဟာမှူးကို
သတင်းပို့သည်။ တံတားကြီး လုံးဝကျိုးကျဖျက်စီးသွား
အောင် နှစ်နေရာ၊ သုံးနေရာတွင် ဖောက်ခွဲရန်မိမည်။
ဂျပန်စက်ကလေးကို တိုက်ဆိတ်သွားအောင်လုပ်နိုင်သည်
ထားဦး။ ယာယီသွား ဖြစ်လိမ့်မည်။ တံတားသည် ဂျပန်
အမြောက်တစ်ကမ်းစာတွင်ရှိနေသဖြင့် ဖောက်ခွဲသူများ
ကို အမြောက်မြင့်လွှမ်းထူနိုင်သည်။

(ရုတ်တရက် ချုပ်ငြိမ်းစဉ် အမှတ်တံဆိပ်အရ)
နံနက်(၀၄:၃၀)နာရီတွင် တပ်မဟာ ၄၈၏တပ်မဟာမှူး
ဗိုလ်မှူးချုပ် နီဝယ်ဟူးကျန်သည် အရှေ့ဘက်တံတား
ထိပ်တွင် အရေးပေါ်စစ်ကွန်မန်ဒ်ရစ်တစ်ဦး ပြုလုပ်သည်။
ဂျပန်တို့ကို စစ်တောင်းမြစ်၏အရှေ့ဘက်တွင် ကြာခိုင်
သမျှကြာကြာအချိန်ဆွဲထားရမည်ဟု တပ်မတော်တပ်မှူး
ကြီးလက်ထောက် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးတတ်တန်က အမိန့်
ပေးထားသည်။ အရှက်မတက်မီတွင် ဂျပန်တို့က စစ်
တောင်းတံတားကို သိမ်းမိသွားလျှင် ရန်ကုန်သို့လမ်းပွင့်
သွားလေပြီ။ မိမိတို့သည် တံတားကိုဖောက်ခွဲမည်ဆိုလျှင်
မလင်းခင်ဖောက်ခွဲရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ သို့မဟုတ်ခွဲနိုင်
မိလင်းမှ ဖောက်ခွဲလျှင် တံတားကို တက်၍ဖောက်ခွဲ
ရမည် ဆက်ပစ်တပ်သားအားလုံး ဂျပန်တို့၏မောင်းပြန်
သေနတ်များဖြင့် တစ်ယောက်မျှကျန်တော့မည် မဟုတ်
ကြောင်း၊ စစ်တောင်း၏အနောက်ဘက်ကမ်းသို့ ဂျပန်
တို့ကျူးလာလျှင်တားနိုင်လောက်အောင် မိမိတို့တွင် အင်
အားမရှိတော့ကြောင်းဖြင့် တပ်မှူးငယ်များနှင့် ဦးစီးအရာ
ရှိများကို ပြောပြသည်။

ဂျပန်တို့က စုပေါင်းနှုတ်လျှင် မိမိသည် စစ်
တောင်းတံတားကို ဆက်လက်ထိန်းသိမ်းထားနိုင်တော့
မည်မဟုတ်ကြောင်းဖြင့် ဗိုလ်မှူးချုပ်ဟူးကျန်က တပ်မမှူး
ဖြစ်သူ ဗိုလ်ချုပ်စိုက်ကို သတင်းပို့သည်။ ဖောက်ခွဲရမည်
လော၊ ဆက်ထိန်းထားရမည်လော၊ ဤသည်နှင့်ပတ်
သက်၍ တပ်မမှူးထံမှ အမိန့်တိုက်ကျ လိုချင်သည်။

‘တံတားကို ခုခံချင်သောတပ်မှူးစိုက်ရင်
အရှေ့ဘက်ကမ်းမှာ တပ်မဟာနှစ်ခု ကျန်နေရန်မိမ့်မယ်၊
မဟောက်ခွဲရလည်း ဂျပန်တပ်မကြီးတစ်ခုလုံး တံတား
ပေါ်ကိုပြတ်လာပြီး ရန်ကုန်ကို တန်းရောက်သွားမှာပဲ’ဟု
ဗိုလ်ချုပ်စိုက်က တွေးနေသည်။ ထိုဆုံးဖြတ်ချက်ကို သူတစ်
ဦးတည်း ချရတော့မည်။ ဗိုလ်ချုပ်စိုက်သည် ဆုံးဖြတ်
ချက်အများအပြားနှင့်ပတ်သက်၍ သူတွင် တစ်သက်လုံး
တာဝန်ရှိနေတော့မည်။ ဗိုလ်ချုပ်စိုက်သည် ငါးမိနစ်အ
တွင်းတွင် ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်သည်။

‘မိမိတို့ချက်ကိုချကာတာ ကျန်တော့မှာ
တော်တော်ပင်ပန်းပါလိမ့်။ ဝါပေမယ့် မတတ်နိုင်သွား
လေ။ ဝီနည်းပဲရှိတော့တာပဲ။ တံတားကို

The Longest War

လူဝီအယ်လ်

မြသန်းထွန်း

ချက်ချင်းဖောက်ခွဲပစ်ဖို့ အမိန့်ပေးလိုက်ရတာပဲ’ဟု
ဗိုလ်ချုပ်စိုက်က ရေးခဲ့သည်။

တံတား၏အနောက်ဘက်ထိပ်တွင် စစ်ဦးစီးအ
ရာရှိတစ်ယောက်သည် တော်မိဂန်းများကိုကိုင်ကာ ၁၆၅၀
ပေရှည်သော ဆုံမှုတံတားကြီးပေါ်တွင် ဂေါ်ရခါးရိုင်
ဖယ်တပ်ရင်း ဆုတ်ခွာလာသည်ကို အကာအကွယ်ပေးရ
တော့သည်။ ကံအားလျော်စွာပင် ဂျပန်တို့ကလည်း တံ
တားတွင် အစောင့်အကြပ်အင်အား မည်မျှရှိသည်ကို ည
အမှောင်ထဲတွင်ဖြစ်၍ လာမစမ်းရကြ။ ထို့နောက် ဆက်
ပစ်တပ်ဗိုလ်၏အမိန့် ပေါ်လာသည်။ သို့ရာတွင် ဖောက်ခွဲ
၍ မရသေး။ ဂေါ်ရခါးရိုင်ဖယ်တပ်မတို့နှစ်ဖက် ကျန်နေ
သေးသည်။ သူတို့ကမူပေါ်ရောက်အောင်စောင့်ရဦးမည်။
နောက်ဆုံးတွင်ဂေါ်ရခါးတပ်မှူးနှင့်တပ်သားတစ်ယောက်
တို့က ဖောက်ခွဲရေးတပ်စုကို စက်ကလေးတစ်လက်ဖြင့်
အကာအကွယ်ပေးရသည်။

အရက်သည် ‘အရှေ့ဘက်ကောင်းကင်’ကို
လက်ချောင်းများဖြင့် စမ်းသပ်စပြုလေပြီ။ ထိုစဉ်ကြောက်
ဖွယ်ပေါက်ကွဲသံကြီး ပေါ်လာသည်။ ဝင်းထိန်သွားသော
အလင်းရောင်ကြီး၊ ထို့နောက် အမှောင်ထဲမှတောက်လာ
သော လေပူကြီး၊ ထို့နောက် မိုးပေါက်ကြသည့်နှယ်ရှိ
သော သံတိုသံအစဉ်းအစများ၊ ထို့နောက်တွင် ပေါက်
ကွဲသံကြီးကဲ့သို့ပင် ကြောက်ဖွယ်တောင်းသောတိုက်ဆိတ်
ခြင်း။

တစ်ဖက်ကမ်းတောထဲမှပစ်နေသော ဂျပန်
စက်ကလေးသံသည် ရပ်သွား၏။ အနောက်ဘက်ကမ်း
တွင်ရှိသည့် ဦးစီးအရာရှိများသည် တံတားအဖျက်အစီးကို
စစ်ဆေးရန် ငှက်ကြီး ကျန်ရစ်ခဲ့သော တံတားနံကြီးပေါ်
မှ ဖြတ်လျှောက်လာခဲ့ကြသည်။ သံခွာရိုက်ထားသော
သူတို့ဖိနပ်သံများသည် သံမဏိတံတားပေါ်ကြီးများပေါ်
တွင် တဒေါက်ဒေါက်မြည်နေကြ၏။ တိုက်ဆိတ်ခြင်းကို
ဖြိုခွင်းလိုက်သည့် ပထမဆုံးသောအသံများဖြစ်သည်။ တံ
တားနံကြီးနှစ်ခုမှာ ဖြစ်ထဲသို့ ကျိုးကျသွားကြသည်။ သို့
ရာတွင် ဂယက်တွေထနေသော ဖြစ်ရေပြင်တွင် တစ်ပိုင်း
တစ်စပေါ်နေသော တံတားနံအပေါ်ပိုင်းကြီးကို မြင်ရ
သည်။ တံတားဖောက်ခွဲခဲ့သည် မှန်ပါ၏။ သို့ရာတွင် လုံးဝ
ပျက်စီးသွားခြင်းမရှိသေး။ ပြင်၍ရလောက်အောင်မျက်
ခြင်းမဟုတ်သေး။ ထိုစဉ် အားတက်သရော အော်ဟစ်
ပြောဆိုနေကြသော ဂျပန်တို့၏အကားသံများသည် တံ
တားနံအစွန်းတွင်ရပ်နေသော အရာရှိများဆီသို့ ရောက်
လာသည်။

တံတားအရှေ့ဘက်တွင်ကျန်ခဲ့သော ဗြိတိသျှ
အိန္ဒိယနှင့် ဂေါ်ရခါးတပ်များအဖို့ကား အားတက်သရော
ဖြစ်ခြင်းမရှိ။ သူတို့ကို အရှေ့ဘက်တွင် စွန့်ပစ်ချန်ရစ်ခဲ့
သည့်အတွက် (သူတို့အထင်ဖြစ်သည်) ဒေါသထွက်ကြ
သည်။ ကမူးရှူးထိုး ဖြစ်နေကြသည်။ နာကြည်းနေကြ
သည်။ သူတို့တွင် တပ်ဗိုလ်များလည်း မရှိတော့။ ပင်ပန်း
လှပြီ။ နံ့နေပြီ။ အချို့အိန္ဒိယတပ်သားများသည် ဂျပန်တို့

ထံ အသာတကြည်လက်နက်ချအမိန့်ခံကြသည်။ အချို့
မှာ ကြောက်ကြောက်လန့်လန့်ဖြင့် လှိုင်းတွေထနေသော
စစ်တောင်းမြစ်ထဲသို့ ဆင်းလာခဲ့ကြသည်။ သူတို့အဖို့ အ
သက်ရှင်ရန် တစ်ခုတည်းသောနည်းလမ်းမှာ စစ်တောင်း
မြစ်ကိုဖြတ်ကျပြီး အနောက်ဘက်ကမ်းသို့ကျူးလာရန်သာ
ရှိတော့သည်မဟုတ်လော။

ဂျပန်၏ အစေးဆုံးလက်လှမ်း

ဂျပန်သည် မြန်မာပြည်တွင် ဘာကိုလိုချင်
သနည်း။

သမိုင်းတစ်လျှောက်တွင် ဂျပန်လူမျိုးသည် စစ်
တိုက်သည့်လူမျိုး ဖြစ်သည်။ ဂျပန်လူမျိုးသည် ကြမ်း
ကြက်ရက်စက်သောထုံးတမ်းစဉ်လာကို ကိုးကွယ်သည့်
ဆာမူရိုင်းစစ်သည်တော်မျိုးနွယ်၏အုပ်စိုးမှုကိုတစ်လျှောက်
လုံး ခံခဲ့ရသည့်လူမျိုး ဖြစ်သည်။ ထိုမျိုးနွယ်စုအပေါ်တွင်
အကြမ်းမဲ့သောစွာရိုး၊ ဆုံးရှုံးမှုကို တွေ့သည်နှင့်ပြန်ဒဏ်အ
ဖြစ် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အဆုံးစီရင်ရသောထုံးတမ်းကို အ
တိအကျလိုက်နာခဲ့သည့်လူမျိုး ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ထို
စစ်သည်တော်မျိုးနွယ်စုသည် တစ်စုနှင့်တစ်စု အမြဲလိုလို
တိုက်ခိုက်နေကြသည်။ ပြင်းထန်ကြမ်းတမ်းသည့်ဂျပန်လူ
မျိုး၏သမိုင်းတစ်လျှောက်၌အကြမ်းမက်မှုကို အပြင်သို့
ဦးတည်သည့်အကြိမ်ဆို၍ ဆယ်ကျော်ရာစုနှစ်ကျခန့်အ
ထိ တစ်ကြိမ်မျှသာ ရှိခဲ့သည်။ ၁၅၂၃ခုနှစ်တွင် နှစ်ကျိုး
မတ် တီစေလိုရှိသည့် ကိုရီးယားပြည်ကိုဝင်တိုက်ကာ
တရုတ်စကရာဇ်၏ရာဇဝလ္လင်ကိုသိမ်းပိုက်ရန် ကြိုးစားခဲ့
ဖူးသည်။ တရုတ်စကရာဇ်က မြန်တိုက်လိုက်သည့်အခါ
တွင် ဂျပန်သည် သူ့ကျွန်းကလေးပေါ်သို့ပြန်လာကာ နဂို
ကအတိုင်း အထီးတည်းနေခဲ့သည်။ ခရစ်ယာန်သာသနာ
ပြုများကို တိုင်းပြည်မှ နှင်ထုတ်သည်။ ခရစ်ယာန်သာသနာ
ဝင်သူများကို အစုလိုက်အပြုံလိုက်သတ်ပစ်သည်။ ခရစ်
ယာန်များသည် ဂျပန်ပြည်ကိုသိမ်းပိုက်မည် စိန်ခံနိုင်ပေါ်
တူကိတို၏ရှေ့ပြေးများဟု မြင်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။
၁၆၀၆ခုနှစ်နောက်ပိုင်းမှစ၍ ဂျပန်ပြည်သည် ဆာကွဲကု
ခေါ် တံခါးပိတ်ဝါးကိုကျင့်သုံးသည့်နိုင်ငံ ဖြစ်လာခဲ့သည်။

(၁၉)ရာစုနှစ်အလယ် ၁၈၅၃ခုနှစ်တွင် အ
မေရိကန်ရေကြောင်းဗိုလ်ချုပ်ပယ်ရီသည် ကူးသန်းရောင်း
ဝယ်ရေးနှင့် သံတမန်စာချုပ်များကိုပြုလုပ်ရန် ဂျပန်တို့ကို
အကျပ်တိုင်းခဲ့သည်။ ဤတွင် တိုကျိုဝါဒီနှစ်ကျိုးမျိုးမတ်
နွယ်တို့ ပြတ်ကျသွားကာ ဂျပန်စကရာဇ်၏အာဏာစက်
ပြန်လည်စိုးမိုးလာခဲ့သည်။ ဗြိတိတို့ကိုလည်း ကျိုတိုမှ
အီဒို(တိုကျို)သို့ပြောင်းလာခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် နောင်
တက်လာသည့် မျိုးမတ်များသည်လည်း နိုင်ငံခြားနှင့်ကူး
လူးဆက်ဆံရန် နှစ်လိုခြင်းမရှိကြသေး။ ထိုအတွင်း၌ အ
ရှေ့တောင်အာရှနိုင်ငံအများအပြား ဥရောပကိုလိုနီအ
ဖြစ်သို့ ကျရောက်နေသည့်သတင်းသည် ဂျပန်ပြည်သို့
ရောက်လာခဲ့သည်။ အိန္ဒိယပြည်၊ မလေးကျွန်းဆွယ်နှင့်

အောက်မြန်မာပြည်သည် ဗြိတိသျှတို့အောက်သို့ ကျ
ရောက်ထားခဲ့သည်။ အင်ဒိုချိုင်းနားကျွန်းဆွယ်သည် ပြင်
သစ်အောက်သို့ ရောက်ခဲ့သည်။ အင်ဒိုနီးရှားသည် ဒုတိယ
အောက်သို့ ရောက်ခဲ့သည်။ တရုတ်ပြည်ကြီးသည်လည်း
ဘိန်းစစ်ပွဲပြီးသည့်နောက်တွင် ဗြိတိသျှဩဇာအောက်သို့
ရောက်နေပြီ။ အခြားသောဥရောပတိုင်းပြည်များက
လည်း တရုတ်ပြည်ကြီးကို ဖဲ့ဝင်ခွဲယူရန် မျက်စောင်းထိုး
နေကြလေပြီ။

ဤတွင် မိမိတို့ကြွေးသည့်လည်း ထိုနည်း
အတိုင်း ဖြစ်လာတော့မည်ဟု ဂျပန်တို့မြင်လာကြသည်။
ဤတွင် ဂျပန်သည် ဥရောပတိုက်မှ စက်မှုပညာသည်များ
ကိုငှားကာ လက်နက်ထုတ်လုပ်ကြသည်။ ဂျပန်နှင့်ပြင်
သစ်စစ်ပစ်ရမှုများကိုငှား၍ သူတို့စစ်တပ်ကို ပြန်လည်ထူ
ထောင်ကြသည်။ အင်္ဂလိပ်တို့ကဲ့သို့ သင်္ဘောဆောက်လုပ်
ခြင်းအတတ်ကိုသင်ကြားကာ ဂျပန်ရေတပ်ကိုပြန်၍ထူ
ထောင်သည်။ ဂျပန်သည် ပြည်ပသို့မျှော်ကြည့်စပြုလေ
ပြီ။ ဂျပန်သည် မိမိနှင့်ယဉ်ကျေးမှုချင်းနီးစွယ်သော
တရုတ်ပြည်ကြီးနှင့် ကိုရီးယားကိုသိမ်းခဲ့သည်။ အာရှတွင်
အင်္ဂလိပ်နှင့် အမေရိကန်တို့၏ဩဇာကို တွန်းလှန်နိုင်သူ
မှာ သူတစ်ဦးတည်းသာရှိသည်ဟု ဂျပန်ထင်လာခဲ့သည်။

၁၉၂၀ ပြည့်နှစ်တွင် ဂျပန်ပြည်တွင်တက်လာ
သည့် လစ်ဘရယ်ဒီမိုကရက်တစ်အစိုးရသည် ထိုနယ်ပယ်
ချဲ့ထွင်ရေးပေါ်လစီကို အရှိန်နှိုးပစ်လိုက်သည်။ ၁၉၃၀
ပြည့်နှစ် ကမ္ဘာ့စီးပွားပျက်ကပ်ကြီးပေါ်လာသည့်အခါတွင်
ဂျပန်ပြည်တွင် စစ်ဝါဒီများ ခေါင်းထောင်လာခဲ့ကြကာ
တရုတ်ပြည်ထဲတွင် ‘ဂျပန်နယ်မြေတစ်ခုထူထောင်ဖို့ အစိုး
ရကို တိုက်တွန်းလာခဲ့ကြသည်။ ထိုဒေသရှိ ဂျပန်အကျိုး
စီးပွားများကိုကာကွယ်ရန်အတွက် တရုတ်ပြည်မြောက်
ပိုင်းနှင့် မန်ချူးရီးယားကိုဝင်သိမ်းကာ ဂျပန်ရပ်သေးအစိုး
ရကို တည်ထောင်ခဲ့သည်။ ဂျပန်ဝင်မှုလုပ်ငန်းအတွက်
ကျန်ကြမ်းများရရှိရန် ဥရောပနိုင်ငံများ သိမ်းပိုက်ထား
သော အာရှတိုင်းပြည်များကိုအုပ်စိုးရန် ပြင်ဆင်လာခဲ့
သည်။

ပထမသော် ဗြိတိသျှတို့သည် ဂျပန်၏အရှေ့
အာရှရည်မှန်းချက်များကို ဆန့်ကျင်ခြင်းမပြုခဲ့ကြ။ မန်ချူး
ရီးယားနှင့် တရုတ်ပြည်မြောက်ပိုင်းတွင် ဂျပန်စစ်တပ်ကြီး
ရှိနေသည်ဆိုလျှင် အရှေ့အာရှသို့ ရုရှသြဇာပြန်မလာ
အောင် အကာအကွယ်ပင်ရနေသေးသည်ဟု ယူဆခဲ့
သည်။ ထို့ပြင် တရုတ်ပြည်တွင်ဖြစ်ပျက်နေသည့် ပြည်
တွင်းကသောင်းကနင်းဖြစ်မှုများသည်လည်း ဂျပန်ရောက်
လာလျှင် ပြေလည်အေးငြိမ်းသွားလိမ့်မည်ဟု ထင်ခဲ့ကြ
သည်။ သို့ရာတွင် ဗြိတိသျှတို့၏အထင်သည် ဘာမျှမကြာ
လိုက်။ မကြာမီတွင် ဂျပန်သည် အာရှတွင်ရှိသည့်အ
နောက်တိုင်းစီးပွားရေးလက်ဝါးကြီးအုပ်စိုး ဆက်လက်
သည်းခံမည်မဟုတ်တော့သော သဘောများကို ပြလာခဲ့
သည်။ တရုတ်ပြည်မြောက်ပိုင်းတွင် ဂျပန်တို့၏အုပ်စိုးနေ
ပုံသည်လည်း အီတလီနှင့်ဂျာမနီတို့တွင်ရှိသည့် ဖက်ဆစ်

အကြာဆုံးစစ်ပွဲ ဖြန့်မာပြည်

(ဒုတိယပိုဒ်)

အပိုင်း(၂)

အုပ်စိုးမှုနှင့်အတူတူပင်ဖြစ်သည်ဟု ခြိတ်သွားတို့မြင်လာခဲ့ကြသည်။

၁၉၄၀ပြည့်တစ်ဝိုက်တွင် ပြင်သစ်၊ ဘယ်လ်ဂျီယံနှင့်ဒတ်ခ်ခ် စသည့် အနောက်တိုင်းတို့လိုနီနယ်ရှင်ပယ်ရှင်များ အာရှမှအရေးနိမ့်သွားသည့်အခါ အာရှတွင် ဗြိတိန်တပ်ဦးတည်း အထီးတည်း ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ ဂျပန်သည် အာရှတိုက်ရှိ စတင်ချီနှင့် အမေရိကန်စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများနေရာတွင်လည်း အတင်းဝင်လာခဲ့သည်။ ဂျပန်၏အမြင်တွင် အနောက်တိုင်းသားများသည် အာရှသို့လာ၍ သွေးရုပ်နေကြသည်ဟု မြင်သည်။ အင်္ဂလိပ်နှင့်အမေရိကန်တို့အမြင်၌ အာရှတွင်ရှိသည့် မိမိတို့တရားဝင်ထူထောင်ထားသည့်စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများကို ဂျပန်စစ်ဝါဒီခေါင်းဆောင်တို့က လုယူရန် ခြိမ်းခြောက်နေသည်ဟုမြင်သည်။ ဤတွင် အနောက်နိုင်ငံများသည် ဂျပန်၏ခြေလှမ်းကိုရပ်တန့်စေရန်အတွက် အရှေ့အာရှတွင် စစ်တပ်များကို တွဲဖက်လာခဲ့ကြသည်။ ရန်သူတို့ မချိုးဖောက်နိုင်သည့် စင်တာပူခံတပ်ကြီးကို တည်ဆောက်ခဲ့ကြသည်။ အမှန်အားဖြင့် ထိုခံတပ်သည် ဂျပန်တို့ကိုခြောက်လှန့်ရန်အတွက် တမင်လုပ်ကြံဝါဒဖြန့်ထားခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ စင်ကာပူခံတပ်သည် ထိုမျှ အင်အားတောင့်တင်းလှသည်မဟုတ်။

ဂျပန်တို့သည်လည်း လူနဲ့လူအများ မဟုတ်။ ၁၉၄၀ပြည့်နှစ်များသည် သူတို့ကို စစ်တပ်အင်အား မည်မျှဖြင့်ရင်ဆိုင်နိုင်သည်ကို တွက်ပြီးသား ဖြစ်သည်။ အာရှတွင်ရှိသည့် သူတို့စစ်အင်အားလောက်ကိုမူ အလွယ်ဖြင့်နိုင်နိုင်သည်ဟု ယူဆသည်။ အတိုချုပ်ရလျှင် ဂျပန်သည် အရှေ့တိဗ္ဗိယကျွန်းစုများမှ ရေနံနှင့် အရှေ့တောင်အာရှမှထွက်သော ကုန်ကြမ်းတို့ကိုလိုချင်သည်။ ထိုတိုင်းပြည်များမှ ကုန်ကြမ်းများကို သင်္ဘောများဖြင့် ဂျပန်ပြည်သို့တင်သွင်းမည်။ သို့ရာတွင် ခက်သည်မှာ ထိုပင်လယ်လမ်းကြားများထဲတွင် အမေရိကန်နှင့် ဗြိတိန်တို့၏ရေကြောင်းအင်အားက လွှမ်းမိုးထားသည်။ မလေးယားနှင့် ဘော်နိုယိုတွင် ဗြိတိသျှတို့ရှိနေသည်။ ဖိလစ်ပိုင်တွင် အမေရိကန်တို့ ရှိသည်။ သို့ဖြစ်ရာ အရှေ့တိဗ္ဗိယကျွန်းစုမှ ကုန်ကြမ်းများကို လိုချင်လျှင် သင်္ဘောတည်းကို သိမ်း၍မရ။ သူတို့ကို နှောင့်ယှက်မည် ဖိလစ်ပိုင်နှင့် မလေးယားတို့မှ အမေရိကန်နှင့် ဗြိတိသျှတို့၏ဩဇာကိုလည်း တစ်ခါတည်း ဖြိုဖျက်ပစ်လိုသည်။

ဤသည်တို့မှာအခြေခံအားဖြင့် အရှေ့တောင်အာရှတွင် ထားရှိသည့်ဂျပန်တို့၏ရည်မှန်းချက်ဖြစ်သည်။ ထိုအထဲတွင် မြန်မာပြည်ပါ။ ဂျပန်တော်ရာဝင်ဌာနချုပ်၏ဗဟိုစီမံကိန်း၌ မြန်မာပြည်ကို တိုက်သိမ်းရန် စီမံကိန်းမရှိ။ မိမိတို့တပ်များက မလေးယားကိုတိုက်သိမ်းလိုက်လျှင် ဗြိတိသျှတို့သည် မြန်မာပြည်အရှေ့တောင်ပိုင်းမှတစ်ဆင့်ထိုးဝင်လာနိုင်ဖွယ်ရှိသည်ဟုကား တွက်ထားကြ၏။ သို့ရာတွင် အရေးအပြေပါ။ ကရားတူးမြောင်းတို့ဖြတ်ပိုက်ထားနိုင်သည်။ စင်ကာပူ-ဘန်ကောက်မီးရထား

လမ်းကို ပိတ်ထားနိုင်သည်။ တပ်ကွဲများကို အိန္ဒိယမှပို့ပေးရာတွင် မြန်မာပြည်မှစစ်တွေနှင့် ဝိတိုရိယအငုတ်တွင် တပ်စခန်းများ ချထားကာ ထိုနေရာများမှတစ်ဆင့် စင်ကာပူကိုပြန်တိုက်ဖို့ ပြင်ဆင်နိုင်သည်။ ဂျပန်တပ်မတော်ဌာနချုပ်သည် မလေးယားတွင်ရှိသည့် မိမိ၏တောင်ပံကို ကာကွယ်ထားရန်အတွက် မြန်မာပြည်တွင် 'ကန့်သတ်'စစ်ပွဲလောက်ကိုသာ တိုက်ဖို့ လိုလိမ့်မည်ဟု တွက်ထားခဲ့သည်။ အလွန်သွန်း တနင်္သာရီကိုသိမ်း၍ ရန်ကုန်ဆိပ်ကမ်းကို သိမ်းထားလိုက်ရုံလောက်သာ ရှိမည်ဟု မှန်းထားခဲ့သည်။

သို့ရာတွင် အထက်မြန်မာပြည်တွင် အရေးကြီးသောအခြေအနေကြီးတစ်ရပ်ပေါ် ပေါက်လာခဲ့သည်။ ရန်ကုန်မှ တရုတ်ပြည်နယ်စပ် ဝမ်တီနီသို့သွားသော တရုတ်-မြန်မာ လမ်းမကြီးရှိသည်။ ထိုလမ်းမကြီးသည် ဂျပန်နှင့်စစ်ဖြစ်နေသော ချန်တေရှိုက်၏တရုတ်ပြည်သို့ လက်နက်ရိက္ခာများ ထောက်ပံ့ရာ အဓိကလမ်းမကြီးနှင့်အနက် တစ်ခုဖြစ်သည်။ ဂျပန်သည်တရုတ်ပြည်ဆိပ်ကမ်းမြို့ကြီးများကို ပိတ်ဆို့ထားကာ တရုတ်ကို ခူးထောက်ခိုင်းသည်တွင် တရုတ်တို့သည် အတွင်းဘက် ချဲ့ကင်းသို့ ပြောင်းလာကြကာဂျပန်ကို ဆက်တိုက်ကြသည်။ တရုတ်သည်အတွင်းမှနီပိုလီယားမှတစ်ဆင့် ရုရှတို့ထံမှ လက်နက်ရိက္ခာများကို ရနေသည်။ တရုတ်-မြန်မာလမ်းမကြီးမှတစ်ဆင့် အနောက်နိုင်ငံများထံမှ ရိက္ခာလက်နက်တို့ကို ရနေသည်။ ဤလမ်းမကြီးပိတ်သွားရန် ဗြိတိသျှတို့အား သံတမန်နည်းဖြင့် ချဉ်းကပ်ခဲ့သော်လည်း မအောင်မြင်ခဲ့။ သို့ဖြစ်လျှင် မြန်မာပြည်သူလူထုများကိုအုပ်ချုပ်ရာတွင်ဗြိတိသျှတို့အခက်အခဲတွေ့အောင် လှုံ့ဆော်မည်လော။ ဤတွင် ဂျပန်သူလူမျိုးသည် မြန်မာပြည်ရှိ ဗြိတိသျှဆန့်ကျင်ရေး နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်များ၊ အထူးသဖြင့် လူငယ်ကျောင်းသား ခေါင်းဆောင်များနှင့် သခင်များကို ချဉ်းကပ်လာခဲ့ကြသည်။ သူတို့သည် ဗြိတိသျှတို့ကို မြန်မာပြည်မှမောင်းထုတ်လိုကြသူများမဟုတ်လော။ သို့ဖြင့် ဂျပန်တို့သည်မြန်မာပြည်တိုက်ပွဲစဉ်အတွက် တိကျသော စီမံကိန်းမချရသေးမီပင်သင်္ဘောကတည်းကပင်လျှင် ရန်ကုန်နှင့်မြန်မာပြည်အနှံ့အပြားတွင် လှုပ်ရှားနေခဲ့ကြကာ ဆူပူများကို ပေါ်ပေါက်ရန် လှုံ့ဆော်နေခဲ့ကြသည်။

‘ကျွန်တော်တို့သည်ပဲ ရှိတယ်’။ မြန်မာတို့အဆို

၁၈၂၄ခုနှစ်တွင် အင်္ဂလိပ်-မြန်မာပထမစစ်ဖြစ်ပြီး ရခိုင်နှင့် တနင်္သာရီကမ်းမြောင်းဒေသတို့ကို သိမ်းခဲ့သည်။ ၁၈၂၅ခုနှစ်တွင် ဂုတိယစစ်ဖြစ်ပြီး ပဲခူးနယ်ကို သိမ်းခဲ့သည်။ ၁၈၈၅ခုနှစ်တွင် တတိယစစ်ဖြစ်ပြီး အထက်မြန်မာပြည်ကို သိမ်းခဲ့သည်။ ဗြိတိသျှတို့မှပင်လျှင် တပ်သား(၃၀၀၀၀)သားက ငါးနှစ်တိုင်တိုင် နှိပ်နှင်းခဲ့ရသည်။ ၁၉၂၃ခုနှစ်တွင် အိန္ဒိယပြည်အခြားနယ်များတွင်သို့ ခိုဝှက်

အာဇီအုပ်ချုပ်ရေး ပေးခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် မြန်မာတို့သည် ကျေနပ်ခြင်း မရှိကြ။ အထူးသဖြင့် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားများသည် ပထမကျွမ်းကျင်မှုအပြီးတွင် ဆူပူလှုပ်ရှားလာခဲ့ကြသည်။ ၁၉၃၀ပြည့်နှစ်နှင့် ၁၉၃၈ခုနှစ်များတွင် ဗြိတိသျှနှင့် အိန္ဒိယလူမျိုးဆန့်ကျင်ရေးအဓိကရုဏ်းများ ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်။ ၁၉၃၇ခုနှစ်တွင် မြန်မာပြည်ကို အိန္ဒိယပြည်မှခွဲလိုက်သည်။ သို့ရာတွင် လုံးဝလွတ်လပ်ရေးကို တောင်းဆိုကာ အိန္ဒိယကွန်ဂရက်နှင့် အိုင်ယာလန်ဆင်စိန်းလှုပ်ရှားမှုတို့ကို အားကျနေသော မြန်မာလူငယ်များအဖို့ကားထိုမျှလောက်နှင့်မကျေနပ်နိုင်။ သူတို့ကို ဂျပန်တို့က ကူညီနိုင်မည်လော။ နိုင်ငံရေးစိတ်ဓာတ်နိုးကြားသော မြန်မာလူမျိုးတိုင်း၏စိတ်ထဲတွင် ထိုမျှနိုးကို မေးနေကြသည်။ ၁၉၃၆ခု စာမေးပွဲကြီးမတိုင်မီတွင် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားများသည် သပိတ်မှောက်ခဲ့ကြပြီး ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီးတွင် စခန်းချကာ လူထု၏ထောက်ခံမှုကို ယူခဲ့ကြသည်။ သဘောအားဖြင့် တက္ကသိုလ်အုပ်ချုပ်ရေးကို မကျေနပ်၍ သပိတ်မှောက်ခြင်းဖြစ်သည်ဆိုသော်လည်း အမျိုးသားရေးစိတ်ဓာတ်အခြေခံဖြစ်သည်။

နောက်နှစ်နှစ်ခွဲအကြာတွင် စာရေးဆရာ အိတ်၊ ဂျီ၊ ဝဲလ်စ် မြန်မာပြည်သို့ရောက်ခဲ့သည်။ ကမ္ဘာ့ဥပဒေကြီးတစ်ခုအောက်တွင် လူမျိုးပေါင်းစုံ ပါဝင်သော ဖက်ဒရေးရှင်းကြီးတစ်ခု ဖွဲ့စည်းရန် လိုအပ်ကြောင်း ကမ္ဘာအနှံ့လှည့်လည်ဟောပြောရင်း ဝင်ရောက်လာခြင်းဖြစ်သည်။ မြန်မာတို့သည် သူ၏စိတ်ကူးယဉ်လှသော အတွေးအခေါ်ကို နားမဝင်နိုင်ကြသည့်အခါတွင် အိတ်၊ ဂျီ၊ ဝဲလ်စ်သည် အစိုးရကို အကြည်ညိုယုတ်မစေမည် မကြာမီကထောင်မှလွတ်လာသော နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင် ဦးဘလှိုင်နှင့် မနက်စာစားစဉ် သူ၏စိတ်ကူးကို ပြောပြသည်။ ဦးဘလှိုင်သည် သူ့စကားဆုံးအောင် သည်းခံ၍နားမထောင်နိုင်။ ‘ဒါတွေ ကျွန်တော်တို့ကို လာပြောမနေနဲ့၊ ခင်ဗျားတို့ အင်္ဂလိပ်တွေကို သွားပြော’ဟု ဦးဘလှိုင်က အော်သည်။ ဦးဘလှိုင်၏အတွေးအခေါ်မှာ ပြင်းထန်သည့် အမျိုးသားရေးဝါဒနှင့်အကြမ်းထည် ကွန်မြူနစ်ဝါဒတို့ ရောနှောသည့် အတွေးအခေါ်ဟု ဝဲလ်စ်က မှတ်ချက်ချသည်။ ဝဲလ်စ်က လွတ်လပ်သောတရုတ်ပြည်ကို ကူညီဖို့ မျှောင်းမျှသည့်အခါတွင်လည်း ဦးဘလှိုင်သည် သူ့စကားကို နားမဝင်။ ‘တရုတ်ပြည်၏လွတ်လပ်ရေးကို တောင်ပိုက်လေးတစ်ခုလောက်ထက်ပို၍ အရေးတကြီး ထားခြင်းမရှိ’ဟု ဝဲလ်စ်က နောင်တွင် ရေးခဲ့သည်။

အရှေ့တိုင်းတွင်ရှိသည့် အင်္ဂလိပ်အင်ပါယာစနစ်ကြီးသည် မလ္လာနိုင်ငံများနိုင်ငံဖြစ်နေပြီမှာ သေချာနေပြီ။ မြန်မာပြည်ရှိ ကလောင်ရှင်များက သူတို့ အင်းလျားကန်အနီး ဘုတ်ကလပ်တွင် လက်ဖက်ရည်ပွဲဖြင့်ညှော်သောအခါတွင် ကလောင်ရှင်အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီး အားလုံးသည် မြန်မာအမျိုးသားအဝတ်အစား အပြည့်အစုံကို တမင်တဆင်လာခဲ့ကြသည်။ ဝဲလ်စ်က အင်္ဂလိပ်လူမျိုးအခြေခံသော ကျယ်ပြန့်သည့် ကမ္ဘာ့လူမျိုးပေါင်းစုံအဖွဲ့

ကြီးတစ်ရပ်တည်ထောင်သင့်ကြောင်း၊ ထိုအဖွဲ့ကြီးသည် သေးငယ်သောအမျိုးသားရေးဝါဒထက်သာလွန်ကြောင်း ရှင်းပြသည်။ သူတို့က လူမျိုးမကြာမီက ကျောင်းသားများအား ပုလိပ်တို့က နှိပ်ကွပ်ဖြင့်နှိပ်နှင်းနေကြသည့်ခတ်ပုံများကိုထုတ်ပြ၍ အမြဲပေးကြသည်။ အင်္ဂလိပ်အစိုးရက သတင်းစာများ၏လွတ်လပ်ခွင့်ကို တိုင်ပင်ပုံ၊ သူတို့ မြန်မာများအား စာရေးများနှင့် ကုန်တိုက်စာရေးများလောက်သာဖြစ်မည့် ပညာရေးစနစ်ကိုသာ ပေးထားပုံ စသည်တို့ကို ပြောပြကြသည်။ တစ်နေ့တွင် နယ်ချဲ့စနစ်နှင့် အမျိုးသားရေးဝါဒတို့ကို တော်လှန်သွားမည့် ကမ္ဘာကြီးတစ်ခုသို့ရောက်မည်ဖြစ်ကြောင်းဖြင့် ဝဲလ်စ်က ပြောသည်။ ‘ဟုတ်တယ်၊ ကမ္ဘာသစ်ကြီးတစ်ခုရှိတယ်။ အဲဒီကမ္ဘာမှာ ကျွန်တော်တို့ဟာ လွတ်လပ်ခွာတွေးနိုင်တယ်။ လွတ်လပ်ခွာပြောနိုင်တယ်။ အဲဒီကမ္ဘာကြီးဟာ လစ်ဘရယ်တို့ရဲ့ ကမ္ဘာကြီးဖြစ်တယ်။ ဒီကမ္ဘာကြီးကို ကျွန်တော်တို့ မျှော်မှန်းသင့်တယ်’

သူထင်သည့်အဖြေကို သူရခဲ့သည်။ ‘ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်တို့အစိုးရကတော့ ဒါတွေကိုခွင့်မပြုဘူး။ ကျွန်တော်တို့ဆင်ဆာက ဒါတွေကို ခွင့်မပြုဘူး။ အတိတ်ကို ကျွန်တော်တို့ မမေ့သေးဘူး။ ကျွန်တော်တို့ကျောင်းသားတွေဟာ စာသင်ခန်းထဲမှာ ထိုင်နေရတာထက် သပိတ်မှောက်တာ၊ ငြင်းခုံဆွေးနွေးတာ၊ ပိတ်ပင်ထားတဲ့ စာပေတွေကိုဖတ်တာက ပိုပြီးအကျိုးရှိတယ်။ မြန်မာပြည်အတွက် ကျွန်တော်တို့လူငယ်တွေမှာတာဝန်ရှိတယ်လို့ ကျွန်တော်တို့နားလည်လာကြပြီ’ဟု သူတို့က အမြဲပေးခဲ့သည်။

အဲဒီသို့တော့ ကောင်းသည်။ ကောင်းသားတို့၏တောင်းဆိုချက်ကိုပယ်ချခဲ့သော အိန္ဒိယနှင့်ခွဲရေးအပြီး ပထမဆုံး နန်းရင်းဝန်ဖြစ်သည့် ဒေါက်တာဘမော်သည် မြန်မာတို့၏အမျိုးသားရေးစိတ်ဓာတ်ကို ဗြိတိသျှဆန့်ကျင်ရေးအတွက် အသုံးချရန်ကြိုးစားနေသော ဂျပန်တို့ တမ်းလှမ်းမှုတို့ကို ဩဇာလက်ခံခဲ့သည်။ ရန်ကုန်တွင်ရှိသည့် ဂျပန်ကောင်စစ်ဝန်သည် ဒေါက်တာဘမော်၏ဗြိတိသျှဆန့်ကျင်ရေးသဘောထားကို သိနေသည်။ ထို့ကြောင့် ၁၉၃၈ နှင့် ၁၉၃၉ခုနှစ် သူနန်းရင်းဝန် ဖြစ်လာသည့်အခါတွင် တရုတ်-မြန်မာလမ်းမကြီးမှတစ်ဆင့် တရုတ်ပြည်သို့ လက်နက်များ ပို့သည့်ကိစ္စကို ရုပ်ဆင်းအောင် လုပ်ပေးရန် ချဉ်းကပ်လာသည်။ ဂျပန်တို့က ဒေါက်တာဘမော်ကို ငွေတော်တော်များများပေးသည်။ သို့ရာတွင် ထိုလမ်းမကြီးနှင့်ပတ်သက်၍ မြန်မာအစိုးရတွင် ဘာမျှမဖြစ်ပိုင်းနိုင်ခဲ့ကြောင်းဖြင့် ဂျပန်တို့ကို ပြောလိုက်သည်။ သို့မဟုတ်လျှင် တရုတ်-မြန်မာလမ်းမကြီးပိတ်သွားအောင် ဒေါက်တာဘမော် ခေါင်းဆောင်၍ လက်နက်ကိုင်ပုန်ကန်ရန်လည်း မမြဲနိုင်။ မြန်မာတို့သည် ပုန်ကန်ထကြရန် အဆင်သင့်မဖြစ်ကြသေး။

ဂျပန်တို့အဖို့ ဒေါက်တာဘမော်နှင့်အဆက်အသွယ်ရရန် အခက်အခဲများစွာမရှိလှ။ ရန်ကုန်ရှိ ဂျပန်ကောင်စစ်ဝန်နှင့်ရင်းနှီးပြီး မြန်မာပြည်အနှံ့အပြားရှိ ဂျပန်သူလူမျိုးနှင့်အဆက်အသွယ်ရှိသည့် ဒေါက်တာဆူရုကီးသည် ဒေါက်တာဘမော်၏အမျိုးသားရေးစာချုပ် ဖြစ်သည်။ ဆူရုကီးကို ဒေါက်တာဘမော်ကစ၍ ချဉ်းကပ်လာခဲ့သည်။ ဒေါက်တာဘမော်မှာ ဖိုးထွင်းတွင် ခါးကိုင်ရောဂါ ပြန့်ပေါ်တတ်ရာ ဒေါက်တာဆူရုကီးကိုခေါ်၍ ကုတတ်သည်။ ဤသို့ မကြာခဏတွေ့ဆုံစဉ်တွင် မြန်မာလွတ်လပ်ရေးလှုပ်ရှားမှုအတွက် ဂျပန်အနေဖြင့် မည်သို့သောအကူအညီကို ပေးနိုင်မည်နည်းဟု ဒေါက်တာဘမော် တီးခေါက်ကြည့်သည်။ ဒေါက်တာဆူရုကီးကောင်စစ်ဝန်ထံသတင်းပို့သည်။ ဤတွင် သူလုပ်ငန်းလည်ပတ်စပြုလာသည်။ ဒေါက်တာဘမော်သည် ဒေါက်တာသိမ်းမောင်ကိုခေါ်ကာ ဂျပန်ကောင်စစ်ဝန်နှင့် မကြာခဏတွေ့သည်။ ဂျပန်ဘုရင်ရေတပ်မတော်မှ အရာရှိများလည်း သွယ်သို့လာတတ်သည်။ ဂျပန်ရေတပ်အရာရှိများသည် သခင်လူငယ်ခေါင်းဆောင်အချို့နှင့် အဆက်အသွယ်ရနေသည်ကို သူရိပ်မိသည်။ ၁၉၃၉ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလထဲတွင် ဂျပန်တို့၏ အကူအညီဖြင့် ဒေါက်တာသိမ်းမောင် တို့ကမူသို့ တွတ်သွားသည်။

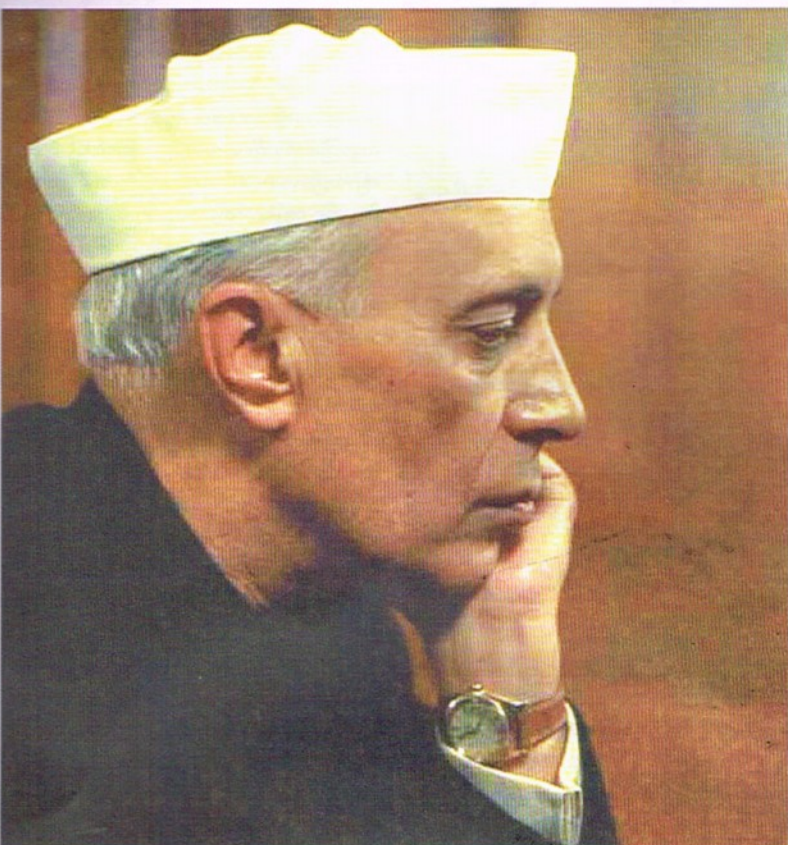
ဒေါက်တာဘမော်က လွတ်လပ်ရေးလှုပ်ရှားမှုအတွက် စတင်လှုံ့ဆော်လျှင် ဂျပန်တို့က ငွေကြေးအကူအညီပေးမည်ဟုသောကတိကို ရလာခဲ့သည်။ ဤသည်အထိ နိုင်ငံရေးသဘောမျှသာ ရှိသေးသည်။ စစ်ရေးလက်နက်ကိုင်ပုန်ကန်ရေးကိစ္စအား မရောက်သေး။

လူငယ်အယ်လင်၏ The Longest War ခြသန်းတင်(မြန်မာပြန်) အပိုင်း(၃)ကို ရှေ့အပတ်တွင် ဆက်လက်မော်ပြပါမည်။

သန်းခေါင်ယံလွတ်လပ်ရေး

မောင်ပေါ်ထွန်း ပြန်မပြန်သေးဘဲ။

အပိုင်း (၃၃)

မောင်ဘက်တန်သည် မိမိတို့ဘက်မှရပ်တည်၍ တိုက်ပွဲဝင်ကယ်တင်ပေးလိမ့်မည်ဟု မဟာရာဇာအများစုကပင် ယုံကြည်ခဲ့ကြသည်။ သို့သော် သူတို့၏ယုံကြည်ချက်မှာ တလွဲယုံကြည်ချက်မျှသာဖြစ်သည်။ တကယ်တော့ မောင်ဘက်တန်တွင် မဟာရာဇာများဘက်မှ ရပ်တည်တိုက်ပွဲဝင်ရန် အာဏာလည်းမရှိ၊ ယင်းသို့ရပ်တည်ရန် ဆန္ဒလည်းမရှိချေ။ ၎င်းတို့အား သူ့အနေဖြင့် ကူညီနိုင်သော နည်းတစ်ခုတည်းရှိသည်။ ယင်းမှာ အခြားမဟုတ်။ မဟာရာဇာများအားလုံး နန်းစွန့်ပြီး မိမိတို့ပြည်နယ်များအား အိန္ဒိယနှင့်သော်လည်းကောင်း၊ ပါကစ္စတန်နှင့်သော်လည်းကောင်း ပူးပေါင်းကြရန် အတတ်နိုင်ဆုံး တိုက်တွန်းစကား ပြောကြားဖို့ပင်ဖြစ်သည်။ သူ၏တိုက်တွန်းချက်ကို မဟာရာဇာများက လက်ခံလျှင် ၎င်းတို့၏ ပုဂ္ဂလိကစည်းစိမ်ဥစ္စာများကို တတ်နိုင်သမျှ မထိခိုက်စေဘဲ သင့်တင့်လျော်ကန်သောအခွင့်အရေးများပေးရန် သူ့အနေဖြင့် ဘုရင်ခံချုပ်ကြွလာအာဏာကိုသုံးပြီး နေရာနှင့်ရင်းနှီးမှုအား စည်းစိမ်မည်ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် မောင်ဘက်တန်သည် ဤကိစ္စကို ပြည်နယ်များဆိုင်ရာ ဝန်ကြီးဖြစ်သူ ဝလာဘိုင်ပတေးနှင့် ပထမဆုံးဆွေးနွေးခဲ့သည်။ မဟာရာဇာများအား ၎င်းတို့၏ ဘွဲ့နာမည်များ နန်းတော်များနှင့် ပစ္စည်းဥစ္စာများကို ဆက်လက်ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ပြုပြီး ထိုက်သင့်သော အဆင့်အတန်းဖြင့် ဆက်လက်ထားရှိမည်ဆိုပါက ၎င်းတို့အနေဖြင့် သီးခြားလွတ်လပ်ရေး မတောင်းဆိုဘဲ အိန္ဒိယပြည်ထောင်စုနှင့် ပူးပေါင်းအောင် မိမိက ဆောင်ရွက်ပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း မောင်ဘက်တန်က ပတေးအား ပြောပြသည်။

ဤတွင် ပတေးက- “အားလုံးပါမှ ဖြစ်မယ်။ ဘုရင်ခံချုပ်အနေနဲ့ တစ်ပင်လုံးက သစ်တောသီးတွေကို ခြင်းတောင်းအပြည့် ထည့်ပေးနိုင်ရင်တော့ ကျုပ်ဝယ်ပါမယ်။ အပြည့်မပါရင်တော့ မဝယ်နိုင်ပါဘူး။”

“ကျုပ်အတွက် တစ်ခါလောက်တည်း ချန်ထားနဲ့၊ နိုင်မလား။”

“များလွန်းပါတယ်။ နှစ်လုံးပဲချန်ခဲ့မယ်”

“နည်းလွန်းပါတယ်”

ထို့နောက် ဘုရင်ခံချုပ်နှင့်ပတေးတို့သည် ဈေးသည်နှင့်ဈေးဝယ်ပမာ အကြိတ်အနယ် ဈေးဆစ်ကြသည်။ နောက်ဆုံးတော့ သူတို့နှစ်ယောက် သဘာတူညီချက်ရရှိသွားကြသည်။ ယင်းသဘောတူညီချက်အရ ပြည်နယ် ခြောက်ခုကိုသီးခြားလွတ်လပ်သော ပြည်နယ်အဖြစ် ချန်လှပ်ထားခဲ့ရန် ဖြစ်လေသည်။

ဘုရင်ခံချုပ်မောင်ဘက်တန်၏ နှုတ်ခမ်းတွင် ဖြစ်သည်။ ဘုရင်ခံချုပ်နှင့်နေရာနှစ်ဦးတည်းသာရှိကြသည်။ သူတို့သည် အိန္ဒိယသမိုင်းတွင် အရေးအကြီးဆုံး လုပ်ငန်းကြီးတစ်ရပ်ကို တတ်နိုင်သမျှသဘောတူ ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြပြီး ဝမ်းသာနေကြသည်။ သို့သော် ဝမ်းသာနိုင်စရာအကြောင်းတွေလည်း တစ်ပုံတစ်ပင်ကြီး ရှိနေသေးသည်ကို သူတို့နှစ်ယောက်လုံး သိကြသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ အားလုံးကို ခြံ၍ကြည့်လျှင် သူတို့၏လုပ်ငန်းသည် (၇၅) ရာခိုင်နှုန်းလောက်တော့ အောင်မြင်လိမ့်မည်ဟု သူတို့က ယုံကြည်ကြသည်။ တိုင်းပြည်နှင့်ချီသော လုပ်ငန်းကြီးတစ်ရပ်ကိုဆောင်ရွက်ရာတွင် ရာနှုန်းပြည့်အောင်မြင်ဖို့ ဆိုသည်မှာ ပေါ့ပေါင်းနစ်သောင်းကား ထောင်ကျော်မြင့်သော ဝေရက်တောင်ကို တက်ရသည့်ထက်ပင် ခက်ပေမည်။ ဤသဘောကို ဤပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ယောက်လုံး ကောင်းစွာနားလည်ကြသည်။ သူတို့နှစ်ယောက်သည် နှစ်ယောက်ပေါင်းလျှင် ရာနှုန်းပြည့်ဖြစ်သည်။ တစ်ယောက်က စစ်သည်တော်၊ လက်တွေ့သမား၊ တစ်ယောက်က နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်၊ အတွေးအခေါ်သမား။ ဤသို့ ဆန့်ကျင်ဘက်ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦး ပူးပေါင်းမိရာမှ နိုင်ငံပြုသော ချစ်ကြည်မှုကိုရရှိကြခြင်း ဖြစ်သည်။

နေရာသည် ဘုရင်ခံချုပ်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်တွင် ထိုင်ရင်း တစ်စုံတစ်ရာကိုလေးလေးနက်နက် စဉ်းစားနေသည်။ သူသည် စိတ်ကူးသမား၊ အတွေးအခေါ်သမား ဖြစ်သော်လည်း သူ၏စိတ်ကူး၊ သူ့အတွေးအခေါ်ကို သံသယဝင်နေသည်။ မှန်နိုင်၊ မမှန်နိုင် ဆန်းစစ်နေသည်။ ဖြစ်နိုင်၊ မဖြစ်နိုင်စောကြောနေသည်။ ဤကိစ္စသည် ကိုယ်ရေးကိုယ်တာကိစ္စမဟုတ်။ နိုင်ငံရေးကိစ္စဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ပေါ့ပေါ့တန်တန် စဉ်းစား၍မဖြစ်။ စိတ်လိုက်မာန်ပါဆုံးဖြတ်၍ မဖြစ်။ နိုင်ငံနှင့်လူမျိုးအကျိုးကို အဓိကထား၍ စဉ်းစားရမည်ဖြစ်သည်။ နိုင်ငံရေးကိစ္စတွင်ဖြစ်ချင်တာထက် ဖြစ်နိုင်တာကို အလေးအနက်ထားရမည်ဖြစ်သည်။ နောက်ဆုံးတွင် သူသည် ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုကို ပြတ်ပြတ်သားသား ချမှတ်လိုက်သည်။ ယင်းဆုံးဖြတ်ချက်ကား တခြားမဟုတ်၊ ‘ဖြစ်နိုင်ပါတယ်’ ဟူသော ဆုံးဖြတ်ချက်ဖြစ်သည်။

ထို့နောက် နေရာက မောင်ဘက်တန်အား ပြောလိုက်သည်။

“အိန္ဒိယနိုင်ငံလွတ်လပ်ရေးရပြီးတဲ့နောက် ဘုရင်ခံချုပ်အနေနဲ့ အင်္ဂလန်ကို မပြန်ပါနဲ့။ အိန္ဒိယနိုင်ငံဆိုင်ရာ ဗြိတိသျှနေသဟာယဘုရင်ခံအဖြစ် ဆက်လက်

ပြီး ဆောင်ရွက်ပေးပါဟယ်”

နေရာကကားကြောင့် မောင်ဘက်တန်သည် အံ့အားသင့်သွား၏။ အံ့အားသင့်မည်ဆိုလျှင်လည်း သင့်စရာပင် ဖြစ်၏။ ဤသို့သောရက်ရောမှုမျိုး၊ ဤသို့သော ကမ်းလှမ်းချက်မျိုးကို အိန္ဒိယအမျိုးသားတစ်ဦးထံမှ အင်္ဂလိပ်အမျိုးသားတစ်ဦးက မည်သည့်အခါမျှ မရခဲ့ဖူးချေ။ တကယ်တော့ ဤစကားကိုနေရာက အကြောင်းမပြောခြင်း မဟုတ်။ အကြောင်းရှိ၍ ပြောခြင်းသာဖြစ်၏။ ဤသို့ပြောရန် အကြောင်းကိုလည်း သူ၏အတိုက်အခံဖြစ်သူ ဂျင်းနားထံမှ ရရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ အိန္ဒိယနှင့်ပါကစ္စတန်တို့ ခွဲခြားခြင်းသည် နောက်ပိုင်းကာလတွင် ပြဿနာများပေါ်လာမည်ကို ဂျင်းနားက စိုးရိမ်သည်။ အထူးသဖြင့် ပါကစ္စတန်နိုင်ငံက ဝေရနည်းရသည့်အထဲ မတရားအနိုင်ကျင့်ခံရမည်ကို တွေးပူမိသည်။ ထို့ကြောင့် ခွဲခြားရေးကိစ္စလုံးဝပြီးပြတ်သွားသည်အထိ မောင်ဘက်တန်က ဆက်လက်ကွပ်ကဲဆောင်ရွက်သွားစေလိုသည်။ ဖြစ်နိုင်လျှင် ခွဲခြားရေးကိစ္စအားလုံးအတွက် မောင်ဘက်တန်က ခုံသမာဓိပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ် အပြီးတိုင် ဆောင်ရွက်သွားစေလိုသည်။ ဂျင်းနား၏ ဤသဘောထားကိုအခြေခံ၍ နေရာကလည်း မောင်ဘက်တန်အား နေသဟာယဘုရင်ခံအဖြစ် ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ရန် တောင်းပန်ခြင်းဖြစ်သည်။

သို့သော်ဤကိစ္စကို မောင်ဘက်တန်အနေဖြင့် ပေါ့ပေါ့တန်တန် စဉ်းစားဆုံးဖြတ်နိုင်မည်မဟုတ်။ သူ့အား လေးစားသောအားဖြင့် ပေးအပ်သောရာထူးမှာ ဂုဏ်ယူမြတ်နိုးစရာပင် ဖြစ်၏။ သူသည် လွန်ခဲ့သောလေးလအတွင်း အိန္ဒိယနိုင်ငံဆိုင်ရာ ပြဿနာများကို တတ်နိုင်သမျှ ပြေလည်စွာဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့သဖြင့် မိမိနိုင်ငံသို့ သိက္ခာရှိရှိဖြင့် ပြန်နိုင်ပြီဖြစ်သည်။ သို့သော် ရှေ့အဖို့တွင် အိန္ဒိယနှင့် ပါကစ္စတန်နိုင်ငံခွဲခြားမှု အဖို့ ကြီးမားသော ပြဿနာများကို ရင်ဆိုင်ရမည်ဖြစ်ရာ မိမိဆက်လက်နေထိုင်ခြင်းဖြင့် ယင်းအနာဂတ် ပြဿနာများကို ပြေလည်အောင် မဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့သော် ယခင်က အောင်ပန်းဆွတ်ခဲ့သမျှမှာ သံသယလွှဲသလို အလဟဿ ဖြစ်ပြီး ဂုဏ်သိက္ခာကျသွားမည်ကို သူက အထူးပင် စိုးရိမ်မိသည်။

ဗြိတိသျှအင်ပါယာသည် အကြောင်းကြောင်းသော အကြောင်းကြောင်းများကို အကြောင်းပြု၍ နယ်ချဲ့လုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်ခဲ့ရသည့်တိုင်အောင် နောက်ဆုံးပိတ်၍ သမိုင်းစာမျက်နှာပိတ်သောအခါတွင်ကား မိမိလူမျိုးနှင့် မိမိနိုင်ငံ၏ဂုဏ်သိက္ခာကို တတ်နိုင်သမျှ အဖတ်ဆယ်လိုသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း သူသည် နေရာ၏ ကမ်းလှမ်းချက်ကို ချက်ချင်းလက်မခံသေးဘဲ စဉ်းစားနေခြင်း ဖြစ်သည်။ နေရာ၏ကမ်းလှမ်းချက်ကို လက်ခံလျှင် ဂျင်းနားကလည်း အလားတူကမ်းလှမ်းချက် မျိုးဖြင့် မိမိအား ဂုဏ်ပြုမည်မှာ သေချာနေသည်။

မောင်ဘက်တန်အား နေရာက ကမ်းလှမ်းသော ရာထူး၏ဂုဏ်သိက္ခာကိုအက်တလီ၊ ချာချီနှင့် သူ့နောင်တော်ဘုရင်မင်းမြတ်တို့ကလည်း အလေးအနက်သဘောထားကြသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ထိုရာထူးကို လက်ခံရန် မောင်ဘက်တန်အား တိုက်တွန်းကြခြင်းဖြစ်သည်။ အလားတူပင် ဂျင်းနားက ကမ်းလှမ်းလာလျှင်လည်း လက်ခံရန်အဆိုပြုကြသည်။

သို့သော်ထိုရာထူးကို သူ့အနေဖြင့် လက်မခံမိပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးကိုတော့ ကျေးဇူးတင်ရဦးမည်ဖြစ်သည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကား အခြားမဟုတ်။ ကိုလိုနီကျန်သဘောက်ဘဝသို့ ရာစုနှစ်ပေါင်းများစွာရောက်ရှိခဲ့ရသော အိန္ဒိယနိုင်ငံကြီးအား ကျန်ဘဝမှလွတ်မြောက်စေခဲ့သော မဟတ္တမဂန္တီပင် ဖြစ်သည်။

ဂန္တီနှင့်မောင်ဘက်တန်တို့သည် စိတ်နေသဘာဝအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အခြေအနေအထားဖြင့်လည်းကောင်း တောင်နှင့်မြောက်ပမာ လုံးဝခြားနားသူများဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း သူတို့နှစ်ယောက်ကြားတွင် တစ်စုံတစ်ရာသော ပေါင်းကူးဆက်နွှယ်မှုကြောင့် ရင်းနှီးခင်မင်မှု ရှိနေကြသည်။ မောင်ဘက်တန်သည် ဂန္တီအား ကြည်ညိုသည်။ ဂန္တီ၏မြင်မြတ်ကြီးကျယ်သောစိတ်ဓာတ်နှင့် အတွေးအခေါ်များကို လေးစားသည်။ ဂန္တီကလည်း သူ့

ထက်အသက်(၃၀)ခန့်ငယ်ပြီး သူ၏ကုသားအရွယ်မျှသာရှိသော မောင်ဘက်တန်ကို ခင်မင်သည်။ မောင်ဘက်တန်၏ ပွင့်လင်းမှုနှင့်ရိုးသားမှုတို့ကို လေးစားသည်။ ဇူလိုင်လတစ်နေ့ညနေပိုင်းတွင် ဂန္တီကြီးသည် ဘုရင်ခံချုပ်၏နံရံခန်းထဲသို့ ဝင်လာသည်။ သူကမောင်ဘက်တန်အား ကွန်ဂရက်၏ကမ်းလှမ်းချက်အတိုင်း နေသဟာယဘုရင်ခံရာထူးကို လက်ခံရန်ပြောကြားသည်။

ဂန္တီ၏တိုက်တွန်းစကားကို မောင်ဘက်တန်က အလေးအနက်ထားသည်။ သူ့စကားသည် မိမိအားဂုဏ်ပြုစကားလည်းဖြစ်သည်။ မိမိနိုင်ငံအား ဂုဏ်ပြုစကားလည်း ဖြစ်သည်။ မောင်ဘက်တန်သည် မိမိရှေ့ရှိ ဧရာမကုလားထိုင်ကြီးတွင် တစ်ကိုယ်လုံးမြင်မျှ ထိုင်နေသော ဂန္တီကြီးကို စိုက်ကြည့်နေမိသည်။ “ငါတို့ကသူ့ကို ထောင်ချခဲ့ကြတယ်၊ သိက္ခာချခဲ့ကြတယ်၊ ကဲ့ရဲ့သပြီဟုပြောခဲ့ကြတယ်၊ မသိကျိုးကျံဆက်ဆံခဲ့ကြတယ်၊ ဒါပေမယ့် သူဟာ ကြံမြတ်တဲ့စိတ်ထားနဲ့ ငါတို့ကို ဆက်ဆံနေတဲ့နည်းပါပဲလား” မောင်ဘက်တန်က ယင်းသို့စဉ်းစားရင်း သူ့မျက်လုံးအရံတွင် မျက်ရည်များဝဲလာမိသည်။ ထို့နောက် ဂန္တီကြီး၏ စေတနာကို အထူးပင်လေးစားကျေးဇူးတင်ကြောင်း ပြန်ပြောလိုက်လေသည်။

ဂန္တီက မောင်ဘက်တန်၏ ကျေးဇူးစကားကို ခေါင်းညှိစိတ်ဖြင့်သာ တုံ့ပြန်သည်။ ထို့နောက်သူ၏နူးညံ့သောလက်ကို မောင်ဘက်တန်၏မျက်နှာရွှေ့တွင် တဖျပ်ဖျပ်လှုပ်ရမ်းကာ စကားဆက်သည်။

“အိန္ဒိယနိုင်ငံ လွတ်လပ်ရေးရပြီးတဲ့နောက်မှာ ဘုရင်ခံချုပ်အဖြစ်အပ်စဉ် မဂ်ဥယျာဉ်ကြီးကို အိန္ဒိယနိုင်ငံသစ်က ဝိုင်းဆိုင်သွားပြီ။ အိမ်တော်နဲ့ အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းတွေအားလုံးကို အိန္ဒိယနိုင်ငံနဲ့ ဆင်းရဲသားပြည်သူတွေအကျိုးအတွက် အသုံးပြုရမှာပဲ။ အတိတ်က အုပ်ချုပ်သူတွေ စံစားစားခဲ့တဲ့ ခမ်းနားကြီးကျယ်မှုတွေကို အားလုံးစွန့်လွှတ်ပစ်ရမယ်။ အိန္ဒိယနိုင်ငံရဲ့ခေါင်းဆောင်သစ်တွေက စံနမူနာပြုကြရမယ်။ ဒီတော့ ဘုရင်ခံချုပ်က နိုင်ငံသစ်ရဲ့ အကြီးအကဲတစ်ဦးအဖြစ် ပထမဦးဆုံးနမူနာပြုစေချင်တယ်။ ဒီအိမ်တော်က ပြောင်းရွှေ့ပြီး အစေခံတွေ ထောင်ချီပြီးမရှိတဲ့ သာမန်အိမ်တစ်ဆောင်မှာ နေချင်တယ်။ ဒီအိမ်တော်က ပြောင်းရွှေ့ပြီး အစေခံတွေ ထောင်ချီပြီးမရှိတဲ့ သာမန်အိမ်တစ်ဆောင်မှာ နေချင်တယ်။ ‘လွတ်ယဉ်ခန်းတော်’ကိုလည်း ပြည်သူ့ဆေးရုံလုပ်ပစ်မယ်”

ဂန္တီကြီး၏စကားကို ကြားရသောအခါ မောင်ဘက်တန်က ပြုံးလိုက်မိသည်။ တစ်ချိန်တည်းတွင် သူ့စိတ်ထဲကလည်း “အင်ဂန္တီကြီးကတော့ ငါ့ကိုပညာပေးနေပြီ။ သူကငါ့ကို ကိုယ့်ထမင်းကို ချက်စားခိုင်းနေပြီ။ အက်တလီ၊ ဘုရင်မင်းမြတ်၊ နေရာနဲ့ ဂျင်းနားတို့က ငါ့ကိုကြီးလေးတဲ့ တာဝန်ကြီးတစ်ခု ထပ်ပေးကြတယ်။ အခုဒီပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကတော့ ငါ့ကို မနက်တိုင်းကိုယ့်အိမ်သာအိုးကို ကိုယ်တိုင်ဆေးကြောသန့်ရှင်းပြီး ခြုံပြီးမြဲမြဲ ကျင့်ကြံနေထိုင်ရမယ့် အိန္ဒိယနိုင်ငံရဲ့ ပထမဦးဆုံး စံပြဆီရှယ်လစ်ခေါင်းဆောင် လုပ်ခိုင်းနေပါရောလား” ဟူ၍ စဉ်းစားလိုက်မိလေသည်။

Larry Collins and Dominique Lapierre တို့ ရေးသော FREEDOM AT MIDNIGHT ကို မောင်ပေါ်ထွန်း (မြန်မာပြန်) အပိုင်း(၃၄)ကို ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်။

Editorial

ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် လမ်းဆက်လျှောက်ကြရမည်

“အင်္ဂလိပ်အခက်အခဲအချက်”ဟူသော စကားတွင်ကျယ်ဖူးသည်။ တစ်စုံတစ်ယောက်အခက်တွေ့နေချိန်တွင် ထိုးနှက်တိုက်ခိုက်လိုသူက အခွင့်ကောင်းယူ၍ ပျော့ကွက်ကိုနင်းကာ တိုက်ခိုက်လိုက်ခြင်းသဘောဖြစ်သည်။ ဒါကတစ်မျိုးသားလုံးနှင့်ဆိုင်သော တော်လှန်ရေးအတွက်ဖြစ်သည်။ ထောင် ထားခြားနားသူက အပျက်သဘောနှင့် ထိပျော့ကွက်ကိုနင်းကာ တိုက်ခိုက် ခြင်းသည် အမျိုးသားရေးမဟုတ်သဖြင့် အကွက်ကောင်းတော့ မဟုတ်။ သူ့ယုတ်တို့၏ဉာဏ်နက်နက်ထဲက ကောက်ကျစ်မှုသာဖြစ်သည်။

သည်နေ့အချိန်အခါသည် နိုင်ငံတော်၏ငြိမ်းချမ်းရေးရရှိရေးကိစ္စကို မဟာလုပ်ငန်းသဘောထားလျက် တစ်စိုက်မတ်မတ်နှင့်နက်နက် နှိုင်းနှိုင်း ဆောင်ရွက်နေသော ဆွေးနာသင်္ဂဏ္ဌီကလေးဖြစ်သည်။ ဤတွင် နိုင်ငံရေး အသိပညာကြွေးလာပြီဖြစ်သော ပြည်သူများကလည်း နိုင်ငံတော်နှင့်အတူ ပူးပေါင်းပါဝင်လက်တွဲဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည်။

ထိုအခြေအနေတွင် ပြီးခဲ့သည့်ရက်ပိုင်းက ရခိုင်ပြည်နယ်အချို့ ဒေသများအပေါ် AA လက်နက်ကိုင်တို့ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်လာကြသည်။ ရဲကင်းစခန်းလေးခုကို တစ်ချိန်တည်းမှာ အလစ်အငိုက်ဝင်တိုက်သည်။

နီးနီးကြားကြားရှိသောပြည်သူတို့အချိန်နှင့် တစ်ပြေးညီသတိပြုမိကြပြီး အသံတွေထွက်လာကြသည်။ ဒီကိစ္စက တစ်နေရာရာက လူမျိုးတစ်မျိုး တို့အတွက် လုံခြုံရေးပြဿနာမဟုတ်ကြောင်း၊ မြန်မာပြည်သူတစ်ရပ်လုံး တိုင်းရင်းသားလူမျိုးအားလုံးတို့အတွက် အမျိုးသားလုံခြုံရေးပြဿနာဖြစ်ကြောင်း နားလည်သဘောပေါက်စွာ AA လက်နက်ကိုင်တို့အပေါ် ကန့်ကွက်ကြသည်။ အထူးသဖြင့် ဆိုရှယ်စီမံယာဉ်ရေးအပေါ်မှာ ထိုအသံများကိုကြားရသည်။

ဒီဘက်ပိုင်းက ပြည်သူတို့သည် ရန်သူစစ်စစ်၊ မိတ်ဆွေစစ်စစ်များကို အတော်ပင်ခွဲခြားသိမြင်နိုင်အောင် ကြိုးစားသင်ယူလေ့ကျင့်ပြီး ဉာဏ်စဉ်မြင့်သောပြည်သူများဖြစ်အောင် တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် တက်လှမ်းခဲ့ရသည်။ ဒါက ဒီမိုကရေစီစံနှုန်းနှင့် ညီညွတ်အောင် ကျင့်ကြံနေထိုင်နိုင်ခဲ့ခြင်း၏ အကျိုးရလဒ်လည်းဖြစ်သည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ပြည်သူတို့မအမတ်တော့ပါ။

ငြိမ်းချမ်းရေးသည် ဒီနေ့မျက်မှောက်မြန်မာနိုင်ငံ၏အရေးတကဏ္ဍအရေးကြီးဆုံးကိစ္စဖြစ်သည်ကို ပြည်သူတို့နားလည်သည်။ ထို့ကြောင့် နိုင်ငံတော်ကို အစဉ်မပြတ် (ကျသည့်နေရာမှ)ကူညီနေသည်။ တိုင်းရင်းသားပေါင်းစုံ၊ လူမျိုးပေါင်းစုံ၊ ဘာသာမတူများပေါင်းစုံနှင့် ချစ်ချစ်ခင်ခင် ညီညီညွတ်ညွတ်နေထိုင်

ဆက်ဆံခြင်းသည် နိုင်ငံတော်ကိုကူညီရာရောက်မှန်း ပြည်သူတို့နားလည်သဘောပေါက်သည့်အလျောက် ဘယ်လိုပဋိပက္ခမှဖြစ်အောင် သတိမူနေထိုင်ခဲ့ကြသည်။ အထူးသဖြင့် လူမျိုးတစ်မျိုးက အခြားလူမျိုးတစ်မျိုးအပေါ် ဖိနှိပ်ခြင်း၊ တန်းတူအခွင့်အရေးမပေးခြင်းဟူသည့် မရှိစဖူးသောကိစ္စ။

သို့တိုင် AA ကအဘယ်ကြောင့် ရန်ငြိုးရန်ဘက်မဟာ ပစ်ခတ်တိုက်ခိုက်မှုတွေ လုပ်ရသနည်း။ စဉ်းစားစရာရှိသည်။

ဒီနေ့ကမ္ဘာကြီးသည် သူ၏အတွင်းပိုင်း၊ အစိတ်အပိုင်းများက တစ်ခုနှင့်တစ်ခု တစ်ဖွဲ့နှင့်တစ်ဖွဲ့ ကွန်ရက်များဖြင့်ဖွဲ့စည်းထားသော ဆက်စပ်မှုများနှင့် ဖွဲ့စည်းထားခံရသည့်ကမ္ဘာကြီးဖြစ်သည်။ သူ့ရေကလွဲ၍ အကြောင်းမဲ့ဟူ၍ ဘာမှမရှိ။ တိုင်းပြောလျှင် ဒီခေတ်သည် လက်မည်းကြီးများခေတ်ဖြစ်သဖြင့် ဒီကမ္ဘာသည်လည်း လက်မည်းကြီးများ၏ကမ္ဘာဖြစ်သည်။ စဉ်းစားစရာတွေအများကြီးရှိမည်။

မည်သို့ဆိုစေ... တစ်ဖက်ကစဉ်းစားစရာရှိတာကို စဉ်းစားပြီး လုပ်စရာရှိတာကို လုပ်ရမည်ဖြစ်သလို နိုင်ငံနှင့်ပြည်သူတို့အဓိကထားလျှောက်လှမ်းလျက်ရှိသည့် ငြိမ်းချမ်းရေးလမ်းကိုတော့ ဆက်လက်ချီတက်ရမည်ပင်ဖြစ်သည်။

ခရစ်နှစ်သစ်ကူးတိုင်း မြန်မာနိုင်ငံသားတွေက နှစ်သစ်ကြိုပြုကို စည်ကားပျော်ရွှင်စွာ ကျင်းပနေကြပါတယ်။ အတိတ်မြန်မာသမိုင်းရဲ့ ခရစ် ၁၈၈၅ခုနှစ် မြန်မာနိုင်ငံရဲ့ နှစ်ကုန်ပိုင်းတွေဟာ မနှစ်မြို့ဖွယ် သင်ခန်းစာယူဖွယ်နေ့ရက်တွေဖြစ်နေပါတယ်။ မြန်မာလူမျိုးတွေဟာ ကိုယ့်ထီးကိုယ်နန်းကိုယ်ကြွင့်နန်း ပျံ့ ပုဂံ၊ အင်းဝ၊ ညောင်ရမ်းကုန်းဘောင်ခေတ်ဦးပိုင်းထိ တန်ခိုးဩဇာ ဘုန်းမီးနေလောက်တာပဲ။ လွတ်လပ်တဲ့လူမျိုး၊ အချုပ်အခြာအာဏာပိုင်ပဒေသရာဇ်နိုင်ငံတော်အဖြစ် ရပ်တည်လျက်ရှိပါတယ်။ သို့သော် ၁၈၈၅ခုနှစ် နှစ် ကုန်ပိုင်း ကုန်းဘောင်ခေတ်နောင် အာဇာနည်ခေတ်ကာလ သီပေါမင်း(အေဒီ ၁၈၇၈-၁၈၈၅)လက်ထက်မှာ တိုင်းပြည်လွတ်လပ်ရေးဆုံးရှုံးပြီး သူ့ကျွန်ဘဝရောက်ခဲ့ရပါတယ်။ ၁၈၈၅ခုနှစ် တတိယအကြိမ် အင်္ဂလိပ်-မြန်မာစစ်ပွဲဖြင့် မြန်မာပြည်သိမ်းကာ ဗြိတိသျှအင်ပါယာအတွင်း သွတ်သွင်းခဲ့သူက အိန္ဒိယဘုရင်ခံချုပ်လော့ဒ်ဒရိုင်(Loard Dufferin)ဖြစ်ပါတယ်။

၂၀၊ ဇွန်၊ ၁၈၂၆မှာ အိုင်းရစ်သုက္ကောင်းမျိုး အိုင်ယာလန်ကျွန်းဒေါင်း ခရိုင်မြောက်ပိုင်းတွင် မြေယာများစွာ ပိုင်ဆိုင်သော ဒပ်ဖရိုင်မြို့စားဘွဲ့နဲ့ ကလင်ဒီဗိုင်းမြို့စားဘွဲ့ရ စတုတ္ထမြောက် နယ်စားကြီး ပရိုက်ဘလက်ဝတ်နဲ့ ဟယ်လင်ဆလီနာရွာရှိခန့်ကွဲမှ ဖွားမြင်တဲ့ တစ်ဦးတည်းသောသားဖြစ်ပါတယ်။ အောက်စဖို့တက္ကသိုလ်တွင် ပညာသင်ကြားခဲ့ပြီး ၁၈၆၄-၆၆ခုနှစ်တွင် လော့ဒ်ပလီမာစတင်နဲ့ ရပ်စဲလိမ့်မြို့စားများရဲ့စစ်ဘက်နဲ့ အိန္ဒိယနိုင်ငံဆိုင်ရာ အတွင်းဝန်ကလေးအဖြစ် အမှုထမ်းတယ်။ ၁၈၇၁ခုနှစ်မှာ ဒပ်ဖရိုင်မြို့စားဘွဲ့(Earl of Dufferin) ခံပြီး ၁၈၇၂ခုနှစ်တွင် ကနေဒါနိုင်ငံရဲ့ဘုရင်ခံချုပ်အဖြစ် အမှုထမ်းပါတယ်။ ၁၈၇၈-၇၉ ခုနှစ်များက ရုရှားနိုင်ငံဗြိတိသျှသံအမတ်ကြီးအဖြစ် တာဝန်ထမ်းပြီး ၁၈၈၄-၈၈ခုနှစ်များမှာ အိန္ဒိယဘုရင်ခံချုပ်အဖြစ် တာဝန်ထမ်းခဲ့သူဖြစ်ပါတယ်။ လော့ဒ်ဒရိုင် အိန္ဒိယဘုရင်ခံချုပ်အဖြစ် တာဝန်ထမ်းစဉ် တတိယအင်္ဂလိပ်-မြန်မာစစ်ပွဲဖြစ်ပွားခဲ့ရပါတယ်။ အထက်မြန်မာပြည်ကို တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်ဖို့ အကြောင်းရာနေတဲ့ နယ်ချဲ့ဗြိတိသျှတို့က ဘုံဘေးဘေးမှား

လော့ဒ်ဒရိုင်(သို့မဟုတ်)မြန်မာပြည်အား ဗြိတိသျှအင်ပါယာအတွင်း သွတ်သွင်းခဲ့သူ

□ မောင်ဖြူစင်(ကော့မှူး) □

သစ်ကိစ္စကိုအကြောင်းပြုပြီး ၃၀၊ အောက်တိုဘာ၊ ၁၈၈၅မှာ မြန်မာဘုရင်အစိုးရ လက်သင့်မခံနိုင်ဘဲ တစ်ဖက်သတ်တောင်းဆိုချက်တွေပါတဲ့ ရာဇသံကို ပေးပို့တယ်။ ထိုရာဇသံပါအချက်တွေကို မြန်မာဘုရင်အစိုးရဘက်မှ ၁၀၊ နိုဝင်ဘာ၊ ၁၈၈၅မှာ နောက်ဆုံးထားပြန်ကြားရမယ်လို့ ပါရှိပါတယ်။

မြန်မာဘုရင်အစိုးရက ရာဇသံပါအချက်တွေကို လက်သင့်မခံနိုင်တာကြို သိတဲ့ အိန္ဒိယဘုရင်ခံချုပ်လော့ဒ်ဒရိုင်က မြန်မာနယ်ခြားမှာ မေဂျာဂျင်နရယ်ပရင်ဒါဂတ်(Major General Sir Harry Prendergast) ဦးဆောင်တဲ့ စစ်ဦးစီးအဖွဲ့ကို ပြည်သိမ်းတိုက်ပွဲဆင်ဖို့ အသင့်ပြင်ထားပြီးဖြစ်ပါတယ်။ ဒပ်ဖရိုင်က မြန်မာနယ်စပ်ကို ဖြတ်ကျော်ပြီးတာနဲ့ မြန်မာတို့ဘက်မှ ဘယ်ကမ်းလှမ်းချက်ကိုမှ လက်သင့်မခံဘဲ မန္တလေးမြို့ကိုသိမ်းပိုက်ကာ သီပေါမင်းကို နန်းချရမယ်လို့ ပရင်ဒါဂတ်ကို ညွှန်ကြားပြီးဖြစ်ပါတယ်။ ထို့ပြင် ဒပ်ဖရိုင်က မိမိတို့သည် မိမိတို့အကျိုးကို မလိုလားရုံသာမက ပြေငြိမ်စွာဆက်ဆံလိုမယ့် အစိုးရနဲ့သာ စစ်ဖြစ်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း အောက်မြန်မာနိုင်ငံမှာရှိတဲ့ မြန်မာလူမျိုးတွေနဲ့ အမျိုးအနွယ်ယုံကြည်မှုချင်းတူညီတဲ့ အပြစ်မဲ့ အထက်မြန်မာ နိုင်ငံသားတွေကို ရန်ပြုမှာမဟုတ်ကြောင်း အထက်မြန်မာနိုင်ငံသားတွေသိအောင် ဆောင်ရွက်ဖို့ကိုလည်း ပရင်ဒါဂတ်ကို ညွှန်ကြားခဲ့ပါသေးတယ်။ ဒပ်ဖရိုင် ဗြိတိသျှတွေတိုက်တဲ့ကမ္ဘာကျော်စစ်ဟာ သီပေါမင်းအစိုးရရဲ့ ရန်လိုတဲ့အပြုအမူကြောင့်သာ တိုက်တဲ့စစ်၊ တရားသောစစ်အဖြစ် ပုံဖော်ပြောဆိုခဲ့ပါတယ်။ မြန်မာဘုရင်အစိုးရက ၄၊ နိုဝင်ဘာ၊ ၁၈၈၅မှာ ဗြိတိသျှရာဇသံနဲ့ပတ်သက်လို့ မြန်မာအစိုးရအစိုးရနဲ့ ၇၊ နိုဝင်ဘာ၊ ၁၈၈၅မှာ စစ်ရေးကြံ့ခိုင်ရင်ဆိုင်ဖို့ ညီလာခံကျင်းပပြီး ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ကြပါတယ်။ ဗြိတိသျှတို့နဲ့ စစ်ပြိုင်လိုတဲ့ မှုမတ်အများစုဖြစ်တာကြောင့် ၇၊ နိုဝင်ဘာ၊ ၁၈၈၅မှာ နယ်ချဲ့ဗြိတိသျှတို့ကို ခုခံတိုက်ခိုက်ဖို့ စစ်သည်တော်စည်းရုံးဆင့်ဆိုတဲ့ အမိန့်ထုတ်ပါတယ်။

လော့ဒ်ဒရိုင်ကလည်း ဗြိတိသျှရာဇသံအပေါ် မြန်မာဘုရင်အစိုးရရဲ့ မြန်မာအချက်ဟာ ကော့နယ်ဖွယ်မရှိလို့ ဆုံးဖြတ်ပြီး အထက်မြန်မာနိုင်ငံကို တက်

သိမ်းဖို့ ၁၀၊ နိုဝင်ဘာ၊ ၁၈၈၅ မှာ လန်ဒန်အစိုးရထံ ကြေးနန်းနဲ့ အမိန့်တောင်းခံတယ်။

၁၁၊ နိုဝင်ဘာ၊ ၁၈၈၅မှာ နယ်ခြားသရက်မြို့တွင် ပြည်သိမ်းတိုက်ပွဲဝင်ဖို့ အသင့်စောင့်နေတဲ့ ပရင်ဒါဂတ်က ဒပ်ဖရိုင်ထံ မန္တလေးသို့ချက်ချင်းချီတက်ခွင့် အမိန့်ထုတ်ပေးဖို့ တောင်းခံတဲ့ ကြေးနန်းပေးပို့ပါတယ်။ မြန်မာဘုရင်အစိုးရကလည်း ကျူးကျော်စစ်ကိုတားဖို့ ၁၁၊ နိုဝင်ဘာ၊ ၁၈၈၅မှာ တပ်များကို အောက်မြစ်စဉ်ကြောင်း၊ တောင်တွင်းကြီးကြောင်းနဲ့ တောင်ငူကြောင်း စတင်ချီတက်စေပါတယ်။ ဒပ်ဖရိုင်ရဲ့ အမိန့်အရ ဗိုလ်ချုပ်ပရင်ဒါဂတ်မှာ ၁၄၊ နိုဝင်ဘာ၊ ၁၈၈၅မှာ ပြည်သိမ်းတိုက်ပွဲဆင်ဖို့ မန္တလေးသို့ ချီတက်လာခဲ့ပါတယ်။ ၂၆၊ နိုဝင်ဘာ၊ ၁၈၈၅မှာ မြန်မာဘုရင်အစိုးရက စစ်ရပ်စဲရေးဆွေးနွေးပြီး ၂၇၊ နိုဝင်ဘာ၊ ၁၈၈၅မှာ အင်းဝနဲ့ စစ်ကိုင်းခံတပ်တွေမှာရှိနေတဲ့ မြန်မာဘုရင်တပ်များ လက်နက်ချခဲ့ကြပါတယ်။ ဗြိတိသျှပြည်သိမ်းတပ်တွေဟာ ၂၈၊ နိုဝင်ဘာ၊ ၁၈၈၅မှာ မန္တလေးနေပြည်တော်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ပြီး စစ်နိမ့်သူ သီပေါမင်းနဲ့ တွေ့ဆုံကာ လက်နက်ချအခမ်းအနားကို ၂၉၊ နိုဝင်ဘာ၊ ၁၈၈၅မှာ ကျင်းပဖို့ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြပါတယ်။ ၁၉၊ နိုဝင်ဘာ၊ ၁၈၈၅ခုနှစ် ညနေ ၆း၃၀နာရီတွင် မြန်မာဘုရင်သီပေါမင်း၊ မိဖုရားစုဖုရားလတ်နဲ့ နောက်လိုက်နောက်ပါတို့ကို ရွှေနန်းတော်မှချပြီး သူရိယသင်္ဘောပေါ်တင်ဆောင်ကာ ၃၀၊ နိုဝင်ဘာ၊ ၁၈၈၅တွင် ရန်ကုန်သို့ပို့ဆောင်ပါတယ်။ ၃၊ ဒီဇင်ဘာ၊ ၁၈၈၅တွင် ရန်ကုန်သို့

ရောက်ရှိပြီး ၁၀၊ ဒီဇင်ဘာ၊ ၁၈၈၅မှာ ရန်ကုန်မှ အိန္ဒိယနိုင်ငံ မဒရပ်၊ ရတနာပီရိမြို့များသို့ ပြန်လမ်းမရှိ အကျဉ်းစံနန်းကျဘုရင်အဖြစ် ပို့

ဆောင်ခံခဲ့ရပါတယ်။ အထက်မြန်မာ

ပြည်သိမ်းပြီးနောက် နယ်ချဲ့ဗြိတိသျှတို့က ၁၅၊ ဒီဇင်ဘာ၊ ၁၈၈၅မှာ စစ်အုပ်ချုပ်ရေးမှ ဖြိုပြတ်ချုပ်ချုပ်ရေးသို့

ပြောင်းလဲအုပ်ချုပ်ခဲ့ကြပါတယ်။ ၁၈၈၅ခုနှစ် နှစ်ကုန်ရက်တွေက မြန်မာဘုရင်သီပေါမင်းပါတော်မူကာ သူ့ကျွန်ဘဝ ကျရောက်ခဲ့ရတဲ့ ရက်တွေဖြစ်ပါတယ်။

၁၊ ဇန်နဝါရီ၊ ၁၈၈၆မှာ အိန္ဒိယဘုရင်ခံချုပ်လော့ဒ်ဒရိုင်က “ယခင် သီပေါဘုရင် ဦးစီးအုပ်ချုပ်ခဲ့သော နယ်ပယ်များကို ဗြိတိသျှကေရီဘုရင်မကြီး၏ နယ်ပယ်များအနက် နယ်ပယ်တစ်ခုအဖြစ် သတ်မှတ်လိုက်ကြောင်း၊ မြန်မာနိုင်ငံကို အုပ်ချုပ်ရန်အတွက် အရာရှိများကို အိန္ဒိယဘုရင်ခံချုပ်က အခါအားလျော်စွာ ခန့်အပ်တာဝန်ပေးကာ အုပ်ချုပ်သွားမည်ဖြစ်ကြောင်း” အမိန့်ပြန်တမ်းထုတ်ပြန်ခဲ့ပါတယ်။ ထိုပြန်တမ်းအရ ပဒေသရာဇ်မြန်မာနိုင်ငံဟာ ဗြိတိသျှအင်ပါယာအတွင်း အိန္ဒိယရဲ့ပြည်နယ်တစ်ခုအဖြစ် ရောက်ရှိခဲ့ရပါတယ်။

အထက်မြန်မာနိုင်ငံအုပ်ချုပ်ရေးနဲ့ပတ်သက်လို့ ဗြိတိသျှအစိုးရထံ ပြည်နဲ့စွာ အစီရင်ခံနိုင်ဖို့ ၁၂၊ ဖေဖော်ဝါရီ၊ ၁၈၈၆တွင် လော့ဒ်ဒရိုင်က လေဒီဒပ်ဖရိုင်၊ စစ်သေနာပတိချုပ် ဆာဖရယ်ဒရိုင်ရာဘတ်တို့နဲ့အတူ မန္တလေးသို့ရောက်ရှိလာပါတယ်။

◆ မောင်ဖြူစင်(ကော့မှူး) ◆

စာမျက်နှာ(၁၀)သို့ >>

အမှတ်(၀၉၀၃/ဘီ)၊ လမ်းမတော်ပလာဇာ၊ လမ်းမတော်လမ်း၊ လမ်းမတော်မြို့နယ် (ကမ္ဘောဇတက်အနီး)၊ More & More Gold and Jewellery ဆိုင်ဘေးလှေကားမှောင်၍ စာတ်လှေကားဖြင့် ၉ လွှာသို့တက်ပါ။
ဖုန်း-၀၉-၂၅၄၀၁၂၂၂

email:thesunraynews@gmail.com

ထုတ်ဝေသူ	တာဝန်ခံအယ်ဒီတာ
ဦးခင်အေး (၀၀၄၉၈)	ရဲဝင်း
09 400400051	ဖြန့်ချိရေး
ဥပဒေရေးရာအကြံပေး	ဦးကျော်တင့်
တင်သန်းဦး	
ပုံနှိပ်	ပုံနှိပ်သူ
ပြည်အေး - ပုံနှိပ်တိုက်	ဦးစွန်ပြည်အေး(၀၀၈၉၂)
09 5169728	အမှတ် - ၂၆၂၊ YMCAဝင်း (၉)ရပ်ကွက်၊ ဗိုလ်တထောင်။

သူရိယနေဝန်းဂျာနယ်ပါမီဂါပုံများကို အင်တာနက်မှ ကူးယူဖော်ပြပါသည်။

ပြည်တွင်းစစ်နဲ့ တိုင်းပြည်

ဓာတ်သစ်(mgy)

- ဟိုက ပမာရင် ဒီက ပမာ
- ဒီက ပမာရင် ဟိုက ပမာ
- ပြည်တွင်းစစ်ကြီးဖြစ်နေမှ
- တိုတိုင်းပြည်ဆိုတာ သေချာတယ်။

ဓာတ်သစ်(mgy)

၅-၁-၂၀၁၉နေ့နေ့ထုတ် မြန်မာအစိုးရသတင်းစာများနှင့် ပုဂ္ဂလိက သတင်းစာများမှတစ်ဆင့် Arakan Army ကဘူးသီးတောင်မြို့နယ်ရှိ ရဲကင်းစခန်းလေးခုကို တစ်ပြိုင်နက်တင်ရောက်တိုက်ခိုက်ရာ ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင် ၁၃ဦး ကျဆုံးကြောင်း ဝမ်းနည်းစွာသိရပါတယ်။ ၆-၁-၂၀၁၉တနင်္ဂနွေနေ့ ထုတ် London မှ Guardian သတင်းစာနှင့် အယ်ဂျာဗီးယားသတင်းဌာနတို့ ကလည်းအလားတူသတင်းများရေးသားခဲ့သည်ကိုဖတ်ရပြီးရခိုင်ပြည်နယ် အတွက်သာမကမြန်မာပြည်၏ရှေ့နေအတွက်ပါဆွေးနွေးလိုက်ပါသည်။

ဧပြီ ၁၀ရက် ၂၀၁၉တွင် တည်ထောင်သောအာရကန်လက်နက်ကိုင် အဖွဲ့Arakan Army သည် United League of Arakan (ULA)၏လက် နက်ကိုင်အဖွဲ့ဖြစ်ပြီး (မိမိတို့ယုံကြည်ရာထူးပေးသော Major General ဗိုလ်မှူးချုပ်ထွန်းမြတ်နိုင်က ဦးဆောင်လျက် အဖွဲ့ဝင်စစ်သည် ၂၀၁၄ ခန့်မှန်း) ၁၅၀၀မှ ၂၅၀၀ရှိသော လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့ဖြစ်သည်။စစ်ရေးအဖွဲ့ ခုခေါင်း ဆောင်ညီထွန်းအောင်အဆိုအရ AA အဖွဲ့သည် ရခိုင်လူမျိုးတို့ကို ကာ ကွယ်ရန်၊ ငြိမ်းချမ်းရေး တည်ဆောက်ရန်၊ တရားမျှတမှု၊ လွတ်လပ်မှုနှင့် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရန် အတွက် ရည်ရွယ်သည်ဟု AA အဖွဲ့ Online တွင် To protect our Arakan people, and to establish peace, justice, freedom and develop

-ment ကြေညာခဲ့သည်။ AAသည် ကချင်ပြည်နယ် တိုက်ပွဲများတွင်ပါဝင်လျက် မြန်မာ အစိုးရတပ်များ(တပ်မတော်)ကို တိုက်ခိုက်ရာမှ စစ်ရေးအတွေ့အ ကြုံရရှိခဲ့သည်။အဖွဲ့၏အဓိကတောင်း ဆိုချက်များမှာ (၁)ရခိုင်တိုင်းရင်း သားများ မိမိတို့ ကိုယ်ပိုင်ဆုံးဖြတ် ခွင့်Self determination for multi-ethnic Arakan population(၂) အမျိုးသားရေးကို ထိန်းသိမ်းတိုး တက်စေခွင့် Promotion of the national identity of Arakan people (၃) ရခိုင်တို့၏ဂုဏ်သိက္ခာ နှင့် အကျိုးစီးပွားကိုတိုးတက်ရန် National dignity and best interests of Arakan people ဟု ကြေညာခဲ့သည်။

၂၀၁၅ ဖေဖော်ဝါရီတွင် AA တပ်ဖွဲ့ဝင်အချို့ကမြန်မာအမျိုးသား ဒီမိုကရေစီမဟာမိတ်အဖွဲ့ Myanmar Nationalities Democratic Alliance Army (MNDA)မှတစ်ဆင့်အမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေးတပ် (TNLA)နှင့်လက်တွဲတိုက်ပွဲဝင်ခဲ့သည်။ ဧပြီ ၂၀၁၅တွင် AA တပ်များနှင့် မြန်မာတပ်မတော်တို့ ကျောက်တော်နှင့် ပလက်ဝမြို့နယ်များတွင် တိုက်ပွဲ များဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ ဩဂုတ် ၂၇၊ ၂၀၁၅တွင် AA တပ်များနှင့် ဘင်္ဂလား ဒေသရှိအစိုးရတပ်များ Boro Modak ဒေသ၊ Bandaran ခရိုင်တွင် တိုက် ပွဲများဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ ဒီဇင်ဘာ၊ ၂၀၁၅အတွင်း မြန်မာတပ်မတော်နှင့် AA တပ်တို့ စစ်တွေမြို့ မြောက်ဘက် မိုင်၄၀အကွာတွင် ရက်အတန်ကြာ တွေ့ဆုံတိုက်ပွဲဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ မြန်မာတပ်မတော်မှတပ်ရင်းမှူးတစ်ဦး Sniper ထိမှန်ကျဆုံးခဲ့သည်ဟုဆိုသည်။

အောက်တိုဘာလ ၂၀၁၆တွင် မြန်မာတပ်မတော်နှင့် ARSAတို့တိုက် ပွဲအပြီးတွင် AAက သတင်းထုတ်ပြန်ချက် Press Release တွင် ရိုဟင်ဂျာ ကယ်တင်ရေးတပ်Arakan Rohingya Salvation Army ကို ရက်စက်ကြမ်း ကြွတ်သောဘင်္ဂါလီမှတ်စလင်အကြမ်းဖက်အဖွဲ့Savage Bengali Muslim Terrorists ဟု ခေါ်ဆိုခဲ့ပြီး အကြမ်းဖက်တိုက်ခိုက်မှုများကို Rampage of the Bengali Islamic Fundamentalist Militant ဘင်္ဂါလီအစွန်းရောက် အစွဲလားတို့၏ ရက်စက်မှုဟုဝေဖန်ခဲ့သည်။ ၂၀၁၇ခု နိုဝင်ဘာတွင် AA တပ်များနှင့် မြန်မာတပ်မတော်တို့ ချင်းပြည်နယ်တွင် ပြင်းထန်သောတိုက် ပွဲများ ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။

မည်သို့ပင် ကြေးကြော်ရေးသားဝါဒဖြန့်သည်ဖြစ်စေ ဒီမိုကရေစီဝါဒ နှင့်လွတ်လပ်ရေးကိုယ်ပိုင်ဆုံးဖြတ်ခွင့်တို့ကိုလက်နက်ကိုင်တောင်းဆိုခြင်း သည်လမ်းမှားကို လိုက်ခြင်းသာဖြစ်ပြီး အကြမ်းဖက်နည်းဖြင့်ရရှိသော လွတ်လပ်ခွင့်နှင့် ကိုယ်ပိုင်ဆုံးဖြတ်ခွင့် Freedom and Autonomy တို့သည် ရေရှည်တည်ငြိမ်မရှိကြောင်း ကမ္ဘာနှင့် မြန်မာ့သမိုင်းတို့က အကြိမ်ကြိမ် သက်သေပြခဲ့ပြီးဖြစ်ပါသည်။ Those who rule by the sword shall die by it “လက်နက်နဲ့ အုပ်ချုပ်ရယူခြင်းသည် လက်နက်ဖြင့်ကျဆုံးသောကြောရ မည်”ဟုဆိုလိုပြီး အလွယ်ဆုံးပမာမှာ စာရေးသူတို့ ၁၉၇၄တက္ကသိုလ် ကျောင်းသားဘဝက ရုပ်ရှင်ရုံကြီးများတွင် ပြခဲ့သော Harold Robbins ၏ The Adventurers ကိုကြည့်ပြီး သင်ခန်းစာယူနိုင်ပါသည်။

ဗြိတိသျှကိုလိုနီလက်အောက်ကျရောက်ကြသော အာဖရိက အာဖရိက နိုင်ငံများတွင် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်း လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေးဖြင့် တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့သော အာရှတိုက်မှ မြန်မာ၊ အာဖရိကမှ အီဂျစ်နှင့် နိုင်ဂီးရီးယား၊ လစ်ဗျားတို့တွင် လွတ်လပ်ရေးရအပြီး ပြည်တွင်းစစ်များ ဆက် လက်ဖြစ်ပွားပြီး စစ်အစိုးရများသာ ဆက်လက် အာဏာယူလျက် တိုင်း ပြည်၏လူမှုရေး၊ ပညာရေး၊ စီးပွားရေးတို့ နှိပ်ကွပ်ဆင်းရဲလျက် ကမ္ဘာ နောက်ပိုင်းဆုံး နိုင်ငံများဖြစ်လျက်ရှိပါသည်။ ငြိမ်းချမ်းသောနိုင်ငံရေးနည်း ဖြင့် လွတ်လပ်ရေးရယူခဲ့သော မလေးရှား၊ စင်ကာပူ၊ နယူးဇီလန်၊ ဩစတြေးလျတို့တွင် လွတ်လပ်ရေးရပြီး တည်ငြိမ်သောအစိုးရအဖွဲ့များတွင်

အာရပ်သားအစိုးရများက Civil Government များထူထောင်လျက်လူမှု၊ စီးပွား၊ ပညာရေး ကျန်းမာရေး တို့ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်လျက် ရှိပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံနှင့်ဆင်တူသော အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံသည် ဒုတိယ ကိုလိုနီ အဖြစ် နှစ်ပေါင်း ၂၀၀ကျော်ကျရောက် ခဲ့သည်။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်း တွင်ဂျပန်တပ်များဝင်ရောက်လာပြီးလူထုကလက်နက်ခွဲကိုက်လျက် တိုက် ထုတ်ခဲ့သည်။ ဒုတိယကိုလိုနီအစိုးရက စစ်ကြီးအပြီးဝင်ရောက်လာပြန်ရာ တိုက်ပွဲများထပ်မံဖြစ်ပွားပြန်သည်။ လွတ်လပ်ရေးရအပြီး ကွန်မြူနစ်သူပုန် များကို ဗိုလ်ချုပ်ဆူကာနိုက တိုက်ထုတ်ရန် ဦးစီးအစိုးရက လက်နက်ကူညီ ထောက်ပံ့ခဲ့သည်။ ဗိုလ်ချုပ်ဆူကာနိုကပင် အာဏာသိမ်းလျက် စစ်မိန့် Military Decree ဖြင့် အုပ်ချုပ်ခဲ့ရာ သယံဇာတကြွယ်ဝသော အင်ဒိုနီးရှား နိုင်ငံတွင် ဗိုလ်ချုပ်များချမ်းသာပြီး လူထုဆင်းရဲခဲ့သည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူကာတို့လက်ထက် ၁၉၆၈တွင် လူထုအကြံပြုမှုဖြစ်ပြီး လမ်းပေါ်ရှိငြိမ်းချမ်း စွာဆန္ဒပြသူတို့ကို ရက်စက်ယုတ်မာ စွာသေနတ်ဖြင့် ပစ်သတ်ခဲ့သည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဆူကာတို့ပြုတ်ကျသော ၁၉၆၈အပြီး အာရပ်သားလွတ်တော် တွင် စစ်တပ်က ၁၂ရာခိုင်နှုန်းနေရာခွဲတမ်းရခဲ့သည်။ ၂၀၀၈ ဆူနာမီမိုနို တိုင်းကြောင့် အင်ဒိုနီးရှားလူမျိုးငါး သAA လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့နည်းတူ

Photo - Danya Wadi

AA အဖွဲ့တိုက်ခိုက်ခြင်းနှင့် နောက်ဆက်တွဲများ

မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံးမှ လက်နက်ကိုင် အဖွဲ့အားလုံးက အခက်အခဲများကို အကြမ်းဖက်နည်းလက်နက်ဖြင့် စစ်တိုက်ခြင်းသည် များယှင်းသည်ဟု လက်ခံနားလည်ပြီး နှစ်ဦးနှစ်ဖက် လုံးက တကယ်စိတ်ပါလက်ပါ ငြိမ်းချမ်း ရေးကို စေ့စပ်ဆွေးနွေး အလျှော့အတင်း Compromise လုပ်ခြင်းသည်သာ နည်းလမ်းမှန်ဖြစ်ပြီး တည်ငြိမ်တိုး တက်သော နိုင်ငံတည်ဆောက်နိုင်မည်။

ကိုလိုနီယာနိုင်ငံ၏ FARC သူပုန်များ၊ အင်ဒိုနီးရှား၏ Aceh နှင့် Papua ပြည်နယ်တို့မှ လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေးတိုက်ပွဲဝင်နေသူများ ကို (၁)ဖက်ဒရယ်မူဝါဒကျင့်သုံးသော အစိုးရဖွဲ့ရန် အာဏာရအစိုးရက ကတိပြုသည်။(၂)လက်နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့ဝင်များ(အစိုးရနှင့်သူပုန်တပ်ဖွဲ့ဝင် များအားလုံး လက်နက်နှင့်ယူနို ဖောင်းစွန့်လျက်) မျှတ၊ သန့်ရှင်း၊ လွတ် လပ်၊ ငြိမ်းချမ်းသော အထွေထွေရွေးကောက်ပွဲမှတစ်ဆင့် မိမိတို့၏ ပြည် နယ်၊ မိမိတို့လူမျိုးစု၏ အကျိုးကိုဆောင်ရွက်ရန် ကတိပြုသည်။ (၃)ဒီမိုက ရေစီဖက်ဒရယ်နိုင်ငံသည်သာ လူမျိုးစုဝင် Ethnic Minority တို့၏ ရပ် တည်မှု၊ ဖွံ့ဖြိုးမှုကိုကာကွယ်သည်ဟု ယုံကြည်စွာကတိပြုသည်။ စသည့် အာမခံချက်ကို UN သို့မဟုတ် ကြားနေနိုင်ငံကြီးတစ်ခုက ကြီးကြပ်လျက်၊ ဆွေးနွေးညှိနှိုင်းလျက် ငြိမ်းချမ်းရေးလုပ်နိုင်ကြသည်။

AA၏အခြေအနေသည် အလွန်အန္တရာယ်များသောအချိန်နှင့်နေရာ တွင်ရှိနေပါသည်။မြန်မာလက်ရှိအစိုးရသည် ရခိုင်ပြည်နယ်အရေးအခင်း ဟုခေါ်နိုင်သော သမိုင်း၏ဆိုးရွားဆုံးလက်ခံရရှိခဲ့သည်။ ခေတ်အဆက် ဆက် မည်သည့်အစိုးရကမှ ထိရောက်စွာမဖြေရှင်းခဲ့၊ မဖြေရှင်းနိုင်ခဲ့သော ပြဿနာကို ရရှိခဲ့သည်။ ဆုံးဖြတ် ရှေ့ဆယ်လွှဲလွှားသဖြင့် နိုင်ငံတကာက အပြစ်တင်ခံရလျက် စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး၊ နိုင်ငံရေးဖွံ့ဖြိုးမှုများ မလုပ်နိုင် အောင် A Catalogue of Errors အမှားများဆက်တိုက်ဖြစ် ပေါ်ခဲ့သည်။ လက်ရှိအစိုးရကို စင်ကာပူဝန် ကြီးချုပ်က Defending the undefendable မကကွယ်နိုင်တာကို ကာကွယ်နေသည်ဟု သတိပေးအပြစ်တင်ခဲ့သည်။

တစ်ဖက်တွင်လည်း အိန္ဒိယသမ္မတရကမ်းခြေတစ်ဝိုက်ကို Islamic Belt အဖြစ်ထူထောင်လိုသော အစ္စလာမစ် ကောင်စီအဖွဲ့၊ အစွန်ရောက် ဘာသာရေးအဖွဲ့များက မတည်ငြိမ်သော စစ်မက်များဖြစ်ပွားနေ သော ရခိုင်ပြည်နယ်ကို ဘင်္ဂါလီများဖြင့် ဖုံးလွှမ်းလိုသည်။ Middle East နိုင်ငံ များမှ ခေါ်လာသော ARSA ကဲ့သို့ လက်နက်ကိုင်အကြမ်းဖက်များက ရခိုင်ပြည်နယ်ကို အကြမ်းဖက်ခိုအောင်းရာနေရာအဖြစ် သုံးလိုကြ သည် မှာထင်ရှားသည်။ မူဝါဒဟောင်း၊ တာလီဘန်၊ ဂျီဟတ်များက အခွင့်အရေး ကိုချောင်းနေကြသူများ ဖြစ်ပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်များသည် တိုက်ခိုက်ရေးCombat၊ ချေမှုန်း ရေး Assault တို့ထက်ဥပဒေစိုးမိုးရေးကို အဓိကဦးစားပေးကြသဖြင့် ယခုကဲ့သို့ အလုံးအရင်းဖြင့်ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်မှုကိုခံနိုင်ရည်မရှိပါ။ ရဲကို စစ်တပ်အသွင် ပြောင်းမလား၊ (Militarize the police or policeize the military)စစ်တပ်ကို ရဲအသွင်ပြောင်းမလား တို့သည် လည်း အဓိကစဉ်း စားရမည့် ကိစ္စများဖြစ်ပါသည်။ Combat တိုက်ခိုက်ရေးစစ်သားတစ်ဦးကို ရဲအသွင်ပြောင်းရန် ခက်သလို၊ ရဲတိုက်ခိုက်တတ်ရန် အချိန်နှင့်လေ့ကျင့် မှု အလွန်လိုအပ်ပါသည်။ UNကဲ့သို့ အဖွဲ့များက လည်း Appropriate

Force (Versatile Force)ကိုသုံးစေချင်ပြီး နိုင်ငံတကာဥပဒေအဖြစ်ပြဌာန်း ထားသော်လည်း တကယ်စစ်ဖြစ်ပြင်တွင် ကျင့်သုံးရန်ခက်ပါသည်။ ဒီမိုက ရေစီနိုင်ငံကြီးများ၏ စစ်တပ်များပင်စစ်မြေ ပြင်တွင် လက်လွန်တတ်ကြ ပါသည်။ ICCက မြန်မာ့တပ်မတော်အရာရှိကြီးများကိုစွဲချက်တင်ထားခြင်း ကို AA, ARSA တို့က အခွင့်အရေးယူကြပါသည်။

အယ်လ်ဂျာဗီးယားသတင်းတွင် AA ကို Arakan Buddhist Insurgents ဟုသုံးထားပါသည်။ Guardian သတင်းစာကြီးကမူ Arakan Rebel ရခိုင်သူပုန်များဟုသုံးစွဲထားပါသည်။ Media War သတင်းစစ်ပွဲတွင် မြန်မာနိုင်ငံကခံဘက်ကသာဖြစ်နေပါသဖြင့် ဝန်ကြီးများ၊ ညွှန်ချုပ်များမိမိ တို့၏ရာထူး၊ ခေါက်တာဘွဲ့များကို အားနာလျှင်လူထုရှေ့၊ TV ရှေ့၊ နိုင်ငံတကာနှင့်ယှဉ်၍ ပြောနိုင်ကြောင်းပြကြပါ။ ဝါးလုံးခေါင်းထဲလသာ ဆိုသလို မြန်မာလူမျိုးများရှေ့တွင်သာ စွာကျယ်လျက် လူစွာမလုပ်သင့် တော့ပါ။

၂၀၁၅အထွေထွေရွေးကောက်ပွဲတွင် တစ်ခဲနက်ရွေးကောက်ခံရပြီး တက်လာသော NLD အစိုးရသည် နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေး၊ အုပ်ချုပ်ရေး တို့တွင် ဘေးကြပ်နံကြပ်ဖြစ်နေပါသည်။ ကျန်းမာရေး၊ ပညာရေးကဲ့သို့သော နေရာများတွင် ထိရောက်သောလူထုဝန်ဆောင်မှု မပြုနိုင်ပါ။ တောရွာနေ လူငယ်တစ်ဦးအတွက်ထိုက်သင့်သောပညာရေးအဆင့်အတန်းကိုကျေးရွာ များ တွင်မရနိုင်သဖြင့် လူငယ်အလုပ်လက်မှုများလာခြင်းသည် ပြည်နယ် ဒေသ များတွင်(အခြားလည်း ရွေးစရာမရှိသဖြင့်) လက်နက်ကိုင်သောင်း ကျန်းသူတို့၏ ငြိမ်းခြောက် ပြေးယောင်းမှုဖြင့် တိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင် တပ်သားအလိုလိုဖြစ်သွားရရှိပါသည်။ အခြေခံပညာမပြည့်စုံမီကျသဖြင့် မိမိကိုယ်ပိုင် စဉ်းစား ဉာဏ်မရှိတော့ဘဲ မှားသည်မှန်သည်မခွဲခွဲနိုင်ဘဲ တိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင်များဖြစ်သွားခဲ့ကြပါသည်။ အလွန်နွမ်းမြောဝမ်း နည်းဖွယ်ဖြစ်ပါသည်။ ကျန်းမာရေးနှင့် ပညာရေးကို တောနှင့်မြို့ကွာခြား ချက်နည်းအောင် လုပ်နိုင်ဖို့ဝေစွ ဝန် ကြီးများအဆင့်ကပင် ပြည်မရှိဆရာ၊ ကျောင်းသားအချိုးနှင့် ပြည်နယ်များရှိ အလားတူအ ချိုးတို့ကို နှိုင်းယှဉ်ပြ သော Data မရှိ၊ လွတ်တော်တွင် လက်တန်း၊ ရမ်းပြောနေရခြင်းသည် တိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင် တပ်များကို စစ်သားစုဆောင်းပေးနေသလို ဖြစ်ပါသည်။ သို့ကလေးတစ်ခု ခုရလျာပြန်လွှင့်လည်း သေချာမတတ်ခြင်း၊ အလုပ်အကိုင်ရလမ်း အလွန်နည်းပါးခြင်းတို့ကြောင့် တိုင်းရင်းသားလက် နက်ကိုင်နှင့် ပေါင်းမလား၊ အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံတွင် အလုပ်လုပ် မလား စဉ်းစားတတ်ကြပါသည်။

AAတို့သည် လောလောဆယ်တွင်အင်အားနည်းသေးသော်လည်း နိုင်ငံရေးမတည်ငြိမ်သော၊အလုပ်အကိုင်ရှားပါးသောပြည်နယ်များမှတစ်သား သစ်များကို ပြည်ပမှအဖွဲ့အစည်းတို့က ငွေအားဖြင့် အချိန် မရွေးအားပေး ခဲ့ပါလျှင် မြို့ပြအကြမ်းဖက်သူ Urban Terrorist များ အချိန် မရွေးဖြစ် လာနိုင်ပြီး မြို့ကြီးများတွင် ဗုံးခွဲခြင်း၊ အကြမ်းဖက်စားစာခံအနိုင်ကျင့်ခြင်း တို့ကိုလုပ်လာပါလိမ့်မည်။ လက်ရှိအစိုးရက ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားပုံမရပါ။ အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံတစ်ခုကမြန်မာနိုင်ငံအစိုးရနှင့် အဆင်မပြေလျှင် နယ်စပ်ရှိလက်နက်များကို ငွေ၊ လက်နက် စသည်ဖြင့် ကူညီလျက် ပြည် တွင်းစစ်မီးကို သက်ဆုံးရှုံးစေနိုင်ပါသည်။

ထို့ကြောင့်AAသာမက အခြားတိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင်အဖွဲ့များ ချုပ်ငြိမ်းရန် (၁)ဖက်ဒရယ်ဒီမိုကရေစီနိုင်ငံတည်ဆောက်ရန်လက်ရှိအစိုး ရက ကတိပေးလျက် လက်နက်ကိုင်တပ်များက လက်နက်စွန့်လျက် ရွေး ကောက်ပွဲဝင်ခွင့်ပြုသင့်ပါသည်။ (၂)ပြည်နယ်နှင့်တိုင်းဝန်ကြီးချုပ်များကို ပြည်နယ်လူထုကတိုက်ရိုက်ရွေး ကောက်ခွင့်ပြုရမည်။ (၃)နိုင်ငံတော်ကို ဒီမိုကရေစီဖက်ဒရယ်နိုင်ငံအဖြစ် အုပ်ချုပ်လျှင် သမ္မတကိုလူထုက တိုက် ရိုက်ရွေးကောက်ခွင့်ပြုရမည်။ (၄) လောလောဆယ်ငြိမ်းချမ်းရေး ဆွေး နွေးပွဲများတွင် NLD အစိုးရက ဦးဆောင်ဆွေးနွေးနေသော်လည်း မြန်မာ့ တပ်မတော်ကိုဆွဲဆောင်စည်းရုံးနိုင်ခြင်းရှိပုံမရပါ။(၅)မြန်မာ့တပ်မတော် ကလည်း လက်နက်ကိုင်တိုင်းရင်းသားတို့ကို အလျှော့အတင်း Compro- mise လုပ်ခြင်းသိပ်မရှိဘဲ တပ်မ တော်အလိုကျ အဖြေများကို ကြိုတင် ဘောင်ခတ်ထားသဖြင့် ညှိနှိုင်းဆွေးနွေးမှုထက် အတင်းအကြပ် သဘော တူခိုင်း သကဲ့သို့ဖြစ်နေပါသည်။

စစ်တပ်ကလည်း မိမိတို့၏ In ordinate role နေရာတကာဝင်ပါ ချင်သည့် ဆန္ဒကိုလျှော့ပြီး ဒီမိုကရေစီနည်း လမ်းတကျ ရွေးကောက်ပွဲဝင်လို လျှင်ယူနိုဖောင်းချွတ်လျက်တရားဝင်ရွေးကောက်ပွဲဝင်ပါ။ လူထုကတရား ဝင်ရွေးကောက်ထားသော အစိုးရကို တပ်မတော်က ဝန်ထမ်းများပီပီ တာဝန်ယူ၊ တာဝန်ခံရပါမည်။

လောလောဆယ်တွင် ပြည်တွင်းတိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင်များက လက်နက်စွန့်ချင်စိတ်မရှိသေးပါ။ ဖက်ဒရယ်ဒီမိုကရေစီအကြောင်း နား လည်လက်ခံကျင့်သုံးမည်ပုံမတွေ့ရသေးပါ။

လက်ရှိအစိုးရကလည်း ဖက်ဒရယ်အစိုးရကျင့်သုံးမည်၊ တည်ဆောက် မည်ဆိုသော်လည်း သိပ်နားလည်ပုံမရှိ ကြဘဲ“အပြောသာ”ရှိနေပါသဖြင့် ပြည်တွင်းစစ်သည် မြန်မာနိုင်ငံတွင် မည်သည့်နေရာတွင်မဆို ဖြစ်နိုင်၊ ကြားနိုင်ပါသည်။ ပြည်ပအိမ်နီးချင်းများ ထင်ရှားစွာပါဝင်လာမှုမရှိသော် လည်း မသိမသာအားပေးခြင်းမျိုး ယခင်ကလည်း ရှိခဲ့၊ ယခုလည်း ရှိဆဲမို့ ပြည်တွင်းစစ်ငြိမ်းဖို့ တော်တော်စောင့်ရပါမည်။

ဒေါက်တာတိုးမြင့်
ကြည်ညိုစရာမရှိသော ဒေါက်တာတိုးမြင့်ကို
အကြည်ညိုပျက်အောင် ဆဲရေးဝေဖန်နိုင်ပါသည်။
toe1myint2@gmail.com

၂၀၁၈မှ ၂၀၁၉အတွက်ကလေးများတော့ မြန်မာစာပေရပ်ကွက်မှာ လှုပ်လှုပ်ခတ်ခတ်လေးဖြစ်သွားသည်။ စာရေးဆရာဟူသော အသံဆူညံသွားသည်။ စာတတ်သူတိုင်း စာဖတ်ရေး၊ စာပေကန်တော့ပွဲဟူသည့်ခေါင်းစဉ် အောက်မှာ ပြောစရာတွေရှိလာသည်။

စာပေပွဲတစ်ပွဲအကြောင်းပြုပြီး နိုင်ငံခေါင်းဆောင်ကြီးက စာပေသမား(၆၀)ကျော်ကို နေပြည်တော်မှာ ခေါ်တွေ့တဲ့အခါမှာ “ဆရာတို့စာဘာကြောင့်ရေးသလဲ” ဆိုပြီး မေးခဲ့သည်။ မေးခဲ့သလို သူ့အထင်ကိုလည်း ပြောပြခဲ့သည်။ စာရေးတယ်ဆိုတာ ကိုယ်သိတာကို သူတစ်ပါးအပေါ် လွှမ်းမိုးချင်တာနဲ့ ကိုယ်သိတာကို သူတစ်ပါးသိပေစေပြီး မျှဝေချင်တာနဲ့ချက်ပါတယ်” ဟု ပြောခဲ့သည်။ ဒီလိုမေးခွန်းအတွက်တော့ ဘဝနှင့် စာပေကို တစ်ထပ်တည်း ကျနေအောင်နေထိုင်သည့် ကျွန်တော်တို့မကြာခဏဖြေလေ့ရှိသည့် စကားရှိသည်။ ဆရာတက္ကသိုလ်ဘုန်းနိုင်ပြောခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ “သွေးငြိမ့်မှာဝါသနာကြောင့်... ”ဟူ၍ဖြစ်သည်။ ဒီစကားက ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရ(ထင်သည်) စာလည်းဖြစ်နေသည်။ အဖြေအမျိုးမျိုးရှိနိုင်ပါသည်။ မြန်မာပြည်မှာ စာရေးဆရာခေါင်းစဉ်တစ်နေရာသာ လွယ်လို့ဟူသော အဖြေလည်းရှိနိုင်ပါသည်။

သို့သော် ထိုအမျိုးမျိုးသော အဖြေကိုမှ မဇ္ဈစမ်းခင်မှာ စာပေကန်တော့ပွဲတစ်ခု၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ယောက် ခပ်တည်တည်နှင့် အကန်တော့ခံသည့်သတင်းက ဆွဲပွတ်သွားသည်။ အထူးသဖြင့် စာပေလောကတစ်ခုလုံးနီးနီး လက်ရုံးဆန့်တန်းအော်ဟစ်ကန့်ကွက်ကြသည်။ စာရေးတိုင်း စာရေးဆရာလားဟူသော မေးခွန်းထွက်လာသည်။ ပိုဆိုးတာက ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည် နိုင်ငံရေးနယ်ပယ်၌ နာမည်ဆိုးနှင့်ကျော်ကြားသူ၊ စာရေးဆရာများကို နှိပ်ကွပ်ခဲ့ရာမှာ ထင်ရှားသူအဖြစ် စာရေးဆရာအတော်များများက ဖြစ်တည်နေထိုင်နေရာ၊ ဂျာနယ်၊ သတင်းစာတွေမှာပါရေးသားခဲ့ပြီး သတ်မှတ်ထားကြတော့ ရှုပ်ကုန်သည်ဆိုရမလို့...။ အဲဒီမှာပဲ ရေးသည့်စာတိုင်းက စာရေးဆရာဖြစ်စေသလားဟူသော မေးခွန်းထွက်ပေါ်လာပြန်သည်။

သေချာတာကတော့ စာရေးဆရာဆိုသည်မှာ ခပ်ပေါ့ပေါ့၊ ခပ်ပေါ့ပေါ့ထဲကတော့မဟုတ်။ မြတ်လမ်းနှင့် ရောက်သည့်နေရာမဟုတ်။ အဲဒီလိုမဟုတ်ခြင်းတွေကို လေ့လာကြည့်လျှင် မဆုံးနိုင်သော အဖြေတွေ၊ ထင်မြင်ချက်၊ မှန်းဆချက်တွေကလည်း ထွက်လာကြဦးမည်သာ။

ပြောနေရုံက ပြောအပ်လာပြန်သည်။ မနေ့တစ်နေ့ကပဲ မဂ္ဂဇင်းတစ်စောင်ကို ဖတ်မိပြီး စာရေးဆရာဆိုတာ... ကိုကွေးမိပြန်ရသည်။ ဖတ်မိသည့် မဂ္ဂဇင်းက ကျွန်တော်နေခဲ့သည့် အထက (၁) ပခုက္ကူရိရာပြည်အထိမ်းအမှတ်မဂ္ဂဇင်းဖြစ်သည်။ သည်မှာ ဘာတွေ့ရပြန်သလဲဆိုတော့ အထက (၁) ပခုက္ကူမှာ ကျောင်းနေခဲ့ပြီး စာပေဆုတွေရသောစာရေးဆရာများ စာရင်းဟူသည့် ကဏ္ဍတစ်ခုကို တွေးမိပြီး စိတ်ထဲစနိုးစနေသင့်ဖြစ်ရပြန်သည်။ ဒီကျောင်းအထက (၁)ပခုက္ကူက စာပေဆုရစေသည့် စာရေးဆရာတွေကို မွေးထုတ်ပေးသည်ဟုဆိုလိုခြင်းလားမသိ။ ဒီကျောင်းမှာစာသင်ခဲ့ပြီး စာပေဆုရသည့်စာရေးဆရာတွေ စာရင်းတော့မပါ။ ကျောင်းတိုင်းကတော့ လူတော်လူကောင်းတွေကို မွေးပေးနေသောနေရာဖြစ်သည်။ စာရေးဆရာသာမဟုတ် စစ်သား၊ ဆ ရာဝန်၊ အင်ဂျင်နီယာ၊ ဝန်ကြီး၊ ဝန်ကလေးစသည်ဖြင့် လူတန်းစားအသီးသီးကို မွေးထုတ်ပေးခဲ့ပေလိမ့်မည်။ ကျောင်းကိုမပြောလို။ စာပေဆုရခြင်း၊ မရခြင်းကိစ္စတော့ ပြောချင်သည်။ အထက်ပါအတိုင်း ကျွန်တော်တို့ တွေးကြသလို စာပေဆုရမှ စာရေးဆရာလားဆိုသော မေးခွန်း...။

ထားတော့။ ဒီအကြောင်းကို ဒီလောက်နှင့်ပဲရပ်ပါမည်။ ပြောလျှင် ကျွန်တော်စာဖတ်လိုရင်းကို ရောက်မည်မဟုတ်သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ စာရေးဆရာဆိုသောကိစ္စကလည်း တစ်နှစ်ခင်တစ်စင်ပါပြီး ပြောစရာတွေက အများကြီးရှိနေသည်။

ပခုက္ကူအထက(၁)ကျောင်းထွက်ဆရာခင်ကြီးအောင် အကြောင်းကို ပဲပြောပါမည်။ (စာရင်းထဲမှာလည်း ပါပါသည်။) ပထမဆုံးဆရာဆိုကိုယ်ရေးအကျဉ်းကိုကြည့်ပါမည်။

၁၉၃၇ခုနှစ် ဧပြီလ(၂၄)ရက်(၆-၃-၁၉၃၆ဟုမကွဲ)နေ့တွင် ပခုက္ကူမြို့၌ ပွဲနံ့ပိုင်ရှင်ဦးဘဘွားနှင့် ဒေါ်လှဝင်းတို့က မွေးဖွားသည်။ မွေးချင်းခြောက်ယောက်အနက် စတုတ္ထဖြစ်သည်။ ဝယ်မည်မှာ မောင်ခင်ကြီးဖြစ်သည်။ အမည်ရင်းမှာ ဦးထွန်းခင်ဖြစ်သည်။ မြိုင်မြိုင်နုနု၊ ဖောင်းကွဲကွဲရွာ၊ သိမ်ကုန်းကျောင်းရှိ မူလတန်း ကျောင်းတွင် ၁၉၄၄မှ ၁၉၄၉အထိ ပညာသင်ယူခဲ့သည်။ ၁၉၄၈မှ ၁၉၅၁ကလေးတွင် ပခုက္ကူမြို့ အထက(၁) ပဉ္စမတန်းမှ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းအထိ ပညာသင်ယူခဲ့သည်။ ၁၉၅၅ခုနှစ်တွင် တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းအောင်မြင်သည်။ ထိုနှစ်တွင်ပင် တရားလွှတ်တော်ချုပ်အမှုထမ်းနှင့် ပဉ္စညးထိန်းဝန်နှင့် အငယ်တန်းစာရေးအဖြစ် စတင်အမှုထမ်းသည်။ ၁၉၅၈ခုနှစ်တွင် လူဝင်မှုကြီးကြပ်ရေးဝန်နှင့် အထက်တန်းစာရေးအဖြစ်ပြောင်းရွှေ့အမှုထမ်းသည်။ ထို့နောက် လူဝင်မှုကြီးကြပ်ရေးမှူးအဖြစ် ရာထူးတိုးမြှင့်ခံရသည်။ ၁၉၆၁ခုနှစ်တွင် မိမိဆန္ဒအလျောက် ရာထူးမှထွက်၍ ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။ ၁၉၆၂ ခုနှစ်မှ ၁၉၈၂ခုနှစ်အထိ ရန်ကုန်မြို့၊ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းဈေးတွင် နန်းရွှေကိုယ်အမည်ဖြင့် အထည်ဆိုင်ဖွင့်လှစ်ကာ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပြုသည်။

အလုပ်မှထွက်၍ ကိုယ်ပိုင်ဦးပွားရေးလုပ်ငန်းမှခွင့်ကြီးအောင် ကလောင်အမည်ကိုယူကာ ၁၉၆၅ခုနှစ်တွင် ဂေါ်ကီထဲမှပေးစာများဘာသာပြန်စာအုပ်ကို

ရေးသားထုတ်ဝေ၍ စာပေလောကသို့ ဝင်ရောက်ခဲ့သည်။ ၁၉၆၇ခုနှစ်တွင် လူအဆန်ဆုံးလူသား၊ သွေးမြေကိုကျောခိုင်း၍၊ ၁၉၇၅ခုနှစ်တွင် လင်းယုန်တို့မြေဆန်းစသုရိန်၊ ကမ္ဘာကျော်တို့၏ ကိုယ်တွေ့စိတ်အောင်မြင်နည်းများ၊ ၁၉၇၆ ခုနှစ်တွင် စိတ်ထားဇာနည်ဘာမထီ၊ အ ယောင်ဆောင်သမားကြားက စားစာ၊ ၁၉၇၇ခုနှစ်တွင် ဟင်းမလားကိုတစ်ပတ်ရိုက်ခဲ့သူ၊ ရေနံသူလျှို၊ မြတ်သောကရုဏာရှင်၊ ၁၉၈၀ပြည့်နှစ်တွင် အန္တိမနယ်ခြား၊ ၁၉၈၁ခုနှစ်တွင် မဆုံးညဉ့်သံသရာ၊ ၁၉၈၇ခုနှစ်တွင် ခေါက်တာလော်ဂီနှင့် မဟာဗျူဟာသူလျှိုကြီးများ၊ ရုန်း၍ကန်၍ရင်ဆိုင်၍၊ ၁၉၈၈ ခုနှစ်တွင် သံမဏိစိတ်ဓာတ် ရှင်များ၊ ၁၉၉၃ ခုနှစ်တွင် ကမ္ဘာကျော်တို့၏ကိုယ်တွေ့ဘဝအောင်မြင်နည်းများ စသည့်စာအုပ်များကိုရေးသားထုတ်ဝေခဲ့သည်။ ၁၉၆၇ ခုနှစ်အတွက် အမျိုးသားစာပေ၊

မြန်မာဘာသာပြန်စာပေလောကထဲက ချွန်မြမြကလောင်တစ်ချောင်း(သို့မဟုတ်) စဉ်းစားစရာစိတ်အစာများကျွေးခဲ့သူ (သို့မဟုတ်) သွေးမြေကိုကျောခိုင်းပြီး ငြိမ်းချမ်းရေးဆီဦးတည်သူ (သို့မဟုတ်) အထက(၁)ပခုက္ကူက မွေးဖွားလိုက်သည့် စာပေနှင့် စာရေးဆရာဘဝရသူ စာရေးဆရာ

ခင်ကြီးအောင် (၁၉၃၇-၁၉၉၈)

□ ဇာတိနှင့်ထွန်း □

ဘာသာပြန်ဒုတိယဆုကို အားနက်စိတ်မလျော့ဘဲ A Farewell to Arms ကိုဘာသာပြန်ရေးသားသည့် သွေးမြေကိုကျောခိုင်း၍ စာအုပ်ဖြင့်ရရှိခဲ့သည်။ နယ်ချဲ့အစိုးရနှင့်စနစ်ဆိုး၏ သားကောင်အဖြစ်လောကဓာတ်ခံပေါ်တွင် မမောမနန်းကပြခဲ့ရသော စစ်ဗိုလ်ကလေးတစ်ဦးနှင့် သဘောပြည့်ဝချစ်ဖွယ်ကောင်းလှသော သူနာပြုဆရာမလေးတို့ မေတ္တာမျှပေါင်းသင်းရာမှ သားတစ်ယောက်မွေးသောအခါ ဇနီးရေးသားပါကွယ်လွန်သဖြင့် အထီးကျန်ဘဝနှင့် ကျန်ရစ်ရာသော စစ်ဗိုလ်ကလေးအကြောင်း ဇာတ်လမ်းဖွဲ့ထားသောဝတ္ထုဖြစ်သည်။ စစ်ဗိုလ်ကလေးသည် ကြောက်မက်ဖွယ်လိလိတိုက်ပွဲများ စိတ်မချမ်းမြေ့ဖွယ်မြင်ကွင်းများ၊ စစ်ပွဲ၏ဆိုးဆုံးသံပန်းများ၊ အကျိုးအပျက်အစီးဒဏ်ရာရမှုများနှင့် တစ်ဖက်က ရန်သူတစ်ဖက်က အိမ်ထောင်ရေးအချစ်ရေးတို့နှင့် ရင်ဆိုင်ရင်း ပင်ပန်းကြီးစွာ ရုန်းကန်လှုပ်ရှားခဲ့ရပုံတို့ကို ရေးသားထားသည်။ ကြောက်မက်ဖွယ်စစ်၏ ဆိုးရွားပုံကိုဖော်ပြ၍ ငြိမ်းချမ်းရေးဆောင်စေသည့်လူသားတို့အဖြစ်ကို အထင်းသားမြင်နိုင်အောင်ရေးထားသည်။

ဆရာခင်ကြီးအောင်သည် ခေတ်ကာလအလျောက် စာပေလုပ်သားအဖြစ် ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ပုံနှိပ်သူနှင့်ထုတ်ဝေသူများ စိစစ်ကြီးကြပ်ရေးကော်မတီဝင်နှင့် ဆူးလေစေတီတော်သမိုင်းဖြစ်မြောက်ရေးအဖွဲ့နှင့် သမိုင်းပြုရေးအဖွဲ့များ၌ စာပေပညာရှင်အဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ၁၉၈၈ခုနှစ် ဇူလိုင်လ(၅)ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်သည်။ ကွယ်လွန်ချိန်၌ သားခြောက်ယောက်နှင့် သမီးတစ်ယောက်ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ ဇနီးမှာ ဒေါ်ခင်အေးကြိုင်ကြိုင်ကြိုင်လှ(၇)ဖြစ်ပြီး ၁၉၈၃ခုနှစ်က ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။

ယခုအခါ ဆရာခင်ကြီးအောင်ရေးသားခဲ့သော စာနှင့်စာအုပ်များနှင့် ပတ်သက်၍ တော်တော်တန်တန်စာများကို ရှာဖွေ၍ မလွယ်ကူတော့ပါ။ ပထမအကြိမ်၊ ဒုတိယအကြိမ်ပြန်ရိုက်သည်ဟူ၍လည်း မကြားဖူးသေး။ ပြန်လည်ထုတ်ဝေသင့်သောစာအုပ်များက အများကြီးရှိနေသည်။ ဤတွင် ကျွန်တော်အတော်ကြီးစားရွာယူထားရသော စာတစ်ပုဒ်ကိုတွေ့၍ ဤစာကိုကိုးကားခွင့်ရခဲ့သည်။ ဤစာမှာ ၁၉၆၆ခုနှစ် မတ်လနှင့် ဧပြီလပေါင်းထုတ်သော အတွေးအမြင်စာစောင်(စာစဉ် ၁၁၇)ရှိ “ဆုံးမစကား”ဟူသော ဆောင်းပါးဖြစ်သည်။ ထိုဆောင်းပါးသည် ပြန်မထုတ်သော်လည်း ကိုးကား

ထားသည့်စာဖြစ်သည်။ ၁၉၇၀ခုနှစ် မတ်လထုတ် Reader Digest စာစောင်မှ John W.Gardner ရေးသားခဲ့သော Seven words to live ဆောင်းပါးမှ အချို့ကိုဘာသာပြန်ကာ မိမိအမြင်နှင့် ရေးသားထားခြင်းဖြစ်သည်။ ကောက်နုတ်ကြည့်ပါမည်။

“လူတိုင်းလောက်နီးနီး ပြောကြတဲ့ ဒုတိယသွန်သင်ချက်စကားကတော့ ချစ်ခင်ပါ(Love)ပါပဲ။ ဒီစကားကို လူတွေက အဓိပ္ပာယ်အမျိုးမျိုးဖွင့်ကြပါတယ်။ ဒုတိယစကားရဲ့ဆိုလိုချက်က မောင်ချစ်၊ နှမချစ်၊ မိဘချစ်၊ သားသမီးချစ်၊ မိတ်ဆွေချစ်၊ တရုတ်ရာဇာနည် ယှဉ်တွဲဖိုမအချစ်၊ ဘာသာရေးကြည်ညိုမြတ်နိုးတဲ့အချစ်၊ လူအချင်းချင်းထားတဲ့ မေတ္တာအစရှိတဲ့ အဓိပ္ပာယ်အမျိုးမျိုးအချစ်ကို ခြုံငုံဆိုလိုတာပါ။

ပိုပြီးလေးနက်တဲ့ချစ်မေတ္တာက လူတစ်ယောက်ကို အခြားသူတွေနဲ့ခြားထားတဲ့ ကြားအတားအဆီးတွေကို ထိုးဖောက်နိုင်တဲ့မေတ္တာစိတ်၊ လက်လှမ်းမမီအောင် မိမိရဲ့တောင်းဆိုရယူပိုင်ခွင့်ရှိတဲ့ မြတ်နိုးစရာတွေနဲ့ တားဆီးကာခြားထားတဲ့ အတားအဆီးတိုင်းတွေကို ဖောက်ထွင်းနိုင်တဲ့သတ္တိပါ။ ဒီအချက်ဟာ ကိုယ်ကပေးရသလို ပြန်ပြီးယူနိုင်စွမ်းရှိရပါမယ်။ ကိုယ့်ဘဝကို ပုံအပ်ရပါမယ်။ ကလေးဆန်ဆန်မဟုတ်ဘဲ ရင့်ကျက်တည်ကြည်ခိုင်မာတဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်နဲ့ ကိုယ့်ဘဝရဲ့အတ္တလျှောင်အိမ်မှာ နစ်မြုပ်နေတဲ့အထဲကပဲ သူတစ်ယောက်အပေါ်ထားရှိရမယ့် ချစ်မေတ္တာမျိုးပါ။ ဆိုလိုချင်တာကတော့ အတ္တ၌မှန်ပြီး ပိုတိုမှောင်နေတဲ့ မသိမိုက်မမှု Ignorance ကြားထဲက ထိုးဖောက်ပြီး သန့်စင်တဲ့ မေတ္တာထားဖို့ပါ။ မေတ္တာစိတ်ထားရုံမဟုတ်ဘူး။ မေတ္တာစိတ်ကို အကောင်အထည်ပေါ်အောင် လုပ်ဖို့အရေးကြီးပါတယ်။ ဒီအချစ်မျိုး၊ ဒီမေတ္တာမျိုးဟာ အသက်(၁၈)နှစ်အရွယ်မှာ ထားရှိနိုင်သလို အသက်(၈၀)မှာလည်း ထားရှိနိုင်ပါတယ်။”

၎င်းသည် မေတ္တာတရား(Love)နှင့်ပတ်သက်၍ အနုလု ပဋိလုံရှင်းလင်းရေးသားပြထားခြင်းဖြစ်သည်။ ဆုံးမစကားနှင့် ပတ်သက်၍လည်း ကောင်း၊ အကြီးအကဲတစ်ယောက်ထားရှိအပ်သည့် စိတ်ထားနှင့်ပတ်သက်၍ လည်းကောင်း၊ ပြည်သူ့နီတိပေတံနှင့်တိုင်းလျှင် ပေမီကိုက်မိရှိသော စကားများအတွက် ဘာသာပြန်နှင့် ကိုယ်ပိုင်အယူအဆကို ပေါင်းကာရေးသားထားခြင်းဖြစ်သည်။

နိဂုံးပိုင်းတွင် ဤသို့နိဂုံးပေါင်းချုပ်ကာ ဆိုထားပါသေးသည်။

- ‘အရသာရှိအောင် နေပါ(Live)၊ ချစ်ခင်ပါ။ မေတ္တာထားပါ(Love)၊ လေ့လာသင်ကြားပါ(Learn)၊ ဆင်ခြင်တွေးတောပါ(Think)၊ ပေးကမ်းပါ(Give)၊ ရယ်မောပါ(Laugh)၊ ကြိုးစားပါ(Try)ဆိုတဲ့ တိုတို

တုတ်တုတ်နဲ့ ထိမိတဲ့နည်းလမ်းကောင်း၊ ဆုံးမသွန်သင်တဲ့ စကားခုနစ်ခွန်းထက်ပိုပြီး ကျစ်လျစ်သိပ်သည်းပြီးထိမိတဲ့ စကားမျိုး၊ သင်စဉ်းစားလို့ရရင် စဉ်းစားကြည့်ပါ။ ရနိုင်ပါ့မလား။

ကဲ အဲဒါဟာ ဘဝကိုအကောင်းဆုံးနေထိုင်သွားနိုင်မယ့် အကြံပေးစကားတွေလို့ ယုံကြည်ပါတယ်။ စဉ်းစားစရာစိတ်အစာ(Food for thought)ပါပဲမိတ်ဆွေများခင်ဗျာ”

စင်စစ် ဤဆောင်းပါးသည် ခရစ်သက္ကရာဇ် ၂၀၀၀ပြည့်နှစ်ကိုကြိုဆိုပြီး ရေးသားထားသောစာများဖြစ် သည်။ လောက၌နေထိုင်မှုပုံစံများ၊ ပြောဆိုသောစကားပုံစံများပြောင်းလဲသွားသည်မှာ သက္ကရာဇ် ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်ကာလဖြစ်သည်။ ၎င်းအတွက် လူသားတို့သတိပြုဆင်ခြင်အပ်သည့် ပြောင်းလဲမှုကြီးကို တခါခါလက်ခံကြိုဆိုလိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ဆရာခင်ကြီးအောင်သည်။ ခေတ်နားကောင်းမှ စကောင်းထွက်သည်ဟူသည်။ ဤအဆိုကိုစိစစ်ပြီးတာလျှင် ယခုဆရာခင်ကြီးအောင်၏ဆုံးမစကားစာသည် စာကောင်းတစ်ပုဒ်ဖြစ်သည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ထိုသို့သော စကောင်းများစွာကို ဆရာခင်ကြီးအောင်ရေးခဲ့သည်။ ထိုစာများကို ဓနမဂ္ဂဇင်း၊ အတွေးအမြင်စာစဉ်နှင့် သုတပဒေသာစာစောင်များတွင် တွေ့မြင်ဖတ်ရှုနိုင်မည်ဖြစ်သည်။ စာအစမှာ ကျွန်တော်ပလွင်ခံခဲ့သည့်အတိုင်း နိုင်ငံတော်အကြီးအကဲပြောသလို “လူတွေကိုကိုယ်သိသလို သိစေလို၍ စာရေးခြင်းဟူသော စံနှင့်ညီညွတ်နေသည်ကိုလည်း တွေ့ရမည်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်ခင်ကြီးအောင်သည် စာရေးဆရာအစစ် တစ်ယောက်ဖြစ်ခဲ့သည်ဟု ကောက်ချက်ချလျှင် မမှားနိုင်ပါ။

သေချာသည်ကတော့ မြန်မာဘာသာပြန်စာပေလောကတွင် ခင်ကြီးအောင်ဟူသည့် ချွန်မြမြဘာသာပြန် ကလောင်တစ်ချောင်း၊ နေရာတစ်နေရာရှိထားသော စာရေးဆရာတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ သအကိ ၂၅နှစ် အရွယ်အစိုးရဝန်ထမ်းသက် ခုနှစ်နှစ်ဖြင့် အလုပ်မှထွက်ပြီး ပြင်ပကိုယ်ပိုင်စီးပွားရေးနှင့်တွဲယှဉ်ကာ စာပေဘဝထဲဝင်ရဲရဲ တိုးဝင်ခဲ့သူဖြစ်သည်။ ဆရာဘုန်းနိုင်စကားနှင့်ပြောလျှင် သွေးငြိမ့်မှာဝါသနာဖြစ်သ ခုန့်ချခဲ့သူဟုလည်း ဆိုနိုင်သည်။ ဤသို့သော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို ပခုက္ကူအထက(၁)က မွေးထုတ်ပေးခဲ့၍ ဂုဏ်ယူစရာကောင်းသည်က အမှန်ပင်ဖြစ်ပါသည်။ တစ်ဖက်တွင်လည်း ကိုယ့်မြို့သားတစ်ယောက်လည်းဖြစ်၊ ဤအထက (၁)တွင် ကျောင်းနေခဲ့ဖူးသူလည်းဖြစ်သည့် ကျွန်တော်အနေနှင့်လည်း ဂုဏ်ယူမိပါသည်။ သို့သော် ထိုဂုဏ်ယူမှုသည် ဆရာစာများကိုကြည့်၍ ဖတ်၍ဂုဏ်ယူခြင်းဖြစ်သည်။ စာပေဆုရ၍ ဂုဏ်ယူခြင်းတော့ မဟုတ်ပါ။ ဆို လိုသည်မှာ ကျွန်တော်က စာပေဆုနှင့်စာ၊ စာပေဆုနှင့် စာရေးဆရာကို ယှဉ်တွဲ၍မြင်သောကြောင့်ဖြစ်သည်။ စာပေဆုကို အခြားတစ်စုံတစ်ယောက် သို့မဟုတ် အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုက သူတို့ရည်ရွယ်ချက်စာများနှင့် ယှဉ်ပြီးပေးခြင်းဖြစ်သည်။ စာရေးဆရာဟူသည်ကို စာဖတ်သူကသာ အသိအမှတ်ပြု၍ပေးခြင်းဖြစ်သည်။

ရခိုင်မဟာမြတ်မုနိကုန်းပေါ်မှယူသွားသော မွန်၊မမာကမ္ပည်းစာရေးထိုးထားသည့် ခေါင်းလောင်းတစ်လုံးကို သုတေသနလုပ်ရှာဖွေ၍ ဖော်ထုတ်လိုက်ခြင်း

အေးသိန်း(သမိုင်းသုတေသီ)

စာရေးသူသည် ၁၉၈၅ခုနှစ်ဘုံဘေ(မွန်ဘုံင်း)မြို့သို့ ပထမဆုံးအကြိမ်ခြေချခဲ့ရာ (Prince of Wales)အမျိုးသားပြတိုက်နှင့် အမျိုးသားစာကြည့်တိုက်သို့သွားရောက်၍ ကွင်းဆင်းလေ့လာခဲ့ပါသည်။

ထိုစဉ်က အိန္ဒိယနိုင်ငံထုတ်သမိုင်းစာအုပ်တစ်အုပ်တွင် အမှတ်မထင်မမျှော်လင့်ဘဲ ရခိုင်မှယူလာသောခေါင်းလောင်း ဟုခေါင်းစဉ်တပ်၍ ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်ကိုဖတ်လိုက်ရပါသည်။ ထိုစဉ်ကစ၍စာရေးသူသည် ခံစားချက်တစ်ခုကို အသည်းထဲနစ်နေအောင်ခံစားခဲ့ရပါသည်။ “ယင်းခေါင်းလောင်းကို” မရရအောင်ရှာဖွေဖော်ထုတ်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ချက်ချခဲ့ပါသည်။

ရန်ကုန်မြို့ပြန်ရောက်၍ အမျိုးသားစာကြည့်တိုက်နှင့်ရှေးဟောင်းသမိုင်းဌာနစာကြည့်တိုက်တွင်မွေ့နှောကြည့်ရှုလေ့လာခဲ့ရာ သမိုင်းပညာရှင်အာသာဖေယာရေးသားထားသော သမိုင်းဆောင်းပါးတစ်ချို့တွင်ယင်းခေါင်းလောင်းအကြောင်းကိုမမျှော်လင့်ဘဲလာတွေ့ရပါသည်။

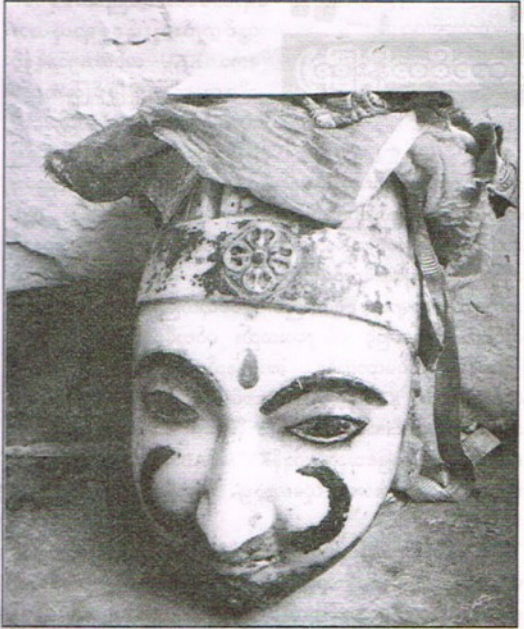
သို့သော်ယင်းခေါင်းလောင်းအကြောင်းအရာနှင့်ပတ်သက်၍ မြန်မာ့သမိုင်းစာမျက်နှာတွင် လုံးဝပျောက်ကွယ်လျက်ရှိနေပါသည်။ တာဝန်ရှိပုဂ္ဂိုလ်များအပါအဝင်မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကမှ ဖော်ထုတ်ရေးသားချက်ကိုမတွေ့ရပါ။ မြန်မာ့သမိုင်းလောကတွင် လုံးဝပျောက် ကွယ်လျက်ရှိနေ၍ နှောင်းခေတ်လူငယ်များလုံးဝမသိကြတော့ပါ။

“နောက်ကြောင်းပြန်သမိုင်းကြောင်းပြန်ထောက်လျှင်”စစ်ပွဲတွင် အနိုင်ရလာသောဘုရင်သည် စစ်နွှဲသောနိုင်ငံ၏ ပိုင်ဆိုင်မှုနယ်နိမိတ်ကို ကိုယ့်နိုင်ငံကိုယ့်နယ်နိမိတ်အတွင်း အတင်းအဓမ္မသိမ်းသွင်းခဲ့ကြသည်။ ထိုမျှနှင့်ပင် မလုံလောက်သေး၍ စစ်နွှဲနိုင်ငံ၏ ပြည်သူအများစုမှာ သုံးပန်းအဖြစ်စတင်ခံခဲ့ရရပါသည်။

လူမျိုးတစ်မျိုး၏ရှေးဟောင်းယဉ်ကျေးမှု အမွေအနှစ်များအားလုံးကိုမြေလှန်ဖျက်ဆီးပစ်ခဲ့ကြသည်မှာ ကြေကွဲဝမ်းနည်းစရာအလွန်ပင်ကောင်းပါသည်။ ယင်းဖြစ်ရပ်များသည် သမိုင်းတွင်ဖျောက်ဖျက်မရသောအမည်းစက်များ . . . စစ်နွှဲသူများ၏ အသည်းနှလုံးထဲနစ်နေ

ရန္တပိုစာချုပ်အရ ရခိုင်ကို East and India Co က သိမ်းပိုက်ခဲ့စဉ်က စစ်ပွဲတွင်ရုပ်ရွပ်ချွံ့၍ တိုက်ခိုက်ခဲ့သော MAJOR BHIM SINGH ကို မဟာမြတ်မုနိကုန်းပေါ်တွင် ချိတ်ဆွဲထားသော ဤရခိုင်ခေါင်းလောင်းကို ဂုဏ်ထူးဆောင်အဖြစ် ဖော်ပြပေးခဲ့သည်။

East and India Co က ရခိုင်ကိုသိမ်းပိုက်ခဲ့စဉ် ရှေ့တန်းတွင်ပါဝင်တိုက်ခိုက်ခဲ့သော MAJOR BHIM SINGH ၏ ရုပ်တု (ဤရုပ်တုကို သူသည် ခေါင်းလောင်းထားရှိရာ ဟာနမန်ဘုရားကျောင်းတွင် ထားခဲ့ရာ ဟိန္ဒူများက ရိုက်ခွဲထား၍ရှေ့မျက်နှာ တစ်ခြမ်းပဲကျန်ပါတော့သည်။

အောင်နှစ်ပေါင်းများစွာခံစားခဲ့ရပြီးသော်လည်း အထိဖျောက်မရသော အမာရွတ်တစ်ခုအဖြစ်သားစဉ်မြေးဆက်တအံ့နွေးနွေးလက်ဆင့်ကမ်း၍ကျန်နေတတ်သည်။

လုံးဝယား(ထိုင်း)က ကမ္ဘောဒီးယားကို ဝင်ရောက်သိမ်းပိုက်ခဲ့စဉ်က ကမ္ဘောဒီးယား၏ ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များအားလုံးကို အယုဒ္ဓယမြို့တော်ထဲအရောက် တရွတ်တိုက်ဆွဲသယ်ယူလာခဲ့ကြသည်။

အလားတူ ဟံသာဝတီ ပဲခူးဘုရင်က လုံးဝယားကိုသိမ်းပိုက်ခဲ့စဉ် လုံးဝယားနိုင်ငံ၏ ရှေးဟောင်းအမွေအနှစ်များအားလုံးကို ပဲခူးနန်းတော် ထဲရောက်ရပြန်သည်။

ထိုနည်းလမ်းကောင်းပင် ရခိုင်ဘုရင်ကလည်း ဟံသာဝတီပဲခူးကို စစ်လာတိုက်၍ အောင်ပွဲခံမြေလှန်ခဲ့စဉ် ကမ္ဘောဇသားဒီနန်းတော်မှ ရှေးဟောင်းအမွေအနှစ်များအားလုံးကိုတောင်ငူဘုရင်နှင့်မြောက်ဦး ဘုရင်တို့တစ်ဝက်စီဝေစုခဲ့ပေယူခဲ့ကြပါသည်။

အမရပူရနန်းစံဘိုးတော်ဘုရားကလည်းအားကျမခံ ရခိုင်ဘုရင်

မဟာသမ္ပတမင်းနန်းစံမြောက်ဦးမြို့ကို ခရစ်တော်(၁၇၈၄)ခုနှစ်တွင် ဝင်ရောက်သိမ်းပိုက်ခဲ့သည်။ အထက်တွင်ဖော်ပြခဲ့သလို မြောက်ဦးနန်းတော်ရှိ အဖိုးတန်ပစ္စည်းများအားလုံးအပါအဝင် မြောက်ဦးဝန်းကျင်ဒေသများမှ ရှေးဟောင်းယဉ်ကျေးမှုပစ္စည်းများ၊ ကြေးဘုရားအပါအဝင် ပိဋကတ်တိုက်(၃၁)တိုက်မှ ပေစာပူရပိုက်များအားလုံးကို အမရပူရနန်းတော်ထဲရောက်ရပြန်သည်။ အားလုံးကိုခြုံငုံသုံးသပ်လျှင် ခေတ်တစ်ခေတ်၏ ပုံစံတူလုပ်ဆောင်ချက်များဟု ကောက်ချက်ဆွဲယူ၍ရသည်။

ထို့ကြောင့် ရခိုင်ဘုရင်က ပဲခူးနန်းတော်မှသယ်ယူလာခဲ့သော ကြေးရုပ်(၃၀)ကျော်သည် အမရပူရမြို့သို့ မဟာမြတ်မုနိဘုရားနှင့်အတူ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ ယင်းကြေးရုပ်များသည် ကမ္ဘောဇသားဒီနန်းတော်မှ ကြေးရုပ်များဖြစ်သည်။ လုံးဝယားမှပဲခူး၊ ပဲခူးမှမြောက်ဦး၊ မြောက်ဦးမှအမရပူရမြို့အထိ စစ်နိုင်ဘုရင်များ၏ အောင်ပွဲခံအမှတ်တရ ဂုဏ်ထူးဆောင်ပစ္စည်းများဖြစ်ခဲ့ရသည်။

မြင်တတ်၊သိတတ်၊ခံစားတတ်လျှင် သတိသဝေဂရစရာလည်းကောင်းသည်။ ဝမ်းနည်းတတ်လျှင်ဝမ်းနည်းစရာကောင်းသလို မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်ဝင်ပူးလျှင် ကြက်သီးမွေးညင်းထ၍အလှည့်ကျတစ်ယောက်ဖျက်နှာတစ်ယောက်လက်ညှိုးထိုး၍ “တက်ခေါက်”မိကြမည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။ အလားတူနယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်သည်လည်း ရန္တပိုစာချုပ်အရ ခရစ်နှစ် ၁၈၂၆ခုနှစ်တွင် ရခိုင်နယ်မြေကိုသိမ်းပိုက်ပြန်သည်။

ရခိုင်နန်းတော်မှ ဘိုးတော်ဘုရားသိမ်းယူ၍အကြွင်းအကျန်ကျန်နေသေးသော ရှေးဟောင်းပစ္စည်းအတိုအထွာများကို အင်္ဂလိပ်စစ်တပ်ကတစ်ခါ၊ စစ်နိုင်အောင်ပွဲခံပစ္စည်းများအဖြစ် အင်္ဂလန်နှင့်အိန္ဒိယနိုင်ငံသို့ ယူဆောင်ကြပြန်သည်။ အင်္ဂလိပ်စစ်တပ်မှယူဆောင်သွားကြသော ရှေးဟောင်းပစ္စည်းများအနက် မြောက်ဦးမြို့ မဟာမြတ်မုနိကုန်းတွင် ချိတ်ဆွဲထားသော ခေါင်းလောင်းကို ရခိုင်နယ်မြေကို တိုက်ခိုက်သိမ်းယူစဉ် ရုပ်ရွပ်ချွံ့ချွံ့တိုက်ခိုက်ခဲ့သော ဗိုလ်မှူး (Major Bhim Singh) ကိုဆုတ်ဆိပ်အဖြစ် မဟာမြတ်မုနိကုန်းတွင် ချိတ်ဆွဲထားသောခေါင်းလောင်းတစ်လုံးကို East and India Co ရှိတာဝန်ရှိသူများက သူရဲကောင်းဘွဲ့ ဆုတ်ဆိပ်အဖြစ်ပေးအပ်ခဲ့သည်။

ယင်းခေါင်းလောင်းကို Major Bhim Singh ကသူ၏ဇာတိနေရပ်ဖြစ်သော အိန္ဒိယနိုင်ငံ Nadraiမြို့သို့ ယူဆောင်လာခဲ့သည်။ သို့သော်သူသည် အစ္စလာမ်ဘာသာဝင်တစ်ဦးဖြစ်နေ၍ အစ္စလာမ်များဝတ်ပြုရာ ဗလီတွင် ခေါင်းလောင်းချိတ်သောအစဉ်အလာမရှိ၍ ဟိန္ဒူများကိုးကွယ်သော “ဟာနမန်”ဘုရားကျောင်းရှေ့တွင် ချိတ်ဆွဲထားခဲ့သည်။

ခေါင်းလောင်းယူဆောင်လာသူက အမှတ်တရအဖြစ်သူ၏ ရုပ်တုကိုကျောင်းဝင်းအတွင်းစကျင်ကျောက်နှင့် ကိုယ်တစ်ပိုင်းရုပ်တုကိုထားရှိခဲ့သည်။ စာရေးသူသည် Nadraiမြို့သို့ခေါင်းလောင်းရှိရာသို့ လေယာဉ်တစ်တန်း၊ ကားတစ်တန်းစီး၍ အခက်အခဲမျိုးစုံကြားက သွားရောက်ရှာ

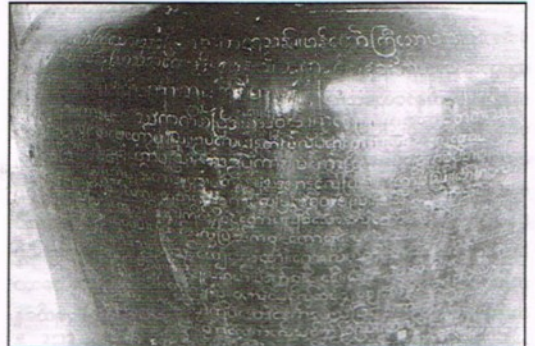
ဖွေခဲ့ပါသည်။ ခေါင်းလောင်းရှိရာ ဟာနမန်ဘုရားရပ်ကွက်သည် ဟိန္ဒူနှင့်ဗုဒ္ဓလင်များစုပေါင်းနေထိုင်ရာ ရပ်ကွက်အတွင်းဖြစ်နေ၍ ပဋိပက္ခများမကြာခဏဖြစ်တတ်သည်ဟုသိရပါသည်။ ခေါင်းလောင်းယူဆောင်လာသူ Major Bhim Singh မှာ ဗုဒ္ဓလင်တစ်ယောက်ဖြစ်နေ၍ ကျောင်းဝင်းအတွင်းသူ၏ရုပ်တုကို ဟိန္ဒူများကရိုက်ခွဲထား၍ စာရေးသူသွားရောက်ချိန်တွင် ရွေ့မျက်နှာတစ်ခြမ်းပဲကျန်ပါတော့သည်။ (ဓာတ်ပုံကိုကြည့်ပါ။) ဟစ်တိုင်ခေါင်းလောင်းကို “အောင်ပွဲခံရခိုင်ခေါင်းလောင်းကြီး” အဖြစ် မြင်းတပ်မှအိန္ဒိယနိုင်ငံသား ဂေါ်ရခါးစစ်ဗိုလ်မှူး Major Bhim Singh ကလားစစ်ဗိုလ်က ဂုဏ်ထူးဆောင်ခေါင်းလောင်းအဖြစ် မြှောက်ဦးမြို့မှယူဆောင်သွားခဲ့သောခေါင်းလောင်းသည် တကယ်တော့ ရခိုင်ဘုရင်တစ်ပါးပါးကသွန်းလုပ်ခဲ့သော ရခိုင်ခေါင်းလောင်းမဟုတ်ဘဲ ပဲခူးကိုရခိုင်များသိမ်းပိုက်စဉ်က အောင်ပွဲခံအမှတ်တရအဖြစ်ယူဆောင်လာခဲ့သော မွန်နှင့်မမာကမ္ပည်းစာ စာတမ်းထိုး ကမ္ဘောဇသားဒီနန်းတော်မှ ခေါင်းလောင်းတစ်လုံးသာဖြစ်သည်။

ယင်းခေါင်းလောင်းအကြောင်းကို ပထမဆုံးအင်္ဂလိပ်စစ်ဗိုလ် သမိုင်းသုတေသီဖြစ်သော ကပ္ပတိန်“ဝရတန်”က ခရစ်နှစ် ၁၈၃၇ခုနှစ်က ထုတ်ဝေခဲ့သော အာရှအသင်းကြီး၏ ဧပြီလထုတ်အတွဲ(၇)ဂျာနယ်တွင် ရေးသားဖော်ပြပါရှိခဲ့သည်။

ထို့နောက်သမိုင်းပညာရှင် အာသာဖေယာက ခရစ်နှစ်၁၈၈၃ခုနှစ်ထုတ် မြန်မာမင်းများ၏ “တရားခေါင်းလောင်းတောင်”အမည်တပ်၍ သုတေသနဆောင်းပါးအဖြစ်ရေးသားဖော်ပြခဲ့သည်။

ကိုလိုနီခေတ် ၁၉၀၀ခုနှစ်ကာလ အလယ်တန်းကျောင်းသုံး မြန်မာရာဇဝင်စာအုပ်တွင် အင်္ဂလိပ်လူမျိုးပညာဝန် မစ္စတာအက်(စ်)ဒဗလ္လ ကောက်(စ်)ရေးသားသော စာအုပ်၏စာမျက်နှာ(၉၄-၉၅)တွင်လည်းကောင်း၊ ၁၉၂၅ခုနှစ်ကပုံနှိပ်ထားသော သမိုင်းဆရာဂျီအီးဟားပေ၏ မြန်မာသမိုင်းစာအုပ် စာမျက်နှာ(၁၄၅)၊ (၁၈၉)နှင့် (၁၉၁)တွင်လည်းကောင်း မဟာဓမ္မရာဇာဝင်းအကြောင်းကိုဖော်ပြစဉ်က ဖော်ပြပါခေါင်းလောင်းအကြောင်း ရေးသားထားသည်ကိုတွေ့ရှိရသည်။

အလားတူ ၁၉၂၉ခုနှစ်တွင် မြန်မာနိုင်ငံသုတေသနအသင်း ဂျာနယ်အတွဲ(၁၈)တွင် အလေးချိန်(၈၂၄၅)ကျပ်သားခေါင်းလောင်း၏

ခေါင်းလောင်းတွင် ရေးထိုးထားသော ငမာနှင့် မွန်ကမ္ပည်းစာကို (စာအုပ်ထုတ်ဝေသည့်အခါ ပြည့်စုံစွာ ဖော်ပြပါမည်။

အလေးချိန်ကိုဖော်ပြရာတွင် မွန်အက္ခရာဖြင့်ရေးထိုးထားသော ကမ္ပည်းစာတွင် (၈၂၄၅)ကျပ်သားဟုရေးသားထားပြီး မြန်မာကမ္ပည်းစာတွင် (၈၂၄၅)ပိဿာဟု ရေးသားဖော်ပြပါရှိသည်။ အလေးချိန်(၈၂၄၅)ကျပ်သားရှိသော အနောက်ဖက်လွန်မင်း(မဟာဓမ္မရာဇာ)သွန်းလုပ်လျှူဒါန်းခဲ့သော ခေါင်းလောင်းအကြောင်းကို “ကိုစီအိုဘလက်”နှင့် ဦးဖေမောင်တင်တို့ပူးတွဲ၍ ယင်းခေါင်းလောင်းအကြောင်းပါ မွန်-မြန်မာကမ္ပည်းစာအကြောင်းကို ကူးယူဖော်ပြခဲ့ကြသည်။

စာရေးသူသည် ရခိုင်ပြည်မဟာမြတ်မုနိကုန်းတော်မှ ယူသွားသော ခေါင်းလောင်းရှိရာသို့သွားရောက်ရန် အစီအစဉ်တစ်ရပ်ရေးဆွဲခဲ့ရာ သားကြီးဒေါက်တာရဲကျော်သူ ဝါဆိုးဒါးတက္ကသိုလ်ဂျပန်က ကျွန်တော်လိုက်ပို့ပေးမည် ပါပါအသက်(၈၀)ထဲရောက်နေပြီ ပါပါကိုစိတ်မချဘူး ယင်းနေရာသည် လုံခြုံမှုမရှိသည့်အပြင် ဆောင်းတွင်းကာလရေခဲလှမတတ်အေးလွန်း၍ သူ့ကိုယ်တိုင်ဂျပန်မှလာခဲ့ပြီး အစစအရာရာလိုလေသေးမရှိ လိုက်ပို့ပေးခဲ့ပါသည်။ နယူးဒေလီရှိ ဟိုတယ်တွင်တစ်ပတ်ခန့် လှုပ်ရှားခဲ့ရပါသည်။

ယခုဖော်ပြပါအကြောင်းအရာကို အကျဉ်းချုပ်သာဖော်ပြထားပါသည်။ သီးသန့်စာအုပ်အနေနှင့်ထုတ်ဝေသည့်အခါ ယခုထက်ပြည့်စုံစွာ ဖော်ပြပါမည်။ခေါင်းလောင်းကမ္ပည်းစာကိုလည်းအစအဆုံးဖော်ပြပါမည်။

စာရေးသူဘဝတွင် နိုင်ငံနှင့်လူမျိုးအတွက် အုပ်တစ်ချပ်သစ်တစ်ပွင့်အဖြစ်ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခွင့်ရခဲ့သည့်အတွက်မိမိဘဝတွင်သေပျော် ပါပြီသာဆိုရပါမည်။

အေးသိန်း(သမိုင်းသုတေသီ)
(Freelance Journalist)

အခုလအတွင်းမှာပဲ တောင်ကိုရီးယားနိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဌာနနဲ့ ဂျပန်ဝန်ကြီးချုပ်မစ္စတာရှင်ဒိုအာဘေးတို့ ညှိနှိုင်းသဘောတူညီချက်အရ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်းက ဂျပန်ဖက်ဆစ်အာဏာရှင်တို့ရဲ့ လက်ရာဖြစ်တဲ့ The Japanese Imperial Army တပ်မတော်က တည်ထောင်ဖွဲ့စည်းခဲ့တဲ့ဆောင်ကြာမြိုင်အတွင်း ကိုရီးယားသမီးပျိုများ လိင်ကျွန် Sexual Slaves အဖြစ်ခံရတဲ့နှစ်(၈၀)သမီးကို ပြည်ပဖွားကားချခဲ့ပါတယ်။ ဝန်ကြီးချုပ်ရှင်ဒိုအာဘေးကတစ်ချိန်က ဂျပန်အုပ်စိုးသူဖက်ဆစ်များရဲ့ နိုင်ငံခြားသတ်ဖြတ်မှုတွေကိုဝန်ခံခဲ့ရတယ်။ အရင်အစိုးရဟောင်းတွေရဲ့ တာဝန်ရှိမှုတွေကို ဝန်ခံခဲ့ရတယ်။ သင့်မြတ်တဲ့လျော်ကြေးငွေများကို လိင်ကျွန်သို့ သွတ်သွင်းခံရတဲ့ ခိုကိုးရာမဲ့ ကိုရီးယားအမျိုးသမီးကြီး(၂၀၀)ခန့်ကို ထောက်ပံ့မယ့် ကိစ္စတွေကို ညှိနှိုင်းကြတယ်။ ဂျပန်စစ်အစိုးရတစ်ရပ်ရဲ့ ရက်ဖွယ်လိလိ လူမဆန်၊ လူ့အခွင့်အရေးချိုးဖောက်မှုတွေကိုတောင်းပန်ခဲ့တယ်။ ဒါဆိုဖက်ဆစ်အစိုးရရဲ့ “ဆောင်ကြာမြိုင်ကိစ္စ”တွေ ဒီနေ့မှာပဲ နိဂုံးချုပ်ပြီပေါ့။

ဂျပန်မှာ ၁၉ ရာစုခေတ်က တိုက်ကစတင်ခေါ်တဲ့ ဒေသအာဏာပိုင်စစ်ဘုရင်ဝါဒပေါ်ထွန်းခဲ့တယ်။ ဆာမူရိုင်းသူရဲကောင်းတွေခေတ်ပဲ။ နေမျိုးနွယ်ဂျပန်ဧကရာဇ်မင်းမြတ်ကိုလည်း အလေးထားခဲ့တယ်။ နှစ်ဆယ်ရာစုအဝင် ဂျပန်နိုင်ငံရေးမှာ စစ်မှုထမ်းဗိုလ်ချုပ်တွေရဲ့ အစိုးရက ကြီးစိုးလာတယ်။ ၁၉၃၇ခု တရုတ်ပြည် နန်ကျင်းမြို့ကိုချီတက်သိမ်းပိုက်လို့ မြို့လူထုသုံးသိန်းကိုသတ်ဖြတ်ကြတယ်။ မိန်းမတွေကိုလမ်းပေါ်ထုတ်လို့ မုဒိမ်းကျင့်ပြီး သတ်ဖြတ်ခံရတဲ့နာကြည်းမှုက အခုတိုင်တရုတ်နဲ့ဂျပန်တို့မသင့်မြတ်ကြရတဲ့ မူလအကြောင်းရင်းဖြစ်ခဲ့တယ်။ ကိုရီးယားကျွန်းဆွယ်ဟာ တံတားသဖွယ်ဖြစ်နေလို့ တရုတ်အားကောင်းလျှင် တရုတ်လက်အောက်ခံဖြစ်တယ်။ ဂျပန်အားကောင်းလာတော့ ဂျပန်ရဲ့ကိုလိုနီအဖြစ်ကျရောက်တယ်။ ဂျပန်စစ်ဝါဒီတွေအားကောင်းလာပြီး ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်း ဥရောပကိုလိုနီဖြစ်နေတဲ့အာရှအရှေ့တောင်ပိုင်းနဲ့ အိန္ဒိယကိုသိမ်းပိုက်ဖို့ဖက်ဆစ်တွေကကြံစည်တယ်။ မြန်မာ၊ အင်ဒိုချိုင်းနား၊ အင်ဒိုနီးရှား၊ မလိယာနိုင်ငံတို့နှင့်တွေ့ဆုံဖက်ဆစ်တပ်များပို့ဆောင်ပြီး မြန်မာနိုင်ငံကို ခြေကုပ်ယူကာ အိန္ဒိယကိုပါသိမ်းပိုက်ဖို့ကြံစည်တယ်။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးမှာ အီတလီ၊ ဂျာမနီ၊ ဂျပန်တို့ဝင်ရိုးတန်းနိုင်ငံတွေ စစ်နဲ့ကြတယ်။ အာရှမြို့မမြို့ရပ်စစ်နဲ့လို့ ဂျပန်လက်နက်ချဖို့တောင်မလွယ်ဘူး။ ဂျပန်တွေက နန်ကျင်းလူသတ်ပွဲမှာ လူတစ်သိန်းကျော်သာ အသတ်ခံရတယ်ဆိုတာ အငြင်းပွားကြတုန်းပါ။

ရွှေတန်းရောက်ဂျပန်တပ်မတော်
အရှေ့တောင်အာရှသို့ စစ်ချီမယ့် ဖက်ဆစ်တပ်မတော်သားတွေ အတွက်ရိက္ခာပြဿနာကိုဖြေရှင်းဖို့ ဂျပန်စစ်ဗိုလ်တိုင်းကိုအရည်အသွေးမြင့် ငွေစက္ကူရိုက်နှိပ်တဲ့ စက်များပေးအပ်ပြီး “ထောင်မလဲ-သဲကော်ရီ” ငွေစက္ကူတွေနဲ့ဖြေရှင်းခဲ့တယ်။ ရိက္ခာသယ်ယူစရိတ်ကင်းသွားတယ်။ ဖက်ဆစ်တပ်မတော်သားတွေ မိသားစုအပေါ်လွှမ်းမိုးမှုများမရှိ ရောက်ရာဒေသမှာ “ဆောင်ကြာမြိုင်” ဖွင့်လှစ်ဖို့ စီမံကြတယ်။ အပျော်မယ်တွေကို သိမ်းသွင်းဖို့ကြံဆကြတယ်။ လက်အောက်ခံကိုရီးယားအမျိုးသမီးတွေက ရုပ်ရည်ချောမောတော့ သူတို့ကိုပဲ ပရိယာယ်ဆင်ဖမ်းဆီးဖို့ကြံဆခဲ့တယ်။ “တရုတ်ပြည်တောင်ပိုင်းတွင် အိမ်တွင်းမူသတ်တန်းကိုအခမဲ့သင်ကြားပေးမယ်။ အသက် ၂၀ မှ ၃၀ အတွင်း အမျိုးသမီးများလျှောက်ထားနိုင်သည်”ဆိုတဲ့ ကြော်ငြာတွေကို ကိုရီးယားနိုင်ငံအတွင်းကပ်ထားတယ်။ ရုပ်ရည်ချောမောသူတွေကိုမှရွေးချယ်ပြီး စုဆောင်းလို့ ဖက်ဆစ်တပ်မတော်အတွင်း လူ ၅၀၀ တပ်ရင်းတစ်ရင်းလျှင် ငါးဦးကျတင်ပို့ပေးတယ်။ ဆောင်ကြာမြိုင်မယ်ပေါင်းတစ်သိန်းခန့်စုဆောင်းရခဲ့တယ်လို့ဆိုတယ်။ အငြင်းပွားမှုတွေလည်းရှိပါတယ်။

ဖက်ဆစ်တပ်မတော်သားတစ်ဦးလျှင် တစ်လလျှင်တစ်ကြိမ်သာ ဆောင်ကြာမြိုင်သို့သွားခွင့်ရှိပေမယ့် ဆောင်ကြာမြိုင်မယ်တစ်ဦးလျှင် နေ့စဉ် တပ်သား(၃၀)လောက်ကိုစည်းခံရတယ်လို့ဆိုတယ်။ တချို့လည်း ထွက်ပြေးကြလို့ တပ်ရင်းတစ်ခုလုံးမှာ ဆောင်ကြာမြိုင်မယ်တစ်ဦးလောက်သာရှိတယ်လို့ဆိုတယ်။ စစ်ကြီးရှုံးတော့ ဂျပန်ဖက်ဆစ်တပ်မတော်ကြီးဟာ ရှေးဦးစွာဆောင်ကြာမြိုင်မှတ်တမ်းများကိုဖျောက်ဖျက်ပစ်ကြတယ်။ စစ်ပြီးခေတ်မှာ မဟာမိတ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး “ဒေါက်ဂလပ်မက်အာသာ” ကဂျပန်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေတစ်ရပ်ကိုရေးဆွဲပေးလို့ ပါတီစုံဒီမိုကရေစီနိုင်ငံကြီးကိုထူထောင်ပေးတယ်။ ဂျပန်ဘုရင်ဟိရိုဟိတို(Hirohito) ကနိုင်ငံရဲ့အထွတ်အမြတ်ပြန်ဖြစ်တယ်။ ကျွန်းနိုင်ငံဂျပန်လို့ ဒီမိုကရေစီတင်ပို့လို့အောင်မြင်တော့ နောင်အခါအားမန်နစ်တန်နဲ့ အီရော်နိုင်ငံတို့မှာ ပါတီစုံဒီမိုကရေစီဖွဲ့စည်းပုံတွေရေးဆွဲကျင့်သုံးတာမအောင်မြင်ပါ။ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံရဲ့လူစီးပွားရေးအခြေအနေ၊ ဘာသာတရား၊ လူမျိုးယဉ်ကျေးမှုနဲ့ကိုက်ညီမှုသာအောင်မြင်မယ်။

ဂျပန်အစိုးရအဆက်ဆက်ဟာ ကိုရီးယား၊ မလိယာနိုင်ငံ၊ အင်ဒိုနီးရှား၊ မြန်မာတို့ကို စစ်လျော်ကြေးငွေပေးရပါတယ်။ ကိုရီးယားဆောင်ကြာမြိုင်ကိစ္စဟာ အရေးကြီးတာမို့ စစ်လျော်ကြေးငွေအချုပ်မှာ “အရပ်ရပ်နစ်နာမှုများအတွက်တစ်လုံးတစ်ခဲတည်း စစ်လျော်ကြေးငွေပေးပါတယ်”လို့ပါရှိတယ်။ ဆောင်ကြာမြိုင်ကိစ္စကရှိနေလို့ နောင်အခါ နစ်နာကြေးထပ်မံတောင်းခံမှာမို့ ဒီလိုလုပ်ရတာပါ။ ဒါပေမယ့်အဲဒီကိစ္စတွေအတွက် ဆောင်ကြာမြိုင်မယ်ဟောင်းတွေက မတောင်းခံခဲ့လို့ ဆိုင်ရာအစိုးရတွေကပေးရတယ်လို့မရှိခဲ့ပါ။ အရှက်နဲ့လူလုပ်ကြတဲ့မယ်ဟောင်းတွေလူအသိမခံ

တာလည်းပါမယ်။
ဆောင်ကြာမြိုင်မယ်ဘဝ
စစ်ကြီးပြီးတော့ ဆောင်ကြာမြိုင်မယ်ဟောင်းတွေဟာ ကိုရီးယားကိုအကုန်ပြန်မရောက်ကြပါဘူး။ သေသုသေ၊နာသုနာနဲ့ ဘဝကိုပြည်ဖုံးကားချလိုက်ကြတယ်။ မိန်းမသားတွေမို့ရှက်တာလည်းပါမယ်။ အိမ်ထောင်ရက်သားကျလို့ဘဝအသစ်ထူထောင်ကြရင်း ငယ်ကျီးငယ်နာတွေကိုဆွေမျိုးစုတောင်မသိအောင် ဖုံးဖိထားကြတယ်။ တချို့လည်း ကိုရီးယားပြန်ရောက်လို့ ချမ်းသာသွားတဲ့မယ်ဟောင်းတွေလည်းရှိကြတယ်။ စိတ်သစ်လူသစ်ဘဝသစ်ထူထောင်ကြပေမယ့် အဲဒီမယ်ဟောင်းတွေအသက် ၇၀လောက်မှာ လင်သေ၊ သားသေခိုကိုးရာမဲ့ ဆင်းရဲသွားကြတဲ့ မိန်းမကြီး(၅၀၀)လောက်က လွန်ခဲ့တဲ့အနှစ်(၂၀)ကပဲ ဆောင်ကြာမြိုင်ပြဿနာကိုဖွင့်ဟလာတယ်။ လျော်ကြေးပေးဖို့တောင်းဆိုဆန္ဒပြကြတယ်။ ဂျပန်အစိုးရတွေ ကိုရီးယားအစိုးရတွေဖြေရှင်းဖို့ခက်လာတဲ့ ပြဿနာဖြစ်လာတယ်။ နိုင်ငံရဲ့ဂုဏ်သိက္ခာနဲ့အလံအတံမြဲရမယ့် ပြဿနာဖြစ်လာတယ်။

ဂျပန်အစိုးရအဆက်ဆက်ကလည်း သူတို့အရင်ဖက်ဆစ်အစိုးရတွေဆောင်ရွက်ခဲ့တဲ့ “ဆောင်ကြာမြိုင်စီမံကိန်း”တွေဟာ ဂုဏ်သိက္ခာ ထိခိုက်စရာဖြစ်တယ်။ သက်သေအထောက်အထားမရှိဆိုပြီးတင်းကြပ်တယ်။ နိုင်ငံရဲ့လူမျိုးဂုဏ်သိက္ခာကိုထိန်းရတယ်။ လျော်ကြေးငွေပေးရမှာ မခက်

ဖက်ဆစ်အာဏာရှင်တွေရဲ့ ဆောင်ကြာမြိုင်သမိုင်းနိဂုံးချုပ်ပါပြီ

□ မိုးမြင့်ဝင်း(နည်းပညာ) □

ခဲပါ။ လူတစ်သိန်းလောက်လည်း မရှိပါ။ ဆောင်ကြာမြိုင်မယ် (၂၀၀) လောက်အတွက်ငွေကြေးပံ့ပိုးရမှာ မခက်ပေမယ့် အရင်အစိုးရအဆက်ဆက်ငြင်းဆန်လာတာဖြစ်ခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် ဝန်ကြီးချုပ်အာဘေးက နှစ်နိုင်ငံချစ်ကြည်ရေးအတွက် ဒီကိစ္စကိုရိုသေစွာတောင်းပန်တယ်။ နောင်တရမိတယ်လို့ ပြောတယ်။ လျော်ကြေးငွေ ဒေါ်လာ(၈. ၃) သန်းကို အားလုံးအတွက်ပေးခဲ့တယ်။

အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံတွေဟာ သင့်မြတ်ရမယ်။ မြန်မာနဲ့ ယိုးဒယား၊ အိန္ဒိယနဲ့ပါကစ္စတန်၊ ယိုးဒယားနဲ့မလေး၊ အင်ဒိုနီးရှား၊ မြန်မာနဲ့ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်တို့ဟာ ဘာသာရေးနိုင်ငံရေးစနစ်အရ မသင့်မြတ်တာတွေရှိခဲ့တယ်။ ယိုးဒယားကိုမြန်မာဘုရင်တွေချီတက်သိမ်းပိုက်တာရှိခဲ့တယ်။ သမိုင်းဝင် အကျိတ်အခဲတွေချေဖျက်ဖို့ဆပလဝန်ကြီးချုပ် သခင်နုဟာ ယိုးဒယားဝန်ကြီးချုပ် ဝိဇ္ဇာစွန့်ဂရုကို ၁၉၇၁ခုနှစ်ကတစ်ခေါင်းညီလာခံသို့သွားစဉ် လမ်းကြိုတုန်းမြန်မာဘုရင်တွေ ယိုးဒယားကိုလာရောက်ဖျက်ဆီးခဲ့တဲ့အတွက် တောင်းပန်ကြောင်းပြောခဲ့တယ်။ ဘန်ကောက်နဲ့ အယူဒွယမြို့ကိုသွားတဲ့ High Wayလမ်းမကြီးဖောက်လုပ်ရန် အယူဒွယမြို့ဘုရားကြီးဘက်ရံပြင်ရန် ကျပ်ငွေလေးသိန်းလျှော့ချခံခဲ့ရတယ်။ (ရွှေတစ်ကျပ်သား၁၅၀လောက်ဖြစ်တဲ့ခေတ်ကပေါ့)။ ဒါပေမယ့် မြန်မာနဲ့ ယိုးဒယားနိုင်ငံရေးစနစ်မတူဘူး။ တစ်ပါတီနဲ့ပါတီစုံဆိုတော့ ဦးနေဝင်းတစ်ခေတ်လုံးမသင့်မြတ်ကြဘူး။ အခုတော့တပ်မတော်နှစ်ရပ်လုံးချစ်ကြည်ရင်းနှီးမှုကနေ ပါတီစုံရေးရာကိစ္စပွားရေးစနစ်ချင်းတူလို့ အဆင်ပြေနေပြီ။ သခင်နုသမိုင်းဝင်တောင်းပန်ခဲ့တဲ့အကျိုးပါပဲ။

ကိုရီးယားဘက်ကအငြင်းပွားမှု
ဆောင်ကြာမြိုင်ကိစ္စက နိုင်ငံဂုဏ်သိက္ခာနဲ့ရင်းပြီး အငြင်းပွားရတာ စစ်လျော်ကြေးတွေနဲ့ နိုင်ငံထူထောင်ကြရတယ်။ ဂျပန်မှာလည်း စစ်လျော်ကြေးငွေပေးရတာမနည်းပါဘူး။ ဖက်ဆစ်တပ်တို့ဖျက်သိမ်းပြီး ကာကွယ်ရေးအေဂျင်စီနဲ့ ရဲတပ်ဖွဲ့သာထူထောင်ခွင့်ရခဲ့တယ်။ ဂျပန်လုံခြုံရေးကိုအမေရိကန်ကတာဝန်ယူထားတယ်။ စစ်စရိတ်မကုန်တော့ စီးပွားရေးမှာရင်းနှီးမြှုပ်နှံရင်း ကမ္ဘာ့ဒုတိယစီးပွားရေးအင်အားကြီးနိုင်ငံအဖြစ်ကို ဂျပန်ကတက်လှမ်းခဲ့တယ်။ ဂျာမနီမှာလည်း စစ်ကြီးပြီးတော့ စစ်တပ်

ထူထောင်ခွင့်မရသေးချိန်မှာ စီးပွားရေးမှာ ရင်းနှီးနိုင်လို့စက်မှု အင်အားကြီးနိုင်ငံတွေဖြစ်ခဲ့တယ်။ စစ်အုပ်ချုပ်ရေးရှည်ကြာခဲ့တဲ့ စပိန်၊ ဂရိနဲ့ယူဂိုစလပ်တွေက စစ်စရိတ်ထောင်းလို့ ဒီကနေ့အထိစီးပွားရေးမကောင်းကြပါဘူး။

တောင်ကိုရီးယားမှာလည်း ပက်ဆွန်ဟီး၊ ချန်ဒူးဝမ်၊ နိုတေဂူး၊ ကင်ယုန်ဆန်း၊ ကင်ဒေးဂျူ စသည်တို့လို ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများက သမ္မတဖြစ်လာတယ်။ စီးပွားရေးတော့ကောင်းလာတယ်။ လာဘ်စားမှုတွေကိုမထိန်းနိုင်ဘူး။ ဆောင်ကြာမြိုင်ကိစ္စကို နိုင်ငံရဲ့ဂုဏ်သိက္ခာအရရွှေတန်းတင်မထားဘူး။ ဆောင်ကြာမြိုင်မယ်အများစုက ဘဝသစ်ထူထောင်လို့ ချမ်းသာတဲ့လူတန်းစားများဖြစ်လာသူတွေရှိတယ်။ နေနိုင်စားနိုင်သူတွေက ဒီကိစ္စတွေကိုမေ့ပစ်ကြတယ်။ သက်ကြီးရွယ်အိုဆောင်ကြာမြိုင်မယ်ဟောင်းတချို့ကခင်ပွန်းသားသမီးများကွယ်လွန်လို့ အမှီအခိုရှာတဲ့အချိန်မှာ စစ်ကြီးအတွင်းက ဆောင်ကြာမြိုင်ထဲ ဖက်ဆစ်ဂျပန်တွေကသွတ်သွင်းခဲ့တာကို မကျေမနပ်စေတဲ့ထုတ်ခဲ့ကြတယ်။ သတင်းမီဒီယာတွေက ဇာတ်နာအောင်ရေးပြလို့ ကမ္ဘာ့သံမြစ်တို့ကိစ္စတွေပါ။ အရပ်သားသမ္မတတွေဖြစ်တဲ့နီမူဟွန်း၊ လီမြောင်ဘက်၊ ပတ်ကွမ်ဟေးနဲ့ယခုတောင်ကိုရီးယားသမ္မတ မစ္စတာမူန့်ဂျေအင်းလက်ထက်အထိ ဂျပန်နဲ့အဆင်မပြေကြသေးတာ ဖက်ဆစ်စနစ်ကျင့်သုံးစဉ်က ဆောင်ကြာမြိုင်ကိစ္စတွေလည်း ရွှေတန်းကပါဝင်နေတယ်။ ဂျပန်ဝန်ကြီးချုပ်ကရိုသေစွာတောင်းပန်တယ်။ နောင်တရမိတယ်ဆိုတော့ သမိုင်းတစ်ခုပြီးပြီပေါ့။ ရွှေကစစ်အစိုးရမဟုတ်ခဲ့လို့ နောက်အစိုးရကတောင်းပန်ခဲ့ရတာပြီးပြီပေါ့။

မြန်မာပြည်မှာရှိခဲ့ဖူးတဲ့ ဆောင်ကြာမြိုင်
မြဝတီမဂ္ဂဇင်းမှ အယ်ဒီတာမြဝတီရဲခေါင်က ဖဆပလခေတ်မှာရေးပြလို့ ရန်ကုန်မြို့မှာလည်း “ဆောင်ကြာမြိုင်”တွေရှိတယ်ဆိုတာ သိခွင့်ရကြတယ်။ မြဝတီရဲခေါင်ရေးပြတာက နှစ်(၅၀)လောက်ကြာပါပြီ။ ယခုတစ်ဖန် ဆရာသန်းထွန်း(လှည်းကူး)က “ဂျပန်ခေတ်ရန်ကုန်ဆောင်ကြာမြိုင်မှတ်တမ်း”စာအုပ်ကို ၂၀၁၂ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလကထုတ်ဝေခဲ့လို့ ဆရာမြဝတီရဲခေါင်ရေးသားတဲ့ စာပိုဒ်အချို့ပါဖတ်ရပါတယ်။ မျိုးဆက်သစ်တွေသိခွင့်ရတယ်။

ဂျပန်ခေတ်ဆောင်ကြာမြိုင်မှာ အတွင်းဝန်အဆင့်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ဦး အုပ်ချုပ်စီမံလို့ဂျပန်စစ်ဥပဒေဌာနလက်အောက်မှာထားတယ်။ ရန်ကုန်မြို့ဟိုတယ်များမှ ဟိုတယ်မယ်များကိုလိုက်လံဖမ်းဆီးပြီး ပြည်ထောင်စုရိပ်သာလမ်းနှင့် ဘဒ္ဒလမ်းထောင့် အိန္ဒိယတပ်မတော်အမျိုးသမီးတပ်ဖွဲ့နှင့်မျက်နှာချင်းဆိုင်နှစ်ထပ်အိမ်ကြီးတစ်လုံးရှိရာမှာထားတယ်။ (၁) ရုပ်ရည်သင့်တင့်သော၊ (၂) ဆောင်ကြာမြိုင်စည်းကမ်းကိုလိုက်နာနိုင်သော၊ (၃) ထိုဘဝကိုပျော်မွေ့သောဟိုတယ်မယ်များကိုရွေးချယ်ခန့်ထားတယ်။ အခကြေးငွေရတယ်။ အတင်းအကြပ်လိင်ကျွန်များအဖြစ်တော့မဟုတ်ပါ။ ထိုအလုပ်မှာမပျော်ပိုက်ပါက ကျသင့်

သောလုပ်အားခကိုရင်းပေးတယ်။
BDAရဲဘော်များအတွက် (၁) ကျန်းမာရေးနည်းညွှတ်သော စစ်မှုထမ်းဆောင်နိုင်ရေး၊ ကာလသားရောဂါမကူးစက်ရေး၊ (၂) ရန်သူက နတ်နန်းသူဇာများကို ကာမကျော့ကွင်းဖြင့်ဖြားယောင်းလို့ စစ်သတင်း ကိုနှိုက်ယူခြင်းမကင်းစေရေး၊ (၃) တာဝန်ချိန်မဟုတ်သည့်အခါ အပန်းဖြေသွေးသား ကိစ္စကိုဖြေရှင်းရန်ရည်မှန်းချက်ရှိနေတယ်။

ဒါဆိုရင် ဂျပန်တပ်များနဲ့ပါဝင်လာသော ကိုရီးယားဆောင်ကြာမြိုင်မယ်တွေမှာတော့ Sexual Slaveအနေနဲ့သိန်းချီနေတာပေါ့။ ဒါကြောင့် မခံမရပ်နိုင်ဖြစ်ကြရတာပါ။ ရန်ကုန်ဆောင်ကြာမြိုင်နဲ့ကွာခြားပုံပါ။

လူသူချင်းခေါင်းပုံဖြတ်ကြ
စစ်ဝါဒီများရည်မှန်းချက်အောင်မြင်ဖို့ အကြမ်းနည်းကိုသုံးတတ်ကြတယ်။ စစ်ကြီးအတွင်း ထိုင်းနိုင်ငံမှ စစ်ပစ္စည်းများမြန်မာနိုင်ငံသို့ ပို့ဆောင်ရေးအတွက် သံဖြူရပ်မီးရထားလမ်းကို မဟာမိတ်တပ်သားမြန်မာနိုင်ငံသားများအသက်သွေးဆွေးများစွာ ရင်းနှီးခဲ့ရတာ။ ယခုအခါ သံဖြူရပ်မီးရထားလမ်းပြခန်းမှာ မြင်နေကြရပြီ။ မြန်မာပြည်ကိုစစ်မြေပြင်တစ်ခုသဖွယ် သဘောထားလို့အိန္ဒိယပြည်ကြီးကို ချီတက်သိမ်းပိုက်နိုင်ရေးကိုသာ အာရုံပြုကြတယ်။ ဒေါက်တာဘမော်က အဓိပတိတာဝန်နဲ့ သူလုပ်လိုတဲ့တိုင်းကိုပြည်ပြုလုပ်ငန်းတချို့လုပ်နိုင်သလို စစ်ဝန်ကြီးဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကလည်း ဖက်ဆစ်တော်လှန်ရေးအတွက် စစ်သားစုဆောင်းရေးကိုသာ ဆောင်ရွက်လို့ BDAဗမာ့ကာကွယ်ရေးတပ်မတော်၊ BNAဗမာ့အမျိုးသားတပ်မတော် အင်အားတောင့်တင်းရေးအတွက် ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့တယ်။ ဂျပန်ဖက်ဆစ်တို့အင်အားစစ်ဆင်ရေးမှာ ကျွန်းပြီး မဟာမိတ်တပ်ဖွဲ့များ ရွှေတိုလွင်ပြင်၊ မိတ္ထီလာလွင်ပြင်သို့စစ်ဦးစင်လာလို့ မန္တလေးက တိုင်းမှူး ဗိုလ်မှူးကြီးဗထုးက စတင်တော်လှန်ရင်း ဖက်ဆစ်တော်လှန်ရေးဆင်နွှဲခဲ့ရတယ်။ ဘာပဲပြောပြောစစ်ဝါဒီတွေဟာ စစ်ပွဲအောင်နိုင်ရေးအတွက် လူ့အခွင့်အရေးကို ပြောင်ပြောင်တင်းတင်းချိုးဖောက်ခဲ့ကြတယ်။ ကိုရီးယားမှဆောင်ကြာမြိုင်မယ်များ၊ ရန်ကုန်ကဆောင်ကြာမြိုင်မယ်များ၊ သံဖြူရပ်ကရွေးတပ်သားသိန်းပေါင်းများစွာဟာ ဖက်ဆစ်ဝါဒရဲ့စားစာခံတွေသာဖြစ်ပါတယ်။

◆ မိုးမြင့်ဝင်း(နည်းပညာ) ◆

ဒီခေတ်ကြီးအကြောင်းပြောမယ်ဆိုရင် ဝရန်းသုန်းကားနိုင်လွန်းတဲ့ခေတ်ကြီးလို့ ပြောရလိမ့်မယ်။ ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံမှာ ခေတ်အပြောင်းအလဲကို ပြည်သူတွေနှစ်သက်လှစွာမျှော်လင့်ခဲ့ကြရပါတယ်။ နှစ်ပေါင်းများစွာကြာပြီတဲ့ အချိန်ကာလတစ်ခုမှာ ပြည်သူတွေမျှော်လင့်ခဲ့တဲ့ခေတ်ကာလအပြောင်းအလဲကို ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီအပြင်ပြည်သူတွေမျှော်လင့်ခဲ့ကြတဲ့ ခေါင်းဆောင်နဲ့အတူယှဉ်တွဲပြီး ခေတ်ပြောင်းလဲမှုကို ရရှိခဲ့တယ်လို့ ဆိုရင် မမှားပါဘူး။

ဒါကလဲ ပြည်သူတွေဖြစ်စေချင်ခဲ့ကြတာပါ။ သူတို့မျှော်လင့်ခဲ့ကြတဲ့ခေါင်းဆောင်က သူတို့မျှော်လင့်ခဲ့တဲ့အတိုင်း သူတို့လိုအပ်ချက်တွေကို ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်သလား။ အချိန်ကာလတစ်ခုကိုပေးပြီး စောင့်မျှော်နေခဲ့ကြပါတယ်။ အခုအချိန်မှာတော့ သူတို့မျှော်လင့်ခဲ့တဲ့ခေတ်အပြောင်းအလဲဟာ ထူးထူးခြားခြားပြောင်းလဲလာတဲ့အပြင် သူတို့လိုအပ်ချက်ကိုဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်တဲ့ခေါင်းဆောင်ရဲ့ စွမ်းဆောင်နိုင်မှုကို သံသယတွေဝင်လာကြပါပြီ။ ခေါင်းဆောင်နဲ့သူ့အနားကဝန်းရံနေတဲ့လူတွေကလည်း ခေတ်ကြီးကိုဝရန်းသုန်းကားအဖြစ်ဖန်တီးနေကြသလိုပါ။ “ဒီမိုး... ဒီလေ... ဒီလူတွေ”နဲ့တော့ ဒီခေတ်ကို ငရုတ်ဗေဒဆရာကလျှောက်နေရပါတယ်။ ပြည်သူတွေရှေ့တန်းဆောင် လျှောက်နေတဲ့သူတွေကိုယ်တိုင်က “အမှားတွေကိုပိမိရိုကျလွန်ရင်းခေတ်ကြီးက အလွဲလွဲ အချော်ချော်ကြီးပြင်းလာ”ဆိုတဲ့ ကဗျာဆရာ “မင်းချစ်သူ”ရေးခဲ့တဲ့ ငရုတ်ဗေဒ ခုနှစ်မှာ ရုပ်ရှင်တေးကဗျာမဂ္ဂဇင်းက “ထမ်းထားချင်တဲ့ကမ္ဘာ” ကဗျာကိုသတိရလိုက်မိပါတယ်။

လွဲချော်မှုတွေဟာ
အဲဒီကစခဲ့တာပါပဲ
ခပ်ငယ်ငယ်ကတည်းက
ကမ္ဘာကြီးကိုထမ်းချင်ခဲ့တာလေ။
ဒါနဲ့
သမုဒ္ဒရာတွေကိုဖြတ်ဖို့
တိုက်ကြီးတွေကို ပတ်ဖို့
ဖတ်ရွှေလေ့လာ
မာကိုပိုလိုကို သိခဲ့
ကိုလံဘတ်(စ်)ကို သိခဲ့
ရိုခင်ကို သိခဲ့
တန်ဂိုးကို သိခဲ့
ဒါပေမဲ့
မိဘမေတ္တာ ဆိုတာ
ဘတ်စ်ကားနာမည် မှတ်လိုမှတ်
ပိဋကတ်လည်း အာဂုံမဆောင်နိုင်
ကိုယ်ဘာကောင်ဆိုတာလဲ
ကိုယ့်ဟာကိုယ်မသိ
အမှားတွေကို ပိမိရိုကျလွန်ရင်း
အလွဲလွဲအချော်ချော် ကြီးပြင်းလာ
ခုချိန်မှာတော့
လူဟာလည်း ထောင်းလမောင်းကြေ
စိတ်တွေလည်း ခြေကုန်လက်ပန်းကျ။
အင်း... ဘဝဆိုတာ တိုက်ပွဲပါပဲ
ဒါပေမဲ့ လူဆိုတာကလည်း
ဒဏ်ရာရနေတဲ့ ရဲဘော်လေ။
ကမ္ဘာကြီးရေ
ခပ်ဘူးကို ထမ်းဖို့ နေနေသောသာ
ကျုပ်ကိုယ် ကျုပ်တောင် အနိုင်နိုင်ဗျာ...။

၉၇ ခုနှစ်ကနေခဲ့... ဒီကဗျာကအခုခေတ်ကြီးကို မြင်လိုက်မိစေတယ်။ ဥပမာခပ်ရိုင်းရိုင်းပြောရရင် “ကိုယ့်ဖင်တောင်ကိုယ်မနိုင်ပဲနဲ့ပဲဟင်းသောက်ချင်”သလိုဖြစ်နေကြတယ်။ ကြယ်ငါးပွင့်ဟိုတယ်ကြီးမှာ အရသာအရှိဆုံးအစားအသောက်တွေကို တက်စားမယ်လို့စိတ်ကူးယဉ်ရင်း... ကိုယ့်မီးဖိုချောင်ထဲမှချက်စရာဆန်မရှိတာကို မေ့ထားလိုက်ကြတယ်။ ဒီလိုပုံနဲ့ရှေ့ဆက်သွားနေမယ်ဆိုရင် မိုးကြိုးချုပ်သွားမှာမြင်ယောင်မိသေးတယ်။ ကာတွန်းဆရာတွေအတွက်ကတော့ သရော်စရာရေကွက်တွေ မကုန်နိုင်အောင်ပါပဲ။ ဝေဖန်ရေးဆရာတွေလည်း ကုန်ကြမ်းတောင်လုပ်နေကြပါတယ်။ ဝရန်းသုန်းကားဖြစ်နေတဲ့ခေတ်ကြီးကိုး။ ဒီလိုဖြစ်နေတာ ဘယ်သူတရားခံလဲ စဉ်းစားနေမိကြပါပြီ။

“သူရိယနေဝန်းဂျာနယ်”ကမျက်နှာဖုံးခေါင်းစဉ်တစ်ခုကိုသွားသတိရလိုက်မိတယ်။ “သတ္တိအရှိဆုံးပြည်သူများနှင့် အညံ့ဆုံးခေါင်းဆောင်များရှိသောနိုင်ငံကို မြန်မာပြည်ဟုခေါ်သည်”တဲ့။ ခြံတောင်ပိုက်ဘုရားအမှတ်နဲ့ ဖင်ဘူးတောင်းထောင် အောင်ကန်တွေနေတဲ့ခေါင်းဆောင်လုပ်ချင်သူတွေနေတဲ့တိုင်းပြည်မဟုတ်လား။ တိုင်းပြည်ကြီးကတော့ နေမြင့်လေအမှောင်လေဖြစ်နေကြပြီ။

“ဒီခေတ်”ဆိုပြီး “ပြုချီး(တောင်တွင်း)”ရေးတဲ့ကဗျာကို ဖတ်ကြည့်လိုက်သလိုပါပဲ။

ဟိုးတုန်းကပါ
တီကောင်ပေါက်တွေစမှာ
ဆားကြမ်းပုံထဲတွန့်ထွန်းလူးခဲ့ရတယ်။
အမှန်ပါ
အမြဲတမ်းအောင်လုပ်ခဲ့တဲ့ ဘီလူးကြီးရဲ့သမိုင်း
အပြိုင်းအစိုင်းတောထဲတယ်။
ကဗျာအစမှာ ပြောထားတာက ဟိုးတုန်းကတဲ့။ အခုလည်း ဟိုးတုန်းကလို့ပါပဲ။ ဆားကြမ်းပုံထဲတွန့်ထွန်းလူးနေကြရတာပါပဲ။ ဟိုးတုန်းက အမြဲ

အောင်လုပ်ခဲ့တဲ့ ဘီလူးကြီးရဲ့သမိုင်းဆိုရင် အခုအမြင့်အောင်လုပ်နေသူရဲ့ သမိုင်းတရားခံက ဘယ်သူဖြစ်မလဲ။

တကယ်ပါ
သမုဒ္ဒရာခုနှစ်စင်းလုံး မျက်ဝန်းတွေမှာ နှုံးနှုံးမြုပ်ခဲ့ရတယ်
ခရုအဆံကျွတ်ဘဝတွေချည်း သောင်ပြင်မှာနေလွန်းခဲ့ရတယ်
အော်ကြောလန်အမာရွတ်တွေက ‘ကမ္ဘာမကြေဘူး’လို့
တောက်ခေါက်ခဲ့ကြ
အကြိတ်ခဲ့ကြ။
ခုတော့...
တစ်ခါတလေ ရယ်သွမ်းသွေးခွင့်ပြန်ရပါတယ်
ရုပ်နဲ့ရုပ်ခါ ဟားတိုက်ခွင့်လည်းကြုံပါတယ်
အမှတ်တမဲ့ သနားစရာပဲ ကြည့်မြင်ခွင့်ရှိပါတယ်
မကြာမကြာ တံတွေးခွက်မှာ ယက်ကန်ယက်ကန်မော့မိနေပုံ
တွေ့တွေ့နေရမှာပါ။

ပြတင်းတံခါးအဖွင့်၊ ဇာနည်ဆီးအလွင့်(ရှာ)

ဒီခေတ်နှင့်အတွေးကောရန်များ

ကိုနိုင်

ဟိုတုန်းက ခရုဆံကျွတ်ဘဝတွေ သောင်ပြင်မှာ နေလွန်းခဲ့သလိုပြည်သူတွေခံစားခဲ့ရပါတယ်။ အဲဒီခေတ်ကြီးကို မကျေနပ်ကြတဲ့အခါ အံ့ကြိတ်ပြီး တောက်ခေါက်ခဲ့ရတာပါပဲ။ လူတွေမှာအကြောက်တရားတွေ ပြည့်နှက်နေ တယ်လေ။ အာဏာဆိုတာ ပြည်သူတွေအတွက်အကြောက်တရားကို မလွန်ဆန်နိုင်အောင်မိန့်တုံလက်နက်အဖြစ်သုံးခဲ့ကြပါတယ်။ အခုအချိန်မှာတော့ အကြောက်တရားနေရာမှာ လှောင်စရာတွေအစားဝင်လာပါတယ်။ တခါတခါလည်းသနားဖွယ်ရယ်ဖောပစ်ချင်စိတ်နဲ့စိတ်ပျက်မုန်းတီးစိတ်တွေက တစ်ပြိုင်နက်ထဲဖြစ်ပေါ်နေကြပါတယ်။

သို့ပေမဲ့
အမြဲတမ်း မုန်းစိတ်မွန်မိရင်
လိပ်ပြာမသန်ဖြစ်ရတာမယ်
မြေကြီးတွေသာ နိမ့်ဝင်သွားကြပါစေ
မှတ်မှတ်သားသားရှိအောင် သနားလိုက်ကြပါ
သေချာပါတယ်
နေမြင့်လေ အမှောင်လေဆိုတာမမှားပါဘူး
မြို့ကြီးသားယဉ်ကျေးမှု ပြုပြီးရင်းပြုကြရမှာ
ရေမြင့်လေ ကြာတင်လေဆိုတာမှန်ပါတယ်
ကောင်းကင်နက်ထဲ ဝင်သွားသမျှကြွယ်တွေကလည်း
ခွင့်လွှတ်အပြုံးနဲ့ လက်လက်ထနေကြဦးမှာ။
အခုအချိန်မှာတော့ သနားစရာဖွယ်ရယ်သွမ်းသွေးနေတဲ့လူတွေရော၊ စိတ်ပျက်ဖွယ်တောက်ခေါက်နေသူတွေရောဟာ... လိပ်ပြာသန်ကြပါတယ်။ ကိုယ်ဖြစ်ချင်တာကအားလုံးလူတွေအတွက် မဖြစ်လာတော့အားမလိုအားမရ စိတ်တွေဖြစ်လာကြပါတယ်။ ပြည်သူတွေကတော့အမြဲသတ္တိရှိရှိခေတ်ကို ရင်ဆိုင်နိုင်ပါတယ်။ ဦးဆောင်တဲ့လူတွေညီဖွင်းလို့ ဝရန်းသုန်းကားဖြစ်နေတဲ့ခေတ်ကြီးထဲမှာ နေသားကျနေပါပြီ။ ပိုမိုကောင်းမွန်တဲ့ခေတ်ကြီးဖြစ်လာ မလားလို့ မျှော်လင့်ခဲ့ကြတာပါ။ ပြည်သူဆိုတဲ့လူတွေအတွက် ထူးခြားနားတာတွေများနေရလည်း ထမင်းတစ်ခန်းကိုရိုးသားစွာတည်ပြီး နေထိုင်ရှင်သန်ကြသူတွေများပါတယ်။ တချို့တွေကတော့ ဇာတ်ကွက်ထဲထဲမှဝင်ကနေသူတွေလည်းရှိနေမှာပါ။ ကဗျာဆရာ “စပ်ခွန်ချီ”ရဲ့ “ဇာတ်ကွက်”ထဲမှာလိုပေါ့။

ဆန်မလား ကျွဲမလား
လက်တစ်လုံးခြား ခေါင်းစဉ်အောက်
ရွာနေတဲ့ မိုးခါးခါး
ခွက်ကြီးခွက်ငယ် ထိုးခံနေလိုက်ကြပုံများ
အလှအသက်။
တချို့က မသိသလို
ရိုးသားနေဆဲ
ဒီပဲတွေ ဒီပုတ်ထဲကမို့ မထူးဘူးတဲ့
ထူးခြားနားတွေလည်းများပါရဲ့။
ပြောမယ်ဆို အရင်ခေတ်ကပြုမူလာတဲ့ သူများမိုးခါးရည်သောက်ရင် ကိုယ်လဲလိုက်သောက်နိုင်မယ့်ဆိုတဲ့ အကျင့်ပျက်စရိုက်တွေ... ဒီခေတ်ကြီးထဲကို ကူးစက်လာခဲ့တာပါ။ ဒီလိုအကျင့်စရိုက်ဆိုးတွေမပျောက်ကွယ်နိုင်သေးရင် ခေတ်ကြီးကလည်း မပြောင်းလဲနိုင်ပါဘူး။ ဒီအကျင့်ပျက်စရိုက်ဆိုးတွေကို ပျောက်ကွယ်သွားအောင် လုပ်ကြံဖို့အတွက်လည်း ဦးဆောင်လမ်းပြသူတွေမှာ တာဝန်အပြည့်ရှိပါတယ်။ ဒီတာဝန်ကိုဆောင်ရွက်နိုင်ဖို့ ပြည်သူတွေလက်သန်း မင်ပြာစွန့်ခံခဲ့ရတာမဟုတ်လား။

ဘာပြောပြော
တစ်ဘဝ တစ်ခန္ဓာ
တစ်ကမ္ဘာ တစ်ကောင်းကင်အတွက်
တည်မိတဲ့ ထမင်းအိုးလေး
ရိုးသားနေဆဲ။
မသိကျိုးကျွံ
ထီးထီး အပင်တို့
လုံခြုံမှုမရှိလိုက်ပုံများ
မြင်သာ ထင်သာ ဘဝမှာ
စင်းစင်းကြီး မြေခလို့။
အခုခေတ်မှာ တစ်ဘဝတစ်ခန္ဓာအတွက် တည်မိတဲ့ ထမင်းအိုးလေးရိုးသားတယ်ဆိုပေမယ့်၊ ကောင်းကင်ကြီးပြိုပိုက်နေတဲ့တိုင်းပြည်ထဲက ပြည်သူတွေအတွက်လည်း မလုံခြုံတဲ့အခြေအနေတွေရောက်ကုန်ကြပါပြီ။ ဒီကိစ္စတွေကလည်း အကြောက်တရားတွေပြန်ရှိနေတာပါပဲ။ ရိုးသားတဲ့ လူတွေမှာ အကြောက်တရားတွေပိုများပါတယ်။ ပြောမယ်ဆိုရင်ခေတ်ကြီးရဲ့မလုံခြုံမှုကို မသိကျိုးကျွံပြုနေကြသူတွေအတွက်တောင်လုံခြုံပါသေးတယ်။ ခေတ်ကြီးက ဝရန်းသုန်းကားဖြစ်နေတဲ့အချိန်မှာ ဘာမဆိုဖြစ်လာတတ်တာကို သိဖို့အရေးကြီးပါတယ်။ ဒီခေတ်ကြီးရဲ့ဇာတ်ကွက်တွေက တစ်ခါတစ်ခါရိုးစင်းပေမယ့် တစ်ခါတစ်ခါနားမလည်ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ ကစားကွက်လေးလှတယ်ဆိုပြီး အလှည့်စားခံရတာတွေလည်းရှိနေပါတယ်။ ဒါတွေအားလုံးကတော့တစ်နေ့နေမှာ “နေဝင်ချိန်”လို ပြီးဆုံးသွားပါလိမ့်မယ်။ ကဗျာဆရာ “သူလွမ်း”ကတော့ ဒီလိုရေးလိုက်ပါ တယ်။

နေလုံးကြီးကို ကျောပေး
ကိုယ့်အရိပ် ကိုယ်ပြန်ငေးလို့

ရှည်လျားလွန်းလှစွာ
အရိပ်က
ပို၍ ရှည်လျားလာခဲ့။
သံသရာရှည်သလိုမျိုး
တဖြည်းဖြည်း
ရှည်လျားပျောက်ကွယ်။
နေလုံးကြီး ဝင်သွားသလို
ဘဝဟာ နှုံးနှုံးမြုပ်လို့
အဆုံးတစ်တစ်နေ့
အားလုံးပျောက်ကွယ်ရတာချည်း။
ကျွန်တော်မျှော်လင့်နေတာကသံသရာရှည်နေသလို ဒီဝရန်းသုန်းကားခေတ်ကြီးရှုတ်တွေနဲ့မတူ မရှည်စေချင်တာပါ။ တကယ်ပြောရရင်အုပ်စိုးသူတွေအချင်းချင်းရဲ့လှည့်ကွက်ထဲမှာ ပြည်သူတွေအစဉ်နေရပါတယ်။ အာဏာအတွက် မာယာတွေပျောက်ကွယ်သွားစေချင်သလို ပြည်သူတွေရဲ့ဒုက္ခတရားပြည့်နှက်နေမှု တွေကိုဖြေရှင်းပေးနိုင်မယ့်ခေါင်းဆောင်တွေ ပေါ်ပေါက်လာစေချင်ပါတယ်။ အခုခေတ်ကြီးကိုစိတ်ပျက်နေတဲ့ကာရန်တွေကို မဖွဲ့ချင်ကြတော့ပါဘူး။ အမှားတွေကိုပိမိရိုကျလွန်ရင်း ခေတ်ကြီးကအလွဲလွဲအချော်ချော်ကြီးပြင်းလာရတယ်ဆိုတာကို ကာရန်တွေဖွဲ့နေရတာလည်း အင်မတန်ရှက်စရာကောင်းပါတယ်။ ကဗျာဆရာမင်းချစ်သူရေးသလို ကိုယ်ဘာကောင်ဆိုတာလဲ ကိုယ့်ဟာကိုယ်မသိတဲ့ခေါင်းဆောင်များကို ဒီခေတ်ကြီးက မလိုချင်တော့ပါဘူး။

◆ ကိုနိုင် ◆

ခံစားမိသောကဗျာများ

၁။ ပြုချီး(တောင်တွင်း) (ဒီခေတ်)
ခေတ်ရန်မဂ္ဂဇင်း၊ ဇန်နဝါရီလ ၂၀၁၉။
၂။ စပ်ခွန်ချီ(ဇာတ်ကွက်) ရုပ်ရှင်တေးကဗျာမဂ္ဂဇင်း၊ ဇန်နဝါရီ ၂၀၁၉။
၃။ သူလွမ်း(နေဝင်ချိန်) ရုပ်ရှင်တေးကဗျာမဂ္ဂဇင်း၊ ဇန်နဝါရီ ၂၀၁၉။
ကိုးကားကဗျာ - မင်းချစ်သူ(ထမ်းထားချင်တဲ့ကမ္ဘာ)
ရုပ်ရှင်တေးကဗျာမဂ္ဂဇင်း၊ ဇွန်၁၉၉၇။

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုနှင့် တရုတ်ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံနှစ်ခုအကြား ဆက်ဆံရေးသည် ၂၀၁၈ ခုနှစ်အတွင်း ကုန်သွယ်ရေးစစ်ပွဲ ဖြစ်ပွားခြင်း၊ ဟွာဝေး လက်ကိုင်ဖုန်း လုပ်ငန်းစဉ် တည်ထောင်သူ၏ သမီးကို ကနဦးပညာသင်တန်းပို့ပေးခြင်း၊ ခေတ္တဖမ်းဆီး ထိန်းသိမ်းခဲ့ခြင်း၊ ထိုင်ဝမ်သို့ အမေရိကန်စစ်ရေးအကူအညီများ ဆက်လက်ပေးပို့ခြင်းနှင့် တောင်တရုတ် ပင်လယ် လူလုပ်ကုန်များကို တရုတ်ကတည်ဆောက်နေခြင်း အစရှိသည့် ကိစ္စများကြောင့် တင်းမာမှုများ ဆက်တိုက်ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ ထိပ်တန်းစက်မှုနိုင်ငံများ၊ ထိပ်တန်းချမ်းသာနိုင်ငံများနှင့် ပထဝီ နယ်မြေအကျယ် အဝန်းနှင့် လူဦးရေအများဆုံးနိုင်ငံများ၏ ဂျီ-၂၀ ထိပ်သီးအစည်းအဝေးအတွင်း အမေရိကန်သမ္မတ ဒေါ်နယ်ထရမ်နှင့်

ချင်းဆိုင်တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့ပြီး နှစ်နိုင်ငံအကြား အပြန်အလှန် ကုန်သွယ်ရေးဆိုင်ရာ အရေးယူအပြစ်ပေး ဒဏ်ခတ်မှုများကို ရပ်ဆိုင်းရန် သဘောတူညီခဲ့ကြသည်။

ယခု ၂၀၁၉ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလအတွင်း နှစ်နိုင်ငံအစိုးရများ၏ ကုန်သွယ်ရေးကိုယ်စားလှယ်များ တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးကာ အသေးစိတ်သဘောတူညီချက်များ ရေးဆွဲတည်ဆောက်ရန် လျာထားစီစဉ်ထားသော်လည်း တွေ့ဆုံဆွေးနွေးမည့် ရက်စွဲအတိအကျကို မသတ်မှတ်ရသေးပါ။

တရုတ်နှင့် ကုန်သွယ်ရေးတွင် အမေရိကန်ဘက်မှ ဆက်တိုက်လို ငွေပြန်ခြင်းအပေါ် သမ္မတထရမ်က အစဉ်သဖြင့် ဝေဖန်ပြောဆိုနေခဲ့ဖူးသည်။ ထို့အပြင် ဉာဏ်ပစ္စည်း မူပိုင်ခွင့်များ ချိုးဖောက်နေခြင်း အပါအဝင် မမျှတသော ကုန်သွယ်ရေး လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများကို တရုတ်နိုင်ငံ

ဆေးပေးခဲ့သော အမှုများ အရည်အတွက်ထက် ၄၀ ရာခိုင်နှုန်း ပိုမိုတိုးမြှင့်လာခြင်းဖြစ်သည်။

တရုတ် အပေါ် စစ်ရေးအရ ဆက်လက် အာရုံစိုက်သွားမည်

ကုန်သွယ်ရေး စစ်ပွဲကို ရပ်ဆိုင်းရန် အမေရိကန်နှင့် တရုတ်အကြား ယာယီသဘောတူညီမှုရရှိကာ ပြေလည်ခဲ့သော်လည်း အမေရိကန်၏ ကမ္ဘာလုံးဆိုင်ရာ မဟာဗျူဟာနှင့် ဒေသဆိုင်ရာ မဟာဗျူဟာများတွင် တရုတ်ပြည်ကို ဦးတည်ထားသော ဝန်းပတ်ပိတ်ဆို့ရေးနှင့် တရုတ်ပြည်ထိန်းချုပ်ရေးမူဝါဒ (China Containment Policy) သည် အရေးကြီးသော မဟာဗျူဟာဆိုင်ရာ ရှေးချယ်ချက်အဖြစ် ဆက်လက်တည်ရှိနေဆဲ ဖြစ်သည်။ လက်တလောတွင်လည်း အမေရိကန်တပ်မတော်၏ ယခင်က သီးခြားစီမံသော ပစိဖိတ် သမုဒ္ဒရာ ကွပ်ကဲမှုဌာနချုပ် (Pacific Command) နှင့် အိန္ဒိယသမုဒ္ဒရာကွပ်ကဲမှုဌာနချုပ် (Indian Ocean Command) နှစ်ခုကို ပေါင်းစပ်ဖွဲ့စည်းလိုက်ပြီး အင်ဒိုပစိဖိတ်ဒေသဆိုင်ရာ ကွပ်ကဲမှုဌာနချုပ် (Indo-Pacific Command) အဖြစ် တစ်ခုတည်းသော ဒေသဆိုင်ရာ ကွပ်ကဲမှုဌာနချုပ် အသစ်တစ်ခုကို စတင်တည်ထောင် လိုက်သည်။ အမေရိကန်တပ်မတော်၏အင်ဒိုပစိဖိတ် ကွပ်ကဲမှုဌာနချုပ်အသစ်သည် ပစိဖိတ် သမုဒ္ဒရာနှင့် အိန္ဒိယသမုဒ္ဒရာ နှစ်ခုလုံးမှနေ၍ တရုတ်ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံအား ဘက်ပေါင်းစုံ ဝန်းပတ်ပိတ်ဆို့ရေးနှင့် ထိန်းချုပ်ဟန့်တားရေး လုပ်ငန်းစဉ်များအတွက် လုပ်ပိုင်ခွင့်များ အပြည့်အဝ ရရှိသွားမည်ဖြစ်သည်။

တရုတ်နိုင်ငံသည် အမေရိကန်တပ်မတော်အတွက် အဓိကဦးစားပေး အာရုံစိုက် လုပ်ဆောင်သွားမည့် နိုင်ငံဖြစ်ကြောင်း အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု ယာယီကာကွယ်ရေးဝန်ကြီး ပက်ရှာနာဟန်က ဇန်နဝါရီလ ၂ ရက်နေ့က ပြောဆိုလိုက်သည်။ ဇန်နဝါရီလ ၂ ရက်နေ့သည် ပက်ရှာနာဟန် အနေဖြင့် ယာယီကာကွယ်ရေး ဝန်ကြီးအဖြစ် အပြည့်အဝ စတင်တာဝန်ထမ်းဆောင်သည့် ပထမဆုံးနေ့လည်းဖြစ်သည်။

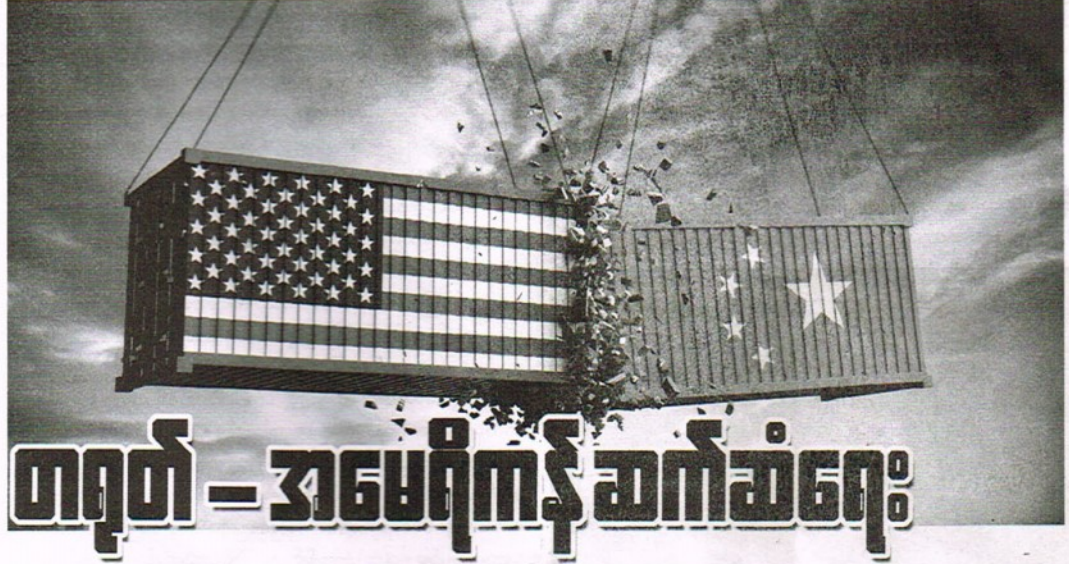
ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးဌာန ထိပ်တန်းအရာရှိများနှင့် ထိုနေ့က ပြုလုပ်ခဲ့သော အစည်းအဝေးအတွင်း အဓိက ဦးစားပေးနိုင်ငံ တရုတ်၊ တရုတ်၊ တရုတ် - ဖြစ်သည်ဆိုခြင်းကို မမေ့ကြစေရန် ယာယီဝန်ကြီးအသစ် ရှာနာဟန်က အကြိမ်ကြိမ်ထပ်လောင်းပြောဆိုခဲ့သည် ဟု အမည်မဖော်လိုသော ဝန်ထမ်းတစ်ဦးက အမေရိကန်မီဒီယာများသို့ ထုတ်ဖော်ပြောဆိုခဲ့သည်။

တရုတ်နှင့် ရုရှားသည် အဓိကအင်အားကြီး ဖြစ်သည့်အပြင် ဖြစ်သည်ဟု ယူဆသတ်မှတ်ပေးထားပြီး ယခင်က တာဝန်ယူသွားခဲ့သည့် ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးဟောင်း ဂျင်မက်တစ်က ချမှတ်ပေးထားခဲ့သော မဟာ ဗျူဟာကို ဆက်လက်ကျင့်သုံးသွားမည်ဟု ယာယီဝန်ကြီး ရှာနာဟန်က ပြောဆိုခဲ့သည်ဟုလည်း ကာကွယ် ရေးဝန်ကြီးဌာနမှအမည်မဖော်လိုသည့် အခြားအရာရှိတစ်ဦးကလည်း ပြောဆိုခဲ့သည်။

ဆီးရီးယားစစ်မျက်နှာမှ အမေရိကန်မြေပြင်တပ်ဖွဲ့များကို အကုန်အစင်ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းရန် အမေရိကန်သမ္မတဒေါ်နယ်ထရမ်က ဆုံးဖြတ်ချက်ချမှတ်ခဲ့ပြီးနောက် သမ္မတထရမ်နှင့် သဘောထားကွဲပြားကာ ယခင်ကာကွယ်ရေး ဝန်ကြီးဂျင်မက်တစ်က ရာထူးမှ နုတ်ထွက်သွားခဲ့သောကြောင့် ပက်ရှာနာဟန်သည် ဇန်နဝါရီလ ၁ ရက်နေ့မှ စတင်၍ ယာယီကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးအဖြစ်ခေတ္တထမ်းဆောင်နေခြင်း ဖြစ်သည်။

တရုတ်နိုင်ငံသည် စစ်ရေးနှင့် စီးပွားရေးအရ သူလျှိုလုပ်ငန်းများ လုပ်ဆောင်နေကြောင်း အမေရိကန်က စွပ်စွဲထားခဲ့ပြီး တရုတ်နိုင်ငံ၏ ကုန်သွယ်ရေးနှင့် အခြေခံအဆောက်အအုံတည်ဆောက်ရေး စီမံကိန်းများသည် စီးပွားရေး တရားမမျှတသည့် အနိုင်အထက် ပြုကျင့်မှုများ ဖြစ်သည်ဟုလည်း အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုဘက်မှတောက်လျှောက် ဝေဖန်ပြစ်တင်နေခဲ့သည်။

ရဲကျော်စွာ

တရုတ် - အမေရိကန် ဆက်ဆံရေး

၂၀၁၈ အလွန် ၂၀၁၉ ဆန်း ရဲကျော်စွာ

တရုတ်သမ္မတ ရှိကျင့်ပင်တို့နှင့် အချိန်အနည်းငယ် တွေ့ဆုံစကားပြောခဲ့ပြီးနောက် နှစ်နိုင်ငံဆက်ဆံရေး ပြန်လည်တည်ငြိမ်သွားစေရန် ယာယီသဘောတူညီခဲ့ကြသည်။ သို့သော်လည်း တရုတ်ပြည်က နည်းပညာမူပိုင်ခွင့်များကို ချိုးဖောက်နေသည်ဟုသော စွပ်စွဲချက်များနှင့် အခြားသောဒေသတွင်းရေးရာ ကိစ္စရပ်များကြောင့် တရုတ်-အမေရိကန်နှစ် နိုင်ငံဆက်ဆံရေးတွင် တင်းမာမှုများ ဆက်လက်ဖြစ်ပွား နေဆဲ ဖြစ်သည်။

သမ္မတနှစ်ဦး ထပ်မံဆက်သွယ် စကားပြောဆိုခြင်း

၂၀၁၈ ခုနှစ် နှစ်ကုန်ခါနီး ဒီဇင်ဘာလ ၂၉ ရက်နေ့တွင် အမေရိကန် သမ္မတဒေါ်နယ်ထရမ်နှင့် တရုတ် သမ္မတရှိကျင့်ပင်တို့နှစ်ဦးသည် တယ်လီဖုန်းဖြင့် ဆက်သွယ်စကားပြောဆိုခဲ့သည်။ အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံတွင် ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့သော ဂျီ-၂၀ ထိပ်သီးအစည်းအဝေးအတွင်း နှစ်နိုင်ငံရရှိခဲ့သောသဘောတူညီချက်များကိုလက်တွေ့ဆက်လက်အကောင်အထည်ဖော်ရန် ရည်ရွယ်ချက်ရှိကြောင်း နှစ်ဦးလုံးကထပ်မံအတည်ပြု ပြောကြားခဲ့သည်။

တရုတ်သမ္မတရှိကျင့်ပင်နှင့် အချိန်ကြာမြင့်စွာ အဆင်ပြေချောမွေ့စွာစကားပြောနိုင်ခဲ့ပြီး အမေရိကန်တရုတ်ကုန်သွယ်ရေး ဆက်ဆံမှု ကိစ္စရပ်များတွင် ကြီးမားသောတိုးတက်မှုများ ရရှိခဲ့သည်ဟု အမေရိကန် သမ္မတထရမ်က သူ၏လူမှု့မီဒီယာတွင် တာအကောင်မှ တစ်ဆင့် ရေးသားဖော်ပြခဲ့သည်။ သူကတရုတ် သမ္မတရှိကျင့်ပင်နှင့် တရုတ်ပြည်သူများကို နှစ်သစ်ကူး နှုတ်ခွန်းဆက် စကားပြောဆိုခဲ့သည်။

အမေရိကန်-တရုတ် ဆက်ဆံရေးကိုကမ္ဘာ့အသေအချာစောင့်ကြည့်နေသကဲ့သို့ ယင်းဆက်ဆံ ရေးသည် အလွန်အရေးကြီးသည်ဟု သမ္မတထရမ်က ပြောဆိုခဲ့သည်။ ဂျီ - ၂၀ ထိပ်သီး အစည်းအဝေးအတွင်း နှစ်ဖက်သဘောတူညီခဲ့သောအချက်များကိုအကောင်အထည်ဖော်ရေးအတွက် နှစ်ဖက်လုံးက လိုလားမှုရှိ နေခြင်းကို ကျေနပ်ဖွယ်ရာ တွေ့ရှိရကြောင်း သမ္မတထရမ်ကပြောဆိုခဲ့သည်။

အပြန်အလှန်အဖြစ် အမေရိကန်သမ္မတထရမ်နှင့် အမေရိကန်ပြည်သူများကို တရုတ်သမ္မတရှိကျင့်ပင်က နှစ်သစ်ကူး နှုတ်ခွန်းဆက်စကားပြောကြားခဲ့ပြီးနှစ်နိုင်ငံဆက်ဆံရေးသည်အရေးကြီးသောအဆင့်သို့ ရောက်ရှိနေပြီဟုတရုတ်သမ္မတရှိကျင့်ပင်ကပြောဆိုခဲ့သည်။ နှစ်နိုင်ငံဆက်ဆံရေးတည်ငြိမ် တိုးတက်လာစေရန် သူတို့နှစ်ဦးလုံးက မျှော်လင့်ထားကြောင်း တရုတ်သမ္မတရှိကျင့်ပင်က ထုတ်ဖော်အသိပေးခဲ့သည်။

ပြီးခဲ့သော ၂၀၁၈ခုနှစ် တစ်နှစ်လုံးနီးပါးမှာတော့ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုနှင့် တရုတ်ပြည်သူ့ သမ္မတနိုင်ငံအကြား ကုန်သွယ်ရေးစစ်ပွဲ (Trade War) ပြင်းထန်စွာ ဖြစ်ပွားခဲ့ပြီး အပြန်အလှန်ကုန်သွယ်ရေး တင်းကျပ်မှုများ ပြုလုပ်ခဲ့ကြသည်။ သို့သော်လည်း ဂျီ - ၂၀ ထိပ်သီး အစည်းအဝေးအတွင်း ဒီဇင်ဘာလ ၁ ရက်နေ့တွင် သမ္မတနှစ်ဦးမျက်နှာ

ဘက်က ပြန်လည်အရေးယူ ဆောင်ရွက်ပေး ရန်ကိုလည်း အမေရိကန်ဖက်က လိုလားနေကြသည်။

ဉာဏ်ပစ္စည်း မူပိုင်ခွင့် ပြဿနာ

တရုတ်နှင့် အမေရိကန်နှစ်နိုင်ငံအကြားကုန်သွယ်ရေးစစ်ပွဲအတွင်း အမေရိကန်ဘက်မှ အဓိကထား ပြောဆိုနေခဲ့သည့် ဉာဏ်ပစ္စည်း မူပိုင်ခွင့် (Intellectual Property Rights) ပြဿနာများကို ဇန်နဝါရီလ ၁ ရက်နေ့မှစတင်ပြီး တရုတ်ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံ၏ အမြင့်ဆုံးတရားရုံးမှာ ကြားနာစစ်ဆေးတော့မည်ဖြစ်ကြောင်း အရုတ်အစိုးရက ထုတ်ပြန်ကြေညာလိုက်သည်။

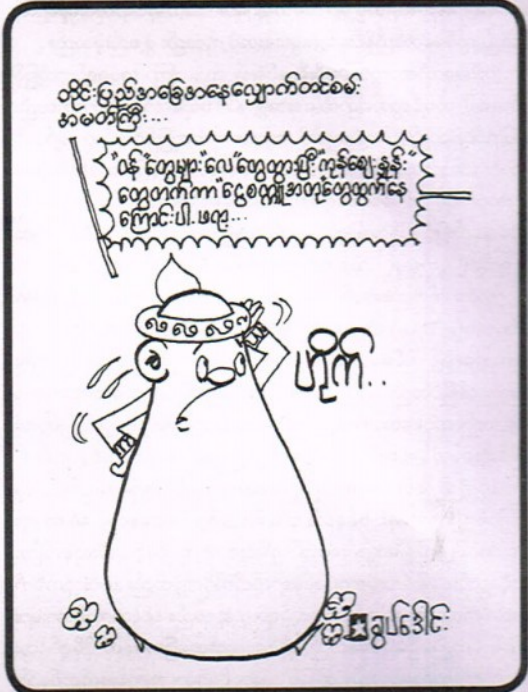
စီးပွားရေး မဟာအင်အားကြီး နှစ်နိုင်ငံ (Two Economic Super Powers) အကြား ကုန်သွယ်ရေး စစ်ပွဲအတွင်း အမေရိကန်ဒေါ်လာ ဘီလီယံ ၃၀၀ ကျော် (သန်းပေါင်း သုံးသိန်းကျော်) တန်ဖိုးရှိ အကောက်ခွန်များ အပြန်အလှန် တိုးမြှင့်စည်းကြပ် ကောက်ခံခဲ့ရာမှ ပြီးခဲ့သည့် ၂၀၁၈ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၁ ရက်နေ့ ရောက်မှ အထက် ၉၀ အတွင်း နောက်ထပ် အကောက်ခွန် တိုးမကောက်စေရန် သဘောတူညီမှု ရရှိခဲ့သည်။

ဉာဏ်ပစ္စည်း မူပိုင်ခွင့်များနှင့် သက်ဆိုင်သောစည်းမျဉ်းများကို လိုက်နာစေရန် တရုတ်အစိုးရကတင်း ကျပ်စွာလုပ်ဆောင်နေခြင်း မရှိသည့်အပြင် တရုတ်နိုင်ငံအတွင်းဝင်ရောက် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံနေသည့် နိုင်ငံခြားစီး ပွားရေးလုပ်ငန်းများကို တရုတ်စက်မှုလုပ်ငန်းများထံသို့ နည်းပညာများ အတင်းအကျပ်လွှဲပြောင်းပို့ခြင်းမရှိ သည်ဟု အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုနှင့် ဥရောပသမဂ္ဂတို့က ဆက်တိုက်ဝေဖန်နေခဲ့ကြသည်။

ယခုကဲ့သို့ဉာဏ်ပစ္စည်းဆိုင်ရာမူပိုင်ခွင့်ဆိုင်ရာမူဝါဒများကို ၂၀၁၉ ခုနှစ်မှစတင်၍ တရုတ်နိုင်ငံ၏ အထက်တန်းတရားရုံးတွင် စတင်ကြားနာ စစ်ဆေးတော့မည်ဖြစ်ကြောင်း တရုတ်တရားရေးဌာန ဒုတိယအကြီးအကဲ လျူတို ဒွန်ချွမ်၏ ဒီဇင်ဘာလ ၂၉ ရက်နေ့က ပြောဆိုချက်ကို တရုတ်အစိုးရပိုင် ဆင်ဟွာသတင်းဌာနက ဖော်ပြပေးခဲ့သည်။

ယခင်ကမူ ယင်းအမှုမျိုးကို ခရိုင်အဆင့် တရားရုံးများတွင်သာ ကြားနာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ယခုကဲ့သို့ ဆောင်ရွက်ခြင်းသည် တရားရေးဆိုင်ရာ လျှောက်ထားချက်များအတွက် တသမတ်တည်း ရှိလာစေမည့် အပြင်တရားရုံးများတွင် ကြားနာစစ်ဆေးမှုများတွင်လည်း ထိရောက်ကာ အရည်အသွေး တိုးတက်ကောင်း မွန်လာစေမည်ဟု ပြောဆိုသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ လက်တလောဆောင်ရွက်ချက်များအရ ဉာဏ်ပညာ မူပိုင်ခွင့်များဆိုင်ရာ တရားမဝင် ခိုးယူမှုများကို အရေးယူဆောင်ရွက်ရန် တရုတ်အစိုးရက သိသာစွာ စတင်ဆောင်ရွက်လာခြင်းလည်းဖြစ်သည်။ တရုတ်နိုင်ငံအတွင်း ၂၀၁၇ ခုနှစ်အတွင်း ဉာဏ်ပစ္စည်း မူပိုင်ခွင့်ဆိုင်ရာ ခိုးယူမှုပေါင်းအရ နှစ်သိန်း ကျော်ကို ကြားနာစစ်ဆေးခဲ့ပြီး ယင်းကိန်းဂဏန်းသည် ၂၀၁၆ ခုနှစ်က လက်ခံကြားနာစစ်

၂၀၁၉ ခုနှစ်ဆန်းချိန်သည် မြန်မာ့လွတ်လပ်ရေး ၇၁ နှစ်ပြည့်မြောက် ချိန်ဖြစ်သည်။ လွတ်လပ်ရေးနှင့်အတူ ပေါ်ပေါက်ခဲ့သော ပြည်တွင်းစစ်မီးကို ငြိမ်းသက်နိုင်ကြရန် ဘက်အသီးသီး၊ ပါတီအဖွဲ့အစည်းအသီးသီးက ကြိုးစား အားထုတ်နေကြသည်။ သို့သော်ငြားလည်း အမြင်တိုတောင်းသူများ၊ ဆန္ဒစွဲ အစွဲခံရောက်သူများ၏ အမြော်အမြင်ကင်းမဲ့သောလုပ်ရပ်အချို့ကြောင့် ပြည် တွင်းစစ်ရပ်စဲရေး လမ်းစပေါ်လာပြီးမှ ပျောက်ရပြန်ဦးမည်လားဟု စိုးရိမ်နေရ သည်။ လွတ်လပ်ရေး ၇၁ နှစ်ပြည့်မြောက်သည့်အချိန်တွင် ရခိုင်ပြည်နယ် ဘူးသီးတောင်မြို့နယ်ရှိ နယ်ခြားစောင့်ရဲကင်းစခန်းလေးခုကို (လွတ်လပ်ရေး နေ့)တွင် ရခိုင်လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့(AA)က တစ်ပြိုင်တည်း ဝင်ရောက်တိုက် ခိုက်ခဲ့သည့်လုပ်ရပ်မှာ အလွန်စိတ်မချမ်းမြေ့ဖွယ်အကြမ်းဖက်မှုဟုဆိုရတော့ မည်။ ရဲမှူးတစ်ဦးအပါအဝင် ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင် ၁၃ ဦးကျဆုံးပြီး ဒဏ်ရာရသူနှင့် ပျောက်ဆုံးနေသူများရှိသည်ဟု သတင်းများအရ သိရသည်။ ဘူးသီးတောင်မြို့ နယ်ရှိ ကျောင်းတောင်၊ ငမြင်းဘော်၊ ဂုပ်ပိနှင့် ခထီးလွန်နယ်ခြားစောင့်ရဲကင်း စခန်းလေးခုကို AA အဖွဲ့က ဇန်နဝါရီ ၄ ရက်နံနက် ၆ နာရီခွဲခန့်တွင် ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။ ယခုဖြစ်ရပ်ကိုကြည့်လျှင် ပြည်တွင်းစစ်ရပ်စဲရေးနှင့် ငြိမ်းချမ်း ရေးကြိုးပမ်းမှု ဖြစ်စဉ်သည် ထင်တိုင်းမပေါက်သေးဟု ဆိုရမည်။ ရဲကင်းစခန်း တိုက်ခိုက်ခံရမှုနှင့်ပတ်သက်၍ အစိုးရက သတင်းထုတ်ပြန်ရာ၌ AA သောင်း ကျန်းသူအဖွဲ့ဟုသုံးနှုန်းပြီး AA ၏တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် ရဲကင်းစခန်းလေးခုမှ

သော အနုတ်လက္ခဏာ ဖြစ်သွား ပေသည်။ နိုင်ငံရေးနည်းဖြင့် အမြဲရှာလိုပါ သည်ဟု AA တို့ ကိုယ်တိုင်ထုတ်ပြန်ပြောဆိုထားသည့် စကားကို ဆန့်ကျင်ကာ ကိုယ်တိုင်မထေ့မမြင်လုပ်လိုက်ရလည်း ရောက်နေသည်။

နိုင်ငံရေးအရ AA အဖွဲ့ အနုတ်လက္ခဏာပြသသည်ဟု ဆိုခြင်းမှာ ထိုအ ကြမ်းဖက်တိုက်ခိုက်မှုအပေါ် ပြည်တွင်းနိုင်ငံရေးပါတီများကလည်း ရှုတ်ချခဲ့၍ ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် မြန်မာနိုင်ငံဆိုင်ရာ တရုတ်သံရုံးကလည်း ယင်းဖြစ်စဉ်ကို ပြင်းထန်စွာ ရှုတ်ချခဲ့ပြီး၊ သေဆုံးခဲ့ကြရသူများအတွက် ဝမ်းနည်းကြေကွဲရ ကြောင်း ထုတ်ပြန်ခဲ့သည်။ တရုတ်နိုင်ငံအနေဖြင့် ရခိုင်ပြည်နယ်တည်ငြိမ်အေး ချမ်းရေးအတွက် ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်နေမှုများကို ထောက်ခံကြောင်း၊ အမျိုးမျိုး သော အကြမ်းဖက်တိုက်ခိုက်မှုများကို ပြတ်သားစွာဆန့်ကျင်ကြောင်းနှင့် ပြဿနာများကို ဆွေးနွေးညှိနှိုင်းခြင်းဖြင့် ရခိုင်ပြည်နယ်တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေး နှင့် လုံခြုံရေးကို အတူတကွ ထိန်းသိမ်းကာကွယ်ရန် တိုက်တွန်းကြောင်း တရုတ် သံရုံး၏ကြေညာချက်၌ဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

AA သည် ကချင်ပြည်နယ် လိုင်ဇာဒေသ၌ အခြေပြုဖွဲ့စည်းခဲ့သည့် လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့ဖြစ်ပြီး ၂၀၁၇ ခုနှစ်မှစတင်၍ ရခိုင်ပြည်နယ်အတွင်း အခြေ ချရန်ဆောင်ရွက်လာသောကြောင့် တပ်မတော်နှင့် AA အကြား တိုက်ပွဲများ ဖြစ်ပွားပြီး ယခုနှစ် ကုန်ပိုင်းတွင် ပိုမိုပြင်းထန်လာသည်ဟု ဆိုသည်။

“အဓိကကတော့ တပ်မတော်ဘက်ကလည်း AA ကို ရခိုင်ပြည်နယ်ထဲမှာ

အလေးအနက်ထား လုံ့လပြုနေကြောင်း NLD ပါတီ ထုတ်ပြန်ချက်၌ ဖော်ပြ ထားသည်။ အမျိုးသားပြန်လည်သင့်မြတ်ရေးဖြင့်သာ ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့်လူသား မျိုးနွယ်ဆက်လက်ရှင်သန်ရေးပြဿနာကို အခြေခံကျကျနှင့် အပြီးသတ် ဆုံးခန်းတိုင် ဖြေရှင်းနိုင်မည်ဖြစ်ပြီး ပြည်သူလူထုအား ငြိမ်းချမ်းရေး၏တောက်ပ သည့်အလင်းရောင်များ ကြည့်မြင်တိုင်အောင် ဆောင်ကြဉ်းပေးနိုင်ရေး သည် NLD ပါတီ၏ ပဓာနအကျဆုံးတာဝန်ဖြစ်ကြောင်း ပါတီထုတ်ပြန်ချက် တွင် ဖော်ပြထားသည်။

နိုင်ငံတော်အစိုးရအနေဖြင့် ရခိုင်ပြည်နယ် တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးကို အလေးထားဆောင်ရွက်လျက်ရှိရာ ယခုကဲ့သို့ AA သောင်း ကျန်းသူအဖွဲ့၏အကြမ်းဖက်တိုက်ခိုက်မှုလုပ်ရပ်များကြောင့် အခြေ အနေများကို ပိုမိုရှုပ်ထွေးစေပြီး ပြည်သူများ၏အသက်အိုးအိမ်စည်းစိမ်ကို ထိ ခိုက်စေကာ ရခိုင်ပြည်နယ်အတွင်း မတည်ငြိမ်မှုများ မြင့်တက်လာစေနိုင်ရန် ရည်ရွယ်ချက်ရှိရှိဆောင်ရွက်လာခြင်းဖြစ်ကြောင်း အစိုးရက သတင်းထုတ်ပြန်ခဲ့ သည်ကို သတိပြုမိသည်။ AA အဖွဲ့၏ အကြမ်းဖက်လုပ်ရပ်များကို လုံခြုံရေး တပ်ဖွဲ့က ထိရောက်စွာနှိမ်နင်းမည်ဟုလည်းအစိုးရ၏သဘောထားကို ဖော်ပြ ခဲ့သည်။

တပ်မတော်၏ ဒီဇင်ဘာ ၂၁ ရက်ထုတ်ပြန်ချက်တွင် စစ်တိုင်းငါးခု၌ ပစ်ခတ်တိုက်ခိုက်မှုရပ်ဆိုင်းမည်ဟု ဖော်ပြခဲ့သော်လည်း အနောက်ပိုင်းတိုင်း စစ်ဌာနချုပ် မပါဝင်ဘဲ တပ်မတော်နှင့် AA အကြားတိုက်ပွဲများ ပိုမိုပြင်းထန်ခဲ့ သည်။ ထို့ကြောင့် တပ်မတော်ဘက်က အင်အားသုံးပြီး ထိုးစစ်ဆင်မှုအပေါ် လိုအပ်သည့် တုံ့ပြန်တိုက်ခိုက်မှုများ လုပ်ဆောင်ခဲ့သည်ဟု AA ပြောရေးဆို ခွင့်ရှိသူခိုင်သူက ပြောကြောင်း ၇ ရက် နေ့စဉ်သတင်းအရ သိရသည်။

ငမြင်းဘော်ရဲကင်းစခန်းနှင့် ကျောင်းတောင်ရဲကင်းစခန်း ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်မှုဖြစ်စဉ်ကို ၂၀၁၄ အကြမ်းဖက်မှု တိုက်ဖျက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၅၀ (က)/၅၄၊ ၁၉၄၉ ခုနှစ် လက်နက် (အရေးပေါ်ပြစ်ဒဏ်စီရင်မှု) (ယာယီ) အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၁(က)အရလည်းကောင်း၊ ဂွံရဲကင်းစခန်းနှင့် ခထီးလွ ရဲကင်းစခန်း ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်မှုဖြစ်စဉ်ကို ၂၀၁၄ အကြမ်းဖက်မှုတိုက်ဖျက် ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၅၀(က)/၅၄ ဖြင့် အမှုဖွင့်ခဲ့သည်ဟုဆိုသည်။ အကြမ်းဖက်မှု တိုက်ဖျက်ရေး ဥပဒေပုဒ်မ ၅၄ သည် အနည်းဆုံးထောင်ဒဏ် ၁၀ နှစ်မှ အများဆုံး ထောင်ဒဏ်တစ်သက်အထိဖြစ်စေ၊ သေဒဏ်ဖြစ်စေ ချမှတ်နိုင် သည်။ နယ်ခြားစောင့်ရဲတပ်ဖွဲ့၏ရဲကင်းစခန်းလေးခုကို ရခိုင်လက်နက်ကိုင် အဖွဲ့(AA)က ဇန်နဝါရီ ၄ ရက်နံနက်တွင် တိုက်ခိုက်ရာ ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင် ၁၃ ဦးကျ ဆုံးပြီး ကိုးဦးဒဏ်ရာရခဲ့သည့် ဖြစ်စဉ်အတွက် ဘူးသီးတောင်မြို့နယ် တောင်ပ ဇာနယ်မြေရဲစခန်း၌ အမှုဖွင့်ထားကြောင်း မြန်မာနိုင်ငံရဲတပ်ဖွဲ့က ဇန်နဝါရီ ၅ ရက်တွင် သတင်းထုတ်ပြန်ခဲ့သည်။

ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင် ၁၃ ဦးကျဆုံးပြီး ကိုးဦး ဒဏ်ရာရရှိကြောင်း ဖော်ပြသည်။ ထို့ ပြင် လက်နက်ငယ်မျိုးစုံအလက် ၄၀နှင့် ခဲယမ်းမျိုးစုံဆုံးရှုံးခဲ့သည်ဟုလည်း ဖော် ပြထားသည်။

AA၏လွတ်လပ်ရေးနေ့တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် ရခိုင်ပြည်သူအများစု၏အတွင်းပြန်ရောက်စေမည်လား

□ ဇင်လင်း □

မကြာသေးမီက တပ်မတော် ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်ရုံးမှ ၂၀၁၈ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၂၁ ရက်စွဲဖြင့် “ပစ် ခတ်တိုက်ခိုက်မှုရပ်စဲရေးနှင့် ထာဝရငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် ထုတ်ပြန်ချက်” တစ်စောင်ထုတ်ပြန်ခဲ့သည်။ ယခု နှစ် ဒီဇင်ဘာ ၂၁ ရက်မှ ၂၀၁၉ ဇူလိုင် ၃၀ ရက်အထိ စစ်ဆင်ရေးနယ်မြေအလိုက် စစ်ရေးဆိုင်ရာလှုပ်ရှားမှုအားလုံးကို ရပ်ဆိုင်းပေးမည်ဟုဆိုသည်။ တပ်လှုပ်ရှားမှု ရပ်ဆိုင်းထားသည့် ကာလအတွင်း တိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင်အဖွဲ့များအနေဖြင့် အမျိုးသားပြန်လည်သင့်မြတ် ရေးနှင့် ငြိမ်းချမ်းရေးဗဟိုဌာန(NRPC)နှင့် ပစ်ခတ်တိုက်ခိုက်မှုရပ်စဲရေးအပါ အဝင် ငြိမ်းချမ်းရေးဆိုင်ရာ ညှိနှိုင်းဆွေးနွေးရန်ဖြစ်သည်ဟု ထုတ်ပြန်ချက်တွင် ပါရှိသည်။ ထိုသို့ဆွေးနွေးရာတွင် လိုအပ်ပါက တပ်မတော်မှ ပါဝင်ညှိနှိုင်း ဆွေးနွေးနိုင်ရန် ဒုတိယပိုလီချပ်ကြီးရာပြည်ဦးဆောင်ပြီး ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီး ဌာနစစ်ဆင်ရေးအထူးအဖွဲ့မှူး(ကထေမှူး)များ၊ သက်ဆိုင်ရာတိုင်းမှူးများပါ ဝင်သည့် တပ်မတော်ညှိနှိုင်းဆွေးနွေးရေးအဖွဲ့ကိုလည်း ဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။

တပ်မတော်ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်ရုံး၏ လေးလံကြာ အပစ်ရပ်ထုတ်ပြန် ချက်အပေါ် ကချင်လွတ်မြောက် ရေးအဖွဲ့၊ KIO ဗဟိုကော်မတီဘက်ကလည်း တည်တံ့ခိုင်မြဲသည့် ငြိမ်းချမ်းရေးကို အထောက်အကူပြုနိုင်မည်ဟု မှော်လင့် ကြောင်း သဘောထားထုတ်ပြန်ခဲ့သည်။ တပ်မတော်အနေဖြင့် တစ်နိုင်ငံလုံးအ တိုင်းအတာဖြင့် အပစ်ရပ်စဲရေးကြေညာပေးစေလိုကြောင်း၊ ပြည်တွင်းစစ်ကို နိုင်ငံရေးနည်းဖြင့် ညှိနှိုင်းဖြေရှင်းသွားရန် ဆန္ဒရှိ ကြောင်း KIO က ဒီဇင်ဘာလ ၂၂ ရက်နေ့ ရက်စွဲဖြင့် သဘောထားထုတ်ပြန်ခဲ့သည်ကို တွေ့ရသည်။

တစ်ဆက်တည်းမှာပင် ဒီဇင်ဘာ ၂၉ ရက်နေ့က ကချင်အဖွဲ့ (KIA) တအာင်းအဖွဲ့ (TNLA) ကိုးကန့်အဖွဲ့ (MNDAA) ရခိုင်အဖွဲ့(AA)တို့က နိုင်ငံတော် သမ္မတအနေဖြင့် တပ်မတော်၏စစ်တိုင်းအားလုံးတွင် စစ်ရေးဆိုင်ရာလှုပ်ရှားမှု အားလုံးတစ်ပြိုင်တည်း ရပ်ဆိုင်းပေးရန်တောင်းဆိုကြောင်း သဘောထားထုတ် ပြန်ခဲ့ သည်။ တပ်မတော်အနေဖြင့် ရခိုင်ဒေသအတွင်း AA နှင့် တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားမှု အမြန်ဆုံးရပ်တန့်ပေးရန်လည်း မြောက်ပိုင်းလေးဖွဲ့က တောင်းဆိုခဲ့သည်။

ထိုကဲ့သို့ စစ်ရပ်စဲရေးကိုစွဲကို အလေးအနက် အပြန်အလှန်ပြောဆို နေကြစဉ် ၂၀၁၉ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီ ၄ ရက် လွတ်လပ်ရေးနေ့တွင် AA က ဘူး သီးတောင်မြို့နယ်ရှိ ကျောင်းတောင်၊ ငမြင်းဘော်၊ ဂုပ်ပိနှင့် ခထီးလွနယ်ခြား စောင့်ရဲကင်းစခန်းလေးခုအား ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။ ယင်းတိုက်ခိုက် မှုသည် မီးလောင်ရာလေပင်သော လုပ်ရပ်ဟု ဆိုရမည်။ နိုင်ငံတကာဖိအားများ ကြောင့် မတည်မငြိမ်ဖြစ်နေသည့် ရခိုင်ဒေသ၏အခြေအနေကို ပိုမိုရှုပ်ထွေး အောင် လုပ်ရာကျပေသည်။ ထို့ပြင် ယခုလုပ်ရပ်မှာ အကြမ်းဖက်လုပ်နည်း လုပ်ဟန်ဖြစ်နေသောကြောင့် နိုင်ငံရေးအရစဉ်းစားလျှင် AA အတွက် ကြီးမား

သော အန္တရာယ်တစ်ခုအဖြစ် ဖော်ပြနိုင်ပါသည်။

တပ်မတော်အနေနှင့် လုပ်တဲ့ သဘောမျိုးလည်း ဖြစ်နိုင်ပါတယ်”ဟု ပဋိပက္ခစောင့် ကြည့်အဖွဲ့ Myanmar Institute for Peace and Security မှ ဒေါက်တာ မင်းဇော်ဦးက ရဲကင်းစခန်းများအား AA က တိုက်ခိုက်ခြင်းအပေါ် မှတ်ချက်ပြု ကြောင်း ၇ ရက်နေ့စဉ်သတင်းက ဖော်ပြသည်။ အစိုးရက AA အပါဝင် မြောက် ပိုင်းလက်နက်ကိုင်လေးဖွဲ့နှင့် အပစ်ရပ်စဲရေးဆွေးနွေးရန် ပြင်ဆင်နေချိန်တွင် ယခုကဲ့သို့ တိုက်ပွဲများပြင်းထန်ခြင်းဖြစ်သည်။

တစ်ချိန်တည်းတွင် သမ္မတဦးဝင်းမြင့်က (၇၁) နှစ်မြောက် လွတ်လပ်ရေး နေ့ အထိမ်းအမှတ် အခမ်းအနားသို့ ပေးပို့သည့် သဘက်လွှာ၌ ဒီမိုကရေစီကျင့် စဉ်နှင့်ဖက်ဒရယ်မှုများနှင့်အညီ နိုင်ငံတော်နှင့်သင့်တော်သည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေပေါ် ပေါက်ရေးအတွက် တိုင်းရင်းသားအားလုံး လက်တွဲမဖြတ်စတမ်း သွေးစည်းညီညွတ်မှုဖြင့်ပိုင်းဝန်းကြီးပမ်းရန် တိုက်တွန်းထားသည်။ ပိုင်းဝန်းကြီး ပမ်း ဆောင်ရွက်ရမည်ဟု နိုင်ငံတော်သမ္မတဦးဝင်းမြင့်က တိုက်တွန်းထား သည်။ ၂၀၁၉ ဇန်နဝါရီ ၄ ရက်က ရွှေဂုံတိုင်ရှိ အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ် NLD ပါတီမှူးချုပ်တွင် ပြုလုပ်သော (၇၁)နှစ်မြောက်အခမ်းအနား၌ အမျိုးသား ဒီမိုကရေစီ အဖွဲ့ချုပ်သည် ပြည်သူလူထု၏ယုံကြည်မှု၊ မှော်လင့်ကင်းစားမှု တစ်ခဲ နက်ထောက်ခံမှုဖြင့် နိုင်ငံတော်အား တာဝန်ယူ၊ တာဝန်ခံခွင့်ကိုရရှိပြီးချိန်နှင့် တစ်ဆက်တည်းမှာပင် ဘက်ပေါင်းစုံဖိအားများ၊ စိန်ခေါ်မှုများ အကျပ်အတည်း များကို ရင်ဆိုင်ရန်ကန်နေရဆဲဖြစ်ကြောင်း NLD ပါတီပြောရေးဆိုခွင့်ရှိသူ ဒေါက်တာမျိုးညွန့်က ပါတီထုတ်ပြန်ချက် ဖတ်ကြားရာတွင် ထည့်သွင်းပြော ကြားခဲ့သည်။

“အထူးသဖြင့် အကြမ်းဖက်ဝါဒနှင့် ကြမ်းကြုတ်ရက်စက်မှုများကို မစေ့စပ် စတမ်း ချေမှုန်းနေရပါတယ်။ နိုင်ငံတော်ရဲ့လွတ်လပ်ရေးနဲ့အချုပ်အခြာအာဏာအပေါ် အမျိုးသားသရုပ်နဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာအပေါ် တစ်ဖက်သတ်တိုက်ခိုက် နေမှုများကိုလည်း တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် လေးနက်မှုရှိစွာ ခုခံကျော်လွှားနေရပါ တယ်။ ကမ္ဘာ့အလယ်မှာ ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံအဆင့် နေရာမှန်ပြန်လည်မြှင့် တင်ရပ်တည်နိုင်ရေးကိုလည်း ကြိုးပမ်းနေရပါတယ်”ဟု ဒေါက်တာမျိုးညွန့်က ပြောကြားခဲ့ကြောင်း ၇ ရက်နေ့စဉ်သတင်း၌ ဖော်ပြခဲ့သည်။

ငင်းအပြင် အခြားတစ်ဖက်၌လည်း လက်ရှိမြန်မာနိုင်ငံ၏နိုင်ငံရေး အကျပ်အတည်း၏ ဗဟိုချက်ဖြစ်သော ပြည်တွင်းလက်နက်ကိုင်ပဋိပက္ခအရှည် ကြာဆုံးနေရက်များကို ချွါငြိမ်းစေလျက် ထာဝရငြိမ်းချမ်းရေးရရှိရေး အထူး

ဒီဇင်ဘာ ၂၂ ရက်၌ သဘောထားကြေညာချက်များ အသီးသီးထုတ်ပြန်၍ ထောက်ခံကြိုဆိုခဲ့ကြသည်။ ယင်း အခြေအနေကိုကြည့်ပါက အစိုးရ တပ်မတော်နှင့် တိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင်အဖွဲ့ (EAOs) အားလုံးက ငြိမ်းချမ်းလိုသော ဆန္ဒရှိနေကြသည်ဟု ဆိုနိုင်သည်။ သို့ရာတွင် ယခုပေါ် ပေါက်လာသော AA အဖွဲ့၏အကြမ်းဖက်မှုပြဿနာသည် ငြိမ်းချမ်းရေးမိုး ကောင်းကင်ကို ပြန်လည်တုံ့မိုးမောင်းရန်လောအောင် လုပ်သကဲ့သို့ဖြစ်နေ သည်။ နိုင်ငံရေးပြဿနာကို နိုင်ငံရေးနည်းအရ ဆွေးနွေးညှိနှိုင်းအခြေချကြ မည်ဟုဆိုထားပြီးကာမှ၊ ယခုကဲ့သို့ ရဲကင်းစခန်းကို အလစ်အခိုက်တိုက်ခိုက်ခြင်း သည် အမြော်အမြင်မဲ့သော လုပ်ရပ်ဟုသာ ဆိုရတော့မည်။ အကျိုးနှင့်အပြစ် ကို မချိန်ဆဘဲ လုပ်ခဲ့သည်ဟု ဆိုနိုင်သည်။

အမှန်စစ်စစ် တပ်မတော်၏ လေးလံတာ ယာယီအပစ်ရပ်ထားခြင်းသည် မလုံလောက်ဟု ယူဆပါက အခြား EAOs အဖွဲ့များနှင့် ညှိနှိုင်းကာ၊ မောင်တော ဒေသမှအပ၊ တစ်ပြည်လုံး အပစ်ရပ်ကြေညာရန် နိုင်ငံရေးနည်းအရ ကြိုးပမ်း သင့်သည်။

၂၀၂၀ ပြည့်နှစ်မတိုင်မီ ၂၁ ရာစုပင်လုံညီလာခံကို သုံးကြိမ်ကျင်းပပြီး ဒီမိုကရေစီနှင့် ဖက်ဒရယ် အခြေခံမူများချမှတ်မည်ဟု အစိုးရနှင့် EAOs အချို့သဘောတူထားခဲ့သော်လည်း မတူခြားနားသည့် ကွာဟချက်များကို အဖြေညှိရန်လိုနေဆဲရှိသည်။ သို့ဖြင့် NCA ပါ သဘောတူညီချက်များကို အကောင် အထည်မဖော်နိုင်သေးဘဲရှိနေကြောင်း ကရင်အမျိုးသားအစည်း အဖွဲ့ KNU က ထုတ်ပြန်ဖော်ပြခဲ့ဖူးသည်။ ငြိမ်းချမ်းရေးဆွေးနွေးပွဲများတွင် NCA ပြင်ပအကြောင်းအရာများဖြစ်သည့် အမျိုးသားတန်းတူရေးနှင့် ကိုယ်ပိုင် ပြဌာန်းခွင့်ကိစ္စ၊ ပြည်ထောင်စုမှခွဲမထွက်ရေးကိစ္စ၊ တပ်မတော်တစ်ခုထဲထားရှိ ရေးကိစ္စများကို ညီလာခံတွင် ထည့်သွင်းဆွေးနွေးလာခဲ့ပြီး နောက်၊ ယခုကဲ့သို့ EAOs များနှင့် အစိုးရတပ်မတော်တို့အကြား တစ်ဆီမှူးပေါ်ပေါက်လာ ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ငြိမ်းချမ်းရေးပြဿနာတွင် ပါဝင်ပတ်သက်သည့် အဖွဲ့အစည်း အသီးသီး၏ခေါင်းဆောင်များအနေဖြင့် လာမည့် ၂၁ ရာစုပင်လုံညီချမ်းရေး လုပ်ငန်းစဉ်များကို ဆက်လက် အကောင်အထည်ဖော်ရာ၌ “ပွင့်လင်းမြင် သာခြင်း၊ တာဝန်ယူခြင်း၊ တာဝန်ခံခြင်း”စသည့် နည်းနာများကို လိုက်နာကြ ဖို့လိုသည်။ ထိုကဲ့သို့ဝတ်များကို လိုက်နာမှသာ အပြန်အလှန်ယုံကြည်မှုရရှိနိုင် မည်။ အပြန်အလှန် ယုံကြည်မှုရှိပြားစေမည်လုပ်ရပ်မျိုးကို ဘက်အသီးသီးက မရှောင်ကြည်နိုင်သမျှငြိမ်းချမ်းရေးနီးလျက်ဝေးနေပေးမည်။

◆ ဇင်လင်း ◆

“ခွင့်လွှတ်နိုင်တယ်... ဒါပေမယ့် မေ့ပစ်လို့တော့မရနိုင်ဘူး...” အဆိုပါစကားလေးကို (ရှစ်လေးလုံး အလွန်နက်စွာအာဏာသိမ်းပြီးစ ခဏတာအတွင်းကျည်ထိမှန်ကျဆုံးသွားရှာသော) အဋ္ဌမတန်းကျောင်းသူလေး မဝင်းမော်ဦး၏ ကြေကွဲဖွယ်ပုံရိပ်လေးနှင့်တွဲလျက် (ပထမအကြိမ်လွှတ်တော်သက်တမ်းကာလတစ်ခုတွင်) စတင်ကြားခဲ့ရပါသည်။ မည်သူတို့က စတင်ပြောလိုက်သည်ဟုတော့ကောင်းစွာမမှတ်မိပါချေပြီ။ ထိုစကားကြားကြားချင်း ကျွန်တော်စိတ်၌ခံစားခဲ့ရသည်ကိုတော့ ကောင်းစွာမှတ်မိနေပါ၏။ “ဘာဆိုလို့ခွင့်လွှတ်ရမှာတုန်း” “ဘာဖြစ်လို့မေ့ပစ်ရမှာတုန်း...” ဟူသော ခံစားချက်များဖြစ်ပါ၏။ ဤခံစားချက်များသည် အသွေးထဲအသားထဲမှ စိမ့်ယိုစီးကျလာသောခံစားချက်။ အမှန်တရားကို အခြေခံဖြစ်တည်လာသောခံစားချက်။ အနှစ်အသားအမြဲတေခံ... ဖွဲ့ကာ မကြေပျက်နိုင်စွာ အလိုအလျောက် ကိန်းဝပ်သော ခံစားချက်အစစ်များဖြစ်ပါ၏။ လွှဲဆော်မှုပယောဂကြောင့် ပေါ်ပေါက်လာရသော ခံစားချက်အတူများမဟုတ်ပါ။ ထို့အပြင်-အတိတ်ကို ခြေကုပ်ယူကာအတိတ်၌သာ ညက်ကျက်စားလျက် ပစ္စုပ္ပန်တွင်အံ့မဝင်ခွင့်မကျ။ အနာဂတ်အသစ် အတွက်ဉာဏ်စဉ်မမီး ဟောင်းအိနေကြသော ပညာမဲ့ဗာလာနံနောက်ပြန်ဆွဲများကဲ့သို့ ငါတေားနွားရအပ်ကြောင်း ထပ်ခံစားချက်ပေါက်ကွဲနေမှုမျိုးလည်းမဟုတ်ပါ။

Conscientious ဟူသည့်ကောင်းဆိုး မှားမှန်ခွဲခြားတတ်သော ဆင်ခြင်တုံတရား အခြေခံတာဝန်သိစိတ်ခံစားချက်ဖြစ်သဖြင့် အတိတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ အနာဂတ်ကာလသုံးရပ်လုံး ထာဝရအကျိုးဝင်နေပါသည်။ ဤအရာသည် လက်စား

ကန်မှုသို့သာ ရောက်သွားလိမ့်မည်ကို ပြည့်နှံနေခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ထိုသို့မဟုတ်ဘဲ အမှန်တကယ်ခွင့်လွှတ်ကြောင်းပြရန်မှာမူ ကြံ့ခိုင်သော ဆုတ်မြဲမီးရှိပစ်လိုက်သကဲ့သို့ ဖျောက်ဖျက်ပစ်လိုက်ရန်ဟူပါ၏။ ပက္ခရန်စောင်ခွဲသုပုဂ္ဂိုလ်ချင်းပြန်လည်ထွေးပွေ့ရန်ဟုဆိုရာမရောက်ဘဲ အရာအားလုံး (ဖြစ်ရပ်နှင့်ပုဂ္ဂိုလ်များပါ) ဖျောက်ဖျက်ပစ်လိုက်ရန်ဖြစ်ပါ၏။ ဤသည်မှာ ခရစ်ယာန်ဘုန်းတော်ကြီး၏ လိုရင်းပန်းတိုင်ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ဆီတွင်တော့ ထိုပန်းတိုင်ထက်ကျော်လွန်ကာ ထွေးပွေ့ကြသည်အထိ အရှိန်တွေလွန်ကုန်ကြလေ၏။ လူအများကြား၌ ပွက်လောရိုက်ကာဆူညံသွားခဲ့၏။ ကျွန်တော်တို့ကြည့်မိသည်။ ထိုသို့သော်လည်း တိုင်းပြည်၏ကြံ့ခိုင်မှုကိုမည်သည့် အနေအထားထိတာဝန်ရှိတာဝန်ယူနိုင်သမျှအလေးထားခဲ့သည်။ အတိတ်ကဘဝပျက်ကြေကွဲခဲ့ရသည့်အတွက်မည်မျှ အရေးပါအရာရောက်စွာ တာဝန်ယူနိုင်ကြပါမည်နည်း။ ကျွန်တော်ဖာသာတွေးရင်းမေးနေမိ၏။ အဖြေကတော့ ရှင်းပါသည်။ ခေါင်းပေါင်းဖြူကာ ပါးပြောင်ရုံအဆင်လောက်မျှဖြင့် အုတ်အော်သောင်းတင်ပွဲခင်းကြခြင်းသာတည်း။

ပြည်သူတို့ကား အနာဂတ်ဘာဖြစ်မည်ကိုတွေးခေါ် မြော်မြင်နိုင်စွမ်းရှိချင်မှသာရှိပေမည်။ (မရှိဖို့ကများပါသည်။) သို့ရာတွင်ပစ္စုပ္ပန်ကိုမူ တွက်ချက်

ချေမှု အာယာတသို့ ရှေးရှုနေခြင်းမဟုတ်ဘဲ ကျားသေကိုဖုတ်ကြည်းသင်္ချိုက်ကာ ဖြေကြံကျော့ခိုင်းလိုက်ခြင်းသာဖြစ်ပါ၏။ ခွင့်လွှတ်ရန်လည်းမလို။ နေ့ပစ်ရန်လည်းမဟုတ်။ ထိုကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ လုံလပ်ယောဂအားထုတ်စရာဘာတစ်ခုမျှမရှိ။ လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်။ ဒူးထောက်ကုန်းကွ။ ပျပ်ဝပ်ကိန်းပြုစရာသာဖြစ်ပါ၏။ ပညာမဲ့ဗာလာလုပ်ဆောင်ခဲ့သည့်ပြုမူမှုတစ်ခုအတွက် ဆင်သေကိုဆိတ်နေနှင့်ဖူးလျက် မိုးကြိုးပစ် ရာထန်လက်နှင့်ကာသည့် ကလိမ်စေ့ခြင်းဆင်စကားလုံးအင် များသဖြင့် ကြားသိရသူတို့၏ စိတ်နှလုံးကိုပုံ၍ပင် အော့နွလုံးနာပေ၏။ မိမိသည်မည်သည့်နေရာကာလ ဘောင်အတွင်း၌ရှိသည်။ ထိုဘောင်အတွင်း၌ မည်သို့ပြုမူပြောဆိုရမည်ကို မျှခွဲခြားနိုင်စွမ်းသော ဆင်ခြင်တုံတရားမရှိ (မရှိ) သူအားဉာဏ်ပညာမဲ့သူဟု ရှေးပညာရှိတို့ ဝိပြုဟ်ပြုခဲ့ကြသည်ကို သတိရကြစေချင်ပါသည်။

ယနေ့ကာလတွင် (ရှစ်လေးလုံးမူသည် အတိတ်အတိတ်သော ကာလတစ်လျှောက်) ကြေကွဲနုလုံးယူကုန်းမဖြစ်ခဲ့ကြရသူများအားလုံး ဘာမျှပဲကြီး... ညာချုပ်ကြီး... များဖြစ်ခဲ့ကြပြီဆိုလေည်း အတိတ်ကအဖျက်လူ၊ ယခုမူသူကအမှန်မို့လှာန်ကိုယုံလုပ်နေချက်နက်နက်ဖြန်အတွက် ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးသာ ဖြစ်နေသူကိုပြည်ထောင်စုအား ချထားခြင်းသည်သာ အမှန်တရားဖြစ်ပါသည်။ “ကောဓမနသီကာရ” (အဖျက်စောင်မာန်) မရှိခြင်းကသပ်သပ်။ “ယောနိသောမနသီကာရ” (သင့်သောအတွေး)နှင့် ထွေးပွေ့ခြင်းထိဆိုက်ရောက်သွားခြင်းက တစ်ကန်။ ထိုနှစ်ဖက်ကြား၌ Equilibrium ဟူသည့် “ဥပက္ခောမနသီကာရ” (သုညတဖြစ်နေမှု) ကြားအဟ၊ ပမာဏမျှမျှမျှမက အထင်အရှားရှိတတ်ပါသည်။ ယင်းကိုဉာဏ်ပညာရှိ သူတို့၌ သတိဖြစ်ရန်လို (လိုလိမ့်မည်ထင်ပါ၏) ကျွန်တော်တို့ကြည့်မိပါသည်။ ဆောင်းပါးအစတွင် ဖော်ပြခဲ့သော ကျွန်တော်တို့စကားထက်နှစ်ပေါင်း (၁၅၀) မျှစောင့်-အနောက်ကမ္ဘာတွင်ပေါ်ပေါက်ခဲ့သော စကားတစ်ရပ်ရှိခဲ့ဖူးပါ၏။ “I can forgive, But I cannot forget” is only another way of saying, “I will not forgive”. Forgiveness ought to be like a cancelled note-torn in two, and burned up, so that it never can be shown against one. (ခွင့်လွှတ်နိုင်တယ်... ဒါပေမယ့်... မေ့ပစ်လို့တော့မရနိုင်ဘူး...” ဆိုတဲ့စကားဟာ... “ခွင့်လွှတ်နိုင်မှာမဟုတ်ဘူး...” ဆိုတဲ့စကားကို တစ်ဖက်လှည့်နဲ့ပြောလိုက်တာပါ။ တကယ်တော့ခွင့်လွှတ်ခြင်းဆိုတာဟာ အသုံးမလိုတဲ့ မှတ်တမ်းကို နှစ်ပိုင်းဆုတ်ဖြုတ် မီးရှို့ပစ်လိုက်သလို ဘယ်တော့မှ ပြန်မတွေ့နိုင်အောင် ဖျောက်ဖျက်သွားသင့်တယ်။) ဤ စကားမှာ ခရစ်ယာန်ဝိကံအုပ်စုတော်ကြီး Henry Ward Beecher (၁၈၁၃-၁၈၈၇) ပြောခဲ့သော စကားဖြစ်ပါသည်။

ထိုစကားကို ပြောကြည့်၊ နားထောင်ကြည့်၊ ဖတ်ကြည့်ပါ။ အသေအချာခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာလေ့ရှင်းလင်းလှ လေမှန်လှလေဖြစ်ပါသည်။ “ခွင့်လွှတ်မှာမဟုတ်ဘူးဟူသော စကားကိုတစ်ဖက်လှည့်နှင့်ပြောခြင်း” (၀) “သွယ်ဝိုက်၍ တေးထားခြင်း”သာတည်း။ အဆုံးထိတွေးကြည့်လိုက်လျှင်ခွင့်မလွှတ်ထိုက်သူကို အနိမ့်ဆုံးအားနာ ချည်းကောင်း အမြင့်ဆုံးကြောက်၍လည်းကောင်း (မလွှဲသာသည့် စိတ်အခြေမပေါ်ထွက်လာသည့် သွယ်ဝိုက် ကြောက်ကန်

တတ်ကြ၏။ ဖြစ်ရပ်ကိုသာမေ့ပစ်ရမည်အစားပုံမှားအရိုက်လွန်သွားသဖြင့် ပြည်သူတို့၏ယုံစားထိုက်မှုသက်ဟတရားကိုပါဖျက်ဆီးပစ်လိုက်သည်ကဲ့သို့ ဆင်ခြင်တုံတရားပျက်ပြားမှုက ၂၀၂၀ တွင် ထိုသူမျိုးများကိုရှောင်ကြရန် “အလွန်မိ” ပေးလိုက်သည့်နယ်ဖြစ်သွားခဲ့လေပြီ။ မဆီမဆိုင်သော ထိုလုပ်ရပ်အပြုအမူတို့ကြောင့် အများလူထုကြား၌ မေးခွန်းများလည်းကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာလေတော့သည်။ “စာရေးဆရာဆိုတာဘာလဲ” “စာရေးဆရာဆိုတာ ဘယ်လိုလုပ်ခေါ်တာလဲ” စသည်ဖြင့် ဖြစ်၏။ (ထိုမေးခွန်းတို့ကိုဖြေကြရာမှ သူကမမှန်၊ ငါကမှန်သည်။ ဟိုလိုမဟုတ်၊ သည်လိုဟုတ်။ အရှုပ်ထုပ်များပွားလာပြန်ပါလိမ့်မည်။) “စာပေသည် ခေတ်ပြကြေးမဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် စာရေးဆရာဟူသည် ကြေးမုံပြင်ကို ပုံကတိအတိုင်းထပ်တပ်ပြုနိုင်သူ” ဟုလည်းကောင်း၊ “မိမိ၏ ယုံကြည်ချက်ကို မကြောက်မရွံ့ရဲရင့်ဝံ့ရေးသားပြီး နိုင်ငံကိုလမ်းပြသူ” ဟုလည်းကောင်း ဆရာဝန်တာရာနှင့် ဆရာသိန်းဖေမြင့်တို့က ဖွင့်ဆိုပြခဲ့ပါသည်။ အခြင်းပွားဖွယ်မရှိ။ အားလုံးလက်ခံနိုင်သည့် အဆိုများပါပေ။

သို့သော်... ဤသို့သော်ကား အခြင်းပွားဖွယ်ရာသို့သော်ပါတည်း။ စာရေးဆရာ-ဟူသည့် “ဗျူဟာ”ကို “ဇီကာ” ချဲ့ရာမှလက်လွန်သွားပုံရသော ဖွင့်ဆိုမှုတစ်ခုကို မိမိယာတွင် တွေ့လိုက်ရပါသည်။ “ဘဝတစ်ခုလုံးနဲ့ပြီး စာပေအနုပညာကို ဖက်တွယ်လာခဲ့ကြသူများကိုသာ စာပေသမားအစစ်လို့ခေါ်နိုင်တယ်... ”ဟူပါ၏ စာရေးခြင်းအမှုနှင့် ထိုအမှုကိုပြုသူအကြောင်း၊ စာရေးဆရာမည်ထိုက်၊ မမည်ထိုက်ကြောင်းဆွေးနွေးကြရာမှ ပဲ့ထွက်လာသော အဆိုတစ်စ၊ အယူတစ်ရပ်၊ ဖြစ်ပါသည်။ “စာရေးဆရာ”နှင့် “စာပေသမား”ကိုထပ်တူပြုကာ “စာပေ”နောက်တွင် “အနုပညာ” အမြီးတပ်လျက် (စာပေဖြစ်သော အနုပညာလိုလို၊ အနုပညာဖြစ်သော စာပေလိုလိုဖြင့်) ကိုယ်လိုရာ ဆွဲကောက်ချက်ချလိုက်သောကြောင့် ထပ်မံအခြင်းပွားစရာ အစ၊ တစ်စထွက်လာပြန်ပါလေတော့သည်။ ထိုအစကိုတော့ မဆွဲလိုတော့ပါ။ ရေဆုံးရေဖျားလိုက်ရန်လည်း စိတ်မဝင်စားပါ။ ဆရာကြီးဒေါက်တာသန်းထွန်း၏ “သုတေသနသမားနဲ့ ရသသမားဘာဆိုင်တာမှတ်လို့...” ဟူသောစကားဖြင့်သာ အစ၊ ထုံးထားလိုက်ပါသည်။ ကော်လံဗီယောတက္ကသိုလ်မှ “စစ်နှင့်ငြိမ်းချမ်းရေး” ကြီးကြောင့် ကမ္ဘာလူသားတို့အားစစ်ခင်း၊ စစ်ပြုခြင်းကင်း-ငြိမ်းချမ်းခြင်း ချိုးဖြုတ်ကလေးပျံ့၊ တကတည်း အကျိုးရှိလိုက်ပါစိတ်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ မည်သည့်သက်ရောက်မှုရှိခဲ့ပါသနည်း။ တိုင်း၏ ဂန္ထဝင်မြောက် “ဂီတခွင်” ကြောင့်ကမ္ဘာတဝန်းလူသားအများတို့ ပို၍တိုး၍ နူးညံ့သိမ်မွေ့လာစေခဲ့သည်ဟူ၍ မည်သူကတစ်ထပ်ချပြောနိုင်ပါသနည်း။ (ခြင်းချက်အားဖြင့် မူဘာသာရေးအဆုံးအမများသည် ရသမဟုတ်သဖြင့် ဘာသာရေးကိုတော့ မဆွေးနွေးလိုပါ။) သုတေသန၏အသီးအပွင့်များကတော့ အားလုံးသိကြသည့် အတိုင်းပင်။ မက်ရီကာဘာဂ်သည် စာပေအနုပညာသမား၊ ရသသမားမဟုတ်။ အတန်းပညာတွဲပင်မရ။ သုတေသနသမားသာဖြစ်၏။ ယခုသူတို့ဝန်းအတွင်း၌ ကမ္ဘာကြီးတစ်ခုလုံးရောက်နေပြီ။ ကမ္ဘာကြီးတစ်ခုလုံး၏အိပ်ခန်းများ၌ သူမတို့မှများရောက်နေလေပြီ။ ဤသို့ဆိုပြန်လျှင်လည်း ဝိုက်ဆံရဲ့သူလာနံတို့၏

ကိုယ်ရည်သွေး၊ ကိုယ်တိုင်ရေး (အချို့လည်းရိုးရိုးရေး) သမိုင်းလိပ်စာအုပ်များက သုတေသနယောင်ယောင် ဘာယောင်ယောင်ဖြင့် ကျီးကိုဘုတ်မြှောက်၊ ဘုတ်၊ ကျီးမြှောက်ရင်းရှေ့ဆုံးတန်းမှ(အရှက်မရှိ)မြန်မြန်ကြီးဝင်ထိုင်နေကြချေဦးမည်။ ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံသည်ကား အမှန်တရားထက် ကျေးဇူးခံကျေးဇူးစားက သားတစ်လပိုကြီးသည်နိုင်ငံဖြစ်နေသည်မဟုတ်ပါလား။

ဖော်ပြခဲ့ပါဖြစ်စဉ် အခြေအနေတို့ကား ၂၉.၁၂.၁၈ နေ့က မြို့တော်ခန်းမရန်ကုန်၌ကျင်းပခဲ့သည့် သက်ကြီးစာပေပညာရှင်များပွဲဇာတိကန်တော့မှတလွဲတချေ၊ မမြော်မရွံ့အပြုအမူတစ်ခုကို အကြောင်းခံ၍ ပေါ်ပေါက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ယင်းကလေးကြောင့်ပင် မြန်မာလစ်ထရေချာလောက ဝယ်စာရေးဆရာအတု၊ အစစ်ပြဿနာပတ်ချာရစ်ခဲ့ပါတော့သည်။ ထိုမှတစ်ဆင့်စာရေးဆရာ၊ စာပေ၊ စာပေသမား၊ စာပေအနုပညာ၊ စာရေးသူသဖြင့် ပေါ်လာရခဲ့ခြင်းအတွက်ပွားများ မသိမသာတောထလျက်ရှိလာပါတော့၏။ မြန်မာလစ်ထရေချာနှင့်ပတ်သက်၍ အဆင့်မြင့်ပညာကျောင်းသင်စာလောက ဘက်သို့၌ကြည့်ပါဦး။ တစ်နေ့သော် ကျွန်တော်သည် နယ်တက္ကသိုလ်တစ်ခု၏ မြန်မာစာမေဂျာဒုတိယနှစ်ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားများအား အနုပညာဒဿန ပို့ချရင်းမြန်မာကဗျာသဘာဝနှင့် နှစ်မျိုးနှင့် တွေးမြင်ဆန်းစစ်ခံစားမှုများအ

ပညာမဝံ့စွာ၍ ဆင်ခြင်တုံတရားကျဉ်းမြောင်းနေသူများ

ကြောင်းရှင်းပြလိုက်ပါ၏။ ထို့နောက် နမူနာကဗျာနှစ်ပုဒ်ပေးလိုက်ပါသည်။ “သစ်သီးစိမ်းတွေ၊ ကောက်ရိုးခွေနှင့်၊ မိတ်ဆွေခွေ၊ သော်၊ ရင်မှည့်ပျော်၏...” (လေးလုံးစပ်)။ “အဲဒီအပူလှိုင်းရွှေလူမှာ၊ သစ်သီးစိမ်းတွေကြွေ၊ သူတို့နဲ့ရင်ကြမှည့်ကြ၊ မသိတာ တစ်ခုပဲသိစရာရှိလေ...” (ခေတ်ပြိုင်)။ ဟူ၍ဖြစ်၏။ ထိုကဗျာနှစ်ပုဒ်မှပေးသော အကြောင်းအရာ၊ ရည်ရွယ်ချက်၊ ခံစားမှု၊ အတွေးအမြင်စသည်တို့ကို ကိုယ်ပိုင်အမြင်အယူအဆတို့ဖြင့် Review (ဝေဖန်သုံးသပ်ခြင်း)၊ Appreciation (ခံစားဆန်းစစ်ခြင်း)စသည်ဖြင့် Assignment (စာတမ်းငယ်ရေးသားခြင်း)ပြုလုပ်ခဲ့ရန် တာဝန်ပေးလိုက်ပါသည်။

မြန်မာစာပေတွင် အထူးသဖြင့်မြန်မာကဗျာတွင် ကာရန် စနစ်က ပေးသောရသ အတွေးကတစ်မျိုး။ စကားပြေကဗျာတွင် (ခေတ်ပြိုင်ကဗျာ) (၀) ကာရန်ထက် စကားရစ်သစ်ကို အဓိကထားသောစနစ်ကပေးသည့် ဒဿနအတွေးကတစ်မျိုး။ ထိုနှစ်မျိုး၏သဘောသဘာဝနှင့် လုပ်ငန်းဆောင်တာ အနှစ်သာရကို ကောင်းစွာနားမလည်သူတို့အဆင်ပြေပညာမြန်မာစာအသိုက်အမြှင့်အမြောက်အမြားရှိနေပါ၏။ ယနေ့ကမ္ဘာကြီးဆင့်ဆင့်ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်လာမှုသည် ရသအတွေးထက် ဒဿန အတွေးကိုပို၍ အခြေခံခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်ကြောင်း အဟောင်းသမားများမမျှမသိရှာလေခဲ့။ ကမ္ဘာကြီးသည် စိတ်ကူးယဉ်ဇာတ်လမ်းဆင်မှုထက် ဒဿနပွား ဆန်းပြားမှုတက်သို့ သိသိသာသာကြီးတီးလိမ့်သွားခဲ့ပြီဆိုသော်မှ အဟောင်းသမားတို့ရိပ်စား သိညာဉ်ရင့်သန်မလာကြရှာ။ အဟောင်းထဲ၌ ခွေခေါက်နေရသည်ကို အဟောင်းသမားတို့မညောင်းကြသော်လည်း အဟောင်းတရားတို့ကား အညောင်းများကိုခါချကာအပြောင်းတရားတို့သို့လိုက်ပါကုန်ကြလေပြီ။ သို့မှသာ ကမ္ဘာကိုအစိလိုက်နိုင်ဖို့ မြန်မာစာ၊ မြန်မာစကားကို “ဘက်ဂီယာ”ထိုးကာ အဟောင်းများ၌သာ ချာချာလည်ကျန်ရစ်ရန် မကြိုးစားကြစေချင်တော့ပါ။ ထို့အတူပင် “ခေါင်းပေါင်းဖြူ” “ပါးပြောင်ရုံ”မျှဖြင့် အဖိုးတန်သမိုင်းအမွေကို “ပဲကြီးလှော်နှင့် လဲစားပစ်ရန်”လည်းမကြံစည်ကြ ပါလေနှင့်။ အရေးကြီးဆုံးဓမ္မပဒတစ်ရပ်မှာလိုက်ပါရစေ... အာဇာနည်သုရဲကောင်းဟူသည့် မိမိကိုသတ်မည် ရန်သတ္တိ မည်သည့် အခါမျှ ဦးညွှတ် ခ၊ ယ၊ မလုပ်ရသည့် သစ္စာဓမ္မကိုလည်း မမေ့မလျော့သော လုံ့လဖြင့် မပြတ်သတိပြုဆင်ခြင်နေသင့်ကြပါကြောင်း နှောင်းလူငယ်တို့အားအသိပေးလိုက်ရပါတော့သတည်း။

◆ နိုင်မာကျော်(ဒဿန) ◆

NLD ပြည်သူ့ပါတီသုံးနှစ်ကာလအတွင်း အကြီးမားဆုံးပြောင်းလဲမှုမှာ ၂၀၁၈ခုနှစ်၊ မတ်လ(၂၀)ရက်က သမ္မတဦးထင်ကျော်ကျန်းမာရောကြောင့်နှုတ်ထွက်ခွင့်တင်ခဲ့တယ်။ ဒေါ်စုစုလွင်(ဇနီး)ရဲ့ စကားအရဆိုရင် “ကျန်းမာရောကြောင့်မဟုတ်ဘူး”ဆိုတော့ ကိုယ်တာဝန်ယူတဲ့အပိုင်း တာဝန်မကျေပွန်လို့နှုတ်ထွက်တာတင်တယ်လို့မှတ်ယူပါတယ်။သမ္မတဦးထင်ကျော်မြစ်လာတယ်။ “သမ္မတဦးထင်ကျော်လောက်တာဝန်မကျေပွန် ခဲ့ဘူး”လို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်လိပ်ပြာမလုံတဲ့ ပြည်နယ်နှင့်တိုင်းဒေသကြီး အစိုးရအဖွဲ့ဝင်တွေ၊ ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး၊ ဒုဝန်ကြီးတွေ ဘယ်နှယောက် ထွက်တာတင်လာကြမလဲ။

သမ္မတဦးထင်ကျော်လက်ထက် ပြောင်းလဲခဲ့ရတဲ့ဝန်ကြီးချုပ်(နှစ်) ဦး၊ ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး(တစ်)ဦး၊ ဒုဝန်ကြီး(တစ်)ဦး၊ အစိုးရအဖွဲ့ဝင် တွေထဲက ဧရာဝတီ(နှစ်)ဦး၊ မကွေး(နှစ်)ဦး၊ ပဲခူး(နှစ်)ဦး၊ ရခိုင်(နှစ်)ဦး၊ ချင်း(တစ်)ဦး၊ စုစုပေါင်း(၁၃)ဦးရှိတယ်။ မွန်ပြည်နယ်ဝန်ကြီးချုပ်ဦးမင်း မင်းဦးအစား ဒေါက်တာအေးမြစ်လာတယ်။ ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး ဦးမန်းဇော်နီအစား ဦးလှမိုးအောင်၊ စီမံအာဏာဝန်ကြီးဦးစိုးဝင်း အသီး သီးဖြစ်လာကြတယ်။

အန်အယ်ဒီပြည်သူ့ပါတီတက်လာပြီး အစိုးရဖွဲ့စည်းစဉ်က လွှတ်တော်အမတ်များဝန်ကြီးရာထူးစိတ်ကူးမယဉ်ဖို့ မှာကြားတာရှိတယ်။ ဒုဝန်ကြီးတွေကို နိုင်ငံတော်စရိတ်ချွတ်သုံးစွဲဖို့ ဆိုကာမခန့်ခဲ့ဘူး။ နောက်ပိုင်း လိုအပ်လို့ ခန့်လာတဲ့အချိန်မှာ ဖြစ်သင့်တာက အန်အယ်ဒီ အမတ်တွေလဲပေးသင့်တယ်။ ခုတော့ ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီးတို့၊ တိုင်းဒေသကြီးနှင့်ပြည်နယ်ဝန်ကြီးတို့၊ ဒုဝန်ကြီးတို့ အနေယူ(သို့)နှုတ်ထွက်ခွင့်ပြု ပြီးရင် အစားထိုးရာမဖြစ်နေတယ်။ ပါတီမှ ဒုဝန်ကြီးတွေရွေးချယ်ခန့် ထားပေးနိုင်ရင် ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီးတွေဖြစ်လာပြီး အစိုးရယန္တရားပိုမို လည်ပတ်နိုင်မှာဖြစ်တယ်။

ပြည်ခိုင်ပြီးသမ္မတဦးသိန်းစိန်လက်ထက်သည်လိုမျိုးမဖြစ်ခဲ့ဘူး။ နိုင်ငံတော်စာရင်းစစ်ချုပ်အဖြစ် ဦးလှန်းမောင်(ဗိုလ်ချုပ်(ငြိမ်း))ကို ခန့်အပ်ပြီး ပြည်ထောင်စုအစိုးရဝင်ရဲ့ ငွေစာရင်းစစ်စစ်ဆေးစေတဲ့အခါ အဂတိလိုက်စားမှုများတွေရှိပြီး ဝန်ကြီး(၃-၄)ဦးဖြတ်ပစ်ရမယ့်အစား စာရင်းစစ်ချုပ်ဦးလှန်းမောင်ကိုဖြတ်လိုက်တယ်။ ဝန်ကြီး၊ ဝန်လေး အမြဲတမ်းအတွင်းဝန်တို့ရဲ့အဂတိလိုက်စားမှုတားဆီးဟန့်တားနိုင်စွမ်းမရှိတော့ ၂၀၁၅ရွေးကောက်ပွဲနဲ့တယ်။

အန်အယ်ဒီလက်ထက်မှာ အဂတိလိုက်စားမှုတိုက်ဖျက်ရေးကော်မရှင်ဖွဲ့စည်းကာ ငွေစာရင်းပိုင်း တိုက်ဆိုင်စစ်ဆေးလို့လား။ သမ္မတအ

အမေမော့ဟား၊ ဘားရယ်သီရက်ဘားနဲ့

မိန့်ကြောင့်လား၊ ပြည်ထဲရေးက သူ့အစီအစဉ်နဲ့သူ အထူးစုံစမ်းစစ်ဆေးရေးအဖွဲ့ (BSI) ကိုစစ်ဆေးစေတာလား။ အစိုးရအဖွဲ့လာဘဲမစားရဘဲ သိက္ခာကျစရာဖြစ်လာတယ်။ ရန်ကုန်ဝန်ကြီးချုပ်ဆိုရင် ငွေကျပ်ရစ်ဘီလုံး၊ ပုဂ္ဂလိကဘဏ်မှနေယူကာ (YBS) နဲ့၊ ကျောင်းကား၊ ခုသသူ ကြူတို့ ဝယ်ယူခဲ့ရာ ကြွေးရှင်ကကြွေးတောင်းတဲ့အခါ တိုင်းဒေသကြီးလွှတ်တော်ကအသိမပေးဘဲဆောင်ရွက်ထားလို့ သဘောမတူ၊ ရွှေသလွင်ကုမ္ပဏီမှ ကျောင်းကား(School Bus)တွေဝယ်ယူသွားလို့သာ ကြွေးကျေသွားတယ်။ ညနေတန်းဆိပ်ကမ်းလမ်းမှာပြုလုပ်စဉ် သိန်း(၁၈၀၀)ကျန်ကျတာတို့ ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးတိုင်းဒေသကြီးထားဝယ်လေဆိပ်ချွန်ယမြက်ရှင်းရလို့ ကျပ်သိန်း(၄၀၀၀)ကျန်ကျတာတို့ အမျိုးသားလွှတ်တော်အဆောက်အဦဆေးသုတ်ခ ကျပ်သိန်း(၅၀၀၀)တို့ကရှိနေသေးတယ်။

၂၀၁၅ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ(၈)ရက် ရွေးကောက်ပွဲမဆွယ်သီချင်း “တေးရေးတေးဆို ဆောင်းဦးလှိုင်”ရဲ့ “မေမေနိုင်ငံမြစ်မယ်”သီချင်းက တောရောမြို့ပါပျံ့နှံ့ကာမရိုးရောက်ခဲ့ဖူးတယ်။ အမေနိုင်ငံခဲ့ပါတယ်။ ယနေ့ NLD အစိုးရသက်တမ်းသုံးနှစ်မှာ အစိုးရအဖွဲ့ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး တွေအပေါ် “အမေနိုင်ငံမြစ်မယ်” လူဆိုတာအမှားနဲ့မကင်းကြပါဘူး။ အမှားကို ကြောက်လို့မလုပ်တဲ့သူဟာ အစိုးရယန္တရားရပ်နေတာနဲ့တူတယ်။ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းဆိုရင် ဝန်ကြီးချုပ်နဲ့ ပြည်နယ်နှင့်တိုင်းဒေသကြီးအစိုးရအဖွဲ့မှာ နိုင်ငံအဆင့်မှာရပ်ကွက်အုပ်ချုပ်ရေးမှူးလောက် အတွေ့အကြုံမရတဲ့ အတွေ့အကြုံမရှိ၊ ဘွဲ့မရ၊ ပညာမတတ်သူတွေပါနေတယ်။ ကိုယ်ထင်ရာကိုယ်လုပ်ရင်း ‘ဆင်ကန်းတော့တို’နေကြလို့ နိုင်ငံတော်အဆင့်စိမ့်ကိန်း၊ တိုင်းဒေသကြီး၊ ပြည်နယ်အဆင့်စိမ့်ကိန်း၊ တိုင်းဒေသကြီး၊ ပြည်နယ်အဆင့်တင်ဒါခေါ်ယူမှု၊ လုပ်ဆောင်မှုတွေဟာ အောင်မြင်မှုမရှိဘူး။ လိုအပ်တာထက်ပိုပြီး ငွေကုန်ကျခဲ့ရသလိုဖြစ်နေတယ်။

နိုင်ငံတော်ဗဟိုဘဏ်က ပြည်ပငွေ အမေရိကန်ဒေါ်လာကို မထိန်းကျောင်းတော့ဘဲ “နှုန်းရှင်”သတ်မှတ်လိုက်တဲ့နောက်စက်တင်ဘာ(၂၀)ရက်က အမေရိကန်တစ်ဒေါ်လာကျပ်(၁၆၅၀)၊ ရွှေအခေါက်တစ်ကျပ်သား(၁၆)ပဲရည် ကျပ်(၁၀၄၅၀၀၀)ထိ ရေးတက်ခဲ့တယ်။ ခရိုနီတို့က အစိုးရတရားဝင်ဖွင့်ထားတဲ့ ရန်ကုန်အိတ်ချိန်းမှာ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုမရှိဘဲ ဒေါ်လာ၊ ရွှေနဲ့ စက်သီးဆီရောင်းဝယ်ရေးမှာ ဝင်ရောက်ကစားကြလို့၊ ရွှေဈေး၊ ဒေါ်လာဈေးတက်ကာ စားသုံးကုန်နဲ့လူသုံးကုန်ဈေးတွေတက်လာတယ်။ (၂၀၁၉)ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ(၂)ရက် အမေရိကန်တစ်ဒေါ်လာကျပ်(၁၅၄၀)ဝန်းကျင်၊ ရွှေတက်ကျပ်သား ကျပ်(၁၀၄၅၀၀၀)ဝန်းကျင်ပြန်ရောက်လာတယ်။ နိုင်ငံတော်ဗဟိုဘဏ်က တစ်ဒေါ်လာ (၁၅၁၀)ကျပ်၊ ကျပ်ဆင်းချိန်မှာ တစ်ဒေါ်လာ(၁၅၁၀)ကျပ်နှုန်းနဲ့ ၃၄သန်း ကျော်ဝယ်ယူမှု၊ ပြင်ပပေါက်ဈေးကျပ်(၁၅၄၀)မှာ တစ်ဒေါ်လာ(၁၅၁၀) ကျပ်နဲ့ ဒေါ်လာသန်းနဲ့ချီဝယ်ယူခဲ့တဲ့အပေါ် ယင်းလုပ်ရပ်ဟာမှားယွင်းသွားခဲ့ကြောင်း ဗဟိုဘဏ်အကြီးတန်းအရာရှိရဲ့တာဝန်အမှန်ကားနဲ့ ဗဟိုဘဏ်ရဲ့ဥက္ကဋ္ဌဦးစိုးသိန်းက ဗဟိုဘဏ်ရဲ့လုပ်ထုံးလုပ်နည်းအတိုင်းသာ

ဒေါက်တာထူးပြည့်စုံရှင်

ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ရင်းလင်းခဲ့ဖူးတယ်။ ပြည်တွင်းစစ်က နိုင်ငံတော်ရဲ့လွတ်လပ်ရေးနဲ့အတွဲ(၇၁)နှစ်ကြာ မြင့်ခဲ့ပြီဖြစ်တယ်။ တပ်မတော်ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်ရုံးက ၂၀၁၈ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာ(၂၁)ရက်မှ ၂၀၁၉ခုနှစ် ဧပြီလ(၃၀)ရက်ထိလေးလကြာတစ်ဖက်သတ်အပစ်ရပ်စဲကာငြိမ်းချမ်းရေး ဆွေးနွေးဖို့ ပြင်ဆင်နေတဲ့အပေါ်လက်နက်ကိုင်တို့ကြိုဆိုခဲ့ကြပေမယ့် (၂၁)ရာစုပင်လုံစတုတ္ထအစည်းအဝေးတို့ အပစ်ရပ် (NLA) စာချုပ်ဆွေးနွေးပွဲတို့ မစနိုင်သေးဘူး။ တိုင်းရင်း သားလက်နက်ကိုင်တွေ ထောက်ပြနေတာကလည်း ဦးစီးမြှင့်သမ္မတ အစိုးရအဖွဲ့နဲ့ တပ်မတော်ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ် တိုက်ရိုက်ခန့်ပြည်ထဲရေး၊ ကာကွယ်ရေး၊ နယ်စပ်ရေးရာဝန်ကြီးဌာနသုံးဥပါ အစိုးရ(၂)ရပ် ဆက်ဆံနေရတဲ့အပေါ်ထောက်ပြကြတယ်။ (၂၀၁၉)ဇန်နဝါရီ(၁)ရက်က စလိုထွေ/အုပ်တို့ ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာနလက်အောက်မှ ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီးဌာနနဲ့အောက်ထားရှိခဲ့တယ်။ သည်အတွက် ထွေ/အုပ်အချို့ နုတ်ထွက်မယ်လို့သတင်းရပေမယ့် တရားဝင်နှုတ်ထွက်စာတက်မလာပါဘူး။ ထွေ/အုပ်အချို့မှာ ‘မိုးကျရွက်လို့’တွေဖြစ်နေလို့ အစိုးရအဖွဲ့ချုပ် ပြတဲ့လုပ်ငန်းတွေဟာ ထွေ/အုပ်မှာတင်ရပ်သွားတော့တယ်။ ရန်ကုန် ဝန်ကြီးချုပ်က ထွေ/အုပ်အဖွဲ့ခေါ်ယူတွေ့ဆုံကြိုဆိုခဲ့တာလည်းရှိပါတယ်။

အန်အယ်ဒီအစိုးရအနေနဲ့(၂၀၁၉)နဲ့(၂၀၂၀)နှစ်နှစ်ကာလမှာ ပြည်သူ့လိုအပ်ချက်ပြည့်ဆည်းပေးဖို့လိုအပ်လာပြီဖြစ်တယ်။အန်အယ်ဒီအစိုးရလက်ထက်မှာ အလုပ်အကိုင်သစ်၊ အခွင့်အလမ်းသစ်တွေမရ နိုင်ခဲ့လို့ပြည်သူတွေစိတ်မပျက်ကြဘဲရွှေ့ပြောင်းလုပ်သားအဖြစ်ခံယူကြတယ်။ ‘ရွှေ့ပြောင်း’တွေဟာ သူ့လူမျိုးမလုပ်လို့တဲ့ပင်ပန်းဆင်းရဲတဲ့အလုပ်၊ ညစ်ပတ်ပေရတဲ့အလုပ်၊ အသက်အန္တရာယ်နဲ့တဲ့အလုပ်လုပ်ကြ ရပြီး၊ သူ့လူမျိုးရတဲ့လုပ်ငန်းထက်လျော့နည်းရတဲ့တိုင် မြန်မာနိုင်ငံ တစ်နေ့ (၈)နာရီ အနိမ့်ဆုံးလုပ်ခကျပ်(၄၈၀၀)ထက် (၅-၁၁)ဆထိသာလွန်နေလို့ ယနေ့တိုင်ထွက်ခွာနေဆဲဖြစ်တယ်။ ရွှေ့ပြောင်းတဲ့ စုဆောင်းရေးတွေ ပြန်ပို့နေကြလို့ မိသားစုတွေစားဝတ်နေရေးပြေလည်နေကြလို့ နိုင်ငံအတွက်အကျိုးရှိလှတဲ့လုပ်ငန်းပဲဖြစ်တယ်။ နိုင်ငံတော်အစိုးရက ရွှေ့ပြောင်း တို့နဲ့ ‘ဟွန်ဒီ’ငွေလွှဲခန့်စာစား အခမဲ့ငွေလွှဲခန့်စာစားလုပ်ငန်းခေါ်ရင် နိုင်ငံ ခြားဝင်ငွေတရားဝင်ရရှိနိုင်မယ့်လုပ်ငန်းပဲဖြစ်တယ်။

မြန်မာနိုင်ငံ အတွက်ရင်လေးရောက “ပြည်ပကြွေးမြီ”ပဲဖြစ်တယ်။ ပြည်ပကြွေးမြီက အန်အယ်ဒီအစိုးရလက်ထက်သန်း(၉၀၀)သာရှိပေမယ့် အရင်အစိုးရလက်ထက်အဆက်ဆက်က အမေရိကန်ဒေါ်လာ(၉)ဘီလီယံကျော်ရှိတယ်။ လွှတ်တော်မှာ ‘ကြွေးမြီ’ကိစ္စဆွေးနွေးတော့ တပ်မတော်သားကွယ်စားလှယ်က ယခင်အစိုးရတွေနည်းတူလျှော်ပစ်ဖို့ အဆိုတင်

သွင်းတယ်။ သဘာဝဓာတ်ငွေထွက်တာချင်းအတူတူ နော်ဝေးနိုင်ငံက (၂၄)နာရီမီးလင်းနိုင်ခဲ့တာမက၊ သဘာဝဓာတ်ငွေရောင်းရငွေအပေါ် အနာဂတ်အတွက်ဘဏ်မှာတိုးရင်း ပွားစီးထားလို့ နော်ဝေးနိုင်ငံသားတစ်ဦးမွေးဖွားရင် အမေရိကန်ဒေါ်လာ(၂၅၀၀၀)ရရှိနေတဲ့အချိန်မှာ မြန်မာနိုင်ငံမှာ ၂၄နာရီမီးလင်းနိုင်ရုံမက မြန်မာကလေးငယ်တစ်ဦးမွေးဖွား ရင် ငွေကျပ်(၅)သိန်းခွဲအကြေးဆပ်ဖို့တင်ရုံနေတယ်။ (၂၀၁၈)ခုနှစ် ဧပြီမှစက်တင်ဘာကုန်အထိ ခြောက်လတာ တိုင်းပြည်ရဲ့ ကိုပီဒီတန်ဖိုး ကျပ်(၃၂၈၃၇၀၀၀၀)ဘီလီယံနဲ့ (၇၁၁၁၂)ရာခိုင်နှုန်းတိုးတက်ဖို့ မျှော်မှန်းခဲ့ပေမယ့် အချိန်အခါမဟုတ်မိုးနဲ့ မြစ်ရေ ခြေဦးရေလွှဲခြင်းကြောင့် စိုက်ပျိုးပြီး လယ်ယာမြေတွေ ရေနစ်မြုပ်ဆုံးရှုံးတာက ရေအကျမှာ ပြန်မစိုက်နိုင်တာကြောင့် စပါးအထွက်နှုန်းနည်းတာ (GDP)လျော့ကျခဲ့ တာဖြစ်တယ်။ မြန်မာနိုင်ငံရဲ့ ‘မိုး’ကိုအားကိုးတဲ့ စိုက်ပျိုးရေးစနစ်က အလုပ်မဖြစ်တော့ပါဘူး။

မြန်မာနိုင်ငံနဲ့ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်အစိုးရသဘောတူညီမှုနဲ့ထွက်ပြေးဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်(၂၀၁၈)ဇန်နဝါရီ(၂၃)ကတစ်ကြိမ်၊ (၂၀၁၈)နိုဝင်ဘာ(၁၅) ရက်ကတစ်ကြိမ်၊ နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင်နှိုင်းခဲ့ပေမယ့် ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်က နိုင်ငံသားကတ်(NRC)တွင်တွင် တောင်းဆိုကာ ဝင်ရောက်လာခြင်းမရှိပါ ဘူး။ ကုလသမဂ္ဂမှာ ဗြိတိန်၊ အမေရိကန်တို့တောင်းဆိုကာ နိုင်ငံတကာခုံနား (ICC)တင်ဖို့ တောင်းဆိုမှုကို ရုရှားနဲ့တက်ကန်ကွက်နေတဲ့ကြားမှ မြန်မာစစ်ခေါင်းဆောင်တွေအပေါ်မှာအရေးယူဖို့ပြင်ဆင်နေတယ်။ မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း တပ်မတော်ထောက်ခံပွဲတွေကို စစ်မှုထမ်းဟောင်း အဖွဲ့ဦးဆောင်လို့ ခပ်စိမ်စိမ်ကျင်းပလာကြတယ်။ အပစ်ရပ်ကာလလေးလမှာ “နိုင်ငံရေးတိုးတက်မှုရှိလာရေး”ဆောင်ရွက်သင့်ပါတယ်။

နိုင်ငံတော်အတိုင်ပင်ခံပုဂ္ဂိုလ်က(၇၄)နှစ်ရှိလွှာလာပြီ။ နောက်ထပ် ငါးနှစ်သက်တမ်းထိနိုင်ငံရေးလုပ်နိုင်ပါ့မလား။ယနေ့ထိစီးပွားရေးစိမ့် ကိန်းချမှတ်အကောင်အထည်မဖော်နိုင်ခြင်း၊နိုင်ငံခြားရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုနည်းခြင်း၊ ရခိုင်ပြည်နယ်ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်စလင်အရေး၊ ပြည်တွင်းစစ်မီး၊ (၂၀)ရာစုပင်လုံညီလာခံ တို့ကရှေ့မဆက်နိုင်ဘဲ (၂၀၀၈)ဖွဲ့စည်းပုံလည်းမပြင်နိုင်၊ ပြည်သူအများစု က “ရွှေ့ပြောင်းလုပ်သား”နဲ့ နိုင်ငံခြားရောက်ရှိနေကြပါတယ်။

ဒေါက်တာထူးပြည့်စုံရှင်

မုန်နုပိရီနဲ့ လျှပ်တစ်ပြက်

>မြကွပ်နဲ့နှစ်တစ်နှစ်ရဲ့ ရွှေဆုံးစာမျက်နှာမှာ စံရလို့ထင်ရဲ့ ပြေးပျော်ရွှင် မြူးနေလိုက်ပုံ
 >ဒါအပြင် တပ်မရဲ့ရွှေဆုံးအလံကိုင်တပ်ဖွဲ့မှာ ခရစ်နှစ်အလံတော်ကြီးကိုကိုင်ထားရလို့လားမသိ မင်မောင်းအပြည့်နဲ့ညားနေလိုက်ပုံ
 >ကြည့်ဦး စတင် တာထွက်ဖို့ ရွှေချယ်ခံရပြန်လို့တဲ့ ခေါင်းမောရင်ကော့နေလိုက်ပုံက ထန်ထန်မာမာ
 >အလိုလေး နိုင်ငံလွတ်လပ်ရေးရယူချိန်မှာ ဖွားဖက်တော်ဖြစ်ခဲ့ရတာကိုပဲ လက်မတထောင်ထောင် ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါဝါတွေက တောက်တောက်ပပ။
 >ဒီတစ်ခါတော့ ချမ်းလွန်းလို့ထင်တယ် အနွေးထည်သုံးလေးထပ်ဝတ်လာတဲ့ဇန်နဝါရီလမှာ ၂၀၁၉ခုနှစ်ကို ဖဲကြိုးဖြတ်ပေးရင်း ပတ်ဝန်းကျင်ကိုအကဲခတ်ကြည့်လိုက်တယ်။
 >အလို . . . မြူတွေဖုံးလွှမ်း နှင်းတောင်တန်းကြီးပေါ် . . . နေရောင်ခြည်တွေမကျော်လွှားနိုင်သေးတာကိုမြင်တော့ အနွေးဓာတ်မဲ့ အလင်းမဲ့လောကကြီးမှာ (သူဟာ . . .)ရွှေ့ဒီဒီဒီကျအောင် မာန်ဆက် ဆန်တက်ပေးရဦးမှာကိုးတွေ့မြင်
 >ဒါနဲ့ပဲ မင်းပျိုမင်းလွင် ဇန်နဝါရီလမှာ တိုးတေးလောင်းတော်ဇန်နဝါရီတွေဆီဖုန်းဆက် လမ်းညွှန်ချက်တောင်းတော့ သူတို့စိုက်ထူထားတဲ့ ကျောက်တိုင်ကြီးတွေကိုပဲမေးကြည့်ဖို့စကား ဗိုင်ဗာနဲ့ပြန်ကြားလိုက်တယ်
 >ဒါနဲ့ပဲ . . . ဇန်နဝါရီလမှာ ငါ့ကိုကျောက်တိုင်တွေပြန်ပေးကဏ္ဍာ ဌာနကျမာန်ကျရွတ်ရင်း (ဆရာကိုသာချီရေ . . .) ၂၀၁၉တဲ့ မာန်ဟန်ခွင်းရောက်လာခဲ့ပြန်သပေါ့။

နေ့သင်နိုင်

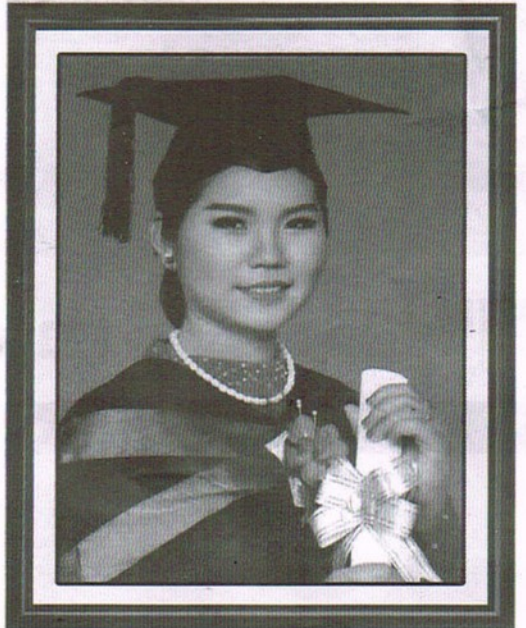

ငယ်ငယ်ကတည်းကကျောင်းဆရာမဖြစ်ချင်သူ ဇယ်နော။ ဘွဲ့ရသည်နှင့် လုပ်ငန်းခွင်အကြံမူလတန်း ဆရာအတတ်ပညာသင်တန်း (PPTT) လျှောက်သည်။ မြစ်ကြီးနားပညာရေးကောလိပ်တွင် လေးလသင်တန်းတက်ပြီးနောက် မူလတန်းပြရာထူးနှင့် ကချင်ပြည်နယ်အတွင်းရှိကျရာကျောင်းတွင် အနည်းဆုံးနှစ်တာဝန်ထမ်းဆောင်ရမည်။ ဇယ်နောသင်တန်းဆင်းတော့ အလုပ်လျှောက်လွှာတွင် မိမိဆန္ဒပြုသည့် ကျောင်းကို အစဉ်အတိုင်းမဖြည့်ဘဲ ဓလေ့ရာစေဟုဖြည့်လိုက်သည်။ သည်တော့ သူတာဝန်ကျသည့်ကျောင်းက နီးနီးနားနားမဟုတ်။ ဝေးသည်မှ အဝေးဆုံး လိုပြောရမည့် ခေါင်လန်ဖူးကကျောင်း။ ခေါင်လန်ဖူးဆိုသည်မှာ နဝတအစိုးရလက်ထက်တွင် မြို့နယ်ဖြစ်လာသည့် မြို့နယ်တစ်ခု။ မြန်မာပြည်မြောက်ဘက်အစွန်ဆုံး မြို့နယ်ဖြစ်သည့် နောင်မွန်းမြို့၏ အရှေ့တောင်ဘက်ယွန်းယွန်းရှိမြို့တစ်မြို့။ သည်မြို့မှမိုင် ၄၀ခန့်ဝေးသည့် ဖန်တုံဆိုသောရွာမှ အလယ်တန်းခွဲကျောင်း။ လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေးအခက်ခဲပြီး လူသူအရောက်အပေါက်နည်းသည်။ တောင်တက်တောင်ဆင်းနှင့် ကြိုးတံတားတွေပါဖြတ်ရသည့် ခရီးလမ်း။ ခက်ခဲကြမ်းတမ်းသလားမမေးနှင့်။ သည်ဒေသရောက်ဖို့ ပူတာအိုမှ ကားတစ်စီး၊ ဆိုင်ကယ်တစ်စီး၊ ခြေကျင်တစ်စီး သွားရသည်။ အမျိုးသမီးဝန်ထမ်းတွေ မပြောနှင့်၊ အမျိုးသားဝန်ထမ်းတွေပင် သွားဖို့စိတ်မကူးရဲသောဒေသ။ သူငယ်ချင်းတွေ ဆွေမျိုးသားချင်းတွေ အစ်ကိုတွေက ဇယ်နောကို သည်နေရာသွားဖို့သိပ်အားမပေး။

ဇယ်နောစိတ်ဓာတ်ကို သိသည့် မိဘတွေကတော့ဘာမှမပြော။ ဇယ်နောတွင်မောင်နှမလေးယောက်ရှိသည်။ အစ်ကိုနှစ်ယောက်နှင့် မောင်လေးတစ်ယောက်။ မိန်းကလေးက သူတစ်ယောက်တည်း။ သည်မောင်နှမတွေထဲတွင် ဇယ်နောက တစ် ခြားသူများနှင့်မတူ။ သူလုပ်ချင် တာကို လုပ်ရမှကျေနပ်သူ။ ခုလည်း ဇယ်နောသူတာဝန်ကျသည့်နေရာကို မရောက်ရောက်အောင် အခွင့်အလမ်းမရှိ။ စိတ်ပိုင်းဖြတ်ပြီးသား။ သူတာဝန်ကျသည့် ပညာနှင့်သွေးချင်းတို့ဒေသက ကလေးတွေကို ပညာတတ်အောင်သင်ပေးဖို့သူတာဝန်။ ဇယ်နောက သူ့ခံယူချက်၊ သူ့ဆုံးဖြတ်ချက်မှန် သည်ဟုထင်သည်။

သည်လိုနှင့် ကျောင်းဖွင့်ချိန်အထိ တစ်ကျောင်းတည်းအတူကျသည့် ရွယ်အိန်နှင့်အတူသွားဖို့ စီစဉ်သည်။ မြစ်ကြီးနားပူတာအိုအထိ လေယာဉ်နှင့်အဆင်ပြေသည်။ ပူတာအိုရောက်သည်နှင့် မတွေ့သွားသည့်ကား ခုံစမ်းသည်။ ပူတာအိုမှ မတွေ့အထိ ကားလမ်းဖွင့်ခိုင်းသည်။ ပူတာအိုမှ ကားစမ်းရပြီး ပထမဦးဆုံး မချမ်း ဘောရောက်သည်။ မချမ်းဘောမှ ထန်ဂါ။ အလန်ဂါးကို ဖြတ်ပြီး မတွေ့ရောက်သည်။ ကံကောင်းချင်တော့ ကားသမားက မတွေ့အလွန်ရပ်ဘော့အထိပေးသည်။ ရပ်ဘော့ အထက်တန်းကျောင်းတွင်ညှပ်သည်။ ရပ်ဘော့တွင် ဆိုင်ကယ်ကယ်ရီရှိ၍ တော်သေးသည်။ နောက်နေ့ ခြေကျင်လျှောက်စရာမလိုဘဲ ဆန်းဝမ်း ရှုရထိနှင့် ဒဟတ်ကိုကျော်ပြီးငှားလှမ်းထိရောက်သွားသည်။ ခြေကျင်လျှောက်ရလျှင် မလွယ်။ အမောဆွဲပြီး လမ်းခွလ်တွင် အသက်ထွက်နိုင်သည်။ ငှားလှမ်းတွင်ညှပ်ပြီး နောက်တစ်နေ့တစ်နေ့ကုန် လျှောက်မှ ဇီဝဒမီးတောင်ခြေခရီးကိုရောက်သည်။ သည်ကပြီး ပေ၈၀၀၀ကျော်မြင့်သော ဆန်းလွတ်ချက်တောင်ကို တက်ရသည်။ သည်တောင်ကို ကြည့်ပြီးဇယ်နောထက်အနည်းငယ်ပိုဝသော ရွယ်အိန် ငိုချင်စိတ်ပေါက်လာသည်။ သူ့အခွာကိုယ်နှင့်သည်မြင့်သည်တောင်ကိုတက်ဖို့တွန့်ဆုတ်သွားသည်မှာမဆန်း။ သည်ထိရောက်လာပြီးမှ လှည့်ပြန်ဖို့လည်း မဖြစ်။ နောက်နေ့မနက်စောစောကြိုးစားပြီး တောင်ထိပ်ရောက်အောင်တက်ခဲ့ကြသည်။ နေမုန်းတည့်ချိန်လောက်တွင် တောင်ထိပ်ရောက်ခဲ့ကြသည်။ သည်မြင့်သည်တောင်ကို နှစ်ယောက်စလုံး တစ်သက်နှင့်တစ်ကိုယ် တစ်ခါမျှမတက်ဖူး။ အတက်ကြမ်းသလို မိုးတွင်းမိုးလင်းတွေက ချော့ ကျွတ်ကလည်းပေါ့။ တောင်ထိပ်ရောက်တော့ ခြေလက်တွေ မသယ်ချင်လောက်အောင် နံ့အနံ့ပျော့ပျော့သွားသည်။ တောင်ထိပ်တွင်အမောဖြေပြီးနောက် တောင်အောက်ကိုဆင်းလာရာ

မိုးချုပ်ချိန်နဝင်ကောင်ကိုရောက်သည်။ နဝင်ကောင်တွင် ညအိပ်ပြီးနောက်နေ့ခင်းဆက်တော့ မူလတန်းကျောင်းရှိသည့် ဖုလုံးရွာမှတစ်ဆင့် ခရီးကိုရောက်သည်။ ခရီးမီးမှအလွှားပေါ်(၃၆၀)ရှိမေမြစ်(အင်မိုင်ခ)မြစ် ကျွန်းတံတားကိုဖြတ်သည်နှင့် တစ်ဖက်လမ်းလော့။ လော့မှ ခေါ်ဘုဒ်ကိုရောက်သည်။ ခေါ်ဘုဒ်မှထလာလော့၊ ထလာလော့တွင်ညအိပ်ပြီးနောက် မနက်တွင် တာဝန်ကျရာမြို့နယ်ဖြစ်သည့် ခေါင်လန်ဖူးကိုရောက်သည်။ ခေါ်ဘုဒ်နှင့် ခေါင်လန်ဖူးမိုင် ၂၀ ခန့် ဝေးသည်။ ခုထိ ဇယ်နောတို့၏ ခရီးလမ်းကား မဆုံးသေး။ ဇယ်နောနှင့်ရွယ်အိန်မှာ တောင်ပေါ် သူသာပြောသည်။ မြို့ကြီးတွင်ကြီးပြင်းလာသူမို့ မောဆူလားမမေးနှင့်။ သူတို့တစ်သက်သည်မျှ ဝေးလံသည့်ခရီး တစ်ခါမျှမသွားဖူး။ သို့ပေမယ့် ဇယ်နောတို့ ဇွဲဘယ်တော့မှမလျှော့။ တစ်နေ့တစ်လံ ဖန်တုံဘယ်ပြေးမလဲ။ ခေါင်လန်ဖူးမှ နောက်မနက်ခရီးဆက်ကြသည်။ ထရပ်ဖာတွင် တစ်ည၊ အတွင်းထန်တွင် တစ်ညအိပ်ပြီးမှတုံဖူးရောက်သည်။ တုံဖူးမှ ခရီးလမ်းဆုံးဖန်တုံကို ညနေစောင်းလက်တွင် ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ရောက်သွားသည်။ ပူတာအိုမှ မတွေ့အထိ (၆၅)မိုင်၊ မတွေ့အထိ ခေါင်လန်ဖူးထိ (၆၅)မိုင်၊ ခေါင်လန်ဖူးမှ ဖန်တုံထိ မိုင် (၄၀)၊ စုစုပေါင်း မိုင်(၁၇၀)ခန့်ကို ဇယ်နောတို့ ရှစ်ရက်ကြာခရီးနှင့်ခရီးလေသည်။ ဇွန်လ(၂၈)ရက်နေ့တွင်ပူတာအိုမှထွက်လာသော ဇယ်နောတို့ ဇူလိုင်(၅)ရက်နေ့တွင်မှ ဖန်တုံကိုရောက်သည်။

ဟမ္မရာဒေါ့ရှ်မဆက်ဘဲထွက်ခွာသွားသူ

ခရိုင်(မြစ်ကြီးနား)

“ဆရာမ၊ ဆရာမ”
အိပ်ရာပေါ်လှဲရင်း
တောင်စဉ်ရေမရ အတွေး
ရေယာဉ်ကြောနစ်နေရာမှခေါ်သံကြောင့်ဇယ်နောသတိပြန်ဝင် လာသည်။
“ဆရာမအတွက် ပြောင်းဖူးဆန်ပြုတ်ယူလာတယ်။ ဆရာမဒါသောက်လိုက်ရင်အားရှိလာမယ်”
“ဂလာအော့အာအဲ”

ဇယ်နောသည် ကျောင်းရောက်သည်မှာ သုံးလရှိပြီ။ သည်ကျောင်းမှာ ၂၀၁၇-၁၈စာသင်နှစ်တွင်မူအလယ်တန်းခွဲကျောင်းဖြစ်လာသည့်ကျောင်း။ နှစ်ထပ်အလယ်တန်းဆောင်နှင့်တစ်ထပ်မူလတန်းဆောင်ပါသည့် ကျောင်းနှင့်တူသောကျောင်း။ ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးနှင့်ဆရာငါးယောက်၊ ဇယ်နောနှင့်ရွယ်အိန် ဆရာမနှစ်ယောက်ရှိသည်။ ဆရာငါးယောက်က အလယ်တန်းကိုသင်ကြားရပြီးကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးနှင့်ဇယ်နောတို့နှစ်ယောက်က မူလတန်းကို တာဝန်ယူသင်ကြားရသည်။ ကျောင်းသားဦးရေ စုစုပေါင်း (၉၉)ယောက်ရှိသည်။

ဇယ်နောရောက်စကမပျော်။ ဟိုးအဝေးမှ ညို့ညို့မိုင်းမိုင်း တောင်စွယ်တောင်တန်းတွေကိုကြည့်ပြီး အိမ်ကိုလွမ်းသလိုလို။ တစ်စုံတစ်ယောက်ကိုလွမ်းသလိုလို။ တစ်မျိုးတစ်မည်ခံစားခဲ့ရသည်။ တဖြည်းဖြည်းနှင့် ရိုးသားဖြူစင်သည့် ကလေးတွေကို စာသင်ပေးရင်း သူတို့ကြားတွင် နေပျော်လာသည်။ အစစအရာရာ ရှားပါး သောဒေသတွင် ရှိတာလေးနှင့် စားတတ်လာသည်။ ပျော်ရာမှာမနေ တော်ရာမှာနေတတ်လာသည်။ သို့ပေမယ့် ကြမ်းတမ်းသည့် ရာသီဥတုကြောင့်လား။ သို့တည်းမဟုတ် အစားအသောက်ကြောင့်လားမပြောတတ်။ သုံးလလွန်အောက်တိုဘာလတွင် ဇယ်နောကျန်းမာရေး ချို့ချာလာသည်။ ညညည်းညည်းအိပ်မပျော်၊ ချောင်းတဖျက်ဖျက်ဆိုးဆိုးသောအခါများ ချော့ချော့သောအခါများ ပြော ရမည့် သားဖွားဆရာမတစ်ဦးသာရှိပြီး ဆေးဝါးကလည်း မစုံမလင်၊ မလောက်မငါး ဆင့်ပစ်ပစ်နမ်းပစ်သလို။ ဇယ်နောအိမ်ကပါလာသည့် ဆေးတွေလည်း ဖျားနာသည့်သူ့တပည့်တွေနှင့် ဘာတွေကို ဝေငှလိုက်၍မရှိတော့။ သည်တော့ သူငယ်ချင်းရွယ်အိန်ကိုသာ အားကိုးရတော့သည်။ ဇယ်နောကို ပုရပိုဆီလူးပေးပြီးဘူးခွံနှင့် မက္ကလောင်ခြစ်ပေးသည်။ ဇယ်နော တစ်ကိုယ်လုံးမက္ကလောင်ရာအပြည့်။ ဆေးဝါးပြုတ်သည့်အထိ အအိပ်ပျက်၊ အစားပျက်နှင့် ဇယ်နောတစ်ကိုယ်လုံး

ပိန်ဆူးလာသည်။
ဇယ်နောကိုမကြည့်ရက်သော မိဘတစ်ဦးက ရေခဲတောင်မှ ရှားရှားပါးပါး ကတိုးသားကျပ်ကင်ခြောက်နှင့် ပြောင်းဖူးဆန်ရောပြုတ်ပြီး တကူးတကလာပို့ပေးခြင်းဖြစ်သည်။ ဇယ်နောသူ့တပည့် ရဝမ်ကလေးတွေထဲမှ သင်ထားရသည့် ရဝမ်ကလေးနှင့် ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ပြန်ပြောသည်။

သည်လိုနှင့် ဇယ်နော တစ်နေ့ပျောက်နိုး ပျောက်နိုးနှင့် နှစ်ပတ်ခန့်နေလာခဲ့ရာ နောက်ဆုံးအိပ်ရာထဲ ဗုန်းဗုန်းလဲတော့သည်။ အိပ်ရာကပင် မထနိုင်တော့။ မှုတ်မှုတ်ရရ အောက်တိုဘာလ(၁၅)ရက်နေ့။ ဇယ်နော အခြေအနေဆိုးလာသဖြင့် ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးက ရွယ်အိန်နှင့် ဆရာများ၊ ရွာလူကြီးမိဘတို့နှင့် တိုင်ပင်ပြီး မြစ်ကြီးနားမြို့ရှိ ဇယ်နောအိမ်ကို ဖုန်းဆက်အကြောင်းကြားဖို့ စီစဉ်သည်။ သည်လိုနှင့်အောက်တိုဘာ(၁၆) ရက်နေ့တွင် ဇယ်နောအိမ်ကို ဖုန်းအဆက်အသွယ်ရသည့်နေရာမှ ရွယ်အိန်ဖုန်းဆက်အကြောင်းကြားလိုက်သည်။

ဖန်တုံမှ ဆရာမရွယ်အိန် ဖုန်းဆက်လာသည်နှင့် ဇယ်လွမ်းချက်ချင်း လေယာဉ်လက်မှတ်သွားလုပ်သည်။ ဖြစ်ချင်တော့ ခါတိုင်းလေယာဉ်သုံးစီး ပူတာအိုတက်နေကျ။ ဇယ်လွမ်းသွားမည့်ရက်ကျမှ လေယာဉ်က တစ်စီးသာတက်သည်။ သည်တော့ ဇယ်လွမ်းလေယာဉ်လက်မှတ်ရဖို့ သုံးရက်စောင့်လိုက်ရသည်။ အောက်တို ဘာ ၂၀ ရက်နေ့တွင်မှ လေယာဉ်နှင့်ပူတာအိုရောက်သည်။ ပူတာအိုရောက်သည်နှင့် မတွေ့အထိ ခရီးဆက်ရန်စုံစမ်းသည်။ ဆိုင်ကယ်နှင့်သွား၍ ရသည့်ဆို၍ ဆိုင်ကယ်ငှားပြီး နောက်နေ့ မနက်စောစောပူတာအိုမှထွက်သည်။ အရေးထဲအရာပေါ်ဆိုသလို အလန်ဂါးရောက်တော့ ဆိုင်ကယ်ပျက်သည်။ ဆိုင်ကယ်ပြင်နေသည်နှင့် နှစ်နာရီခန့် အချိန်ပုပ်သွားသည်။ နောက်နေ့ အောက်တိုဘာ ၂၂ မနက်တွင် ဆန်းလွတ်ချက်တောင်ခြေခရီးဖြစ်သည့် ဇီဝဒမီးကိုရောက်သည်။ ဇီဝဒမီးမှ ဆန်းလွတ်ချက်တောင်၊ ဆန်လွတ်ချက်တောင်မှ ခေါင်လန်ဖူး ခြေကျင်ခရီးလေးရက်ကြာလျှောက်ပြီး အောက်တိုဘာ ၂၇ရက်နေ့ ညနေစောင်းတွင် ဖန်တုံရောက်သည်။ ဇယ်လွမ်းရောက်ရောက်ချင်း အိပ်ရာပေါ်လဲနေသော ညဖြစ်သကဲ့သို့တော့ စိတ်မကောင်း။

“ညီမလေးအစ်ကိုရောက်လာပြီလေညီမလေးအစ်ကိုနဲ့အတူ အိမ်ပြန်ရအောင်နော်၊ ညီမလေးအားမငယ်နဲ့”

ဇယ်လွမ်းကညီမဖြစ်သူ၏သွေးဆုတ်နေသောလက်ကိုတယူအသံတိုင်းရင်းပြောသည်။ ဇယ်နော သူ့မျက် လုံးတွေကို အားယူဖွင့်ရင်း ကြည့်လိုက်တော့ သူ့အချစ်ဆုံးအစ်ကိုကြီး။ ဇယ်နော စကားပြောဖို့ပင် အားအင် တွေကမရှိတော့။ ဇယ်နော ခေါင်းကိုသာ ညှိတ်ပြန်ဝင်တော့သည်။

ဇယ်လွမ်းသည် ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီး၊ ဆရာများ၊ ရွာလူကြီးများနှင့် ညတွင်းချင်းတိုင်ပင်သည်။ သည်ဒေသ မှ ဒေသခံများသည် ခေါင်လန်ဖူးထက် နီးလည်းနီး၊ ဆေးဝါးကုသမှုလည်း ပိုကောင်းသည့် တစ်ဖက်တရုတ်နိုင်ငံသို့သာ သွားရောက်ကုသလေ့ရှိသည်။ အခုလည်း ဇယ်နောအတွက်

သည်နည်းလမ်းသာ အသင့်တော် ဆုံးဟု အားလုံးက ဆုံးဖြတ်ပြီး နောက်နေ့ အောက်တိုဘာ ၂၈ရက်နေ့ မနက်စောစော ရွာမှထွက်သည်။ ဇယ်နောကား လမ်းလျှောက်ဖို့မပြောနှင့် မတ်တတ်ပင်ကောင်းကောင်းမရပ်နိုင်တော့။ ဝါးလုံးနှစ်လုံးနှင့် လူနာထမ်းစင်လုပ်ပြီး ဇယ်နောကို ထမ်းပို့ရန် ရွာသားအယောက်(၂၀) ပြုရန်သားဖွားဆရာမ(ဖန်တုံကျောင်းမှ ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီး ဦးချန်ခွဆီနှင့်အဖော်အဖြစ် ဆရာမရွယ်အိန်တို့လိုက်ပါခဲ့ကြသည်။ နေ့လယ်လောက်တွင် ဖန်တုံမှ မိုင် ၂၀ ရွာဝေးသည့် ခြေကျင်ခရီးအဆုံးဝမ်းရွာကိုရောက်သည်။ ဝမ်းရွာတွင် ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီး သားဖွားဆရာမနှင့် ရွာသားများကနေရပ်သည်။ ညအိပ်ပြီး မနက်စောစောတပြန်ရန်ဖြစ်သည်။ ဇယ်လွမ်း၊ ဆရာမရွယ်အိန်နှင့် လူနာဇယ်နောတို့သုံးဦးသာကားနှင့်ခရီးဆက်သည်။ ညနေစောင်းတွင်ဝမ်းမိုင် ၄၀ခန့်ဝေးသည့် နယ်စပ်ရွာ ရှင်ခေါင်ကိုရောက်သည်။ ရှင်ခေါင်မှ တစ်ဖက်နယ်စပ်မြို့မှာ တစ်ညအိပ်ခရီးဖြစ်သည်။ တည်းမည့်နေရာရောက်သည်နှင့် ဇယ်လွမ်းသူ့ရင်ခွင်ကိုခိုရင်း လိုက်ပါလာသော ဇယ်နောကို ကားပေါ်မှအသာအယာပွေ့ချီပြီး အိမ်ထဲခုတ်ဝင်ပေါ်တင်လိုက်သည်။

ကော့အင်ဒီအိုတိုက်ကလည်း အင်းစိန်ကို ကျောပေး၍ အခိုင်အမာရပ်သည်။ တပ်မတော်ကလည်း အင်းစိန်မြို့ကို ပြန်သိမ်းရန်အတွက် ဖြိုပြတ်၍ ကော့အင်ဒီအိုတပ်များကို အလျင်မြန်မည်ဟု နားလည်သည်။

ယခုတိုက်ပွဲဖြစ်ပွားရာဒေသမှ ကြိုတင်သိရှိကြသည့်လျှင် မင်းမေ့တောင်ခေါ် တောင်ကုန်းကလေးတစ်ခုကိုမြင်ရ၏။ သည်နေရာတွင်လည်း တိုက်ပွဲများပြင်းထန်စွာဖြစ်ခဲ့သည်။

စော်ဘွားကြီးကုန်းတိုက်ပွဲတွင် ကျွန်တော်တို့တာဝန်သစ်ချမှတ်ပေးအပ်သည်။ တိုက်ပွဲတွင်ထိခိုက်ဒဏ်ရာ ရနေသူများကို သယ်ဆောင်ရသော လူနာကောက်တာဝန်ဖြစ်သည်။

တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားသောနေရာမှာ ကျည်ကွယ်ရန်အဆောက်အအုံ၊ သစ်ပင် စသည်တို့များစွာမရှိ။ သည်တော့ နှစ်ဖက်စလုံးမှ အကျအဆုံးအထိအခိုက်များလှ၏။ တစ်နေ့တွင်ကျွန်တော်သည် လူနာကောက်တာဝန်ယူရင်း တိုက်ပွဲအကြားတွင် ပြေးလွှားနေရသည်။

ရန်သူကျည်ဆန်များသည် ကျွန်တော်နှင့်အတူ တာဝန်ထမ်းဆောင်နေသော ရဲဘော်များအကြား၌ ပေါက်ပေါက်ကြသလိုကျနေကြသည်။ ကျည်ဆန်တွေအကျများသဖြင့် ရှောင်ပုန်းနေ၍မဖြစ်။ ထိုခိုက်ဒဏ်ရာရသူများကို တိုက်ပွဲကြားမှပင် ပြေးလွှားသယ်ယူပြီးနောက်ပိုင်းရှိစစ်မြေပြင် စစ်ဆေးရသည့်ပေးရ၏။

တစ်ကြိမ်တွင် ရဲဘော်တစ်ဦးခြေထောက်တွင် ကျည်ဆန်မှန်၍ လဲကျသွားသည်။ ကျွန်တော်သည်ချက်ချင်းပြေးသွားပြီး ရဲဘော်ကိုပုခုံးပေါ်သို့ထမ်းတင်လိုက်သည်။ ထို့နောက်ရန်သူကျည်ဆန်က လွတ်ကင်းရာဒေသသို့ ထမ်းယူလာ၏။ ရဲဘော်သည်ခြေထောက်မှ ဒဏ်ရာပြင်းထန်၍ တအင်းအင်းညည်းညူရင်းပါလာသည်။

သူ့ညည်းညူသံကြောင့် လမ်းထက်ဝက်တွင် ရပ်၍သူ့ကိုပြုစုပေးရန် မဖြစ်ပါ။ ရန်သူကျည်ဆန်တွေက စောစောကထက်ပင် ပိုမိုပြင်းထန်စွာ ကျရောက်ပေါက်ကွဲနေသည်။ မော်တာကျည်ဆန်များ

သည် ကျွန်တော်တို့တပ်စခန်းဘက်တွင် တစ်မိနစ်တစ်ကြိမ်ခန့် တဝန်းဝန်းကျရောက်ပေါက်ကွဲနေသည်။ စက်သေနတ်သံများကလည်း တခုတံတံ၊ သံစုံတီးခိုင်းကြီး တစ်ပိုင်းကိုလက်ကုန်တီး၍ ဧည့်ခံနေသလို။

ထိုအခြေအနေကြားတွင် ကျွန်တော်က ဒဏ်ရာရရဲဘော်ကို ထမ်းပိုး၍ သယ်ယူလာခြင်းဖြစ်သည်။ ပထမတွင် ရဲဘော်သည် တအင်းအင်းညည်းညူလိုက်ပါလာသော်လည်း အတော်ကလေးကြာလာသောအခါ ညည်းသံပျောက်သွား၏။ ကျွန်တော်ကထင်လိုက်သည်။ ရဲဘော်သည် ဒဏ်ရာကအနာကို အကြိတ်၍ခံရင်း မညည်းတော့ဘဲ လိုက်ပါလာသည်ဟု...။

သို့သော် အထင်နှင့်အမြင်ကား လွဲခဲ့ပြီ။ ကျည်လွှတ်ရာဒေသရောက်၍ ရဲဘော်ကိုပြုစုမည်ဟု မြေပြင်သို့ ခေတ္တချလိုက်သောအခါ ရဲဘော်ဦးခေါင်းမှာ ငိုက်ခိုက်ကျနေသည်။ သူ့ခေါင်းမှသွေးတွေတစ်စက်စက်ကျနေ၏။ ခေါင်းတစ်ခြမ်းမှာ ကျည်ထိပွင့်ထွက်သွားပြီး ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်ဖြစ်နေတော့သည်။ ဆိုးလိုက်တဲ့ကုသိုလ်ကံပါပဲ။ ခြေထောက်ဒဏ်ရာရသဖြင့် သယ်ယူလာစဉ် ခေါင်းကိုကျည်ဆန်ထပ်မှန်သဖြင့် ပွဲချင်းပြီး အသက်ဆုံးရှာပြီ။

ဪ... သတ္တဝါတစ်ခုကတစ်ခုတို့။ သည်သတ္တဝါသည်ကား သတ္တဝါတစ်ခု၊ ကံနှစ်ခွဲဖြစ်နေပါလား။ ကြုံမှ ကြုံရပေလေ ရဲဘော်ရယ်...။

တိုက်ပွဲပြင်းထန်နေသောအချိန်ပိုင်းအတွင်းပင် တပ်ရင်းမှူးမှူးတို့ ဗိုလ်မှူးကြီး ဟရန်သီယိုနှင့်အခြား တပ်မှူးတစ်ဦးတို့သည် ဂျစ်ကားဖြင့် ရောက်လာကြ၏။ ကျွန်တော်နှင့်တိုးမိကြတော့ ကျွန်တော်ကတားမိသည်။ ရန်သူ့ကျည်ဆန်တွေ အကျများလှန်းသည်။ တပ်မှူးတို့ကို အန္တရာယ်ရှိလိမ့်မည်။ သည်နေရာကို မလာသင့်ပါ... ဟု အကျိုးသင့်အကြောင်းသင့် တောင်းပန်၏။

ဗိုလ်မှူးကြီးဟရန်သီယိုနှင့်အတူပါလာသော တပ်မှူးက ပြန်ပြော၏။

“ဟင်... မင်းတောင်ဒီအတိုင်းသွားနေတာ ဘာမှမဖြစ်ဘဲနဲ့ တို့က ဘာဖြစ်လို့ပြန်သွားရမှာလဲ၊ မလိုချင် ဘူး၊ လာ... ကားပေါ်တက်နဲ့”

ကျွန်တော်ဘာမှထပ်မပြောတော့ပါ။ အထက်အရာရှိနှင့် အောက်

လူဆိုတော့ဘာမှ ထပ်ဆင်ခြေတက်ရန် မဖြစ်။ သည်တော့ “ဟယ်မထူးပါဘူး၊ ကံသာအမိ၊ ကံသာအမိ၊ ကုသိုလ်ကံ အတိုင်းပဲ” ဟုသဘောထားပြီး ဂျစ်ကားပေါ်ခန့်တက်လိုက်၏။

ဂျစ်ကားသည် လယ်ကွင်းပျက်များပေါ်တွင် ဖုတ်တထောင်းထောင်းနှင့် မောင်းလာသည်။ တပ်မှူးတို့သည် စစ်ပွဲအခြေအနေကို အဝေးကကြည့်လို့ အားမရသဖြင့် အနီးကပ်စစ်ဆေးရန် ဆိုကိုး။ မကြာမီ ကျည်သွားလမ်းကြောင်းပေါ်သို့ ရောက်လာ၏။ ပစ်လိုက်ကြတဲ့ သေနတ်သံတွေက မိုးလုံးညပ်ပါလေပြီ။

ဂျစ်ကားမောင်းနေသော ယာဉ်မောင်းရဲဘော်ကို ကျည်ဆန်မှန်တော့သည်။ ယာဉ်မောင်းရဲဘော်သည် ကားဘီးလက်ကိုင်ကွင်းကို တအားဆုတ်ကိုင်ရင်း ဝေဒနာကိုပြင်းထန်စွာ ခံစားနေရ၏။ ဂျစ်ကားသည် မိုးသီးပေါက်လို ကျနေသော ကျည်ဆန်တွေအကြားတွင် ပတ်ချာလည်၍သွားနေသည်။ ထိုအ

ချမ်းရေးလုပ်လိုက်ကြသည်။ ကျွန်တော်အထင် သုံးရက်ခန့်ရှိမည်။ ငြိမ်းချမ်းရေး စကားဆွေးနွေးကြသည်။ မအောင်မြင်ပါ။ ဘယ်အောင်မြင်ပါ့မလဲ။ ငြိမ်းချမ်းရေးလုပ်ချင်လို့မှ မဟုတ်ဘဲ။ ငြိမ်းချမ်းရေးဘန်ပြပြီး တစ်ဖက်မှကကျည်ဆန်ပု၊ လူအင် အားရ၊ တိုက်ခိုက်မေးအားဖြည့်ရန် ကရင်သောင်းကျန်းသူများက အားထုတ်ကြခြင်းသာဖြစ်၏။ သူတို့လုပ်သော ငြိမ်းချမ်းရေးသည် ဟန်ပြမှုသာဖြစ်ခဲ့သည်။

ထိုသို့ ငြိမ်းချမ်းရေးကာလ သုံးရက်မျှအပစ်အခတ်ရပ်ထားစဉ်က ဖြစ်ရပ်ကလေးတစ်ခုကို ကျွန်တော်သတိရသည်။ ဟိုတုန်းက အသက်ကလည်း ငယ်ငယ်ဆိုတော့ နောက်ကိစ္စတွေဘာမှမတွေ့။ လုပ်ချင်တာကို ထလုပ်လိုက်ခြင်းသာဖြစ်၏။ အသက်ကလေးရင်လာသောအခါ သည်ဖြစ်ရပ်ကလေးကို ပြန်စဉ်းစားမိ၏။ အင်း... ကိုယ်လုပ်ခဲ့တာသေမင်းနှင့် ကစားတာပါပဲလား။

ကရင်သောင်းကျန်းသူများသည် သူတို့စခန်းကို အမြဲတမ်းသံဆွဲကြီးကာသည်။ ယခုစော်ဘွားကြီးကုန်းတိုက်ပွဲတွင်လည်း သူတို့သည် မိမိတို့တပ်စခန်းကို သံဆွဲကြီးများဖြင့် အခိုင်အမာကာသည်။ ညနေနေ့ဝင်ရီတရော ညီအစ်ကိုမသိတသီအချိန်တွင် အင်းစိန်ရှိ သူတို့ဌာနချုပ်မှ ဆက်သားရဲဘော်တစ်ဦးသည် မော်တော်ဆိုင်ကယ်တစ်စီးဖြင့် ကရင်သောင်းကျန်းသူတို့ စခန်းကိုလာမြှုပ်နှံ၏။ ဆက်သားရဲဘော်သည် ညအခါ သူတို့ကော့အင်ဒီတပ်သားများ အသုံးပြုမည့် စကားဝှက်ကို လာပို့ခြင်းဖြစ်သည်။

ညနေတိုင်းပင် ထိုရဲဘော်လာသည်ကို ကျွန်တော်တို့စခန်းချရာ ဓာတ်ကုန်းမြင့်မြင့်ကလေးမှ လှမ်းမြင်ရ သည်။

ထိုကရင်ဆက်သားသည် အဝေးမှ မော်တော်ဆိုင်ကယ်ကို စက်ကုန်ဖွင့်၍ မောင်းလာပြီး သူတို့စခန်းအနီး ကုန်းဆင်းသို့ရောက်သောအခါ မော်တော်ဆိုင်ကယ်ကို စက်ဝိတ်၍ ဖမ်းရိုက်ဝင်လာမြှုပ်နှံသည်။

သည်ရှုခင်းကိုမြင်ရသည်မှာ ကြာပြီ။ တစ်ရက်၊ နှစ်ရက်၊ သုံးရက်၊ မြင်ရဖန်များတော့ ကျွန်တော်စိတ် သည်မရှိမရွံ့ဖြစ်လာသည်။ နဖူးက အမာရွတ်ကလေးကို စမ်းကြည့်မိ၏။ မော်တော်ဆိုင်ကယ်မစီးရသည့်မှာ ကြာပြီ၊ သိပ်စီးချင်နေ၏။ ခုနေ့များ မော်တော်ဆိုင်ကယ်တစ်စီးရရင် ဘယ်လောက်ဟန်ကျမလဲတွေးမိသည်။ ကျွန်တော်ဆန္ဒကို ရဲဘော်တပ်ကြပ်ကြီးရွန်လင်းအား ပြောမိသည်။ သူနှင့်ကျွန်တော်တိုင်ပင်ပြီး ကရင်ဆက်သားထံမှ မော်တော်ဆိုင်ကယ်ကို တိတ်တိတ်လူယူရန် ဆုံးဖြတ်ကြသည်။ ဘယ်လိုလုပ်မှာလဲ...။

တစ်နေ့ညနေတွင် ကျွန်တော်က ခြောက်လုံးပြုစုတစ်လက်၊ ကျွန်တော်ရဲဘော် တပ်ကြပ်ကြီးရွန်လင်းက သစ်သားတုတ်တစ်ချောင်းကိုကိုင်၍ ရန်သူ့သံဆွဲကြီးစခန်းကို ဖောက်ဝင်ကြသည်။ ကျွန်တော်တို့ဝင်ရာလမ်းတွင် မော်တော်ဆိုင်ကယ်တစ်စီးစာမျှ ကျယ်အောင် သံဆွဲကြီးကို ပလာယာဖြင့် ဖြတ်၍ထားခဲ့၏။ သံဆွဲကြီးမှာ နှစ်ထပ်ဆင့်ကာထားရာ နှစ်ထပ်စလုံးကို ဖြတ်ရသည်မှာ လက်ဝင်လှ၏။ ကျွန်တော်တို့ပြုစုထွက်သည့်လမ်းမှာ ညဉ့်အချိန်မှောင်နေမည်ဖြစ်ရာ သံဆွဲကြီးဖောက်ထားသောနေရာများ၌ စက္ကူစုတ်များချထားပြီးခဲဖြင့် ဖိထားခဲ့သည်။ သည်တော့မှ ညဉ့်မှောင်မှောင်တွင် စက္ကူဖြူများက လမ်းပြနိုင်လိမ့်မည်။

ကျွန်တော်တို့သည် သံဆွဲကြီးနှစ်ထပ်ကို အလွယ်တကူဖြတ်ဝင်နိုင်ကြသည်။ သည်ဘက်မှာ ရန်သူအစောင့်မရှိ၊ ကျွန်တော်တို့ကို မမြင်နိုင်။ ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် သူတို့တပ်ဖွဲ့နားခေါ် မလား။ ရွက်ထည်တံကလေးတစ်လုံးရှိသည်။ ကရင်တပ်သားတွေ ဝင်လိုက်ထွက်လိုက်လုပ်နေကြသည်ကို လှမ်းမြင်ရ၏။ သို့သော် တော်တော်ဝေးသည်။

♦ တက္ကသိုလ်စိန်တင် ♦
ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်

အောင်ဆန်းသူရိယတိုက်ချွန်း (၁)

□ တက္ကသိုလ်စိန်တင် □

ချိန်တွင် သဲနှင့်ကုန်း ပက်လိုက်သလားထင်ရအောင် ကျည်ဆန်တွေက ဂျစ်ကားဆီသို့ရောက်လာပြန်၏။ ဗိုလ်မှူးကြီးဟရန်သီယို၏ ခြေထောက်ကို ကျည်ထိ၏။ သို့သော် သိပ်မပြင်းထန်ပါ။ ဂျစ်ကားကမူ ဝိုင်းကြီးပတ်ပတ်ခွဝေဝေနေသည့်နယ် ပတ်ချာလည်သွားနေဆဲ။

ကျည်ဆန်မှန်ပြီး ငုတ်တုတ်အသက်ပျောက်နေပြီဖြစ်သော ဂျစ်ကားဒရိုင်ဘာရဲဘော်ကို ကျွန်တော်အတင်း တွန်းပစ်လိုက်၏။ သူလဲကျသွားတော့မှ ဂျစ်ကားဒရိုင်ဘာရဲဘော်တွင် ဝင်ထိုင်ပြီး ကားကိုမောင်းလာခဲ့သည်။ လီဗာကို လက်မကုန်အောင်နှင်းပြီး ဂျစ်ကားကိုကျည်ကွယ်ဒေသအထိ မောင်းခံရလေသည်။ ထိုအခိုက်တွင် ကျွန်တော်ဘက်ဘက်ခြေသလုံးမှာယူသွား၏။ ကျည်ထိလိုက်ပြီဟု ကျွန်တော်ထင်သည်။ သို့သော်မကြည့်အားသေး။ ကျည်ကွယ်ဒေသရောက်၍ ခြေထောက်ကိုငုံကြည့်လိုက်တော့ ခြေထောက်မှာဘာဒဏ်ရာမှမရှိ။ သွေးမထွက်၊ ခြေသလုံးကမူ ခပ်ပူပူခင်းရ၏။ ထို့ကြောင့် ခြေပတ်ကိုဖြည့်ကြည့်လိုက်တော့ ရှိင်ဖယ်ကျည်ဆန်တစ်တောင့်က ကျွန်တော်ခြေသလုံးကိုလာထိကြောင်း သိရလေသည်။ ကျည်ဆန်မှာ အတော်ဝေးဝေးမှ လာရဟန်ရှိ၏။ အရှိန်က မပြင်းတော့ခံထိပုံမသည့် ကျွန်တော်ခြေပတ်နှင့် ခြေအိတ်ကြားထဲတွင် ဝင်ခိုနေသည်။ ခြေသလုံးသားအထိ ကျည်ဆန်က မတိုးနိုင်သည်ကိုပင် ပစ်တဲ့လူကို ကျေးဇူးတင်ရပေဦးတော့မည်။

ကျွန်တော်သည် ခြေပတ်ကြားထဲမှ ကျည်ဆန်ထိပ်ဖူးကိုယူ၍ လွှင့်ပစ်လိုက်ရင်းပြေးမိသည်။ ဪ... သေနေစေမှ သေတယ်ဆိုတာဟုတ်မှာပါပဲ။ သေနေစေမှတော့ ကျွန်တော်မှာဘေးမရှိ။ ဆူးမငြိ၊ ဟိုဘက်က ပစ်တဲ့လူကိုတော့ ပြောလိုက်ချင်ပါသေးချဲ့။ “ကိုယ့်လူရေ... မင်းပစ်တဲ့ကျည်ဆန်က ငါ့ခြေအိတ်ကိုတောင် ပေါက်အောင်မတိုးနိုင်မှာဘူးကွာ”ဟု။

သည်နောက်တော့ အစိုးရနှင့် ကော့အင်ဒီအိုခေါင်းဆောင်များ ငြိမ်း

စာမျက်နှာ(၁၇)မှအသက်... ဗာမရာအေ နှုတ်မဆက်ဘဲ ထွက်ခွာသွားသူ

ဒရမ်ခွဲ(မြစ်ကြီးနား)

“ညီမလေး အားတင်းထားနော်၊ အစ်ကိုတို့ သန်ဘက်ခါဆို ဆေးရုံရောက်ပြီ”ဟု ညီမဖြစ်သူ ဇယ်နော့ကို အားတက်သရော အားပေးစကား ဆိုနေသော်လည်း ညီမဖြစ်သူမှာ တုတ်တုတ်မျှမလှုပ်။ ဇယ်လွမ်း စိုးရိမ်တကြီးနှင့်ညီမဖြစ်သူကို သေသေချာချာစမ်းကြည့်သည်။ အသက်မရှိတော့။ ဇယ်နော့တစ်ယောက် သူမချစ်သောမိဘ၊ အစ်ကိုနှင့်မောင်၊ ဧည့်သည်များချင်း သူ ငယ်ချင်း လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များ သူမ၏ ချစ်တပည့်လေးတွေနှင့် သူတို့၏ မိဘရွာသူရွာသားများ အရာအားလုံးကို စွန့်ခွာသွားလေပြီ...။

... တို့ အားလုံး အားလုံးကို ကျောခိုင်းထွက်သွားလေပြီ။

“ညီမလေး... အမေ့အမေ့ကို အစ်ကိုဘယ်လိုပြန်ပြောရမလဲ။ ညီမလေးအဖြစ်က ဆိုးလှချည်လား ညီမလေးရယ်”

သူ၏တစ်ဦးတည်းသော အချစ်ဆုံးညီမသည် ဤသို့ မိဘဆွေမျိုးဥတုကင်းသည့် ဝေဒီခေါင်များ ဒေသတွင် ဆုံးပါးသွားပြီဆိုသည့် အသိကြောင့် ဇယ်လွမ်းယောက်ျားတန်ဖိုး ရှိကြီးတင်ငိုမိသည်။ ထိုအတူ

သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ ဆရာမရွယ်အိန်လည်း သည်မျှဝေးလံသည့် တောင်ပေါ်ခရီးကို အတူတကွတက်လာသည့် သူငယ်ချင်းလုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် ဆုံးရှုံးလိုက်ရ၍ ယူကျွေးမရင့်ကြွေးသည်။ ရှင်ခေါင်ရွာခံများမှာလည်း စိတ်မကောင်း၊ ရွာလူကြီးများက ချက်ချင်းပင်ခါးရွာတွင် ချန်နေသော ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးနှင့် ဖန်တုံရွာသားများထံ အကြောင်းကြားပေးသည်။ သူတို့လည်းသတင်းကြားသည်နှင့် ချက်ချင်းကားနှင့် လိုက်လာကြသည်။ သူတို့ရင်သွေးကလေးတွေအတွက် မှော်လင့်အားထားရာ မီးအိမ်ရှင်ကိုဆုံးရှုံးလိုက်ရပြီဆိုသည့်အသိနှင့် ဝမ်းနည်း၍မဆုံး။ နောက်နေ့တွင် ဇယ်နော့၏အသက်ကိစ္စအဝဝကို ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးက ရွာခံလူကြီး မိဘများနှင့် ရှင်ခေါင်ရွာနေပြည်သူ့စစ်အဖွဲ့ဝင်များနှင့် တိုင်ပင်သည်။ ဝတ်ပြုဆုတောင်းခြင်းကအစ ချက်ပြုတ်ကျွေးမွေးဧည့်ခံခြင်း အလယ်၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းအဆုံး လစ်ဟာမှုမရှိအောင် စီစဉ်ပေးကြသည်။ အောက်တို ဘာ ၃၀ရက်နေ့တွင် ဇယ်နော့အတွက် ခရစ်ယာန်ထုံးစံအရ ဝတ်ပြုဆုတောင်းပွဲကို ပင့်ဖိတ်ထားသောသင်း အုပ်ဆရာတစ်ဦးမှ ဦးဆောင်ပြု

လုပ်သည်။ ပြီးလျှင် ရှင်ခေါင်ရွာမှ တစ်မိုင်ခန့်ဝေးသော ရွာသင်္ချိုင်းသို့ ဇယ်နော့၏ နောက်ဆုံးခရီးကို လိုက်ပါပို့ဆောင်ကြသည်။ သင်္ချိုင်းရောက်သည်နှင့် တစ်မိုင်သင်းအုပ်ဆရာမှ ဆုတောင်းအပြီး ဇယ်နော့၏ရုပ်အလောင်းကို ခြေမြှုပ်သင်္ချိုင်း လိုက်ကြသည်။ ဇယ်နော့ကား သူတတ်ထားသည့် ပညာဖြင့် ဝေးလံခေါင်းပါးသည့် သွေးချင်းတို့၏မြေတွင် ပညာရေးတာဝန်ကို သယ်ပိုးထမ်းဆောင်ရင်း ခေါင်းချသွားလေပြီ။ ကျန်ရစ်သူများမှာ အိုခြင်းနာခြင်းကင်းသည့်ပျော်ရွှင်ငြိမ်းချမ်းသော ကောင်းကင်ရွှေပြည်တွင် ဇယ်နော့၏ ဝိညာဉ်နားခိုနိုင်ပါစေလို အထပ်ထပ်အခါခါ ဆုတောင်းနေမည်သာ။

သတ္တဝါတို့သည် မိမိသင်္ချိုင်းခိုရာသို့ ရောက်အောင်သွားကြသည်ဆိုသည့် တရားသဘောအတိုင်းပင် ဇယ်နော့သည်လည်း သူခေါင်းချမည့်နေရာသို့ ခက်ခဲပင်ပန်းစွာသွားရောက်ခဲ့လေသည်ဟူ၍သာ။ (၂၈-၁၀-၂၀၁၈ရက် ညနေ ၅:၃၀ တွင် မွန်မြတ်သည့် နိုင်ငံတာဝန်ထမ်းဆောင်ရင်း တိမ်းပါးသွားသော ဆရာမ ဒေါ်လည်ဇယ်နော့ကို ဂုဏ်ပြုလျက်။)

ခက်ဆစ်လင်း(ပြည်)

စာမျက်နှာ (၂၀) သို့

ဘဝသံသရာ

Life Cycle of Rebirths

တင်ထွန်း(မန္တလေး)

ယခင်တစ်ပတ်မှအဆက်

ဗုဒ္ဓေါဒိဇနာ လိုက်ဂူ

အောင်ပန်းမှ ဟဲဟဲသို့ မရောက်မီခြောက်မိုင်ခန့်အလို ကားလမ်းလက်ဝဲဘက်တွင် သီခေါင်တောင်ခြေမှ ပေသုံးရာခန့်အမြင့်၌ ဗုဒ္ဓေါဒိဇနာလိုက်ဂူတည်ရှိသည်။ လိုက်ဂူအတွင်းတွင် စေတီငယ် တစ်ဆူကို ၁၉၉၁ ခုနှစ်၌ တည်ထားသည်။ ၁၉၉၇ ခုနှစ်တွင်ခေါက်တာတင်သိန်းနှင့်အဖွဲ့အစည်းတော်ကြီးတို့ကလက်ထပ်ကာ ဘုရားတော်ကို ထူထောင်ခဲ့သည်။ တောကြီး၊ ပြောင်၊ တောနား၊ စိုင်း၊ သမင်၊ ချေ၊ တောင်ဆိတ်စသည်တို့၏ အစိုး၊ သွားနှင့် ဦးချိုများအပြင် ကျောက်လက်နက်များ၊ ကျောက်ကွင်းများနှင့် ကုန်ကြမ်း ကျောက်လုံးများကို တွေ့ရှိရသည်။ အောက်မေးရိုးနှင့် အထက်မေးရိုးအပိုင်းအစများကို ပူးတွဲလျက် တူးဖော်ရရှိသည်။ အောက်မေးရိုးတွင် ရွှေအံသွားအမှတ် ၄ နှင့် အံသွားအမှတ် ၁၊ အထက်မေးရိုးတွင် ရွှေအံသွား အမှတ် ၃၊ ၄ နှင့် အံသွားအမှတ် ၁ ပါရှိသည်။ ရွှေအံသွားအမှတ် ၃ နှစ်ဆောင်းကို ကြွေကျလျက် တွေ့ရသည်။ သွားများမှာ အရွယ်အစား သေးငယ်သဖြင့် ကျောက်ခေတ်လူသားမှာ အမျိုးသမီးဖြစ်သည်။ သွား များ၏ ကြိတ်ဝါးရာမျက်နှာပြင် ငွေပွန်းတီးမှုအရ အသက် ၅၀-၆၀ နှစ်ကြားခန့်မှန်းသည်။

ဗုဒ္ဓေါဒိဇနာလိုက်ဂူ၊ မြင်းမထီလိုက်ဂူ၊ ဖယ်ခုံလိုက်ဂူနှင့် မိုးမြိုလိုက်ဂူတို့မှ ကျောက်ခေတ် လူသားများကို ဆက်စပ်နှိုင်းယှဉ်မှုအရ လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း ၆၀၀၀ မှ ၄၀၀၀ ခန့်အတွင်း ကျောက်ခေတ်

သစ်ကာလဟု ခန့်မှန်းသည်။

ကြာတန်း ကြမ်းတာ အစစ်ပါ တစ်သောင်းကျပ်တန် ငွေစက္ကူ မြန်မာနိုင်ငံသားတို့အဖို့ ပြည်တွင်းပြည်ပတွင် ကာယဉာဏဖြင့် ခိုးသားစွာ ဝင်ငွေရှာနေချိန်တွင် အဖျက်အမှောင့် ငွေစက္ကူအတွက် ဝင်ရောက်လာသည်။ ငွေစက္ကူအတုပြုလုပ်သူ အရင်းအမြစ်ကို လျင်မြန်စွာဖော်ထုတ်ရမည်။ နိုင်ငံသားဖြစ်စေ၊ နိုင်ငံခြားသားဖြစ်စေ ငွေစက္ကူအတုပြုလုပ်သူ မှန်သမျှကို ဥပဒေအရ ထိရောက်စွာအရေးယူရမည်။ သက်ငယ်မှုဒီဒီမိုကရေစီ ဖြစ်သည်။ ပြည်သူ့ရွေးချယ်ထောက်ခံတင်မြှောက်သော ပြည်သူ့ဒီမိုကရေစီ အစိုးရကို သက်တမ်းနုစဉ် မြန်မာနိုင်ငံနှင့်နိုင်ငံသားတို့၏ အကျိုးစီးပွားကိုတိုက်ခိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ နိုင်ငံသား စောက်ဖျက်သူများက ပြည်တွင်းပြည်ပ နည်းပညာအရ ပူးပေါင်းတိုက် ခိုက်ခြင်းဖြစ်သည်ကို သတိပြုစေလိုသည်။ ပြည်သူ့အစိုးရက ပြည်သူများကို ငွေစက္ကူအတု များနှင့်ပတ်သက်၍ အသိပညာပေးကြောငြာနေသည်ကိုလည်း တွေ့မြင်ကြားသိရသည်။

“တစ်သောင်းတန်ကို အတုအစစ်ခွဲဖို့ ဗဟိုဘဏ်က ထုတ်ထားတဲ့ အချက်တွေကများတယ်။ သာမန်လူတွေအနေနဲ့ တစ်သောင်းတန်ကို အတုအစစ်ခွဲဖို့ဆိုရင် ဘေးတန်းမှာ ကြာပန်းလိုပိုး အရှည်ပြား လေးပါတယ်။ ကိုင်ကြည့်လိုက်တာနဲ့ ကြမ်းနေရင် အစစ်၊ ချောနေရင် အတုပဲ။ ကျန်တာတွေစစ်ဖို့ကြာတယ်”ဟု CBဘဏ်အကြံပေးအရာရှိ ဦးမေမြင့် က ကျပ်တစ်သောင်းတန်ကို အလွယ်တကူခွဲခြားနိုင်မည်အချက်အား ပြော

ပြသည်။ ကြာတန်း ကြမ်းတာ တစ်သောင်းတန် ငွေစက္ကူအစစ်ပါဟု သိရှိရသည်။

“ကြာတန်း ကြမ်းတာ အစစ်ပါ” ဆိုသည်မှာ တစ်သောင်းကျပ်တန် ငွေစက္ကူသာလျှင် မဟုတ်ပါ။ ရှမ်းပြည်တောင်ပိုင်း ဘဝသံသရာတံတားကလည်း အကွေ့အကောက် အတက်အဆင်း ကြမ်း လှသည်။ မြန်မာနိုင်ငံနှင့် နိုင်ငံသားတို့၏ ဘဝသံသရာကား ပိုမိုခက်ထန် ကြမ်းတမ်းလှသည်။ အစစ်မှ တက်ယုံ အစစ်အမှန်ပါ။ ဒီမိုကရေစီ အစစ်အမှန်ရဖို့ ပြည်သူတွေ ပညာတို့ဖို့ လိုအပ်သည်။ ငြိမ်းချမ်းရေး လမ်းကို ပြောတန်းစွာ လျှောက်လှမ်းကြပါစို့။

တင်ထွန်း(မန္တလေး)

စာမျက်နှာ (၅) မှ အဆက် ... လော့ဒ်ဒ်ဒ်ဒ် (သို့မဟုတ်) မြန်မာပြည်အား ဗြိတိသျှအင်ပါယာအတွင်း သွတ်သွင်းခဲ့သူ ... မောင်ဖြူစင်(ကော့မူး)

မန္တလေးရောက် ဒပ်ဖရင်ကို ခမ်းနားကြီးကျယ်စွာ ဂုဏ်ပြုအမြောက် ၁၃ချက် ပစ်ဖောက်ကြိုဆိုပါတယ်။ တွေ့သင့်တွေ့ထိုက်သူ တွေ့လိုသူတွေနဲ့ တွေ့ဆုံခဲ့ပြီး မြန်မာဝန်ကြီးမှူးမတ်တွေရဲ့ တင်သွင်းလွှာကို ပယ်ချခဲ့ပါတယ်။ ၁၃၊ ဖေဖော်ဝါရီ၊ ၁၈၈၆မှာ အထက်မြန်မာပြည်ကို ဗြိတိသျှ အရာရှိတွေနဲ့ တိုက်ရိုက်အုပ်ချုပ်တဲ့စနစ်ကျင့်သုံးဖို့ ဗြိတိသျှအစိုးရ အိန္ဒိယနိုင်ငံဆိုင်ရာ အတွင်းဝန်ထံ ကြေးနန်းနဲ့အမိန့်တောင်းခံပါတယ်။ ၁၇၊ ဖေဖော်ဝါရီ၊ ၁၈၈၆ မှာ လော့ဒ်ဒ်ဒ်ဒ်က အထက်မြန်မာပြည်ကို ဗြိတိသျှအစိုးရ အရာရှိတွေနဲ့ တိုက်ရိုက်အုပ်ချုပ်မည်ဖြစ်ကြောင်း ယတိပြတ်ချမှတ်တယ်။ ၁၈၊ ဖေဖော်ဝါရီ၊ ၁၈၈၆မှာ အိန္ဒိယဘုရင်ခံချုပ် လော့ဒ်ဒ်ဒ်ဒ် မန္တလေးမှ ပြန်လည်ထွက်ခွာပါတယ်။

လော့ဒ်ဒ်ဒ်ဒ်က သင်္ဘောပေါ်တက်ခါနီး မြန်မာဝန်ကြီးမှူးမတ်ဟောင်းတွေကို တွေ့ဆုံနှုတ်ဆက် မိန့်ခွန်းပြောရာတွင် မြန်မာဝန်ကြီးမှူးမတ်ဟောင်းတွေရဲ့ အတွေ့အကြုံဗဟုသုတတွေနဲ့ ကျရောက်လာတဲ့ အခြေအနေသစ်မှာ ဗြိတိသျှအစိုးရကို အကူအညီပေးပြီး အရှင်သခင်သစ်ရဲ့ အမှုတော်ကို သစ္စာရှိစွာပုဂ္ဂိုလ် စွာထမ်းဆောင်ပေးကြဖို့ ထည့်သွင်းပြောကြားခဲ့ပါသေးတယ်။ အိန္ဒိယဘုရင်ခံချုပ် လော့ဒ်ဒ်ဒ်ဒ် ပြန်ကြားချက်အရ ၃၊ မတ်၊ ၁၈၈၆မှာ ဗြိတိသျှမြန်မာပြည်မဟာဝန်ရင်တော်မင်းကြီးဘားနစ်က အထက်မြန်မာနိုင်ငံကို ဗြိတိသျှစောရီအရှင်ဘုရင်မပိုင် နိုင်ငံတော်တွေနဲ့ အမြဲပေါင်းစည်းထားဖို့ ဗြိတိသျှ အရာရှိတို့က တိုက်ရိုက်အုပ်ချုပ်သွားမည်ဖြစ်ကြောင်း အမိန့်ထုတ်ပြန်ခဲ့ပါတယ်။ ထိုကြေညာချက်ကြောင့် မြန်မာတစ်ပြည်လုံး သူ့ကျွန်ဘဝကျ ရောက်ခဲ့ရပါတယ်။ လော့ဒ်ဒ်ဒ်ဒ်က ၁၁၊ ဒီဇင်ဘာ၊ ၁၈၈၈တွင် အိန္ဒိယဘုရင်ခံချုပ် ရာထူးကို လော့ဒ်လင်းစခေါင်းသို့လွှဲပြောင်းပေးပြီး အငြိမ်းစားယူခဲ့ပါတယ်။ ရာထူးမလွှဲပြောင်းမီ စက်တင်ဘာလတွင် မြို့စားဘွဲ့ခံယူရန် မြန်မာပြည်မှ မြို့ တစ်မြို့ကို ရွေးချယ်ခွင့်ရလေရာ အင်းဝမြို့ကို ရွေးခဲ့ပါတယ်။ ထို့ကြောင့် (Marquis of Dufferin and Ava) ဖြစ်လာခဲ့ပါတယ်။ မန္တလေးနန်းတော်ဝင်းကိုလည်း ဖို့ဒပ်ဖရင်ဟု အမည်သတ်မှတ်ခဲ့ပါတယ်။ လော့ဒ်ဒ်ဒ်ဒ်ကို ဂုဏ်ပြုတဲ့အနေနဲ့ ရွေးကဗဟိုအမျိုးသမီးဆေးရုံကြီးကို ဒပ်ဖရင်ဆေးရုံဟု ခေါ်တွင်ခဲ့ပါတယ်။ မြန်မာနိုင်ငံကို ဗြိတိသျှအင်ပါယာအတွင်း သွတ်သွင်းခဲ့သူ အိန္ဒိယဘုရင်ခံချုပ် လော့ဒ်ဒ်ဒ်ဒ်ဟာ အသက်၇၆နှစ်အရွယ် ၁၂၊ ဖေဖော်ဝါရီ၊ ၁၉၀၂တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့ပါတယ်။ ခရစ်နှစ်သစ်ရောက်တိုင်း အတိတ် သမိုင်းက မြန်မာတွေရဲ့ ချွတ်ယွင်းမှုအထွေထွေကြောင့် သူ့ကျွန်ဘရောက်ခဲ့ရပုံများကို သမိုင်းသင်ခန်းစာယူရင်း နှစ်သစ်ကစလို့ စည်းလုံးညီညွတ်ဖို့ ပြီးတိုးတက်တဲ့ မြန်မာနိုင်ငံတော်ကြီးဖြစ်အောင် တတ်စွမ်းရာဖြင့် ဆောင်ရွက်ကြဖို့ မြန်မာတစ်မျိုးသားလုံးမှာတာဝန်ရှိကြောင်း တွေးဆတင်ပြလိုက် ရပါတယ်။

ကိုးကား

- ၁။ နယ်လှည့်ရာဇဝင် - ဒေါက်တာသန်းထွန်း
- ၂။ နိုင်ငံသမိုင်းသုတေသနစာစောင် ၃
- ၃။ နိုင်ငံသမိုင်းသုတေသနစာစောင် ၄

မောင်ဖြူစင်(ကော့မူး)

စာမျက်နှာ (၁၉) မှ အဆက် ... AA အောက်တန်းကျမှူးများနှင့် ... ခက်ဆစ်လင်း(ပြည်)

ဤသည်ကို ပိုမိုပိုင်ရှင်က သူလိုရာဆွဲယူကောက်နုတ်ပြီး ရည်ရွယ်ချက်ရှိရှိ လူမျိုးရေးမှိုင်းတိုက်ခိုင်းသောဖြစ်ပါသည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် လူမျိုးရေးခွဲခြားမှုများ ဖြင့်ရခိုင်လှတဲ့အားအသုံးချခြင်းသာဖြစ်ပါ၏။ ဆိုရလျှင် သူ့ခိုက်လုပြန် ဟစ်ခြင်းသာဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့ဆိုသဖြင့် ရခိုင်လူထုကိုတော်တော်သတ် ချီကြပေလိမ့်ဦးမည်။ အမှန်က လူမျိုးရေး မှိုင်းတီးအောင်မှိုင်းတိုက်နေသူများကိုသာ ရည်ညွှန်းရခြင်းဖြစ်ပြီး ညီနောင်သားချင်းများအား လူမျိုးရေးမှိုင်းမမိကြစေရန်အတွက်မေတ္တာဖြင့်သတိပေးရခြင်းသာဖြစ်ပါသည်။မည်သူ့မည်သည့်အဖွဲ့အစည်းကမည်မျှအထိအောက်တန်းကျသည်ကို အချိန်တန်လျှင်မျက်ဝါးထင်ထင်မြင်တွေ့ကြမည်သာဖြစ်ပါသည်။

ယခုပင် AA အကြမ်းဖက် အဖွဲ့၏အောက်တန်းကျမှုကို တွေ့ ခဲ့ရပြီလည်ဖြစ်ပေသည်။ ၄. ၁. ၂၀၁၉ (လွတ်လပ်ရေးနေ့) ကဖြစ်၏။ ထိုနေ့နံနက် ၆ နာရီ မိနစ် ၃၀ အချိန်တွင် ဒေသခံတိုင်းရင်းသားကျေးရွာများ၏ လုံခြုံရေးတရားဥပဒေမှိုင်းမှိုင်းနှင့်ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးကို တာဝန်ယူဖော်ဆောင်နေသည့် ဘူးသီးတောင်မြို့နယ်အတွင်းမှ ရဲကင်းစခန်းလေးခုအား AA အကြမ်းဖက်သောင်းကျန်းသူအဖွဲ့က အင်အားအလုံးအရင်းဖြင့်တစ်ပြိုင်နက်ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ခိုးနင်းခဲ့ကြပေသည်။ အကြောင်းမဲ့သက်သက်ယုတ်မာမှုသာဖြစ်ပါ၏။နယ်မြေမငြိမ်မသက်ဖြစ်အောင် တစ်ဖက်ယုတ်မာခြင်းသာဖြစ်ပေသည်။ ထို့ဖြစ်စဉ်အတွင်းတွင် ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်

၁၃ဦးကျဆုံးခဲ့ပြီး ကိုးဦးဒဏ်ရာရရှိခဲ့သည့်အပြင် ရဲတပ်ဖွဲ့ပိုင်လက်နက်များလည်း ယူဆောင်သွားခြင်းခံခဲ့ရပေသည်။ ရဲကင်းစခန်းများလည်း ကျည်ဆန်ရာဇဝေဖြင့် ပျက်စီးဆုံးရှုံးခဲ့ရပေသည်။ ဤသည် ကိုကြည့်ရုံဖြင့် AA၏အောက်တန်းကျမှုကို မြင်သာမည်ဖြစ်ပါသည်။ ဘင်္ဂါလီများ၏လုပ်ရပ်အတိုင်း တစ်သွေမတိမ်းလုပ်ဆောင်ခဲ့ကြသည့်အတွက် စင်စစ် AA ကိုလည်း အယုတ်တမာအကြမ်းဖက်အဖွဲ့အစည်းအဖြစ် သာသတ်မှတ်ရမည်ဖြစ်ပါသည်။ ဤသည်ကိုပင် ထိုအောက်တန်းစားအဖွဲ့ဘက်မှ နာနေမည်ဆိုလျှင်တော့ ဦးနောက်နှင့်နုလုံးသားမဲ့ရာ ကျလွန်းမည် သာဖြစ်ပါသည်။ စင်စစ် ထို AA ဟူသောအဖွဲ့အစည်းသည် လက်နက်ဖြင့်အကြမ်းဖက်မှုများပြု လုပ်နေသည့်အပြင် လူမျိုးရေးမှိုင်းတီးနေပါ ၁ များမြန်ခြင်းဖြင့်လည်းတစ်ဖက်မှိုင်းတိုက်ခြင်းဖြင့်ရခိုင်လှတဲ့အားအသုံးချ နေလျက်ရှိကြောင်းမှာ သိသာထင်ရှားလွန်းပါပေသည်။

ထိုအခါ ထိလွယ်ရှလွယ်သည့်လူမျိုးရေးမှိုင်းအတွင်းတွင် ရခိုင်တိုင်းရင်းသားတချို့နစ်မြုပ်၍ သွားကြပါတော့သည်။ဤဆောင်းပါးအစမှ အကြောင်းအရာအားကြည့်ရုံဖြင့်လည်း သိရှိနားလည်နိုင်လိမ့်မည်ဖြစ်ပါသည်။ ဤသည်ကို ရခိုင်တိုင်းရင်းသားများ(ညီနောင်သားချင်းများ)အထူးသတိပြုလိုပါသည်။ ယခု နယ်မြေမငြိမ်မသက်ဖြစ်သည့်အခါ ဒုက္ခများအားနဖူးတွေ့ဒုက္ခတွေ့ရခိုင်နေရသူများမှာ ဒေသခံတိုင်းရင်းသားများသာဖြစ်ကြပါပေသည်။ နယ်မြေမငြိမ်မသက်ဖြစ်အောင် ကြံဆောင်ကြသောသူ

များမှာ အကြောင်းမဲ့သက်သက် အကြမ်းဖက်မှုများအား အောက်တန်းကျရွာကျွန်းလွန်ခဲ့သည့် ဘင်္ဂါလီများနှင့်အလားသဏ္ဌာန်တူသော AA လက်နက်ကိုင်အကြမ်းဖက်သောင်းကျန်းသူများသာဖြစ်ပါပေသည်။ ထို့ကြောင့် AAနှင့်အပေါင်းအပါများသည်သာ လူမျိုးရေးမှိုင်းတီးအောင်ဖန်တီးပြီး ပြည်ထောင်စုပြိုကွဲအောင် အနုနည်း၊ အကြမ်းနည်းအစုံဖြင့် ကြံစည် လုပ်ဆောင်နေကြသောအဓိကလက်သည်တရားခံများသာဖြစ်ပါကြောင်း ရခိုင်လူထု (ညီနောင်သားချင်းများ) မှအစပြု၍ နိုင်ငံသူနိုင်ငံသားတိုင်း ပီပြင်ပြတ်သားစွာသိမြင်နိုင်စေရန်အတွက်ရေးသားတင်ပြလိုက်ရခြင်းဖြစ်ပါပေတော့သည်။

ခက်ဆစ်လင်း (ပြည်)

ပြင်ဆင်ဖတ်ရှုပေးပါရန်

၂၀၁၂.၂.၂၀၁၈ ရက်နေ့ထုတ် သုရိယနေဝန်းရာနယ် အတွဲ (၁) ၊ အမှတ် (၂၃၀)တွင် ဆောင်းပါးရှင် မိုးတိန်(သုရိယနေဝန်း) ရေးသားခဲ့သော “မဆုံးသောစစ်ပွဲတက် နောက်ကျသော ငြိမ်းချမ်းရေးက ပိုကောင်း ၏” ဆောင်းပါးပါ ကော်လံ (၅)၊ စာကြောင်းရေ (၅) တွင် “ယခုနှစ် ၂၀၁၈ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလထဲတွင် AA နှင့် တပ်မတော်ကြား တိုက်ပွဲများမှာ ချင်းပြည်နယ်၊ ကန်ပက်လက်၊ ရခိုင်ပြည်နယ်၊ ပလက်ဝ” ဟု မှားယွင်းစွာ ဖော်ပြခဲ့ပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ “ယခုနှစ် ၂၀၁၈ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလထဲတွင် AA နှင့်တပ်မတော်ကြား တိုက်ပွဲများမှာ ချင်းပြည်နယ်၊ ကန်ပက်လက်၊ ပလက်ဝ” ဟူ၍ ပြင်ဆင်ဖတ်ရှုပေးပါရန်။

ဗုဒ္ဓ

ဓမ္မ

သံဃာ

စနေနေ့တိုင်းထုတ်ဝေသည်

THE SUN RAYS

Vol.1 No.232 WEEKLY NEWS JOURNAL 12th January 2019

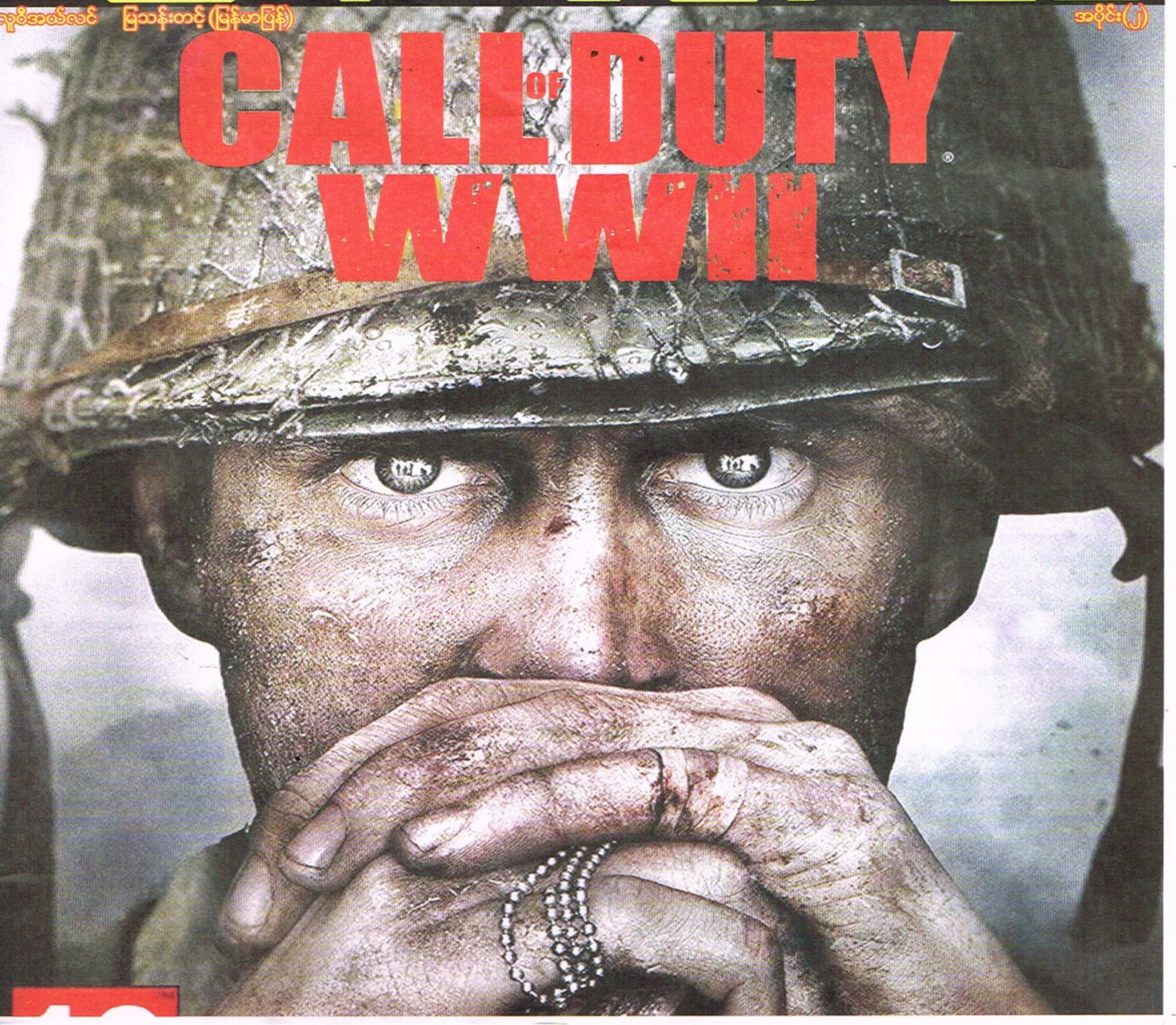

The Longest War

အကြာဆုံးစစ်ပွဲ ဖြန့်ဟပြည်

ရုတ်အော်လင် မြသန်းတင့် (မြန်မာပြန်) အပိုင်း (၂)

CALL OF DUTY WWII

UN Migration Pact ရဲ့နောက်ကွယ်

ထိုထိုကျော်ငြိမ်း

George Soros ဦးဆောင်သော Alexander Soros နှင့် နိုင်ငံတော်အကျိုးစီးပွားရှင်အောင်ဆန်းစုကြည်တို့လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်နေကြပုံ။ (အလယ်မှရပ်နေသောသူမှာ George Soros ဖြစ်သည်)

George Soros နှင့် ဘဝါလီရွှေမောင်တို့အတူတူ ဖြစ်ပုံ။

Global Pact ဂျီအမ်ပီကွပ်ကဲချက်က ဘာလဲ ?

Global Pact ရဲ့အဓိကရည်ရွယ်ချက်က လောလောဆယ် အကျိုးအတွက် မဟုတ်ရပါ။

Global Pact ရဲ့ရည်ရွယ်ချက်က သမ္မတ TRUMP အလွန် ဒီမိုကရက်တွေ အာဏာပြန်ရရင် ပုံစံဖို့ ရည်ရွယ်တာပါ။ ကောင်းပြီ၊ ဒီမိုကရက်တွေရဲ့ အဓိကဦးတည်ချက်က ဘာလဲ ?

အမေရိကားက ဒီမိုကရက်တွေနဲ့ ကမ္ဘာလစ်ဘရယ်တွေနဲ့ ဦးတည်ချက်က ယနေ့ ကမ္ဘာအခြေအနေအရ ဘာအဓိပ္ပာယ်မှ မရှိတော့ပါဘူး။ သူတို့က ကုလသမဂ္ဂနဲ့ ဥရောပသမဂ္ဂ(အီးယူ)တို့ကို အနှစ် (၃၀) မက အုပ်စီးထားနိုင်ခဲ့ကြတယ်။

သူတို့က Supra National Organizations လို့ခေါ်တဲ့ ဒီအဖွဲ့အစည်းနှစ်ခုကို မောင်ပိုင်စီးပြီးတဲ့နောက်မှာ အာဏာရှင် လာကြပါတယ်။

သူတို့က ကမ္ဘာကြီးမှာ လစ်ဘရယ်တွေ ဆက်တိုက်ဆက်တိုက်အနိုင်ရပြီးတဲ့နောက် ဆိုရှယ်လစ်ဘရယ် ပေါ်လစီတွေကို ကုလသမဂ္ဂနဲ့ အီးယူတွေကတစ်ဆင့် Liberal Values လို့ခေါ်တဲ့ လစ်ဘရယ်မူဝါဒတွေကို ကမ္ဘာကို ပြန့်ပွားစေမယ်။ အီးယူမှာပါဝင်တဲ့နိုင်ငံတွေဟာ Sovereign Rights လို့ခေါ်တဲ့ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံရဲ့ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်အာဏာတွေကို အီးယူရဲ့ လိုက်နာရမယ့်စည်းကမ်းတွေနဲ့ ထိန်းချုပ်လာနိုင်ခဲ့တာမို့ ဒီပုံသဏ္ဌာန်ကို အကုသုပ္ပာယ် ကုလသမဂ္ဂကနေတစ်ဆင့် တစ်ကမ္ဘာလုံး လိုက်နာရမယ့် စည်းမျဉ်းတွေထုတ်ပြီး ကမ္ဘာကြီးကို ဖိနှိပ်ကြည့်ကြတဲ့အကြံအစည်ပါ။ တစ်နည်းအားဖြင့် စိတ်ကူးယဉ်မှုပါ။

ဒါကို Global Governance ကမ္ဘာအစိုးရလို့ သတ်မှတ်ကြပါတယ်။ သူတို့လိုချင်တာက ကမ္ဘာအစိုးရ (Global Governance) ပါ။ ဒါကြောင့် သူတို့ (CDU) ရဲ့ခေါင်းဆောင်အဖြစ် ဆက်တာဝန်မယူဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တဲ့ မာကယ် (Merkel) က 'နိုင်ငံတွေဟာ သူတို့ရဲ့ အချုပ်အခြာ အာဏာပိုင်မှုကိုခွင့်ပြုရမယ်မဟုတ်။ ဝန်ခံသွင်းပြန်ဆင်ထားကြပါလို့ ပေါ်ပေါ်တင်တင် ပြောလာရဲ့လား' ဟုဆိုပါတယ်။

သူက ဂျာမနီပြည်သူတွေရဲ့ အမတ်မာန်ရှတာကိုခံရလို့ သူတို့ ငြိမ်းချမ်းရေးကောင်စီမှာ အမှန်ရင်ဆိုင်ခဲ့ရတာမို့ နောက်ထပ်ရွေးကောက်ပွဲနဲ့ ရင်ဆိုင်ရတော့ လို့ ပါတီခေါင်းဆောင်နေရာက ဖယ်ပေးလိုက်ရတာကို မေ့သွားပုံရပါတယ်။

ဒီနေရာမှာ စာဖတ်သူတွေကိုနားလည်စေချင်တာက ဥရောပသမဂ္ဂခေါင်းဆောင်တွေက တကယ်တော့ United States of Europe ဆိုတဲ့အတွေး ရှိကြပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီလို United States of Europe လုပ်ခဲ့ရင် လက်ရှိ ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရှိတဲ့နိုင်ငံတွေဟာ ပြည်နယ်အဆင့် သို့မဟုတ် ကွဲပြားသော မူဝါဒတွေကို မလိုလားတဲ့အတွက် ဥရောပနိုင်ငံတစ်ခုအနေနဲ့မရနိုင်တော့ဘဲ Common Wealth လို့ခေါ်တဲ့ နိုင်ငံအများစုပေါင်းသဘောတူတည်ရှိမှုအဆင့်မှာပဲ တည်ရှိနေကြတာပါ။

ဥရောပနိုင်ငံတွေ အထက်မှာ EU Council နဲ့ EU Commission ဆိုတာရှိပြန်တယ်။ EU Council ဆိုတာကတော့ နိုင်ငံတိုင်းက အကြီးအကဲ ဆိုမဟုတ်

အစိုးရအကြီးအကဲတွေနဲ့ EU Council President ပါဝင်ကြပါတယ်။ သမ္မတနိုင်ငံဆိုရင် ရာထူးရော အာဏာပါ သမ္မတဆိုတာ ရှိပါတယ်။ ပါလီမန်ဒီမိုကရေစီစနစ်ဆိုရင် ဝန်ကြီးချုပ်သည် အစိုးရအကြီးအကဲ လာပြန်ကြပါတယ်။ တစ်နည်းအားဖြင့် အမေရိကန်လို သမ္မတတစ်ဦးထဲရှိရမယ့်အစား သမ္မဂ္ဂဖြစ်တဲ့အတွက် အကြီးအကဲ (၂၈) ဦး အပေါင်း EU သမ္မတက စုပေါင်းဆုံးဖြတ်ကြရတဲ့အဖြစ်ပါ။ ဒါထက်ပိုရှုပ်စေတာကတော့ EU Commission ဆိုတာရှိလာပြန်တယ်။ ဒါက တကယ်တော့ အီးယူအစိုးရတာဝန်ယူရတာပါ။ အီးယူဝန်ကြီးတွေရှိလာပြန်တယ်။ ဒီဝန်ကြီးတွေရဲ့အကြီးအကဲ အီးယူ Commissionaire ဆိုတာရှိလာပြန်တယ်။

xxx

EU Council ဆိုတဲ့ သဘာဝတိအဖွဲ့၊ EU Commission ဥရောပနိုင်ငံတွေအားလုံးအတွက် ဥပဒေတွေ၊ စည်းမျဉ်းတွေ ချမှတ်ပေးရတဲ့ဝန်ကြီးအဖွဲ့နဲ့ ဒီအီးယူကော်မရှင်ကို အကူအညီပေးအထောက်အကူပြုနေတဲ့ ယူရိုဗျူရိုကရက်တို့ရှိကြပါတယ်။ ဒီဝန်ထမ်းပေါင်းသုံးသောင်းကျော်ရှိကြတဲ့ ယူရိုဗျူရိုကရက်တွေကို ယူရိုကရက်လို တင်စားခေါ်ဝေါ်ကြပါတယ်။ ဥရောပနိုင်ငံတွေကို ဗဟိုအပေးဆုံးနဲ့ လူတွေ အမှန်ဆုံးက ဒီယူရိုကရက်တွေပါ။ အကြောင်းက ဒီ ယူရိုကရက်တွေဟာ ပြည်သူက အရွေးကောက်ခံ မဟုတ်ဘဲ သူတို့က ဥရောပတစ်ဝန်း လိုက်နာရမယ့်စည်းမျဉ်းတွေကို ဘရုဆယ်(Brussel) ဖြူကနေ ထုတ်ပြန်နေတာကြောင့်ပါ။ ပိုဆိုးတာက ဒီယူရိုကရက်တွေရဲ့လစာကို အဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံတွေက အခိုးကျထည့်ဝင်ရတာဖြစ်တဲ့အတွက် မိမိတို့ကို အုပ်ချုပ်ဖို့ ပြည်သူတွေက အနှစ်နားမရသလိုပါ။ ဒီ ယူရိုကရက်တွေဟာ တစ်နှစ်တခြား တိုးပွားတိုးပွားလာပြီး သူတို့ လုပ်ချင်ရာ လုပ်နေကြတဲ့အတွက် ဥရောပပြည်သူတွေက အမှန်ကြီး မုန်းလှက်ရှိကြပါတယ်။

အမှန်တော့ တိုင်းပြည်တွေအပေါ်က တစ်ထပ်၊ ထပ်ဆင့်ထားတဲ့ ဥရောပ ဗျူရိုကရေစီစနစ်ကြီးပါ။ ကုလသမဂ္ဂရော၊ ဘာထူးပါသလဲ။ အဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံတွေက အချိုးကျထည့်ဝင်ကြရပြီး ကုလသမဂ္ဂရဲ့ တိုင်းဟာ ကမ္ဘာမှာ ငွေဖြန့်နေကြတာပဲ မဟုတ်ပါလား ?

စာဖတ်သူတို့ရဲ့ ဗျူရိုကရေစီ အိပ်မက်ဆိုးဟာ မပြီးသေးပါ။ EU Council အီးယူကောင်စီနဲ့ အီးယူကော်မရှင်နဲ့ တင်ပြီးတာမဟုတ်သေးဘူး။ MEP လို့ခေါ်တဲ့ "Members of the European Parliament" လို့ခေါ်တဲ့ အီးယူပါလီမန်အမတ်ဆိုတာကို အီးယူပြည်သူတွေက ရွေးချယ်ရပါတယ်။ အီးယူကော်မရှင်က အီးယူနိုင်ငံတွေအတွက် ဥပဒေတွေကို ဒီ MEP လို့ခေါ်တဲ့ ဥရောပပါလီမန်က ချမှတ်ပေးပါတယ်။ ဥရောပသမဂ္ဂမှာ ပါဝင်တဲ့ အစိတ်အပိုင်းတွေကတော့ The European Council, ဥရောပကောင်စီ၊ The Council of the European Union (or "the Council") ကောင်စီ၊ The European Commission, ဥရောပကော်မရှင်၊ The European Parliament ဥရောပပါလီမန်၊ The Court of Justice of the European Union ဥရောပတရားရုံးချုပ်၊ The Court of Auditors, ဥရောပစာရင်းစစ်အဖွဲ့။

အမှန်ကတော့ တိုက်ကြီးထဲမှာ အိမ်ငယ်ဆောက်တာမဟုတ်။ တိုက်ကြီးအပေါ်မှာ တိုက်ကြီး

ဆောက်ထားတဲ့ ဗျူရိုကရေစီ အကြီးစားကြီးပါ။ ဒီ အီးယူပုံသဏ္ဌာန်ကို ကုလသမဂ္ဂကို ယူလာကြပြီး Global Elite ခေါင်းဆောင်တွေက ဦးစီးပြီး ကမ္ဘာကြီးကို သူတို့ လိုရာပုံစံသွင်းဖို့ ကြံလာကြတာကို Global Governance လို့ ရည်ရွယ်ကြတာပါ။

ဒီနေရာမှာ အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုရယ်လို့ သတ်သတ်မှတ်မှတ်ဖို့ စည်းထားခြင်းမရှိပေမယ့် ဒီကမ္ဘာအစိုးရ (Global Governance) ကိုဦးဆောင်ပုံစံနဲ့ (Global Elites) ရှိလာပြန်တယ်။ အဲဒါကတော့ အာဏာရထားတဲ့ အနောက်နိုင်ငံက လစ်ဘရယ်အစိုးရခေါင်းဆောင်တွေနဲ့ စီးပွားရေးသမားတွေ ကော်ပိုရေးရှင်းပေါင်းစုံက အကြီးအကဲတွေ ပညာရှင် ပညာတတ်တွေပါ။ စာရေးသူ ပြောပြခဲ့ပြီးပါပြီ။ ထပ်ရှင်းပြပါရစေ။

ပထမဦးဆုံးက စီးပွားရေးအရ အကြီးဆုံး နိုင်ငံ ခုနစ်နိုင်ငံအုပ်စုကို G7 လို့ခေါ်ပါတယ်။ Core members of the G7 are: Canada, (ကနေဒါ) France, (ပြင်သစ်) U.S. အမေရိကန်၊ U.K. ယူကေ - အင်္ဂလန်၊ Germany, (ဂျာမနီ) Japan, (ဂျပန်) Italy, (အီတလီ) Heads of the European Union, ဥရောပကောင်စီနဲ့ ကော်မရှင်ဦးစီးတဲ့ ဒီ G7 အစည်းအဝေးက တကယ်တော့ ကမ္ဘာကြီးကို ပဲ့ကိုင်နိုင်ဖို့ ကြိုးစားနေကြတာပါ။

ဒီနေရာမှာ ကမ္ဘာ့ဒုတိယစီးပွားရေးအရ ဒုတိယအကြီးဆုံးနိုင်ငံဖြစ်တဲ့ တရုတ်နိုင်ငံ မပါပါ။ တစ်ချို့က အမေရိကန်နဲ့ အပြိုင်ဖြစ်ခဲ့တဲ့ ရုရှနိုင်ငံကို မပါကြပါပေ။ ဒုတိယ အရေးအကြီးဆုံး တွေ့ဆုံတဲ့ (Davos Meeting) လို့ခေါ်ပါတယ်။

ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံက တောင်ပေါ်မြို့ကလေးမှာ နှစ်စဉ်ဆုံကြတဲ့စီးပွားရေးကို ဦးစားပေးတဲ့အစည်းအဝေး ဖြစ်ပါတယ်။

အာဏာရအစိုးရခေါင်းဆောင်တွေနဲ့ ကမ္ဘာ့ထိပ်သီးကော်ပိုရေးရှင်းကို ဦးဆောင်နေသူတွေနဲ့ နာမည်ကျော်ပညာရှင်ပညာတတ်တွေ နှစ်စဉ်တွေ့နေကြ အစည်းအဝေးပါ။ ဒီအစည်းအဝေးက ကမ္ဘာ့စီးပွားရေးဘယ်ဘက်ကိုဦးတည်နေသလဲ၊ ဘာတွေလုပ်ကြမလဲဆိုတဲ့ စီးပွားရေးကို လမ်းညွှန်တဲ့ အစည်းအဝေးလို့ပြောလို့ရပါတယ်။ Davos က စီးပွားရေးလုပ်ကိုင်နေသူတွေအတွက် လမ်းညွှန်မှုပေးတဲ့ အစည်းအဝေးပါ။ ကမ္ဘာ့စီးပွားရေးမှာ အဓိကကျတဲ့ ဗဟိုဘက်က အကြီးအကဲတွေက တစ်နှစ်တစ်ခါ အမေရိကန်နိုင်ငံ၊ Wyoming ပြည်နယ်၊ Jackson Hole လို့ခေါ်တဲ့ Ski Resort မှာ တစ်နှစ်တစ်ခါဆုံကြပြီး လမ်းညွှန်မှုယူကြရပြန်တယ်။

Global Elites ဆိုတာ အတိအကျစည်းစည်းလုံးလုံးမဟုတ်သော်လည်း Informal လို့ခေါ်တဲ့အလွတ်သဘောတွေကြပြီး ကမ္ဘာကြီးနဲ့ Globalization ရဲ့ ဦးတည်ချက်ကို ပဲ့ကိုင်ဖို့ ကြိုးဆွဲဖို့ ကြိုးစားနေကြတဲ့ လစ်ဘရယ်အုပ်စုကို ဆိုလိုပါတယ်။

Globalization ကြောင့် ကမ္ဘာကြီးဟာ ကျဉ်း

UN Migration Pact

မြောင်းလာပြီး တစ်ကမ္ဘာအလားဖြစ်လာမှုကို အမြတ်ထုတ်နိုင်ကြဖို့ ကမ္ဘာ့လစ်ဘရယ်လူလည်ကြီးတွေက ကြိုးစားလာကြတာပါ။

မဟုတ်မှလို့ရော စာရေးသူ သုံးသပ်လိုရတာ ဂလိုဘယ်အီလိတ်အဖွဲ့ဝင် ဖြစ်ကြတဲ့ အိုဘားမားနဲ့ ဟီလာရီကလင်တန်တို့က ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ကို 'မင်းလည်း အာဏာရရင် ငါတို့နဲ့အတူ ဂလိုဘယ်အီလိတ် ဖြစ်မယ်လို့ လှမ်းထည့်လိုက်ပုံရတယ်။

ဒါကြောင့် ဂလိုဘယ်လစ်ဘရယ်တွေ လက်ခံလာအောင် ကုလသမဂ္ဂအထွေထွေအတွင်းရေးမှူးအဟောင်း ကိုဖီအာနန်(Kofi Annan) ကို ဖိတ်ခေါ်ပြီး ရခိုင်ကော်မရှင်ကို ဦးဆောင်စေတယ်လို့ သုံးသပ်မိပါတယ်။

ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည် မသိလိုက်တာက ကိုဖီအာနန်တို့ဆိုတာက အလွန်လည်တဲ့အပေါ်က ထုံး၊ အညွန့်စားနေတဲ့ ကမ္ဘာ့လူလည်ကြီးသားတွေပါ။ R2P ကို စတင်ဖော်ဆောင်ခဲ့သူ။

ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ဟာ အတွေ့အကြုံ မရှိတဲ့အတွက်နားမလည်အတွက်မှားရွှေ့မိတာကြောင့် ပြည်တွင်းရေးသတ်သတ်သာဖြစ်တဲ့ ရခိုင်အရေးဟာ နိုင်ငံတကာအရေး (International Issue) ဖြစ်ခဲ့ရပါပြီ။ ဒေါ်စုကိုယ်တိုင်လည်း ဘာဆက်လုပ်ရမည်ကို မသိဟု ထင်မိပါသည်။

Globalization ဆိုပြီး စီးပွားရေးကဏ္ဍအရ ကမ္ဘာကြီးကျဉ်းသွားတာ တစ်ပိုင်း၊ ဒီကျဉ်းသွားတဲ့ ကမ္ဘာကြီးကိုစီးပွားမို့ ကြိုးစားလာကြတဲ့ ကမ္ဘာကြီးကို လက်ဝါးအုပ် အုပ်ချုပ်ချင်ကြတဲ့ အာဏာမက်တဲ့နိုင်ငံရေးသမားတွေက တစ်ပိုင်း မတူကြတာကို စာဖတ်သူတွေကို သိစေချင်ပါတယ်။

ဒီနေရာမှာ ဖြတ်ပြီးတော့ စာဖတ်သူတွေကို သိစေချင် သတိရှိစေချင်ပါတယ်။ အဲဒါကတော့ ရုပ်ရှင်ဆန်ဆန် ဂျော့ရှီဆန်ဆန် နောက်ကွယ်က လှုပ်ရှားနေတဲ့ လက်မည်းကြီးတွေနဲ့ မမြင်ရမကြားရတဲ့ နောက်ကွယ်က ကြံစည်နေကြတဲ့ (Deep State) ဆိုတာတွေပါ။ အထင်အရွေးဆုံး လက်မည်းကြီးကတော့ သူဌေးကြီး George Soros (သူဌေးဆိုး) ပါ။ Goerge Soros ဟာ ဟန်ဂေရီ (Hungary) မှာပေးတဲ့ ဂျာမနီတင်ပြီးပါ။ နောက် အမေရိကားကို ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ပါတယ်။

ကမ္ဘာမှာ Currency Speculator လို့ခေါ်ကြတဲ့ ငွေကြေးအလောင်းအစားလုပ်ကြတဲ့ လက်ကြီးသမားတွေ ရှိကြပါတယ်။ မြန်မာနိုင်ငံမှာ ဒေါ်လာအရောင်းအဝယ် လုပ်ကြသလိုပေါ့။ သူတို့ကတော့ သန်းပေါင်းမြောက် မြားစွာ လောင်းကြတဲ့သဘောပါ။

ယူရိုမဟုတ်ခင်က အင်္ဂလိပ်ပေါင်ငွေနဲ့ ဂျာမန်မတ် (German Mark) တို့ဟာ လူကြိုက်များတဲ့ငွေကြေးတွေပေါ့။ ယူရိုကိုသွင်းဖို့ စိုင်းငြင်းနေကြတဲ့အချိန်ပေါ့။ အသေးစိတ်ရှင်းပြရရင် အလွန်ရှုပ်တော့ လိုအပ်ချက်အနှစ်သို့ ပြောပြပါရစေ။ အတိုချုပ်ပြောရရင် ဗြိတိန်က သူ့ငွေကြေးကို ဂျာမန် မတ် ၂. ၇ အထက်ရှိစေချင်တာကြောင့် အတိုးနှုန်းကိုမြှင့်ပြီး ငွေရှင်တွေကို ဆွဲဆောင်ဖို့

ပယ်ကြိုးကိုင်နေတဲ့ George Soros

အပိုင်း (၃)

George Soros သား Alexander Soros ၂၀၁၉ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ (၆) ရက်နေ့ညနေ (၅) နာရီ (၃၀) မိနစ်က မြန်မာပြည်ရန်ကုန်လေဆိပ်သို့ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။

၂၀၁၈ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလက ဂျော်ဂျိုဗွန်ဟာနှင့် ဂျော်ဂျိုဗွန်ဟာတို့အတူတူ လူနည်းစုများကို ဝင်ရောက်ခံစားရုံသာမက ဆီးရီးယားနှင့်အာဖရိကမှ ရောက်ရှိလာသူများ

မှ မြန်မာပြည် နုတ်ထွက်သင့်

ကြိုးစားခဲ့ပါတယ်။ သို့သော် ဗြိတိန်ရဲ့ Inflation ငွေကြေးမောင်းပွမှုနဲ့က ဂျာမနီတွေက မြင့်နေတယ်။ ဒါကိုမြင်တဲ့လူလည်းကောင်း သမီး ဆိုးရောက (Short) လုပ်တယ်လို့ ခေါ်ပါတယ်။ ဗြိတိန် ပေါင်စေးကျမယ်ဆိုပြီး ဝင်ကစားတာပါ။ သူတို့တာ မှန်သွားတဲ့အတွက် သူ ငွေကြေးအရောင်းအဝယ်လုပ်ရာမှာ အမေရိကန်ဒေါ်လာ သန်းတစ်ထောင် (၁ ဘီလီယံ) ဒေါ်လာမျှ အမြတ်ရလို့ပါတယ်။ ဒါကိုလဲ လူတွေက Breaking the Bank of England အင်္ဂလိပ်ဘဏ်ကို ဖောက်နိုင်ခဲ့သလို တစ်စား ခဲ့ကြပါတယ်။ ဆိုးရောက ဂျာမနီ ကမ္ဘာ့ငွေကြေးစနစ်ကို ကျွမ်းကျင်တယ်လို့ပြောရမှာပါ။

ကမ္ဘာ့ငွေကြေးစနစ်ကို ခြယ်လှယ်နိုင်သူတွေ အများစုဟာ ဂျာမနီတွေပဲ မဟုတ်ပါလား? ဘီလီယံမြောက် တွဲဆိုးရောက သူရဲချမ်းသာမှုကိုအသုံးပြုပြီး နိုင်ငံတော် နိုင်ငံရေးတွေမှာ ဝင်ရောက်နေပါတယ်။ သူ့ဗွေရပ်ပြေ ဟန် ဝေရီအားရတ ဆိုးရောကိုင်ကုမ္ပဏီတွေကို တရားမဝင်ဆိုပြီး နိုင်ငံက မောင်းထုတ်ခဲ့ရပါတယ်။

သမ္မတ TRUMP တက်လာအပြီး သမ္မတ TRUMP ကို ဆန့်ကျင်တဲ့ လစ်ဘရယ်အဖွဲ့အစည်း NGO တွေကို ပိုက်ဆံထောက်ပံ့နေတာလည်း ဆိုးရောပါ။ လက်တင် အမေရိကက လူတွေ အုပ်စုလိုက် အမေရိကန် ကိုဝင်ခံစားရတာမှာလည်း နောက်ကတည်းနေတဲ့ အဖွဲ့အစည်းနဲ့ NGO တွေကို ငွေထောက်ပံ့နေတာလည်း ဆိုးရောပါ။

မြန်မာနိုင်ငံက ရခိုင်ပြည်မှာ အရေးတောင်း ဆိုလာတဲ့ ဘင်္ဂါလီလူလားတွေကို ငွေကြေးထောက်ပံ့နေတာလည်း ဆိုးရောဖြစ်သလို မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း မြန်မာ လစ်ဘရယ်တွေကို မွေးထုတ် မြှောက်ပေးနေတာလည်း ရော့ဆိုးရောပါ။

ABSDF ပဉ္စဌဟောင်းနဲ့ ၈၈၈ မှာပါခဲ့တဲ့ သူခိုးမုတ်တွေဟာ မြန်မာတွေအသိမှာတော့ ဆိုးရောရဲ့ တပ်မတော်လည်း ဆိုးရောတက် ဆိုးရောရဲ့တပ်မတော်လည်း မိန်းမတစ်ဦးကမွေးထားတဲ့မိမိကရေခံတောင်းတော့ပါ။ မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း လူပုဂ္ဂိုလ်တွေကို ငွေပေးပြောက်ပေးနေတာ ဆိုးရော လူတွေပါ။ မြန်မာနိုင်ငံမှာ လာဖွင့်ကြတဲ့သတင်းစာသမားသင်တန်းကျောင်းဆိုတာတွေဟာလည်း တကယ်တော့ လစ်ဘရယ်သမားတွေပါ။ ဒါကြောင့်ရိုက်တာသတင်းဌာနကထောင်ကျသွားတဲ့သတင်းထောက်ဆိုသူ နှစ်ယောက်ဟာ သူတို့ တိုင်းပြည်အပေါ် သစ္စာစစ်တက်တာလို့ နားလည်ကြပုံပေါ့ပါ။ သူတို့စိတ်ထဲမှာတော့ စစ်တပ်ရဲ့မတရားလုပ်မှုတွေကို ကမ္ဘာသိအောင် လုပ်ပြနိုင်မှာဖြစ်တဲ့အတွက် မတရားမှုကို ထုတ်ဖော်နေတဲ့ သူရဲကောင်းတွေပေါ့လေ။ သူတို့ကိုအာဏာပိုင်တွေက ထောင်(မ)မိပါတယ်ဆိုပြီး ကိုယ်လွတ်ရန်နဲ့ ကြိုးစားကြပေမယ့် သတင်းရရှိအတွက် ရဲတွေကို ကြိုးစားတယ်ဆိုကတည်းက တိုင်းပြည်အရှက်ရအောင် ပြုတယ်ဆိုတာ ခင်းတို့ မသိဘူးလား။ ဒီလို သစ္စာစစ်တက်လောက်ကောင်တွေကို လူသူရွေမှာ ကြိုးပေးသင့်တယ်လို့ စာရေးသူက သဘောထားရှိပါတယ်။ ဒီအချက်တွေကိုကမ္ဘာလစ်ဘရယ်

တွေက Liberal Agenda ဆိုတဲ့လစ်ဘရယ်ရည်မှန်းချက်နဲ့ မြန်မာနိုင်ငံကို ဗိုလ်ကျကာတစ်ဖက်နိုင်ငံက မိစ္ဆာတောင်တွေ လိုပုံဝင်လာရင် တိုင်းပြည်လူမျိုးနဲ့ ဘာသာပျောက်သွားမှာကို ခင်းတို့မှ နားမလည်ကြတာလေ။

တကယ်တော့ကြည့်ရင် မြန်မာလစ်ဘရယ် အုပ်စုတွေရဲ့အမေကြီး စစ်စစ်ဟာတော့ ဆိုးရောပါ။ မြန်မာနိုင်ငံမှာ လွှတ်ရားနေတဲ့လစ်ဘရယ် အုပ်စုတိုင်းဟာ ဆိုးရောငွေရဲ့ ကင်းတယ်ဆိုတာ မရှိသလောက်ပါ။ ဒါကြောင့် ဆိုးရောဆိုတာ တစ်ကမ္ဘာလုံးကိုငွေအားကိုးပြီးလျှောက်ဖို့နေတဲ့လစ်ဘရယ်လက်မည်းကြီးလို့ အများကလက်ခံ အသိအမှတ်ပြုထားကြပါတယ်။

သမ္မတဦးသိန်းစိန်လက်ထက်ကတည်းက သူ့လူကို ဝန်ကြီးခန့်ပို ခံရတာတင် တောင်းဆိုခဲ့ပါတယ်။ သမ္မတဦးသိန်းစိန် လက်ထက်က ဆိုးရောရဲ့ ဆက်ဆံတာ ဦးစိုးသိန်းနဲ့ ဦးအောင်မင်းတို့ပါ။ စာရေးသူတောင်းတာမသိ၊ ညာမသိ၊ လိုက်ခဲ့ဆိုလို့ MPC ကနေ ဦးစိုးသိန်းနဲ့ အတူ ဆိုးရောကို သွားတွေ တွန်းတပ်သွားခဲ့ဖူးပါတယ်။ အခု ဒေါ်စု အာဏာရလာတော့ ဆိုးရောလူဟာ ဒေါ်စု အဓိကအားထားတဲ့ဝန်ကြီးတစ်ပါးဖြစ်နေရပါပြီ။ ဆိုးရောဟာ အဲဒီလို ငွေခံပေါက်ပြီးလစ်ဘရယ်ပြောလွှမ်းအောင်နိုင်ငံတကာမှာ ဝင်ရောက်စွက်ဖက်လျက်ရှိပါတယ်။

နယူးရောက်မြို့မှာ မြန်မာနိုင်ငံနဲ့ စစ်တပ်ကို ICC က အရေးယူနိုင်ဖို့ ဆိုးရောပိုက်ဆံနဲ့ သုတေသနလုပ်ဖို့ အထောက်အပံ့ရတာက အလွယ်တကူပဲ အဖွဲ့အစည်းတွေ သူတို့ကတစ်ဆင့် ပြန်ခိုင်းတာက ဂျာမနီ ပေးသမားတွေပါ။ အရင်က ဗမာပြည်ဒီမိုကရေစီကို အကြောင်းပြုပြီး ငွေရောင်းခဲ့တဲ့ ကမ္ဘာလူလည်းကြီးသားသမီးတွေက ခုတော့ ရိုဟင်ဂျာအရေးဆိုပြီး လုပ်စားနေကြတာပါ။ လုပ်စား Community လို့ခေါ်တဲ့လုပ်စားလူတစ်စုကို တွေးမူထောက်ပံ့နေတဲ့ ငွေရင်တွေအသိမှာတော့ကြီးတာတော့ ဆိုးရောပါ။ ဒါကြောင့် ဒီမိုကရေစီကမ္ဘာမှာ နောက်က လက်မည်းကြီးအဖြစ် နာမည်ဆိုးနဲ့ တွေ့ကြားတာတော့ ဆိုးရောပါ။

မကြာသေးခင်က ICC က စစ်တပ်က ဦးစီးတွေကို အရေးယူဖို့ စုံစမ်းရာမှာလည်း လက်မည်းကြီးတွေပါတယ်လို့ စွပ်စွဲသူတွေက စွပ်စွဲမှုတွေရှိကြပါတယ်။ အတိအကျကိုတော့ သိနိုင်ဖို့ဟာ မလွယ်ကူပါ။ ဩဇာသုံး ကြံစည်ကြတာမို့ ပြောရခက်ပါတယ်။ အတိအကျမပြောနိုင်ပါ။

လစ်ဘရယ်ကမ္ဘာမှာဆိုးရောတို့လိုလက်မည်းကြီးတွေသာမက မမြင်ရတဲ့ ကြိတ်ကြဲနေကြတဲ့အစိုးရအတွင်းက မမြင်ရတဲ့လူတွေလည်း ရှိသေးတယ်လို့ အများကယူဆကြပါတယ်။ သဘာဝတော့ State within the State လို့ခေါ်ကြတဲ့ ဗမာလိုတော့ အိမ်ကြီးအတွင်းမှာ အိမ်ငယ်ဆောက်ပြီး Liberal Agenda လို့ခေါ်တဲ့ လစ်ဘ

ရယ်ရည်မှန်းချက်ကို တိတိကျကျလှမ်းလျှောက်နေသူများကို ရည်ညွှန်းလိုတာပါ။ အထူးသဖြင့် သမ္မတ TRUMP တက်လာအပြီး လစ်ဘရယ်တွေတည်ဆောက်ခဲ့တဲ့ နိုင်ငံရေးအဆောက်အအုံတွေကို တစ်ခုပြီးတစ်ခုဖြိုဖျက်ဆီးပစ်နေချိန်မှာ အစိုးရအတွင်းမှ တိတိကျကျဆီကွဲရင်း လစ်ဘရယ်ရည်မှန်းချက်တွေ မပျက်ရအောင် အစိုးရအတွင်းကနေ ကြိတ်ကြဲနေတဲ့သူတွေ ရှိနေကြပါတယ်။ ဘယ်မှာ သိသလဲဆိုရင် ၂၀၁၈ ခုနှစ်တက်လာ(၅) ရက်နေ့ကထုတ်တဲ့ လစ်ဘရယ်သတင်းစာ နယူးရောက်တိုင်းမှာ အမည်မဖော်လိုသူဆိုတဲ့သူက (Opinion) အမည်ရတဲ့ထင်မြင်မှု ဆောင်းပါးမှာ သမ္မတ TRUMP ရဲ့ ပေါ်လစီတွေကို ဆန့်ကျင်တဲ့သူတွေ အတွင်းကနေ ကာကွယ်နေကြပါတယ်ဆိုတဲ့ဆောင်းပါး ပါလာပါတယ်။

ဒီနေရာမှာ စာဖတ်သူတွေကို သိစေချင်တာက အမေရိကားမှာ ရီပတ်ဘလီကန်ပါတီနဲ့ ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီ ဆိုပြီးရှိကြတယ်။ အမေရိကန်နိုင်ငံရေးကို ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် မလေ့လာထားသူများအဖို့ ရီပတ်ဘလီကန်ပါတီက လက်ယာ Conservative၊ ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီက လက်ဝဲလစ်ဘရယ်လို့ ထင်တောင်း ထင်နိုင်ကြပါတယ်။ တကယ်က ရီပတ်ဘလီကန်ပါတီဆိုတာလည်းလစ်ဘရယ်ဝါဒီလက်ခံကြတာပါ။ Center Left လို့ခေါ်တဲ့ လက်ဝဲယမ်း အလယ်အလတ်လမ်းစဉ်သမားနဲ့ လက်ယာယမ်းတဲ့ အလယ်အလတ်လမ်းစဉ်သမားအဖြစ်ပဲ ကွာခြားသွားကြတာပါ။

ဂျာမနီပြည်မှာ Merkel ရဲ့ပါတီ CDU ကို အစက လက်ယာယမ်းတဲ့ပါတီ ဆိုရယ်ဒီမိုကရက်တွေကို လက်ဝဲယမ်းတဲ့ပါတီလို့ လူအများကထင်ခဲ့မိကြနိုင်တယ်။ ဆီးရီးယားစစ်ပွဲကိုအကြောင်းပြုပြီး အစ္စလာမစ်ရှေ့ပြောင်းတွေ သန်းနဲ့ချီပြီး ဥရောပကို ဝင်လာကြတော့ ဥရောပတံခါးကို ဖွင့်ပေးလိုက်တာက မေမေ မာကလ်လေ။ သမ္မတ TRUMP တက်လာတော့ ကမ္ဘာလစ်ဘရယ်တွေရဲ့ခေါင်းဆောင်အဖြစ် ဝိုင်းအားကိုးကြရတာက မေမေ မာကလ်လေ။ ဒီတော့မှ ကွန်ဆာဗေးတစ်ဆိုတာ ဟန်ဆောင်သေးတာပါလားဆိုတာ ရှုပ်လုံးပေါ်လာရတယ်။ မာကလ်လေက ဆက်ပြောလာသေးတယ် 'ဂျာမနီဟာ တစ်နေ့အစ္စလာမစ်နိုင်ငံ ဖြစ်လာရမှာပါ'လို့။ အစ္စလာမစ် နိုင်ငံဖြစ်အောင် ခုတည်တဲ့အတွက် အယောင်ဆောင်ပြီး သန်းနဲ့ချီပြီး ဝင်လာသူတွေကို လက်ခံတာဘယ်သူလဲ။ သူပဲလေ။ မေမေ မာကလ်လေပါပဲလေ။ မာကလ်လေဆိုသေးတယ်။ New World Order လို့ခေါ်တဲ့ ကမ္ဘာ့စုံတည်မှုအသစ်အရ တိုင်းပြည်တွေဟာ မိမိတို့ရဲ့ ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ကို စွန့်လွှတ်ဖို့ ပြင်ထားရမယ်လို့ ခြိမ်းခြောက်ခဲ့ ပါသေးတယ်။ နိုင်ငံရေးကို သေသေချာချာ နေ့စဉ်က မလေ့လာထားရင် လူငယ်တွေအဖို့ လစ်ဘရယ်တွေရဲ့ ကြွေးကြော်မှုကို နားလည်ရော့ရှိပါတယ်။

လစ်ဘရယ်တွေ ကြွေးကြော်ကြတာက တစ်ကမ္ဘာကြီးဟာ တစ်ခုပဲရှိတယ်။ One World လို့ဆိုလိုတာပါ။ ဒီထက် ရှေ့တစ်လှမ်းတိုးပြီး အဖြူရယ်၊ အမည်းရယ်၊ အဝါရယ်၊ အညိုဆိုတဲ့ အသားရောင်အလိုက် ခွဲခြားမှုဆိုတာ မရှိသင့်ဘူး။ လူဆိုတာ လူသားတစ်မျိုးတည်းပဲ ရှိတယ်ဆိုတဲ့ကြွေးကြော်ချက်ဟာ ယုတ်သလို မျှတတယ်လို့ ထင်ရောမရှိသေးဘူးလား။ လစ်ဘရယ်တွေက အသားရောင်အလိုက် ခွဲခြားတာဟာ Discrimination လို့ခေါ်တဲ့

အသားရောင်ခွဲခြားခြင်းသာဖြစ်တယ်လို့ လူငယ်လေးတွေရဲ့ခေါင်းထဲကို ရိုက်သွင်းထားခဲ့ကြတယ်။

လူဖြစ်လာရင် အားလုံးအတူတူပဲဆိုတဲ့အတွက်ယူပြီး လူဖြစ်ရင် အားလုံးအတူတူပဲဆိုတဲ့အတွက်အခေါ်အရ Universal Human Rights လို့ခေါ်တဲ့ 'လူတိုင်းရသင့်ရထိုက်တဲ့လူ့အခွင့်အရေး' ဆိုတဲ့ ကြွေးကြော်မှုကို ရွေ့တန်းတင်လာပါတော့တယ်။ လူဖြစ်လာတာမျိုး တူကြပေမယ့် လူတွေမတူညီမှုတွေ အများကြီးပါလာပါတယ်။

ဥပမာ စိတ်ကောင်းရှိတာ၊ မရှိတာ၊ (Principle) လို့ခေါ်တဲ့ စွန့်သလား၊ မရှိဘူးလား၊ ဉာဏ်ကောင်းတဲ့သူမို့သလို ဉာဏ်ထိုင်းတဲ့သူတွေရှိတယ်။ တော်တဲ့သူရှိသလို၊ ညံ့တဲ့သူတွေလည်း ရှိတာပဲ။ ဆိုလိုတာက လူတွေမှာ ကွဲပြားမှုဟာ သဘာဝတရားက ဖန်တီးပေးလိုက်တာကို အားလုံးအတူတူ တန်းညှိလို့မှ မရနိုင်တာ။

လစ်ဘရယ်စနစ် မတိုင်ခင်က ကွန်မြူနစ်စနစ်မှာလည်း လူတိုင်းအတူတူပဲ ဆိုပြီး လူတန်းစားအရ တန်းညှိခဲ့ကြတာ၊ လူသဘာဝကို မကျော်လွှားနိုင်ဘဲ ကွန်မြူနစ်ဟာ ပြိုကွဲခဲ့ရပါတယ်။

လစ်ဘရယ်စနစ်က တစ်ခါလာပြန်ပြီ။ လူဆိုတာနဲ့ လူတိုင်း အတူတူဆိုတဲ့အတွက်အခေါ်ကိုလူလည်း Human Rights ဆိုတဲ့ လူ့အခွင့်အရေးကို ရွေ့တန်းတင်လာရုံမက လက်နက်အဖြစ် အသုံးပြုလာပါတော့တယ်။ တကယ်ဆိုတော့ ဗုဒ္ဓဘာသာအရ ကံဆိုတာ တူကြတာမှ မဟုတ်နိုင်မဖြစ်နိုင်တာပဲ။

လောကမှာ Nature နဲ့ Nurture ဆိုတာရှိပါတယ်။ Nature ဆိုတာ မွေးကတည်းက ပါလာတဲ့သဘာဝတရားကိုပြောတာပါ။ ဥပမာ စိတ်ကောင်းရှိတာ၊ သနားတတ်တာ၊ ယုတ်မာတာ၊ ကလိမ်ကကျစ်ကျစ် စသည်တို့ပေါ့။ Nurture ဆိုတာကတော့ ပတ်ဝန်းကျင်ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်မှုကိုပြောတာပါ။ တံငါနားနီး တံငါ၊ မုဆိုးနားနီး မုဆိုးကို ဆိုလိုတာပါ။ စာရေးသူကတော့ လူဖြစ်တိုင်း ကံကိုယုံတဲ့အတွက် လူတိုင်းအတူတူဆိုတဲ့ အတွေးအခေါ်သဘောတရားကို လက်မခံနိုင်ပါ။ သို့သော် ပညာတတ်လောက်က အထူးသဖြင့် အနောက်နိုင်ငံနဲ့ Academic လို့ခေါ်တဲ့ တက္ကသိုလ်ပညာတတ် အသိုင်းအဝိုင်းမှာ မတူဘူးဆိုရင် ရှက်ချင်တာမို့ ဥရောပက မိုးခွင်နိုင်ငံရေးတစ်ယောက်က 'လူချင်းတူတာကိုတော့ မမြင်လို့ပါ' သို့သော် 'တစ်နေရာရဲ့တစ်နေရာ ယဉ်ကျေးမှုမျိုးမတူကြပါ' လို့ ထကြွကြော်ယူရပါတယ်။

အခုဥရောပနဲ့ ကမ္ဘာတစ်ဝန်းမှာ တွေ့ကြုံနေရတဲ့ ဆိုးသွမ်းမှုတွေဟာ ယဉ်ကျေးမှုချင်း ခြားနားမှုတွေပါ။ ဥပမာ နိုင်ငံအများတွင် မုဒိမ်းမှုဟာ ရာခိုင်နှုန်းပဲပါ။ အထူးသဖြင့် အသက်အရွယ်ငယ်သူတွေကို မုဒိမ်းကျင့်တာ အလွန်ယုတ်မာတဲ့မုဒိမ်းမှုပါ။ အခုကမ္ဘာတစ်ဝန်းရောက်ရှိလာတဲ့ ခုတူတွေက ဒါဆိုတဲ့ရဲ့ ယဉ်ကျေးမှုလို့ ဆိုလာတဲ့အခါ လစ်ဘရယ်သမားတွေ ဘာပြောရမှန်း မသိဖြစ်နေရပါပြီ။

ဒါဖြင့် ဘာကြောင့် ဒီလူတွေကို သန်းချီပြီး ကယ်တင်နေကြရတာလဲ?

ဝ ဇန်နဝါရီ ၁၂ : ထုတ်ဝေသည်

Vol. 1 No. 232

WEEKLY NEWS JOURNAL

12th January 2019

UN Migration Pact

အား

မြန်မာလက်မှတ်ထိုးလိုက်ခြင်းမှ
မြန်မာပြည် နုတ်ထွက်သင့်

သိုသိုကျော်ငြိမ်း

အပိုင်း (၃)

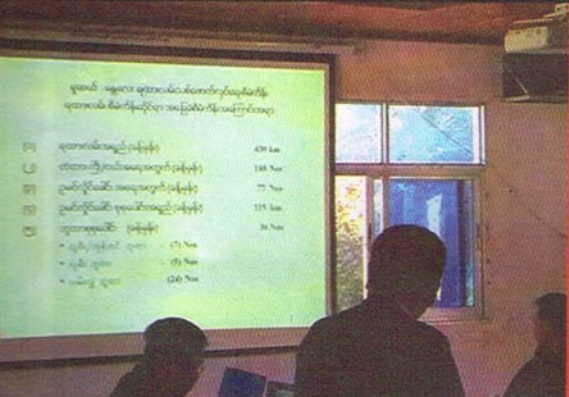
UN Migration Pact ရဲ့
နောက်ကွယ်ကကြိုးကိုင်နေတဲ့ George Soros

AA အကြမ်းပက်သောင်းကျန်းသူ = ARSA အကြမ်းပက်သောင်းကျန်းသူ

မဃူလေး - မုဆယ်ရထားလမ်းသစ်ဖောက်လုပ်ရေးပီပီမီမီနိုး
မြန်မာနိုင်ငံခြေလေ့လာမှုအကြံပြုရေးတိုင်းတာခြင်း
လုပ်ငန်းစတင်မည်

မြန်မာနိုင်ငံဆိုင်ရာတရုတ်နိုင်ငံသံရုံး၏ရခိုင်ပြည်နယ်အကြမ်းပက်တိုက်ခိုက်မှုဖြစ်ရပ်အပေါ်
ထုတ်ပြန်ကြေညာချက်

စစ်ပွဲများအတွက် အဆင်သင့်ဖြစ်နေရန်
တရုတ်စစ်တပ်ကို သမ္မတမှီကျင်းပင်တိုက်ခတ်ရန်

မြန်မာနိုင်ငံဆိုင်ရာတရုတ်နိုင်ငံသံရုံး၏ရခိုင်ပြည်နယ်အကြမ်းပက်တိုက်ခိုက်မှုဖြစ်ရပ်အပေါ် ထုတ်ပြန်ကြေညာချက်

လွန်ခဲ့သောရက်ပိုင်းအတွင်း မြန်မာနိုင်ငံရခိုင်ပြည်နယ်မြောက်ပိုင်းဒေသတွင် မိုကွင်း ဝေခန်းများကို အကြမ်းပက်တိုက်ခိုက်မှုဖြစ်ရပ် ထပ်မံဖြစ်ပွားခဲ့ခြင်းကြောင့် လူများစွာ သေဆုံးခဲ့ ရပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံဆိုင်ရာတရုတ်နိုင်ငံသံရုံးအနေနှင့် ယင်းဖြစ်ရပ်ကို ငြင်းထန်စွာရှုတ်ချပြီး သေဆုံးသူများအပေါ် ဝမ်းနည်းကြေကွဲရပါကြောင်း ဖော်ပြအပ်ပါသည်။ တရုတ်ဘက်သည် မြန်မာဘက်၏ ရခိုင်ပြည်နယ်တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေး ထိန်းသိမ်းကာကွယ်ဖို့အတွက် ကြိုးပမ်း ဆောင်ရွက်မှုများကို ထောက်ခံပြီး ပုံသဏ္ဌာန်မရှိသော အကြမ်းပက်တိုက်ခိုက်မှုကို ပြတ်သား စွာဆန့်ကျင်တားမြက်ပါသည်။ သက်ဆိုင်ရာဘက်အသီးသီးမှ ကိုယ်ပြုမှုဆောင်ရွက်မှုကို ထိန်းချုပ်ကာ သက်ဆိုင်ရာပြဿနာများကို ဆွေးနွေးညှိနှိုင်းခြင်းဖြင့် ဖြေရှင်းပြီး ရခိုင်ပြည်နယ် တည်ငြိမ်အေးချမ်းမှုနှင့် လုံခြုံရေးကို အတူတကွ ထိန်းသိမ်းကာကွယ်ရန် တိုက်တွန်းလိုပါသည်။

AA လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့မှ ပမ်းဆီးခေါ်ဆောင်
များသည့် ရဲတပ်စွဲဝင်များ၊ ဝန်ထမ်းနှင့်
တရပ်သားများ ပြန်လွှတ်ပေး

တိုက်ပွဲအတွက် အသင့်ဖြစ်နေရန် သမ္မတမှီကျင်းပင်မှ
တရုတ်စစ်တပ်ကို အမိန့်ထုတ်၊ ဒီမိုကရေစီကို ကာကွယ်ပေး
ရန် ထိုင်ဝမ်သမ္မတတောင်းဆို

AA ခေါ်ပီးနိုးတိုက်ခိုက်မှုကြောင့် ကျဆုံးခဲ့သည့်
ရဲမှူးစိုင်းဘိုဟန်အတွက် ကျန်ရစ်သူမိသားစုအားရဲတပ်စွဲ
ငှာချုပ်မှုနှင့် သိမ်းဆီးပေး ထောက်ပံ့ငွေပေးအပ်

းသတ်ဆေးသုံးစွဲမှု ပြစ်မှုပတ်၍ မြန်မာနိုင်ငံ
ရဲတပ်စွဲဝင်များ အမှုတင်ပြမှု
ရလသမဂ္ဂသတ်ပေး

AA ခေါ်ထိုးစစ်အတွက်
အကောင်းဆုံးခံစစ် ပြင်ဆင်ထားဟု
ရဲမှူးချုပ်မြင့်ထိုးပြော

ရခိုင်ပြည်နယ်ရှိ ရဲကင်းစခန်းလေးခုကို အကြမ်းပက်
ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ခဲ့သော AA အဖွဲ့အား အကြမ်းပက်မှု
တိုက်ပွဲကုန်ဆုံး ဥပဒေပုဒ်မများဖြင့် ပြည်ထောင်စုအဖွဲ့

ီးအောင်ဆန်းဦးမှ နေပြည်တော်ရှိ မဃူလေးပါရာ
နီးကပ်စားသောက်ဆိုင်တွင် နိုင်ငံရေးပါတီတစ်ခု
နှင့်တွေ့ပြီး အမျှော်ရှိစွာရှင်းလင်း

မဃူလေးမြို့ ပဟာအောင်မြေမြို့နယ်၊ ၈၄ x ၄၂ လမ်းဆွေ
တွင် အရှိန်လွှန်ကူးတစ်စီး လမ်းဘေးရွေးသည်များကို ဝင်တိုက်
လူချနှင့် ဦးအက်ရာရ

မြေလွှတ်ဖိုင်းဥပဒေဖြင့် တရားစွဲခံလယ်သမား
ဂုဏ်ဦးအား ညောင်တုန်းတရားရုံး
တရားသေလွှတ်ပေး

ဘူးသီးတောင်မှ AAသစ်ချိုင်း၊ ထွန်

နိုင်ငံတော်

ကျဆုံးခဲ့သော အမတ်ကြီး

AAသောင်းကျန်းသူအကြမ်းဖက်သမားများက ရဲကင်းစခန်းလေးခုအား ဝင်တိုက်ပြီး တားတစ်(၁၀)ဦး စီးဆင်းခေါ်ယူကာ သေဆုံးခဲ့သော အမတ်ကြီး ဦးစိုးဝင်း

AAသောင်းကျန်းသူ

ကျွန်းမြတ်နိုင်ငံ AA သို့

ကျွန်းမြတ်နိုင်ငံ... ပြည်ထောင်စုကြီး တစ်ခုလုံး အင်အားစုလုံးလုံး လက်အောက်ခံနေ လွတ် လပ်ရေးရလာတဲ့နေ့ နေ့နံပါတ် (၄) ရက်နေ့ကိုမူ မင်းတို့ AAတွေကရွေးချယ်ပြီး တမင်တိုက်ခဲ့တယ်။

မင်းတို့ AAတွေက ပြည်ထောင်စုလွတ် လပ်ရေးနေ့၊ မင်းတို့ AAတွေပြီးတိုက်တဲ့နေ့ရာက ရဲကင်း စခန်းလေးခု၊ ရဲကင်းစခန်းကလည်း မြို့ပေါ်မှာရှိနေတဲ့ သာမန်ရဲစခန်းတွေတိုက်တာတောင်မဟုတ်ဘူး။ မင်းတို့ ရဲခိုင်းတိုင်းရင်းသားတွေကို ARSA ရန်က ကာကွယ်စောင့် ရှောက်ဖို့တာဝန်ထမ်းဆောင်နေရတဲ့ နယ်ခြားစောင့်ရဲ ကင်းစခန်းတွေ။

အဲဒီနယ်ခြားစောင့်ရဲကင်းစခန်းမှာ တာဝန်ထမ်းဆောင်နေရတဲ့ ရဲတပ်သားတွေဆိုတာ ဗမာ လူမျိုးဆိုလို့ မပါသလောက်ပဲ။ ကျဆုံးသွားတဲ့ ရဲများစွာ ဘိုဟန်က ရှမ်းလူမျိုး၊ ကျန်တာက အနီးပတ်ဝန်းကျင်က ဒေသခံတွေဖြစ်တဲ့ချင်းတွေ၊ ရခိုင်တွေ၊ ချင်းနက်လူမျိုးတွေ။ ဒီနေ့ မြန်မာပြည်မှာ ရဲတပ်တိုက်ခိုက်မှုတွေဟာ တော်ရူးလားနေပြီ။ နိုင်ငံတော်ပေါ်က ရဲတပ်တော်မဝင်ချင် ကြတော့တာ၊ ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်နဲ့မြန်မာနယ်နိမိတ်နောက်နေ တဲ့ရဲကင်းစခန်းတွေကို ဘယ်ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်ကမှသွားပြီး တာဝန်ထမ်းဆောင်ချင်ကြဘူး။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ အဲဒီ နယ်ခြားစောင့်ရဲဆိုတာ ဘာခွင့်မှမရှိလို့ပဲ။ မြို့ပေါ်က ရဲတပ်မှ ဘာညာခွင့်လေး ဘာလေးရှိဦးမယ်ပေါ့။ မင်းတို့ AAက တိုက်ဖို့ရွေးချယ် လိုက်တဲ့ရန်သူဟာ မင်းတို့ AA နာမည်ခံထားတဲ့ ရခိုင်လူမျိုးတွေကို ၂၀၁၇ခုနှစ် ARSA ဝင်လာတုန်းက အကာအကွယ်ပေးခဲ့တဲ့ နယ်ခြားစောင့် ရဲကင်းစခန်းတွေကိုမူ မင်းတို့က ရွေးတိုက်သွားတယ်။

AAရဲပြောခွင့်ရှိသူ ခိုင်သူဓမ္မပြောတာက လက်နက်ကြီးနဲ့ဝင်လိုက်တဲ့ ဘာအထောက်အထားမှမပြနိုင်တဲ့ အကြောင်းပြချက်လေးတစ်ခုနဲ့ မင်းတို့က နယ်ခြားစောင့် ရဲကို တမင်ရွေးပြီးတိုက်ခဲ့တယ်ပေါ့။ မင်းတို့ AAရဲလုပ်ရပ် ဟာ သတ္တိနည်းတာ၊ သူရဲဘာကြောင့်လုပ်ရပ်ကွာ။ ဒီနယ်ခြားစောင့်ရဲတွေဆိုတာ မင်းတို့ရခိုင်လူမျိုးတွေကို ကာကွယ်ပေးနေတဲ့ ရဲလေးတွေပါ။ တစ်ဖက်နိုင်ငံက ကုလားတွေနဲ့ဝင်လာမှာနဲ့ ARSAကုလားဆိုးအကြမ်းဖက် သမားတွေ ဝင်လာမယ့်ရန်ကို သူတို့က ဒုက္ခခံပြီး လစာ လေးနှစ်ခံရတဲ့ပြေးရဲ၊ ဒီအလုပ်လုပ်နေကြရတာ။

အဲဒီနယ်ခြားစောင့်ရဲတွေကတော့ ရန်သူဆို တာ သူတို့မျက်နှာချင်းဆိုင်ပြီး စောင့်ကြည့်နေရတဲ့ဘင်္ဂ လားဒေ့ရှ်နိုင်ငံ ခြံစည်းနဲ့ဘက်အခြမ်းက ပေါ်လာမှာပဲလို့ ထင်ခဲ့ကြမှာပေါ့ကွာ။ အဲဒီကျဆုံးသွားတဲ့ရဲတပ်သားတွေ ဟာ ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်နယ်နိမိတ် စောင့်ကြည့်နေရလို့ သူတို့ ကျောဘက်က ဘယ်ရန်သူကမှ သူတို့ကို နောက်ကျောက လာတဲ့ကျည်ဆန်နဲ့သတ်မယ်လို့ထင်ခဲ့ကြမှာမဟုတ်ပါဘူး။

ရဲတွေကိုတိုင်းထားတဲ့သေနတ်ဆိုတာကလည်း တပ်မတော်က ပြည်တွင်းစစ်အစကတည်းက ကိုင်ခဲ့တဲ့ G3, G2တွေပါပဲ။ တပ်မတော်အကျလက်နက်တွေပါပဲ။

ရဲတပ်သားလေးတွေမှာ အစာရေစာမဝလို့ လူရပ်တောင် မထွက်ဘူး။ ငှက်ဖျားရပ်တွေနဲ့၊ ရဲထဲဝင်ပြီး နယ်ခြားစောင့် နေရလို့ တိုင်းရင်းသားရခိုင်တွေကို ကာကွယ်ပေးနေရတဲ့ အတွက် ရခိုင်တွေက သူတို့အသက်ကို နောက်ကျောက ဓားနဲ့ထိုးသတ်မယ်လို့ လုံးဝထင်ခဲ့ကြမှာမဟုတ်ပါဘူး။

ရန်ကုန်မြို့(၄)ရက်နေ့ နံနက် (၂)နာရီကနေ (၄)နာရီမှာ ကင်းတာဝန်ယူပြီးမှ ယူနိုက်တက်ပြည်ထောင်စု အင်အားစုသားရင်း ကျဆုံးသွားခဲ့ရတဲ့ အသက်(၂၀)ပဲရှိသေး တဲ့ ရဲတပ်သားအသစ်စက်စက်ကလေးတွေနဲ့ ဒီကဗျာ လေးကို ဖတ်ကြည့်လိုက်ပါ။

'ကျောရေ ရင်ပါဒောင်တယ်'

လက်ရှိတာဝန်က အနောက်တံခါးလုံခြုံရေး မျက်နှာချင်းဆိုင် စစ်မက်ပြင်ကို ရင်ကတုတ်ခံ ကာကွယ်ထားဆီးလို့... တိုက်တဲ့ဘူး အမွေအနှစ် ပြည်ထောင်စုကို အသက်ပေးလို့ ကာကွယ်နေချိန် ကိုယ့်နောက်ကျောက ပြည်ထောင်စုဝင် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးက...

ဝေလသံချင်းလို ရွေးပေါ်တဲ့ဓားနဲ့ နောက်ကျောကို ထိုးတဲ့ တပြင်ပြင်ဖြစ်နေချိန်မှာ အရင်သမိုင်းတွေက ဘယ်လိုပင် ရှိဦးခဲ့ပါစေ ကျတော်တို့ ကာကွယ်နေတာ ခင်ဗျားတို့ပြည်နယ်ပါ နောက်ကျောက မိတ်ဆွေချေ...

ကျတော်တို့က ဧည့်သည်ပါ အိမ်ရှင်ထမ်းပုတ်မချဘူး ခင်ဗျားတို့ရွှေ မားမားမတ်မတ်ရပ်တည်နေတာမှ နောက်ကျောကို ဓားနဲ့ထိုးမယ်ဆိုရင်တော့ ကျောရေရ ခင်ဗျာ အောင်တယ်ဗျာ...

Credit to: ရင်ခွင်သစ်

(ကျဆုံးရဲတပ်သား မြတ်ကျော်ခြင်း)

မင်းတို့သတ္တိရှိရင် စစ်တပ်ကို ရွှေကတိုက် လည်း ရတယ်။ နောက်ကျောက ဓားနဲ့ထိုးလည်းရတယ်။ မိုင်းဆွဲပြီးတိုက်လည်း ရတယ်။ ချွံ့ဖိုတိုက်လည်း ရတယ်။ မင်းတို့ကိုယ်မင်းတို့ AAဆိုတာ စစ်တပ်တစ်ခုလုံးမှတ် ထားရင် စစ်တပ်-စစ်တပ်ချင်း တန်းတူတိုက်ပေါ့ကွာ။ စစ် တပ်ကိုမတိုက်ရလို့ မြို့ပေါ်တက်ပြီး ရဲစခန်းနဲ့ထိုးရင်တောင် ဒီထက်ပိုပြီး မင်းတို့ကို နားလည်ပေးမယ့်သူ ရှိချင်ရဦးမယ်။

အခုဟာက ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ် မြန်မာနယ်စပ် စောင့်နေတဲ့ ရဲကင်းစခန်းတွေပြီးတိုက်တာကတော့ မင်းတို့ AAဆိုတာ ရခိုင်တပ်မတော်မဟုတ်ဘဲ အကြမ်းဖက် သောင်းကျန်းသူအဖွဲ့ဖြစ်ပါတယ်လို့ မင်းတို့ကိုယ်တိုင် မှတ် ပုံတင်လျှောက်လွှာတင်လိုက်တာပဲ။

မင်းတို့ AA သတ္တိရှိရင် ဘူးသီးတောင်၊ မောင် တော၊ ရသေ့တောင်၊ ပလက်ဝ၊ ကျောက်တောင်၊ ပုဏ္ဏား ကျွန်း စတဲ့မြို့တွေကို ဝင်တိုက်ပေါ့၊ မြို့တွေ သိမ်းပေါ့။

မင်းတို့ ဒီလိုမြို့တွေ ရွာတွေသိမ်းတဲ့ မြို့သိမ်း ရွာသိမ်းတိုက်ပွဲတွေ ဆင်နွှဲနိုင်ရင် ရဲစခန်းတွေက ခုခံလို့ မင်းတို့ရဲစခန်းတစ်ခုလုံးကို ငဲ့ခဲ့ပြီး အသေသတ်လို့ရတယ်။ ဒါက တရားတဲ့စစ်။

ကျွန်းမြတ်နိုင်ငံ... မင်းတို့ AAက ရတိုက် လမ်းစဉ် ၂၀၂၀ ရခိုင်အိမ်မက်ကို အကောင်အထည်ဖော် နေတာဟာ ရဲစခန်းအလင်ဝင်တိုက်တဲ့ ဓားပြအဖွဲ့သာ သာ အကြမ်းဖက်သောင်းကျန်းသူဖြစ်သွားခဲ့ပါပြီကွာ။ မင်းတို့ AAက ရဲ(၁၃)ယောက်မကလို့ ရဲအယောက် (၁၀၀) သတ်နိုင်လည်း မင်းတို့ ရွာတစ်ရွာမသိမ်းနိုင်ပါ ဘူးကွာ။ ဘူးသီးတောင်မြို့လေးတစ်ခုတောင် မင်းတို့ သိမ်းထားနိုင်ဖို့ ရဲ(၁၀၀၀)သတ်နိုင်လည်း မရဘူး။ စစ် တပ်က စစ်သား (၁၀၀၀)ကျဆုံးသွားလည်း မင်းတို့ မြို့ လေးတစ်မြို့ မသိမ်းနိုင်ပါဘူးကွာ။

အခုမင်းတို့ ရဲစခန်းတွေဝင်စီးတဲ့လုပ်ရပ်ဟာ ဘာအဓိပ္ပာယ်မှမရှိဘဲ မင်းတို့ AAကို နှိုက် အနည်းအ ကျဉ်းထောက်ခံနေတဲ့ရခိုင်တွေ မြန်မာတွေတောင် မင်း တို့ကို စက်ဆုပ်ရွံရှာသွားကြပြီပေါ့။

မင်းတို့ AAကို မွေးထုတ်ပေးလိုက်တဲ့ မင်းတို့ ဆရာကြီး KIA ဆိုတာတောင် သူရာဝင်ထဲမှာ ဘယ်ရဲ စခန်းကိုမှ ဝင်မစီးဝင်မတိုက်ခဲ့ပါဘူး။ KIA လည်း ရဲစခန်း ဝင်မတိုက်သလို RCSS/SSA လည်း ရဲစခန်း ဝင်မတိုက် ခဲ့ပါဘူး။ ပြည်တွင်းစစ်ဝင်တဲ့ ဆရာကြီး KNDO နဲ့ KNU လည်း ရဲစခန်းဝင်တိုက်တဲ့ရာဝင် မရှိဘူး။ ပြည်တွင်းစစ် အစပိုင်းမှာ KNDO နဲ့ ဗမာတပ် ရဲစခန်းတွေ ဝင်သိမ်းခဲ့ ဖူးတာ ရှိတယ်။ ဘယ်ရဲတို့မှ သတ်မသွားဘူး။ လက်နက် သိမ်းသွားခဲ့တာပဲ ရှိတယ်။ မင်းတို့ AAဆိုတာ နယ်ခြား စောင့်ရဲ(၁၃)ယောက်ကို ပစ်သတ်ခဲ့ဖူးတဲ့ မဟာအောင်ပွဲ ပိုင်ရှင်ကြီး ဘွဲ့ ရသွားခဲ့ပြီပေါ့။

ရခိုင်နဲ့ ဗမာကို သွေးခွဲရိုက်တာပဲ

မင်းတို့ AAရဲလွတ်လပ်ရေးနေ့ သွေးစွန်း အောင်လုပ်ခဲ့တဲ့လုပ်ရပ်ဟာ မင်းတို့ ရခိုင်လူမျိုးတွေရော ရခိုင်ပြည်နယ်ကိုပါ မပြီးဆုံးနိုင်တဲ့စစ်မီးတောက်တိုစပြီး သွတ်သွင်းလိုက်တဲ့လုပ်ရပ်ပဲ။

ရခိုင်ပြည်နယ်က ရခိုင်တွေက အရင်က ကုလားပဲကြောကနေရတာ၊ ကုလားရန်တစ်ခုပဲရှိတယ်။ အခုတော့ ရခိုင်လူမျိုးတွေဟာ မဆုံးနိုင်တဲ့စစ်ပွဲထဲ ပြေး လွှားရင်း အချိန်ကုန်ရမယ့် စစ်ပြေးဒုက္ခသည်အဖြစ်ဆိုး တွေ နဲ့ ကြုံရတော့မယ်။

ရခိုင်ပြည်နယ်ဟာ ဒုတိယဆီးရီးယားဖြစ်လာ နိုင်တယ်။ အဲဒီလို ဒုတိယဆီးရီးယားဖြစ်လာမှာကို မင်းတို့ AAက ကြိုတင်ပိုင်းသားနေပုံရတယ်။ UN တပ်ဦးထုပ်အ ပြာတွေ ရခိုင်မြေကို ဝင်လာကြမှာကိုမြင်ယောင်ပြီး မင်းတို့ ပျော်နေပုံရတယ်။

မင်းတို့သိထားဖို့က OIC လက်ချက်နဲ့ UN ဦးထုပ်အပြာတွေဝင်လာချင်ရင်တောင် ကျောက်မြို့မှာ အခြေချနေတဲ့ကရုဏ်ကြီးကဘယ်လိုလုပ်လက်ခံမှာလဲကွာ။

ကျောက်မြို့ဆိုတာ တရုတ်ပြည်ရဲ့အသက်ရှုပ်ကိုင်လှိုင်းကြီး ရဲ့အစကြီးလေ။ UN ဦးထုပ်အပြာတွေဝင်လာတာနဲ့ တရုတ်တပ်တွေလည်း ချက်ချင်းရောက်လာမှာပဲဆိုတာ မတွေ့မိဘူးလား။ အဲဒီကျရဲ့ UN တပ်နဲ့ တရုတ်တပ်နှစ်ခု အကြားမှာ ရခိုင်ပြည်နယ်ဟာ အနည်းဆုံးအနှစ်(၅၀) တော့ နေရတော့မယ်။ အာဖရိကကိုဝင်လာတဲ့ဦးထုပ် အပြာတွေ အခုထိ ပြန်မထွက်ကြတော့တာ အခုဆိုအနှစ် (၇၀) လောက်ရှိပြီလေ။ မင်းတို့ AAကတော့ UN ဦးထုပ်အပြာပဲလာလာ၊ တရုတ်တပ်တွေပဲ လာလာ၊ မွတ်စလင်တပ်တွေပဲလာလာ၊ ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်ပဲလာလာ၊ ဘယ်သူလာလာ ကြိုတင်ပြီး ကျေနပ်နေမယ်ဆိုတာ ယုံ ကြည်ထားပါတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ကုလားကျွန် ပဲ ခံရခံရ မွတ်စလင် ကျွန်ပဲခံရခံရ ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်ကျွန် ဘဝရောက်ချင်ရောက်၊ မင်းက ရခိုင်ခေါင်းဆောင်ကြီး ဖြစ်ဖို့နဲ့ မင်းတို့ AAနေရာလေးတစ်နေရာ အသိအမှတ် ပြုခံရဖို့အတွက်ပဲ ရည်မှန်းထားတယ်မဟုတ်လား။

မင်းတို့ AAအတွက်တော့ ကုလားလက် အောက်၊ ဘင်္ဂလားအောက်မှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ နွေးကတက်ကပဲ နေရနေရ နေရာရရင် ကျေနပ်တဲ့ကောင်ပါကွာ။ ရခိုင် ပြည်ကြီးကို မီးတင်မို့ပြီး မီးတဟုန်းဟုန်းလောင်မှ မင်းက ရခိုင်ခေါင်းဆောင်ဖြစ်မယ့် AAဓားကတက်လောက်မှာ နေရာရမယ်ဆိုလည်း မင်းတို့ သဘောတူကြမှာပါ။

AAဟောက် ဟောက်ပြန်တဲ့ အကြမ်းဖက်အဖွဲ့မပေါ်ပူးသေးဘူး

ပြည်တွင်းစစ်အစမှာ KNDO တွေက ရန်ကုန် -မန္တလေးရထားလမ်းမှာ မိုင်းထောင်ပြီး ရထားမှောက် အောင် လုပ်ခဲ့ဖူးတယ်။ ရထားမိုင်းထိလို့ ရထားမှောက် တော့ ရထားပေါ်မှာပါလာတဲ့ ကျောင်းပိတ်ရက်အိမ်ပြန် တဲ့ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသူလေးတွေကိုဖမ်းပြီး တရုတ်မြို့ ကုမင်တန်တပ်တွေကို ရောင်းစားခဲ့ဖူးတယ်။ အဲဒီလို ရထားမိုင်းခွဲတဲ့လုပ်ရပ်ကြောင့် KNDO ကို နှိုက်ထောက် ခံတဲ့ ကရင်လူထုကြီးက လက်မခံတော့ဘဲ ကျွန်းသွားခဲ့ ရတာ။ ဒါပေမယ့် မင်းတို့ AAထက်စာရင် ရထားမိုင်းခွဲ တဲ့ KNDO ကိုတောင် နည်းနည်းအထင်ကြီးသေးတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ မြန်မာပြည်ထောင်စုမှာ ၀၉၄၈ ခုနှစ်ကတည်းက အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့်ပေါ်ပေါက် လာတဲ့ လက်နက်ကိုင်တွေ အများကြီးရှိတယ်။ ဗမာ၊ KNDO (နောင် KNU) SSA၊ KIA၊ NMSP၊ TNLA၊ CNF၊ ALP၊ နာဝ၊ UWSA စတဲ့အဖွဲ့တွေအားလုံး ဘယ် လက်နက်ကိုင်ကမှ ကုလားနဲ့မပေါင်းခဲ့ဘူး။ ဘယ်လက် နက်ကိုင်ကမှ စစ်နိုင်ဖို့၊ နေရာရဖို့၊ ကုလားဆိုးတွေနဲ့ မပေါင်းခဲ့ဘူး။

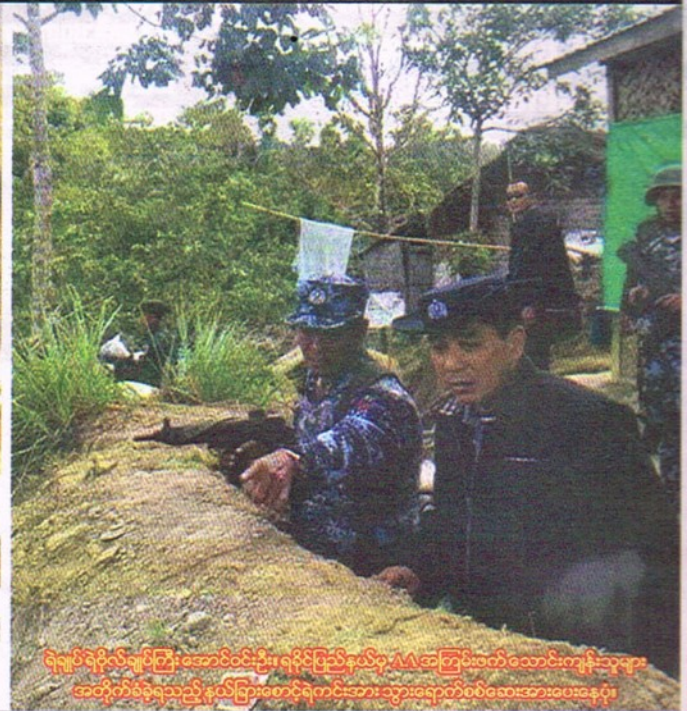
မင်းတို့ စီနီယာ ရခိုင်လက်နက်ကိုင်တွေဖြစ်တဲ့ ALP ကို ဘာတိုလည်း ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်နဲ့ မပေါင်းခဲ့ဘူး။ ကုလားဆိုးတွေနဲ့ မပေါင်းခဲ့ပါဘူး။

မင်းတို့ AAလက်ထက်ရောက်မှ ဘင်္ဂလား ဒေ့ရှ်နယ်မြေကို ခြေကုပ်ယူလာတယ်။ ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်

နန်းပြတ်နိုင်ငံနှင့် AA ကို အာရုံစိုက်သည်

ကျွန်းသူကြွယ်ဝသောကုန်းပေါ်တွင် အာရုံစိုက်နေသော အာရုံစိုက်ရေးအဖွဲ့များနှင့် လက်နက်ကိုင်တပ်များ

ရခိုင်ပြည်နယ်ရှိ အာရုံစိုက်ရေးအဖွဲ့များနှင့် လက်နက်ကိုင်တပ်များ

တပည့်လုပ်ငန်း၊ ARSA ဆိုတဲ့ ကုလားဆိုးအကြမ်းဖက် သမားတွေနဲ့ မဟာမိတ်လုပ်ငန်း၊ ဒါကြောင့် ပြည်တွင်း စစ်သမိုင်းမှာ မင်းတို့ AAဟာ ရခိုင်ပြည်ကိုရောင်းစားပြီး နေရာရဖို့ လုပ်လိုက်တဲ့ အဖောက်ပြန်ဆုံး၊ အယုတ်မာ ဆုံး၊ အညစ်ပတ်ဆုံး အကြမ်းဖက်အဖွဲ့အစည်းပဲ။

ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်နဲ့ပေါင်း၊ ARSAနဲ့ပေါင်း၊ မွတ်စလင်တွေနဲ့ပေါင်းပြီးမှ ရခိုင်ပြည်ကိုလွှတ်မြှောက်အောင် လုပ်မယ်ဆိုတဲ့ မင်းတို့လုပ်ရပ်ကို ရခိုင်အစွန်းရောက်တစ် ချို့ကလွဲလို့ ဘယ်သူမှရေရည်မှာ လက်ခံမှာမဟုတ်ပါဘူး။

အခုတော့ သွေးပူနေတဲ့နန်းအစပဲရှိသေးတော့ AAဆိုတာ ငါတို့ဘာညာပဲဆိုပြီး ယောင်ဝါးဝါးနဲ့မင်းတို့ ဘက်ပါနေတဲ့ ရခိုင်တချို့တော့ ရှိမှာပေါ့။ ပွဲက အခုမှ အစပဲရှိသေးတာ။ အစဆိုတော့ အခု ၂၀၁၉ ဇန်နဝါရီလ (၄)ရက်နေ့ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်ရဲ့ လွတ်လပ်ရေးနေ့မနက်မှာ မင်းတို့လုပ်လိုက်တဲ့ သွေးစွန်းသော လွတ်လပ်ရေးနေ့အတွက် မင်းတို့အသက်နဲ့ရင်းပြီး ပြန်ပေးဆပ်ရလိမ့်မယ်။

မြန်မာတပ်မတော်ကလည်း မင်းတို့လာပြီး အခုလိုရန်စလို့ ဒေါသထွက်ပြီး မင်းတို့ AAလို ဓားပြသာသာ အဆင်လောက် နောက်ကို တစ်ချိန်ထိုးလိုက်မှာမဟုတ်ဘူးလေ။ ၂၀၁၇ ARSAတွေ ရဲခန်း(၃၀)ကို တစ်ပြိုင်တည်း တိုက်တုန်းက မြန်မာတပ်မတော်ဟာ ကိုယ့်တိုင်းရင်းသား ရခိုင်တွေရဲ့အသက်ကို ကာကွယ်ဆင်နွှဲရန် အချိန်မီအမြန် နယ်မြေရှင်းလင်းခဲ့တဲ့ နောက်ဆက်တွဲသင်ခန်းစာတွေ တစ်ပွဲတစ်ခိုက်ကြီးရထားပြီးသွားပြီ ထွန်းမြတ်နိုင်ရေး။

မင်းတို့က အားအနည်းဆုံးရဲကင်းစခန်းလေးခုတို့ တိုက်ပြပြီး AAဆိုတာ ဒီလိုရာခိုင်နှုန်းကြောင်း လက်မ ထောင်ပြပြီး စစ်မြို့မမယ် မင်းတို့နောက်ကို မြန်မာတပ်မတော်က လိုက်လာမှာမဟုတ်တော့ဘူး။ မင်းတို့ AA အင်အား(၃၀၀)မကလို့ အင်အား (၃၀၀၀)ပဲဖြစ်ဖြစ် မြန်မာတပ်မတော်က မင်းတို့ကို အတင်းစွတ်လိုက်တိုက်မယ့် အလုပ် မလုပ်တော့ဘူး။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ မင်းတို့ နောက်လိုက်တိုက်လည်း မင်းတို့ AA(၃၀၀)စလုံးကို အသေရလည်း ဘာမှဖြစ်လောက်တဲ့အောင်ပွဲဖြစ်နေလို့ပဲ။ မင်းတို့ရဲကင်းစခန်းဝင်တိုက်လိုချင်သွားတဲ့လက်နက်ကမ်းပြ ဂိုက်ကောင်လိုရမယ့်အဆင့်လက်နက်တွေပဲ မင်းတို့ရ လိုက်တာ။ မင်းတို့ချသွားတဲ့လက်နက်တွေလောက်ကိုပြန် ရဖို့ တပ်မတော်က မမိုက်တော့ဘူး။ ဘာကြောင့်လဲဆို တော့ မင်းတို့ AA ၃၀၀လောက်ရှိနေတဲ့ ဘူးသီးတောင်၊ ကျောက်တောင်ခွင်ဆိုတာ ခြံကန်ကြွေကွေ့လို့ မြန်မာ တပ်မတော်က သတ်မှတ်ထားလို့ပဲ။ ကိုယ့်ခြံကန် ကြွေ ကန်အချိန်မင်းမင်းပဲလေ။ ဒီနေ့မင်းမင်းချင်လည်း နောက် တစ်နေ့မင်းချင်တဲ့နေ့ မင်းလိုရတယ်။ မင်းတို့ရဲကင်းစခန်း လေးခုဝင်ပြီးရဲကပ်သား(၁၃)ယောက်အသက်ကိုယူသွားတာ လောက်နဲ့ မင်းတို့ AAလည်း ရခိုင်မှာ အစိုးရဖြစ်မလာ ပါဘူး။ ရခိုင်ပြည်ကြီးလည်း မင်းတို့လက်ထဲ ရောက်မလာ နိုင်ပါဘူး။ ပွဲလည်း မပြီးနိုင်ပါဘူး။

ကိုယ့်ခြံကန် ကြွေ ကန်အချိန်မင်းမင်းပဲလေ။ ဒီနေ့မင်းမင်းချင်လည်း နောက် တစ်နေ့မင်းချင်တဲ့နေ့ မင်းလိုရတယ်။ မင်းတို့ AAလည်း ရခိုင်မှာ အစိုးရဖြစ်မလာ ပါဘူး။ ရခိုင်ပြည်ကြီးလည်း မင်းတို့လက်ထဲ ရောက်မလာ နိုင်ပါဘူး။ ပွဲလည်း မပြီးနိုင်ပါဘူး။

ထားတဲ့ ရခိုင်ပြည်နယ်ထဲမှာ AAအခြေခံနယ်မြေတည် ဆောက်နေဆဲတော့ ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်နိုင်ငံကို ပထွေးတော်ပြီး မှရမှာ။

KIAတို့ UWSAတို့ TNLAတို့ အခြေစိုက်တဲ့ နယ်စပ်က တစ်ခုတည်း။ မင်းတို့ရည်ရွယ်ပြီး အခြေစိုက် မယ့်နိုင်ငံက ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်။ ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်မြန်မာနယ် စပ်က မိုင်(၂၅၀)ပဲရှိတာ။

ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်ကလည်း သူတို့အမျိုးကုလား တွေအတွက် အနာဂတ်မှာရန်သူဖြစ်လာမယ့် မင်းတို့ AA ကို ကြီးထွားလာအောင် လုပ်ပေးမယ်ထင်နေသလား။ ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်ကလည်း မင်းတို့ AAထက် လည်တယ်။

သူ့ဆီ သောင်တင်နေတဲ့ ကုလားခုနစ်သိန်း၊ ရခိုင်ပြည်နယ်ထဲပြန်သွင်းဖို့က ပထမအဆင့်၊ နောက်တစ် ဆင့်က သူ့နိုင်ငံရေအောက်ရောက်သွားရင် ခိုလှုံဝင် ရောက်နေရာယူဖို့ ရခိုင်ပြည်နယ်ကို သွားရည်တခြားမြား ကုနေတဲ့နိုင်ငံ၊ အဲဒီလို ကုလားခုနစ်သိန်းနဲ့သူနောက်က ဘင်္ဂလားသန်း(၁၇၀)ရဲ့အနာဂတ်မှာဝင်ရောက်အခြေချဖို့ ရည်ရွယ်နေသေးတာတွေ ရခိုင်ပြည်နယ်ထဲမှာ မင်းတို့ AAဆိုတဲ့လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့ကြီးထွားလာအောင် သူတို့ ရေရည်မှာ ဘယ်တော့မှလုပ်မှာမဟုတ်။ လောလောဆယ် တော့ ရခိုင်ပြည်နယ်မတည်ငြိမ်အောင် ပွဲဆူရင်းပြေးရော ဆိုတဲ့သဘောနဲ့ တိုင်းရင်းလုံးလုံးသဘောနဲ့ပဲ မင်းတို့ကို သူနယ်စပ်မှာ ဝင်ခွင့်ထွက်ခွင့်ပေးထားတာ။

ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်နယ်စပ်မိုင်(၂၅၀)လောက်ကို အခြေစိုက် အားကိုးပြီး သူပုန်လုပ်စားတော့မယ့်အကြံ လောက်နဲ့တော့ မြန်မာပြည်တွင်းစစ်ထဲကို တစ်စင်ထောင် ဖို့ စမင်းစားနဲ့ ထွန်းမြတ်နိုင်ရေး။

၂၀၂၀ ရခိုင်အိမ်မက်၊ ရက္ခိတလမ်းစဉ်ဖြစ်မ လာဘဲ ၂၀၂၀ ရက္ခိတလမ်းစဉ်ဖြစ်လာတော့မှာ သေချာ ပေါက်မြင်နေရပါပြီ။ ဘူးသီးတောင်က ရဲကင်းစခန်းလေးခုနဲ့ ရဲကပ်သား (၁၃)ယောက် အသက်နဲ့ သွေးစွန်းသော မြန်မာလွတ်လပ် ရေးနေ့ ၂၀၁၉ဟာ မင်းတို့ AA တစ်ဖွဲ့လုံးအတွက် 'ဘူး သီးတောင် AA သင်္ချိုင်း'ဖြစ်လာတော့မယ့် အရေးနဲ့ ၂၀၂၀ ရက္ခိတလမ်းစဉ်ကို မြင်နေရပြီဖြစ်၏။

နိုင်ငံရေး

အကြွေးတင်သွားတဲ့ AA

ဒီမိုကရေစီ အာကြောင့် AAနဲ့ တပ်မတော် တိုက် ပွဲဖြစ်တော့ စစ်တပ်ကို ထောက်ခံပြီး (x)ပြောင်းမလဲ။ အဖြေကတော့ (x)ပြောင်းမဟုတ်ပါဘူး။ ဒီမိုကရေစီ ထုံးစံအတိုင်း မတရားဘူးထင်လို့ မတရား ခံရတဲ့ဘက်က ရပ်တည်တာပဲ။

နယ်ခြားစောင့် ရဲကင်းစခန်းလေးခုတိုက်ခိုက်ခံလိုက် ရတဲ့အပေါ်မှာ AAရဲ့ အကြောင်းပြချက်က နယ်ခြား စောင့်ရဲကင်းစခန်းတွေကနေ လက်နက်ကြီးနဲ့ပစ်တာ ကြောင့်လို့ ပြောတယ်။

တပ်ရဲ့အကျ လက်နက်ငယ်တွေသာကိုင်ခွင့်ရ

တဲ့ရဲတပ်ဖွဲ့မှာ လက်နက်ကြီးရှိနိုင်ရဲ့လားဆိုတာစဉ်းစား ပေါ့ AA၊ အကယ်၍ စစ်တပ်က ရဲခန်းကနေ လက် နက်ကြီး ယူလာပစ်ရင်ရော သူတို့က မပစ်ပါနဲ့ တားခွင့် ရှိမလား။

လက်နက်ကိုင်တပ်တွေ အားလုံး ကာချပ် လက်အောက်မှာဖြစ်တဲ့အတွက်ကာချပ်တိုက်ခိုက်ကွပ်ကဲ တဲ့ စစ်တပ်ကအမိန့်ပေးရင် ရဲတပ်ဖွဲ့ကလိုက်နာရမယ်။ သူတို့စခန်းကနေလက်နက်ကြီးသယ်လာပြီးပစ်သွားလည်း သူတို့မှာ တားခွင့်မရှိတဲ့အတွက်လက်ပိုက်ကြည့်နေရမယ်။ ဒီအတွက် သူတို့မှာ သေပေးရလောက်တဲ့အ ထိ အပြစ်ကြီး ဖြစ်သွားလား။ သူတို့ကို သတ်လိုက်လို့ရော နောက်နောင် စစ်တပ်က အဲဒီစခန်းတွေကို လာအသုံးမချ တော့ဘူးတဲ့လား။ ရဲကရာ လက်မခံနိုင်ဘူးလို့ တားခွင့်ရှိ သွားရလား။

ကတယ်တမ်း ဖြစ်နေတာ စစ်တပ်နဲ့ AAလက် နက်ကိုင်နှစ်ဖွဲ့ရဲ့ တိုက်ပွဲမှာ တာဝန်ရှိတဲ့ စစ်တပ်နဲ့ မကျေနပ်တာကိုမရှင်းဘဲ မဆိုင်တဲ့ နယ်ခြားစောင့်တပ်ဖွဲ့လေး တွေကို အနိုင်ကျင့်သတ်ဖြတ်သွားတဲ့အတွက် AA ရဲ့လုပ် ရပ်ကို ဒီမိုကရေစီက ရှုတ်ချတာပါ။

အကယ်၍ သာ နယ်ခြားစောင့်ရဲကင်းစခန်း လေးခုမဟုတ်ဘဲ တစ်ရင်းဂြာနချပ်လေးခု ဖြစ်ခဲ့မယ်ဆိုရင် AA အနေနဲ့ ခုလို နာမည်ပျက်နဲ့ တစ်နိုင်ငံလုံးရဲ့ အမုန်းကို ခံရမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒီမိုကရေစီလည်း ခုလို ဝင်ရောက် နေမှာ မဟုတ်ဘူး။

ရဲမှန်ဆိုသွားလည်း အသက်နဲ့ မိသားစုနဲ့ပါ ဗျာ၊ ကျဆုံးသွားတဲ့ ရဲမှန်အပါအဝင် ရဲကပ်သား (၁၃) ယောက်ဟာ မြန်မာနိုင်ငံ အနှံ့အပြားက တိုင်းရင်းသား တွေပါ။ ရခိုင်ပြည်နယ်အတွက် အလုပ်အကူးပြုဖို့ သား ပစ်မယားပစ် မိဘတွေပဲဖြစ်။ အနောက်တံခါးမှာ တိုင်း ပြည်တာဝန် ထမ်းဆောင်ရင်း နောက်ကျောစားနဲ့ထိုး အ နိုင်ကျင့်သတ်ဖြတ်ခံလိုက်ရတဲ့ ဝန်ထမ်းတွေအပေါ် အ ကြမ်းဖက်လုပ်ရပ်ကျူးလွန်သွားတဲ့အတွက် AAအ ပေါ်မှာ တိုင်းပြည်တစ် ဘက်လုံးအတွက် အပြစ်ပဲ။

ဒီအကြွေးအတွက် ကျဆုံးသွားတဲ့ အပြစ်ပဲ နယ်ခြားစောင့်တပ်သား (၁၃)ယောက်အတွက်၊ တိုင်းပြည် ရဲ့ အချုပ်အခြာအာဏာကို ထိပါးစေတာနဲ့တော့ အကြမ်း ဖက်လုပ်ရပ်အတွက် AAကို ဒီမိုကရေစီ ဆန့်ကျင်ခွက်ချ ရတာပါ။ တပ်မတော်အနေနဲ့လည်း ခုလို ထောက်ခံမှုအ ပြည့်အဝနဲ့ အကြမ်းဖက်ဥပဒေနဲ့ပါ တရားစွဲခံထားရတဲ့ AA ကို တရားဝင်ဘောင်ထဲက တိုက်ခွင့်ရတဲ့ အခွင့်အ ရေးမျိုး တပ်မတော်ရဲ့ ပြီးခဲ့တဲ့ တိုက်ပွဲတွေမှာပါ မရှိပဲ သေးပါဘူး။

ဒါကြောင့် တပ်မတော်နဲ့ AA ငြိမ်းငြိမ်းလော တော့မယ့် တိုက်ပွဲတွေရဲ့ အနိုင်အရှုံး အနိမ့်အမြင့်၊ အ ကျဆုံး တောတွေဟာ တပ်မတော်ရဲ့ စစ်ရေးအပေါ် စွမ်းဆောင်အားထုတ်နိုင်မှုနဲ့သာ သက်ဆိုင်ပါတော့တယ်။ နိုင်ငံတကာရဲ့ စောင့်ကြည့်မှု ခံနေရတဲ့ဒေသဖြစ်တာ ကြောင့် စစ်ရေးဆောင်ရွက်ရာမှာ တပ်မတော်အနေနဲ့လူ အခွင့်အရေးကို အလေးထားဖို့ တပ်မှူး တပ်သားတိုင်းမှာ

တာဝန်ရှိပြီး အပြစ်ပဲ ပြည်သူတွေကို ဘေးကင်းအောင် ကူညီစောင့်ရှောက်ပေးခြင်းဖြင့် နိုင်ငံဂုဏ်၊ တပ်မတော်ရဲ့ ဂုဏ်ကို ဆောင်နိုင်ကြပါစေ။

Credit to: Zami Tike

နောက်ကျောကို စူးစူးခြင်း

'ကျွန်တော်တို့က ရခိုင်ပြည်နယ်ကို တည်ငြိမ် အေးချမ်းဖို့အတွက် လာပြီးကာကွယ်တာဖြစ်တယ်။ ကျွန် တော်တို့ ကာကွယ်တာဆိုတာလည်း ဒီနေရာက အခက် အခဲ ဖုတ်ပစ်ပန်းဆင်းရဲကြီးစွာနဲ့ ဘယ်သူမှလာပြီးတော့ နေချင်တာမဟုတ်ဘူးလေ။ တာဝန်အရ လာပြီးကာကွယ် တာဖြစ်တယ်။ ကျွန်တော်တို့ မျှော်မှန်းထားတာက ကျွန် တော်တို့တိုင်းရင်းသားတွေကို ARSA အကြမ်းဖက် သောင်းကျန်းသူတွေရဲ့ အန္တရာယ်မရှိအောင် ကာကွယ် ပေးဖို့အတွက် လာတာဖြစ်တယ်။ ဒီလို လာပြီး ကာကွယ် တဲ့နေရာမှာ ကျွန်တော်က ARSA အန္တရာယ်ကို မျှော်နေရ တဲ့အချိန်မှာ အခုလို AA ဘက်ကလာပြီး တိုက်ခိုက်တာ ဟာ နောက်ကျောကိုစူးစူးထိုးထိုးဖြစ်ပါတယ်။ အခုတိုက် ခိုက်ခံရတဲ့ ရဲကင်းစခန်းတွေထဲက သေဆုံးသွားတဲ့ရဲကပ်ဖွဲ့ဝင် တွေမှာ ချင်း၊ကယန်း၊မြို့ပတိုင်း၊အာခါဒိုင်းနက်လူမျိုး တွေပါဝင်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ဟာ ရခိုင်ပြည်နယ်ကို ကာကွယ်ဖို့အတွက် တပ်မတော်နဲ့ပူးပေါင်းပြီး တာဝန် ထမ်းဆောင်နေတာဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့တပ်ဖွဲ့ ဝင်တွေမှာလည်း တိုင်းရင်းသားလူမျိုးပေါင်းစုံနဲ့ ခွဲ စည်းထားတာဖြစ်ပါတယ်။ အခုအသတ်ခံရတဲ့ရဲကင်း စခန်းလေးခုကလည်း ၂၀၁၇ ခုနှစ် အရေးအခင်းဖြစ် တုန်းက ဒေသခံတိုင်းရင်းသားတွေ ဖုတ်မရောက် အောင် ARSA အကြမ်းဖက်ရန်က ကာကွယ်ပေးခဲ့ တာဖြစ်တယ်။ AAလက်နက်ကိုင်အဖွဲ့ရဲ့ ဒီလိုလုပ်ရပ် က မဖြစ်သင့်ဘူး။'

(ဗိုလ်မှူးချုပ် ရဲခိုင်လှိုင်အောင်)

xxx

'ကျွန်တော်တို့နယ်ခြားစောင့်တပ်နဲ့ တပ်မ တော်က ရခိုင်ပြည်နယ်လုံခြုံမှု၊ ကာကွယ်ပေးဖို့ ပေါင်း စပ်ပြီး ဆောင်ရွက်နေတာဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကလည်း ARSA အကြမ်းဖက်က နောင်လက်ခံနိုင်လို့တည်ပြီးဆောင်ရွက် နေတဲ့အချိန်မှာ AAသောင်းကျန်းသူအဖွဲ့က အတွက် ကျတုစီစဉ်ပြီး ရခိုင်ပြည်နယ်လုံခြုံမှုမရှိအောင်၊ ပုတ်ပြား အောင် နောက်ကျောကိုစူးစူးထိုးထိုးပစ်တာလည်း ဖြစ်ပါ တယ်။ ဒါကလုပ်သင့်သလားဆိုတာလည်း ဝှံ့စားကြည့်ဖို့ ရပါတယ်။ ဒါဟာ အတွက်ကျတုစီစဉ်တပ်မတော်စစ်ကြောင်း တွေကို အလစ်အပိုက်၊ တပ်မတော်စစ်ကြောင်းတွေ ကြားတာဝန်ထမ်းဆောင်နေတဲ့အချိန်၊ ကျွန်တော်တို့ နယ်ခြားစောင့်တပ်ဖွဲ့တို့အချိန်မှာ အင်အားအလုံးအရင်း သုံးပြီး လာရောက်တိုက်ခိုက်သွားတဲ့အနေအထား ဖြစ်ပါ တယ်။ ဒါရခိုင်ပြည်နယ်အတွက်တိုက်ခိုက်တဲ့အနေအထား ဖြစ်ပါ တယ်။ ဒါရခိုင်ပြည်နယ် အမှတ်(၁)နယ်ခြား စောင့်ရဲကပ်တပ်ဖွဲ့၊ ကွပ်ကဲရေးမှူး ချမ်းအောင်မြင့်တို့။'

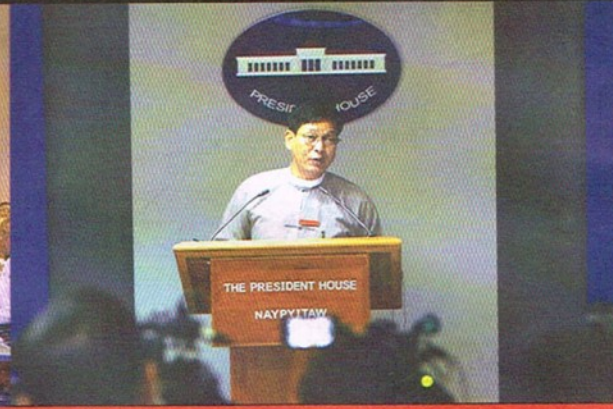
(ရခိုင်ပြည်နယ် အမှတ်(၁)နယ်ခြား စောင့်ရဲကပ်တပ်ဖွဲ့၊ ကွပ်ကဲရေးမှူး ချမ်းအောင်မြင့်တို့)

AA အကြမ်းဖက်သောင်းကျန်းသူများအား အပြစ်ပြုတ်ချေမှုန့်ကြ

AA အဖွဲ့ကို ရဟတ်ယာဉ်သုံးစက်ကုန် အစိုးရက တပ်မတော်ကို ညှန်ကြားထားဟု သမ္မတရုံး ပြောခွင့်ရဦးစော်ငွေ့ဆို

ဒေသပြည်တော်ရှိ နိုင်ငံတော်သမ္မတအိမ်တော် ဧည့်ခန်းမဆောင်၌ နိုင်ငံတော်သမ္မတဦးဝင်းမြင့်ဦးဆောင်၍ နိုင်ငံတကာဆက်ဆံရေး၊ ပြည်တွင်းလုံခြုံရေးဆိုင်ရာ ကိစ္စရပ်များနှင့် စပ်လျဉ်းသည့် ညီညွှတ် အစည်းအဝေး ကျင်းပ

AA နှင့် ARSA ဂျာနယ်စာသုံးနှစ်မြေတိုက်ရုံးပူးပေါင်းဆောင်ရွက်နေဟုဆို AA စာသုံးနှစ်အခွင့်အာဏာအခန်းသုံးခု ဘက်ကားဒေသတွင်းရှိနေ၍ တပ်မတော်က ဘက်ကားဒေသတွင်းကန့်ကွက်ထား

ဘူးသီးတောင်ကို သင်္ချိုင်းအပြစ် ရွေးချယ်ပိုက်တဲ့ AA

AA အဖွဲ့ကို ၂၀၀၉ ခုနှစ်က KIA ဌာနချုပ် လိုင်ဇာမှာ (၂၆) ယောက်နဲ့စပြီး စည်းခဲ့ပါတယ်။ (၁၀) နှစ်အတွင်းမှာ AA ဟာ လူ(၅၀၀၀) ကနေ (၇၀၀၀) လောက်အထိ စုစည်းနိုင်ခဲ့တယ်လို့ တွက်ချက်နေကြပါတယ်။ စစ်ရေးအကဲခတ်တွေရဲ့ အဆိုအရ ချင်းပြည်နယ်ပလက်ဝခွင်နဲ့ ရခိုင်ပြည်နယ် ကျောက်တော်၊ ဘူးသီးတောင်၊ ရသေ့တောင်၊ ပုဏ္ဏားကျွန်းခွင်တွေထဲမှာ AA အင်အား (၃၀၀၀) လောက်ဖြန့်ကြက်လှုပ်ရှားနေတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

(၁၀) နှစ်အတွင်းမှာ လူအင်အားထောင်ချီတိုးချဲ့နိုင်တဲ့ AA အဖွဲ့ဟာ ဒီလက်နက်တွေခဲယမ်းတွေ၊ RPG တွေဝယ်ဖို့ ပိုက်ဆံဘယ်လိုရသလဲဆိုတာ အလွန်အံ့ဩစရာပါ။

အဓိကလမ်းကြောင်းကတော့ မူးယစ်ဆေးဝါးကလွဲပြီး ကုန်တာလုံးဝမဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ ဒုတိယဖြစ်နိုင်ခြေရှိတာက နိုင်ငံခြားထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့တွေနဲ့ မွတ်စလင်နိုင်ငံက မွတ်စလင်အစွန်းရောက်အဖွဲ့အစည်းတွေဆီက ထောက်ပံ့ပေးနေတာ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။

AA တို့အဖွဲ့ကို ဘယ်မွတ်စလင်အဖွဲ့အစည်းက ပိုက်ဆံပေးမှာလဲလို့မေးရင်တော့ မွတ်စလင်အကြမ်းဖက်အစွန်းရောက်တွေရဲ့ ကစားကွက်ဟာ ဆန်းပြားဆန်းကြယ်ပါတယ်။ မွတ်စလင်အစွန်းရောက်တွေဆီက AA ပိုက်ဆံရနေတာဖြစ်နိုင်ကြောင်း သက်သေပြရာမှာ အချက်ရှိပါတယ်။ ပထမအချက်က ၂၀၁၇ ခုနှစ် ARSA အကြမ်းဖက်သမား (၃၀၀၀) လောက်က ရဲစခန်း(၃၀) ကို တစ်ပြိုင်နက်တိုက်ခိုက်စဉ်မှာက AA ဟာ ARSA ကိုဝင်တိုက်တာတို့ ဆန့်ကျင်ရုံတင်မဟုတ်ဘဲ ကန့်ကွက်တာတို့ လုံးဝမလုပ်ခဲ့ပါဘူး။ နိုင်ငံတော်သမ္မတရုံးပြောရေးဆိုခွင့်ရှိသူ ဦးစော်ငွေ့ရဲ့သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲ(၈-၁-၂၀၁၉) မှာ ပြောဆိုခဲ့တာက AA နဲ့ ARSA အဖွဲ့နှစ်ဖွဲ့ဟာ ၂၀၀၈ ခုလိုင်

လ(၂၉)ရက်နေ့မှာ တစ်လားခွေရုံနိုင်ငံ ရာမူးမြို့မှာ ဆွေးနွေးပွဲလုပ်ခဲ့တယ်ဆိုတာ ပါပါတယ်။ AA နဲ့ ARSA အကြားမှာ ရခိုင်ပြည်နယ်မြောက်ပိုင်းဒေသကို သူနယ်မြေ၊ ကိုယ့်နယ်မြေခွဲခြားသတ်မှတ်ပြီး အပြန်အလှန်သဘောတူညီခဲ့ကြပါတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ မေယူတောင်တန်းနဲ့ အနောက်ဘက်တစ်ကြောနဲ့ မေယူမြစ်(ခေါ်)နတ်မြစ်အကြားမှာရှိတဲ့ မေယူခရိုင်ကို တောင်ဘက် နတ်မြစ်ဖျားမှ မြောက်ဘက်တစ်လားခွေရုံနယ်စပ်အထိ ဒေသတစ်ခုလုံးကို ARSA အဖွဲ့ရဲ့စစ်ရေးလှုပ်ရှားမှုနယ်မြေအဖြစ် AA က သဘောတူညီသတ်မှတ်ပေးခဲ့ပါတယ်။ အပြန်အလှန်အားဖြင့် ARSA က မေယူတောင်တန်းရဲ့အရှေ့ဘက် ဘူးသီးတောင်၊ ရသေ့တောင်၊ ပုဏ္ဏားကျွန်းမြို့နယ်တွေကို AA နယ်မြေအဖြစ် သတ်မှတ်ပေးခဲ့ပါတယ်။

ဒါကြောင့် အိမ်နီးချင်းတစ်လားခွေရုံနိုင်ငံဟာ AA စစ်စခန်းနှစ်ခုနဲ့ ARSA စစ်စခန်းသုံးခုကို တစ်လားခွေရုံနိုင်ငံပိုင်နယ်မြေအတွင်းမှာ ခွင့်ပြုထားပါတယ်။ ဒီအချက်ကို မြန်မာ့တပ်မတော်က တစ်လားခွေရုံအစိုးရကို တရားဝင်ကန့်ကွက်ထားတယ်လို့ဦးစော်ငွေ့ကဆိုပါတယ်။

ဒီလိုအနေအထားကြောင့် မြန်မာပြည်ဟာ အိမ်နီးချင်းတစ်လားခွေရုံရဲ့အိမ်နီးချင်းသမ္မတပြည် ရန်သူအားပေး လုပ်ဆောင်နေတာဖြစ်ပါတယ်။ တစ်လားခွေရုံနိုင်ငံ၊ မွတ်စလင်နိုင်ငံတွေနဲ့ နိုင်ငံခြားထောက်လှမ်းရေးတွေဆီက အကူအညီငွေကြေးတွေရရှိနေသော AA ဟာ အဲဒီတိုင်းပြီး ဒီခွင့်ထဲကို ထောင်ချီဝင်လာပြီး လှုပ်ရှားနေရခြင်းသာ ဖြစ်ပါတယ်။

AA တွေဟာ အလယ်ခင်တိုက်ပြီးရင် ထွက်ပြေးမယ့် ဝယ်ပေါက်၊ ထွက်ပေါက်၊ ခိုလှုံရာနယ်မြေအဖြစ် တစ်လားခွေရုံနိုင်ငံထဲကို ပြေးဝင်ခိုလှုံခွင့်နဲ့ တစ်လားခွေရုံထဲမှာ AA အခြေစိုက်စခန်းရှိနေလို့သာ အခုလိုလုပ်

ရဲနေတာဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားပါတယ်။

တတိယအချက်က AA နဲ့ နောက်တွယ်က ငွေကြေးကုန်နေရာမှာ အမေရိကန် CIA လည်း ပါဝင်နိုင်ခြေရှိပါတယ်။ ရည်ရွယ်ချက်ကတော့ တရုတ်ကျောက်ဖြူရနက်ဆိပ်ကမ်းနဲ့ အထူးစီးပွားရေးဇုန်တစ်ဝိုက် အခြေအနေမတည်ငြိမ်အောင် ဖန်တီးချင်တဲ့အဆင့်လောက်ကို CIA က လုပ်ချင်နေပုံရပါတယ်။

အသေချာဆုံးအချက်ကတော့ AA နဲ့ ARSA ဟာ တုံအကျိုးစီးပွားတစ်ခုထဲမှာ ပေါင်းစည်းမိသွားခြင်းပါ။ သူတို့နှစ်ဖွဲ့ရဲ့တုံအကျိုးစီးပွားကတော့ AA နယ်မြေ ARSA နယ်မြေရရှိအတွက် တော်လှန်နေအောင်မြင်ရေး၊ ရန်ပုံငွေရှာဖွေခြင်းလို့ခေါင်းစဉ်တပ်ပြီး မူးယစ်ဆေးဝါးလုပ်ငန်းကို အကြီးအကျယ်ဆောင်ရွက်နေကြခြင်းပါ။ UWSA နဲ့ ရှမ်းပြည် တရုတ်နယ်စပ်ကသယ်လာတဲ့ စိတ်ကြွမှုယစ်ဆေးပြား တန်ချိန်သန်းပေါင်းများစွာကို မြန်မာပြည်အလယ်ပိုင်းကိုဖြတ်ပြီး တစ်လားခွေရုံနိုင်ငံထဲကို တင်သွင်းတဲ့လုပ်ငန်းကနေ AA ရော၊ ARSA နှစ်ဖွဲ့စလုံးဟာ အကျိုးအမြတ် ခေါ်လာသန်းပေါင်းများစွာ လစဉ်ဝင်ငွေရရှိနေကြပါတယ်။ ဒီအချက်ကို နိုင်ငံတော်သမ္မတရုံးပြောရေးဆိုခွင့်ရှိသူဦးစော်ငွေ့က ၈-၁-၂၀၁၉ သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲမှာ ပြောဆိုသွားပါတယ်။ ဒီအချက်ကို သက်သေပြရာအခိုင်အမာကတော့ ၂၀၁၆ ဖေဖော်ဝါရီလမှာ ဖမ်းဆီးမိခဲ့တဲ့ AA က ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးဖြစ်တဲ့ အောင်မြတ်ကျော်ပါ။ အောင်မြတ်ကျော်ဟာ AA ခေါင်းဆောင် ထွန်းမြတ်နိုင်ရုံ ညာလက်နဲ့ဖြစ်ပါတယ်။ အောင်မြတ်ကျော်နေထိုင်တဲ့ ရန်ကုန်မြို့ ၁၃/မြောက်က အိမ်ထဲမှာ စစ်သုံးပစ္စည်းဖျိုးစုံ၊ ဗုံးပြုလုပ်ရာမှာသုံးတဲ့ပစ္စည်းတွေဖမ်းမိခဲ့ခြင်းပါ။ အောင်မြတ်ကျော်နဲ့အတူနေထိုင်တဲ့ ဝေသာထွန်းကိုလည်း ဖမ်းဆီးမိခဲ့ပြီး WY ဆေးပြားသုံးသိန်းကျော်နဲ့အတူ

ဖမ်းဆီးမိခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

AA သောင်းကျန်းသူအဖွဲ့ရဲ့ ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီးအဆင့်ရှိတဲ့ အောင်မြတ်ကျော်ရဲ့ထွက်ဆိုချက်မှာ မူးယစ်ဆေးပြားတွေရောင်းရငွေကို AA ဌာနချုပ်ကို ပြန်ပို့ပေးရတယ်လို့ ဆိုထားပါတယ်။

အောင်မြတ်ကျော်သတင်းအရ ထိုင်းနယ်စပ်မှ ဘားအံ၊ ဘားအံမှ ရန်ကုန်၊ ရန်ကုန်မှစစ်တွေကို RPG ဖုံးသီး၊ လက်ပစ်ဗုံး၊ TNT ယမ်း၊ မိုင်း စတာတွေကို အပေးပြေးကားလို့င်းတွေနဲ့ အပြင်ကိုယ်ပိုင်ကားတွေနဲ့ အကြိမ်(၃၀) ကျော်ပို့ပေးရတယ်လို့ ဆိုထားပါတယ်။

ဒီလိုမူးယစ်ဆေးဝါးကုန်သွယ်မှုကရတဲ့ငွေ၊ နိုင်ငံခြားထောက်လှမ်းရေးတွေကရတဲ့ငွေ၊ မွတ်စလင်အကြမ်းဖက်အဖွဲ့အစည်းတွေကရတဲ့ငွေတွေနဲ့ AA ဟာ ထိုင်းနယ်စပ်က ခေတ်မီလက်နက်တွေဝယ်ယူပြီး မြန်မာပြည်ထဲကို ဖြတ်ပြီး ရခိုင်ပြည်နယ်ထဲမှာ အခြေစိုက်နယ်မြေရရှိဖို့ ကြိုးပမ်းနေတာ ဖြစ်ပါတယ်။

ရခိုင်ပြည်လွတ်လပ်ရေး၊ ဗမာ့ဆန္ဒကျင့်ရေးကြွေးကြော်သံတွေနဲ့တင်လာတဲ့ ထွန်းမြတ်နိုင်ခေါင်းဆောင်တဲ့ AA ဟာ မျိုးချစ်စိတ်နဲ့ စည်းရုံးခံထားရတဲ့လူငယ်တွေရဲ့အသက်ကိုစတေးပြီး အခုတော့ မူးယစ်ဆေးဝါးကုန်သွယ်ရောင်းဝယ်ရေးဂိုဏ်း(သို့မဟုတ်) မူးယစ်ဆေးဝါးစစ်တပ်တစ်ခုအဖြစ် ထင်ရှားစွာဖြစ်ပေါ်လာနေပါပြီ။

AA ရဲ့အောင်ပွဲကိုပဲ ရခိုင်မြေပေါ်မှာ မြင်တွေ့ရမလား၊ AA ရဲ့ သမိုင်းကိုပဲ ရခိုင်မြေမှာ မြင်တွေ့ရမလား ဆိုတာကတော့ သိပ်မကြာခင် ငွေရောင်ပိတ်ကားပေါ်မှာ မြင်ကြရတော့မှာပါ။ သေချာတာကတော့ AA ရဲ့ စည်းရုံးမှုနောက် လမ်းမှားလှိုက်ခဲ့ကြတဲ့ AA ထဲက ရခိုင်တိုင်းရင်းသားတွေရဲ့အသက်တွေ ပေးဆပ်စတေးကြရတာမယ်ဆိုတာကတော့ အသေချာဆုံးအချက်ဖြစ်ကြောင်းပါ။